

TĚ NOCI BUĎOU DVA NA JEDNOM LOŽI,
JEDEN BUDE VZAT, A DRUHÝ ZANECHÁN,

DVĚ BUĎOU MLÍT SPOLU OBILÍ,

JEDNA BUDE VZATA, A DRUHÁ ZANECHÁNA,

DVA BUĎOU NA POLI, JEDEN BUDE VZAT,

A DRUHÝ ZANECHÁN. (LUKAS 17,34)

VYTRŽENÍ VYTRŽENÍ

TAJEMSTVÍ BIBLE,
KTERÉ ZATŘESE NEBEM I ZEMÍ

PRAVÍM VÁM:
„TÉ NOCI BUDOU DVA NA JEDNOM LOŽI,
JEDEN BUDE VZAT, A DRUHÝ ZANECHÁN.

DVĚ BUDOU MLÍT SPOLU OBILÍ,
JEDNA BUDE VZATA, A DRUHÁ ZANECHÁNA.

DVA BUDOU NA POLI,
JEDEN BUDE VZAT, A DRUHÝ ZANECHÁN“.

(LUKÁŠ 17:34)

Předslov

Radovat se v Bohu a poslouchat ho je největší štěstí a bohatství života. Kdo to zažil, ví, o čem mluvím. Proto je kolem nás tolik jeho slávy, abychom se těšili z Boha. I když je neviditelný, je nade vše skutečný a nablízku každému, kdo o něm s pokorou přemýšlí. Do duše člověka vložil věčnost. Proto v ničem nenajdeme trvalé štěstí a smysl svého života, pouze v Bohu, který je věčný. Stvořil vedle sebe dva paralelní světy. Duchovní jako první a potom ten náš, který vidíme svýma očima. My nemůžeme vidět do duchovního světa, ale ten vidí do našeho, protože z toho neviditelného povstalo vše, co vidíme.

Lidé věřící v duchovní svět připadají těm, kteří ho nevidí, jako podivíni. Ovšem tyto skryté věci zjevuje Bůh zkoumáním Bible. Tam umístil okna do duchovního světa a tam odkrývá jeho tajemství. Matouš 13:35 *„Otevřu v podoběnstvích ústa svá, vyslovím, co je skryto od založení světa“*. Poznat tyto pravdy není samozřejmost. Abychom se něco dozvěděli, musíme už něco znát. Psal o tom prorok Daniel: *„Požehnáno buď jméno Boží od věků až na věky. Jeho je moudrost i bohatýrská síla. On mění časy i doby, krále sesazuje, krále ustanovuje, dává moudrost moudrým, poznání těm, kdo mají rozum. Odhaluje hlubiny a skryté věci, poznává to, co je ve tmě, a světlo s ním bydlí“* (Daniel 2:20-22). Podobně mluvil i Jan Křtitel: *„Člověk si nemůže nic přisvojit, není-li mu to dáno z nebe“* (Jan 3:27). Ale nejvíc to vystihl apoštol Jan, když představil Krále duchovního světa – Božího Syna Ježíše Krista: *„Na světě byl, svět skrze něj povstal, ale svět ho nepoznal. Přišel do svého vlastního, ale jeho vlastní ho nepřijali“* (Jan 1:10-11). Mocní světa odmítli jeho pravdivost, ale jeho příběh neskončil na kříži. Třetího dne byl slavně vzkříšen. A protože se ponížil až na smrt, byl vyvýšen na pravici moci Všemohoucího Boha. Poprvé přišel jako bezmocné dítě. Kdyby se už tehdy zjevil jako vládce nebes, pro jeho moc by ho uznal každý, Herodes mezi prvními. Aby nás nepřinutil přijmout pravdu ze strachu, stal se jedním z nás. Bůh se stal člověkem. Žil jako my, chodil

jako my, ve všem (kromě hříchu) nám byl podobný. Ale až přijde podruhé, zjeví se jako Pán nebe a země. Kristův první i druhý příchod jsou hlavními tématy Bible. Člověk Bible neznalý by si neměl namlouvat, že to, co ví jen ve své hlavě, je realitou i ve skutečném světě. Této chyby se dopustil Darwin a mnoho dalších. V přesvědčení, že Bůh neodpovídá na jejich otázky, dospěli k závěru, že snad ani není. On má však jednu velikou zálibu. Dialog vede s pokornými, ale pyšným se skrývá. Z toho se radoval Ježíš a zaznamenal to Lukáš 10:21 *V té hodině zajásal Ježíš v Duchu Svatém a řekl: „Velebím tě, Otče, Pane nebes i země, že jsi tyto věci skryl před moudrými a rozumnými, a zjevil jsi je maličkým. Ano, Otče, tak se ti zalíbilo“.*

Tato kniha byla napsána, aby z biblických proroctví posbírala informace o naší budoucnosti. Nebude o misi ani o tom, o čem křesťanské knihy běžně jsou. Jejím cílem je ukázat, na biblické a blízké vytržení křesťanů. Na jejich nadpřirozený odchod z této země. Připomene zapomenuté téma. Ochrání nás před iluzí, že svět má ještě i jinou alternativu než tu, kterou zjevuje Bible. Nemá jinou, protože jiná neexistuje. Když Ježíš mluvil o skonání světa a svém příchodu, pověděl velmi jasně: „Jeden bude vzat a druhý zanechán“. Matouš 24:37-41 *„Až přijde Syn člověka, bude to jako za dnů Noeho: ... Tehdy budou dva na poli, jeden bude vzat a druhý zanechán. Dvě budou mlít obilí, jedna bude vzata a druhá zanechána“.* Mluvil o vytržení autentických křesťanů. O jejich bleskové evakuaci z ohroženého světa, který bude čelit Božím soudu a jeho těžkým úderům. Připodobnil tento den k potopě, ve které zahynul celý starodávný svět a s ním i miliardy lidí. Noe tehdy postavil koráb a jeho rodina přežila. Stavěl ho 120 let. Celou tu dobu říkal svému pokolení, že se blíží Boží soud. Nevěřili mu. Byl za blázna, úplná atrakce starého světa. Nemylme se, byl to vzdělaný svět. Zdaleka nebyl tak primitivní, jak ho nedávno vyobrazil americký film „Noe“. Stačí si jen uvědomit, že Adam chodil v ráji s Bohem a všem zvířatům dával jména. S jakým vědcem bychom dnes srovnali jeho inteligenci? Co se naučil v Edenu, po něm zdědily následující generace. Skonání našeho světa bude stejným překvapením, jakým byla i zkáza Noemova světa. V Bibli to oznamuje týž Bůh, který mluvil i v čase, kdy ho poslouchal jen Noe. Kromě něho nikdo nevěděl, že přichází konec, a v okamžiku to zachvátilo všechny (Genesis 7:1-5). Ježíš řekl, že Boží soud přijde na celý svět jako vody potopy. Avšak budou lidé, které Bůh tomuto soudu nevydá. Kteří vírou v Krista

přijali jeho milost a byli tak zbaveni své viny. Je logické, že pokud přijali Boží amnestii (omilostnění) a činili pokání ze svých hříchů, tak na soudu světa nebudou. Podobně jako Noemova rodina vešla do korábu před potopou, i tato velká skupina oddaných křesťanů vejde do nebe před zkázou světa. Jednoho dne bude v okamžiku vytržena ze země do nebe vstříc Kristovu příchodu. Tato událost hluboko otřese každým člověkem, který bude zanechán na zemi. Bude to závěrečná šance posbírat v srdci bázeň a pokořit se před mocí Boha nebes, kterým je Bůh Bible. Vzdát mu slávu a v soužení světa zachránit pokáním svůj život.

Kristův příchod bude mít dvě fáze – dvě dějství. Dva samostatné časově oddělené příběhy. První, kdy přijde na oblaka, aby vzal ze země křesťany, a druhý, kdy sestoupí na Olivovou horu. Nikdo se v knize nedozví den ani hodinu jeho příchodu, ale zjistí, co o tom mluví biblická proroctví a znamení na nebi. Ježíš o nich pověděl, že když se ukážou, přijdou s nimi i poslední dny našeho světa, jak ho známe dnes. Lukáš 21:25-28 *„Budou znamení na slunci, měsíci a hvězdách a na zemi úzkost národů, bezradných, kam se podít před řevem valícího se moře. Lidé budou zmírat strachem a očekáváním toho, co přichází na celý svět. Neboť mocnosti nebeské se zachvějí. A tehdy uzří Syna člověka přicházet v oblaku s mocí a velikou slávou. Když se toto začne dít, napřimte se a zvedněte hlavy, neboť vaše vykoupení je blízko“*. Máme se napřimit, když lidé kolem nás zmírají strachem, co všechno přijde na svět? Tehdy máme vypadat jako lidé naděje? Ano, protože přichází den, kdy půjdeme domů, do příbytků nebeského Otce. Toto je kniha naděje. Naděje domova pro všechny bezdomovce. I pro ty, kteří dnes bydlí ve velkých domech. Bez Krista jsme totiž bezdomovci všichni.

Někdo moudře vystihl, že když přišlo křesťanství do Řecka, stalo se filozofií, když přišlo do Říma, stalo se institucí, když přišlo do Evropy, stalo se kulturou, a když do Ameriky, stalo se byznysem. Ale pravá podoba Církve je zapsána v Bibli. Když budu kdekoliv v této knize mluvit o vytržení Církve, budu mít na mysli křesťany, o nichž hovoří Písmo. Bez rozdílu denominace, rasy, vzdělání či kultury. Církev to jsou lidé, kteří ať jsou uspořádáni jakkoliv a kdekoliv, milují a poslouchají Krista. Omilostnění hříšníci, kteří ačkoliv stále nejsou bez chyb, přijali a uvěřili v Boží lásku, která je v Kristu nabízená jako dar každému člověku. Římanům 6:23 *„Mzdou hříchu je smrt, ale darem Boží milosti je život věčný v Kristu Ježíši, našem Pánu“*.

OBSAH

3	Předslov
8	Den Hospodinův
11	Jan uviděl budoucnost lidstva

1. DÍL

ČÁST I.	18	VYTRŽENÍ
1. KAPITOLA	21	„Vezmu vás k sobě“
2. KAPITOLA	23	Na Svátek troubení
3. KAPITOLA	27	Uznání za hodné úniku
4. KAPITOLA	31	Svět přikryje tma, ale Izrael světlo
5. KAPITOLA	34	„Jako zloděj v noci“
6. KAPITOLA	39	Sestoupí na oblaka
7. KAPITOLA	42	Plnost pohanů v nebi
8. KAPITOLA	45	Beránkova svatební večeře
ČÁST II.	48	VZATÍ A ZANECHANÍ
1. KAPITOLA	49	Rozumné a pošetilé panny
2. KAPITOLA	49	Filadelfie a Laodikea
3. KAPITOLA	54	Obhájci a žalobci
4. KAPITOLA	56	Praví a falešní proroci
5. KAPITOLA	59	David a Šalomoun
6. KAPITOLA	61	Druhá šance
ČÁST III.	63	ZNAMENÍ NA NEBI
1. KAPITOLA	65	Krvavé měsíce
2. KAPITOLA	72	Izrael hodinami světa
3. KAPITOLA	80	Sedm tetrád Menory

4. KAPITOLA	84	Znamení na hvězdách
5. KAPITOLA	87	Poslední generace světa
6. KAPITOLA	90	Sedm pečeti

2. DÍL

ČÁST I.	106	SOUŽENÍ SVĚTA
1. KAPITOLA	106	Hospodin nad Izraelem
2. KAPITOLA	109	Naplněná proroctví
3. KAPITOLA	112	Antisemitismus
4. KAPITOLA	114	Čas antikrista
5. KAPITOLA	122	Veliký Babylon
6. KAPITOLA	134	Dva svědci
7. KAPITOLA	136	Zdrtěný svět
ČÁST II.	137	KRISTŮV PŘÍCHOD
1. KAPITOLA	137	Armagedon – obklíčený Izrael
2. KAPITOLA	139	Příchod na Olivovou horu
3. KAPITOLA	141	Soud národů
ČÁST III.	143	TISÍCILETÉ KRÁLOVSTVÍ
1. KAPITOLA	144	Vzkříšený celý dům Izraele
2. KAPITOLA	151	Chrám Milénia
3. KAPITOLA	154	Celá země se promění
4. KAPITOLA	159	Nové nebe a nová země
	162	Kristus, smysl našeho bytí
	169	Závěr

DEN HOSPODINŮV

Křesťané, kteří z Bible ví o Kristově příchodu, věří, že se tento den velmi přiblížil vznikem státu Izrael po 2. světové válce. Prorok Jóel o tom píše jako o posledních dnech světa a nazývá je „Dnem Hospodinovým“. Jóel 2:1 *„Trubte na polnici na Sijónu, křičte na poplach na mé svaté hoře, ať se třesou všichni obyvatelé země, neboť přichází den Hospodinův“*. Jóel 4:1-2 *„Hle, v oněch dnech a v onom čase, kdy změním úděl Judy a Jeruzaléma, shromáždím všechny pronárody, svedu je do Doliny Jósafatu (to je Hospodin bude soudit) a budu je tam soudit kvůli svému lidu, kvůli svému dědictví, kvůli Izraeli, kterého rozehnali mezi pronárody. Mou zemi rozdělili“*. Izajáš 13:6-8 *„Kviltě, blízko je den Hospodinův, přijde od Všemocného jak zhouba. Proto každá ruka ochabne a každý člověk odvahu ztratí. Budou plni hrůzy, zachvátí je bolesti a křeče, jako rodička se budou svíjet. Strnule bude zírat jeden na druhého, ve tváři plamenem vzplanou“*.

8

Den Hospodinův, nebo jak říká Písmo na jiných místech, „den pomsty našeho Boha“, však nepotrvá jen jeden den. Prorok Izajáš napsal, že když přijde Kristus, vyhlásí léto milosti Hospodina a den jeho pomsty. Izajáš 61:1 *„Duch Pannovníka Hospodina je nade mnou. Hospodin mě pomazal k tomu, abych nesl radostnou zvěst pokorným, poslal mě obvázat rány zkroušených srdcem, vyhlásit zajatcům svobodu a vězňům propuštění, vyhlásit léto Hospodinovy přízně, den pomsty našeho Boha, potěšit všechny truchlící“*. Vidíme, že léto milosti trvá už téměř dva tisíce let. Celé dějiny křesťanství. A proto i „den pomsty“ nepotrvá v tom přirovnání dne, jenom jeden den. Hospodinova milost je celoplošná amnestie – prominutí jakékoliv viny. Přijmout ji může každý člověk skrze pokání a víru v Ježíše Krista. Toto omilostnění skončí vytržením křesťanů z planety Země. A tehdy nastane „Den Hospodinův“. Přijde v podobě velkého soužení světa a zasáhne celou zemi. Na jeho konci nastane Kristův příchod a ustanovení Tisíciletého království.

Tyto události: vytržení Církve, soužení světa a Kristův příchod, ukončí běh našeho světa, jak ho známe dnes. Všechno odstartuje vytržení. Z pohledu dějin absolutně výjimečná událost. Představuje začátek konce. Bez Bible bychom o vytržení nemohli říci jediné slovo. Písmo nám však otevírá jeho tajemství. Jóel 1:15 *Blízky jest den Hospodinův, a jako poplenní od Všemohoucího přichází. Vytržení přijde jako únos, jako loupežné přepadení světa. Bůh ale nebude krást, jen si ze*

země vezme to, co je jeho, svou církev. Proč to udělá? Křesťané přijali jeho milost, kterou vyhlásil Kristus. Jak by potom těm amnestovaným, kterým všechno odpustil, ohlašoval i pomstu a soužení světa? Něco takového je nemyslitelné. Ze země zmizí živí křesťané proto, aby na ně nedolehl Boží soud jako na ostatní, kteří jeho milost nepřijali. Bez jakéhokoliv varování a vysvětlení zůstane celý svět uprostřed nepopsatelného šoku. V setině sekundy budou křesťané vytrženi z letadel, aut, obchodních center, z práce, spánku, z čehokoliv, v čem se právě budou nacházet. Ježíš to svým učedníkům předpověděl před dvěma tisíci lety. Je normální něčemu takovému uvěřit? Já sám bych tomu neuvěřil, pokud by o tom nehovořil Kristus. On to pověděl, a proto se to stane. Za sebe silnější argument neznám. **Matouš 24:35** „*Nebe a země pominou, ale má slova nikdy nepominou*“.

Apoštol Pavel (největší židovský a křesťanský teolog) právě toto zdůraznil, když řekl, že o této události neříká své vlastní představy, ale slovo Páně. **1. Tesalonickým 4:15** *Toto vám říkáme podle slova Páně: „My živí, kteří se dočkáme příchodu Páně, zesnulé nepředejdeme. Zazní povel, hlas archanděla a zvuk Boží polnice, sám Pán sestoupí z nebe, a ti, kdo zemřeli v Kristu, vstanou nejdříve; potom my živí, kteří se toho dočkáme, budeme spolu s nimi uchvázeni v oblacích vzhůru vstříc Pánu. A pak už navždy budeme s Pánem*“.

Ježíš tak splní, co slíbil svým učedníkům v **Janovi 14:2** „*V domě mého Otce je mnoho příbytků. Kdyby tomu tak nebylo, řekl bych vám to? Jdu, abych vám připravil místo. A odejdu-li, abych vám připravil místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli tam, kde jsem já*“.

To „přijdu a vezmu vás k sobě“ do detailů popsal v **Lukášovi 17:34** *Pravím vám: „Tě noci budou dva na jednom loži, jeden bude vzat, a druhý zanechán. Dvě budou mlít spolu obilí, jedna bude vzata, a druhá zanechána. Dva budou na poli, jeden bude vzat, a druhý zanechán*“.

A jeden z důvodů vytržení prozradil v **Lukášovi 21:34-36** „*Ale dávejte na sebe pozor, aby vaše srdce nebyla obtěžkána hodováním a opilstvím a staráním se o tento život a ten den by na vás přišel nečekaně. Neboť přijde jako past na všechny, kdo přebývají na povrchu celé země. Proto bděte a modlete se v každý čas, abyste byli hodni uniknout všemu tomu, co se má stát, a postavit se před Synem člověka*“.

Uniknout ze světa před vším, co na něj přijde. Zapamatujme si tyto čtyři odkazy Písma, protože ony jsou jako čtyři pilíře jednoho domu, které nám velmi přesvědčivě odkazují, že ten dům stojí, že vytržení Církve není výmysl a že jednoho dne přijde.

Ale co bude se zanechaným světem? A kam půjdou vytržení? Vráti se ještě?

Odovědi na všechny tyto otázky dává Bible. Proto nás bude touto knihou provázet od začátku do konce. Odkazy na citáty ze Svatého Písma jsou zvýrazněny červeně. Je důležité, aby čtenář věděl, že všechno co čte, je podloženo výroky z Božího slova. To je na této knize absolutně klíčové a cenné. Proč? Aby naše přesvědčení o budoucích věcech nebylo postaveno na chytrosti člověka, ale na důkaze Písem – na Boží moci. Pouze tak můžeme mít jistotu, že to, čemu věříme, má racionální základ a smysl. Pokud se naše názory ohledně budoucnosti neopírají o proroctví Písma, jsou jako pára nad hrncem. Mají pouze cenu ztraceného času. Bible je však kniha, jejímž autorem je Bůh, a tím je řečeno vše.

Je tu však ještě jedna důležitá zásada. Nestačí si v Písmu přečíst pár veršů a mávat s nimi nad hlavou: „toto se stane“. Všechna proroctví Bible je nutné pochopit v kontextu jejich pevných a nezměnitelných pravd – dogmat Písma. To je něco, co dnes chybí mnohým vykladačům Kristova příchodu. Proto jsme u nich svědky množství protichůdných názorů, které v konečném důsledku stěžují pochopení tohoto tématu. Pán Ježíš řekl o Duchu Svatém, že když On přijde, naučí nás všemu takovým způsobem, že nám připomene, to co už řečeno bylo. Jan 14:26 „*Ale Utěšitel Svatý Duch, kterého pošle Otec ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám vše co, už jsem vám řekl*“. Naučí všemu a připomene všechno. Ne pouze některé věci, ale všechno. V tom je klíč k tajemstvím, které učil Kristus a pisatelé Bible. Poznat vše, slyšet vše, naučit se všemu od Ducha Svatého. To neznámá, že budeme vědět všechno. Znamená to, že svoje duchovní poznání podřídíme výhradně tomu, co nás učí „připomenuté texty“ celého Písma.

Eschatologie je teologická nauka o posledních věcech člověka a lidstva. Tímto prorockým tématem jsem se zabíral od začátku své víry. Duchovně jsem vyrůstal v církvi, která milovala Boží slovo. Měl jsem ty nejlepší učitele, jaké jsem si jen mohl přát. Křesťané plní Boží bázně – Mikuláš Levy, emeritní biskupové Rudek Bubik a Josef Brenkus. Všichni tři v časech komunismu, nesli břemeno evangelia v první linii. Stát tehdy na jejich místě, bylo o těžkém pronásledování a ne o potlesku, na co dnes už někteří zapomněli. Protože měli na mne čas a laskavost v duši, postavili základy mého vnímání biblických knih. Učili mě pravdám, na které bych bez nich nedosáhl. To Boží pohlazení jim nezapomenu. Pořád ho nosím v srdci. Zároveň mé poděkování patří mnohým krásným lidem, které spojil Bůh, aby tato kniha vznikla. Oni vědí, kdo to jsou a ví to i ten, který nad námi všemi bdí. Drží při nás svojí ruku a třeba to mnohokrát ani netušíme, spojuje nás a vede krok za krokem. Jemu patří všechna sláva a vděčnost za každého z nás.

JAN UVIDĚL BUDOUCNOST LIDSTVA

Kolem roku 95 n. l. byl apoštol Jan ve vyhnanství na ostrově Patmos. Tam dostal duchovní vidění (zjevení) o tom, co všechno přijde na svět. Zjevení 1:1-3 *Zjevení, které Bůh dal Ježíši Kristu, aby ukázal svým služebníkům, co se má brzo stát. Naznačil to prostřednictvím anděla svému služebníkovi Janovi. Ten dosvědčil Boží slovo a svědectví Ježíše Krista, vše, co viděl. Blaze tomu, kdo předčítá slova tohoto proroctví, a blaze těm, kdo slyší a zachovávají, co je tu napsáno, neboť čas je blízko.* Kristus ukázal své Církvi skrze Jana celou budoucnost lidstva. Proto Jan napsal knihu, kterou sice nazýváme Zjevení Jana, ale ve skutečnosti to je Zjevení Ježíše Krista. Bůh je v těchto věcech absolutně svrchovaný a my jsme úplně závislí na tom, co nám oznámí. *Izajáš 46:9-10 Pamatujte na to, co bylo na počátku od věků! Já jsem Bůh a jiného už není, jsem Bůh a nic není jako já. Od počátku oznamuji, co se v budoucnu stane, od pradávna, co se ještě nestalo. Pravím: „Moje rozhodnutí platí, a co se mi líbí, uskutečním“.* Potvrzuje to i prorok Ámos 3:7 *Panovník Hospodin nečiní nic, aniž by zjevil své tajemství prorokům, svým služebníkům.* Dopředu jim dává vědět, co se chystá udělat. Jak vidíme, to je hlavní smysl biblických proroctví. Cokoliv Bůh činí, oznamuje to v Písmu dřív, než se to stane, a ve svém čase to odkrývá svým služebníkům. Bůh není nucen improvizovat, nic ho nezaskočí ani nepřekvapí. Všechny historické události se podřizují jeho plánům a moci. On je svrchovaný a jediný, který zjevuje skutečnou pravdu o tom, co v budoucích dnech přijde na svět. I proto Noe věděl, kdy přijde potopa. Abraham věděl o zkáze Sodomy a Jeremjáš o zničení chrámu. Eliša a proroci věděli o odchodu Elijáše a učenci z východu o narození Krista. Danielovi ukázal konec věků a Janovi celou budoucnost lidstva. A bdícím křesťanům zjeví i čas, kdy přijde vytržení (1. Timoteovi 6:14-15).

Pokud Bůh oznamuje budoucí věci, pak chce, abychom o nich věděli. Je to kvůli naší ochraně. Pro zachování bdělosti. Nikdo nezmění Písmem předpovězenou budoucnost lidstva. Pokud tomu, co přijde na svět, porozumíme ve světle Bible, ochrání nás to. Nezamilujeme si pozemský život. Tato láska ke světu by nás přivázala k zemi a při vytržení bychom na ní byli zanecháni. 1. Janova 2:15-17

Nemilujte svět ani to, co je ve světě. Miluje-li kdo svět, láska Otcova v něm není. Neboť všechno, co je ve světě, po čem dychtí člověk a co chtějí jeho oči a na čem si v životě zakládá, není z Otce, ale ze světa. A svět pomíjí i jeho chtivost; kdo však činí vůli Boží, zůstává na věky. To je důvod, proč je ve Zjevení Jana popsána apokalypsa světa do takových podrobností. Ačkoli vzatých křesťanů se tyto věci už nebudou týkat, je to tam proto, aby nás ani nenapadlo snít o proměněném světě a zamilovat si ho.

Den vytržení potvrdí, že Bůh nebes je Bohem Bible. Stane se přesně to, co v ní zaslíbil. Bůh je láska, nikdo není dobrý, jen On. Je milosrdný a nade vším, co učinil, se slitovává (Žalm 145:9). Ale je i spravedlivý. Zanechaný svět zažije jeho soudy v první řadě ne proto, že by se Bůh mstil, ale jako poslední šanci ke své nápravě. Až pokud se neobjeví žádná snaha o pokání, přijde odplata. Americký evangelista Billy Graham nedávno napsal: „Nikdo z nás nemusí čekat až na tento den a být zanechán. Nový svět se blíží. Ráj, který lidstvo ztratilo v zahradě Eden, zde bude znovu. Ale do té doby chce Bůh dát každému člověku šanci k poznání Krista. Skrze pokání a víru. Bez ohledu na to, co říká svět, už dále nemůžeme pokračovat v tom moři nemorálnosti, aby na zem nepřišel Boží soud. Jsme na křižovatce, je čas vrátit se k tomu, co o nás říkají biblické pravdy“.

„PTEJTE SE MĚ NA TY VĚCI, KTERÉ PŘIJDOU!“

12

Izajáš 45:11-12 Toto praví Hospodin, Svatý Izraele, jeho tvůrce: „Ptejte se mě na ty věci, které přijdou! Ohledně mých synů, díla mých rukou, budete mi něco přikazovat? Zemí jsem učinil já a člověka na ní jsem stvořil. Já jsem vlastníma rukama rozláhl nebesa a veškerému jejich zástupu jsem vydal příkazy.“ Jestli se máme zajímat o to, co přijde, pak v první řadě o jeho příchod. Lukáš 12:35-36 „*Buďte připraveni a vaše lampy ať hoří. Buďte jako lidé, kteří čekají na svého pána, až se vrátí ze svatby, aby mu hned otevřeli, až přijde a zatluče na dveře“.* Po Kristově návratu netoužíme jen tehdy, pokud nás pozemské věci přitahují více než ty nebeské. Nemusí to být nutně hřích. Může to být i misijně založený život, kdy sice zvěstujeme Krista, ale na jeho návrat nemyslíme. Naším pokladem však nesmí být služba Bohu, ale Bůh sám. Dali byste někomu vzácnost, pokud byste věděli, že o váš dar nestojí? Tak to bude i při vytržení. Do nebe bude vzata touha po Bohu.

Jednou se zeptali Sergeje Bubky, jak je možné, že ve skocích o tyči ustavičně láme všechny svoje vlastní rekordy? On jim odpověděl: „Když běžím s tyčí a před sebou vidím tu nepřekonatelnou výšku, tak nejprve přes ni přehodím své srdce a moje tělo tam už nějak doletí“. Pokud už dnes máme svoje srdce v nebi, při vytržení poletíme za ním. Neboť kde je náš poklad, tam bude i naše srdce. Bible nám

o budoucnosti světa prozrazuje, že se blíží jeho neodvratná apokalypsa. Velmi podrobně to popisuje apoštol Matouš v 24. kapitole a prorok Izajáš také v 24. kapitole. Doba Noeho a Lota nebude časem na proměnu světa, ale časem jeho soudu. V těchto věcech existuje jen jeden kompas a tím je Písmo. Na celý svět přichází těžký soud jeho Stvořitele a přiblížil se konec všech věcí. Nemluví o tom jeden, dva nebo čtyři veršičky. Zjevuje to celá Bible a Duch Písma. Kdo dnes tvrdí něco jiného, obchází prorocství a nezná pravdu. Ježíš řekl farizeům: „*Mýlíte se, protože neznáte Písma ani moc Boží*“ (Matouš 22:29). Prohlašování, že bude dobře, když přichází konec, bylo vždy poznávacím znamením falešných proroků Starého zákona. A tak je to i dnes. Boží proroci dobře vědí, co přichází na svět, ale málokdo je poslouchá. Mnohé z toho svědčí uši. Všude jsou samé konference a prorocství o takovém a onakém probuzení, ale ani jedna konference o blízkém příchodu Krista a skonání světa. Já jsem příznivcem každého probuzení, ale ta, které dnes očekává většina křesťanů, přijdou v jiných časech a za jiných podmínek.

Pokud věci, které Bible zjevuje budeme ignorovat jen proto, že si je nepřejeme, ještě to neznamena, že se nestanou. V Lukáši 21:34-36 *Ježíš řekl: „Mějte se na pozoru, ... buďte bdělí a prostě v každý čas, abyste měli sílu uniknout všemu tomu, co se bude dít, a mohli stanout před Synem člověka“*. Chce, abychom všemu, co na svět přijde unikli! Jak? Tím, že budeme uznáni za hodné postavit se před jeho tvář, vytržení (vzati) jemu vstříc. V Matoušovi 24:37-40 řekl velmi otevřeně: „*Až přijde Syn člověka, bude to jako za dnů Noeho: Jako tehdy před potopou hodovali a pili, ženili se a vdávaly až do dne, kdy Noe vešel do korábu, a nic nepoznali, až přišla potopa a zachvátila všechny – takový bude i příchod Syna člověka. Tehdy budou dva na poli, jeden bude vzat a druhý zanechán*“. Podstatou vytržení je evakuace. Je to únik křesťanů do bezpečí nebe před těžkými ranami, které dolehnou na celé lidstvo. Svět nemůžeme změnit. Ze světa musíme uniknout. Měli bychom na to vynaložit veškerou snahu a doslova volat: „Čiňte pokání a věřte v evangelium, neboť se přiblížilo nebeské Království“. Ne kvůli tomu, aby se nám lépe žilo na zemi, ale proto, aby co nejvíce lidí chytilo do nebe poslední klidný spoj. Soud světa je neodvratný a další spoje tak klidné už nebudou.

Až do Kristova příchodu svět ovládne síla, o které prorok Daniel řekl, že

ZNÁMÝ EVANGELISTA

REINHARD

BONNKE NEDÁVNO

PROHLÁSIL:

„BIBLE NEBYLA
NAPSÁNA, ABY
NÁM OZNÁMILA,
CO SE MŮŽE
STÁT, ALE PROTO,
ABYCHOM
VĚDĚLI, CO SE
OPRAVDU STANE!“

13

pozře celou zemi, podupe ji a rozdrtí (Daniel 7:23). Je snazší, aby pominulo nebe i země, než aby se nenaplnilo to, co je zapsáno v Písmu (Lukáš 16:17).

BDÍME JEN TEHDY, KDYŽ NA KRISTŮV PŘÍCHOD ČEKÁME.

A zároveň ze všech sil zvěstujeme evangelium. Ne „jen zvěstujeme“ a ne „jen čekáme“, ale obojí spolu, ruku v ruce. Zvěstovat a čekat – to znamená bdít. Matouš 24:43-44 *Uvažte přece: „Kdyby hospodář věděl, v kterou noční dobu přijde zloděj, bděl by a zabránil by mu vloupat se do domu. Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete“.* Hospodář bdí, protože ví, kdy přijde zloděj. V tomto podobenství přichází Kristus jako zloděj v noci. Je to proto, že tajně vezme křesťany. Doslova je potichu, bez velkého hluku unese ze země. Církev je zde vyobrazena jako hospodář, který na zloděje čeká. A Ježíš velmi jednoduše ukazuje na hospodáře a říká všem křesťanům: „Proto i vy buďte jako on!“

Budme připraveni na Ženicha, který si vezme Církev, protože pokud ne, Syn člověka přijde jako zloděj v hodinu, které se nenadějeme. Pokud ho budeme čekat, přijde pro nás. Jestli ho nebudeme čekat, přijde na nás. Pro nás jako ženich, na nás jako zloděj. Buď tedy vezme nás, anebo něco vezme nám. To slůvko „nenadějete se“ neukazuje na soužení anebo pronásledování křesťanů, kde každý křičí a myslí jen na to, kdy už přijde Pán. Popisuje nám pravý opak. Ve světě okolo nás bude takový nezájem o Boží věci, že pokud nebudeme připraveni, ani nás nenapadne, že Kristus teď přijde. Ježíš to připomenul, když popisoval dny Noeho a Lota. Jedli, pili, kupovali, prodávali, sázeli a stavěli. Lukáš 17:26-30 *„Jako bylo za dnů Noeho, tak bude i za dnů Syna člověka: Jedli, pili, ženili se a vdávaly až do dne, kdy Noe vešel do korábu a přišla potopa a zahubila všechny. Stejně tak bylo za dnů Lotových: Jedli, pili, kupovali, prodávali, sázeli a stavěli; v ten den, kdy Lot vyšel ze Sodomy, spustil se oheň a síra z nebe a zahubil všechny. Právě tak bude v den, kdy se zjeví Syn člověka“.*

Vytržení křesťanů do nebe zní mnohým lidem jako vědecko-fantastický román, jako nějaký Matrix. Ale zrovna tak zněl ve dnech Noeho i déšť, který potom zatopil svět. Bouřku ani déšť do potopy totiž nikdo neviděl, jelikož ze země vystupovala jen pára a zavražovala planetu (Genesis 2:5-6). My musíme Bohu věřit jako Noe. Zkoumání technického průběhu vytržení nám nepomůže. Ani tomu, že Všemohoucí Bůh stvořil vesmír, jsem neuvěřil proto, že jsem přišel na to, jak to udělal.

VŠECHNO, ČEMU VĚŘÍME OHLEDNĚ NAŠÍ BUDOUCNOSTI,
MÁ BÝT ODRAZEM TOHO, CO NACHÁZÍME V PÍSMU.

Ono je svrchovanou autoritou nad námi všemi, omylnými lidmi. Proto Bůh pověděl, že hledí na toho, kdo se třese před jeho slovem. *Izajáš 66:1-2 Toto praví Hospodin: „Mým trůnem jsou nebesa a podnoží mých nohou země. Kdepak je ten dům, který mi chcete vybudovat? Kdepak je místo mého odpočinutí? Všechny tyto věci učinila moje ruka. Tak vznikly všechny tyto věci, je výrok Hospodinův. Laskavě pohlédnu na toho, kdo je utištěný a na duchu ubitý, kdo se třese před svým slovem“.* Bible je pro nás jediným zdrojem pravdy. Pokud mé úvahy nevycházejí z Písma, nemají pro nikoho žádný smysl. Myšlenek a názorů je jako písku, avšak Bible pouze jedna, jako je pravda jedna. *Jan 6:63 „Co dává život, je Duch, tělo samo nic neznamená. Slova, která jsem k vám mluvil, jsou Duch a jsou život“.* Kristova slova jsou Duch a jsou život. Je velký rozdíl mezi slovem člověka a slovem Boha. Když On promluvil, stačilo mu několik slov ke stvoření celého vesmíru. Písmo je pro nás cestovní mapa, Boží navigace do nebeského Království. Živá voda, která uhasí žízeň po pravdě. *Jan 4:13-14 Ježíš jí odpověděl: „Každý, kdo pije tuto vodu, bude mít opět žízeň. Kdo by se však napil vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky. Voda, kterou mu dám, stane se v něm pramenem, vyvěrajícím k životu věčnému“.* Ježíš se jednou zeptal učedníků, jestli od něho nechtějí odejít, a Petr mu nádherně odpověděl za všechny: *„Pane, ke komu bychom šli? Ty máš slova věčného života. A my jsme uvěřili a poznali, že ty jsi Kristus, ten Syn živého Boha“ (Jan 6:68-69).*

15

Váhou pravdy Bible je Kristus. Poselství o něm se táhne jako červená niť všemi jejími knihami. Jsou v ní výrocky, jež po staletí zapisovali lidé, kteří chodili s Bohem. Jeho slovo pokládali za největší bohatství a přenášeli ho z generace na generaci jako vzácné dědictví. Jako je chléb pokrmem pro naše tělo, tak je Boží slovo pokrmem pro naši víru. „Člověk žije vším, co vychází z Hospodinových úst“.

Mojžíš tímto prohlášením ukončil svou službu (*Deuteronomium 8:2-3*) a Ježíš jí tímto jeho výrokem začal. *Je psáno: „Ne jenom chlebem bude člověk živ, ale každým slovem, které vychází z Božích úst“.* (*Matouš 4:4* a *Lukáš 4:4*). Náš vztah k Bohu se odvíjí od toho, jaký postoj máme k jeho napsanému slovu. To u nás rozhoduje o všem. Boží slovo nikomu nenadržuje. Bůh nikomu nestraní. Má pro všechny lidi stejné požadavky a zaslíbení. Bible oslovuje každou věkovou kategorii napříč celou historií. Zasahuje lidi všech ras a kultur bez rozdílu vzdělání, inteligence, charakteru nebo společenského postavení. Hovoří stejně k bohatým i chudým. K těm ve vězeních i na univerzitách. Ale vždy se nejvíce dotkne toho, kdo hledá

BIBLE JE
MOHUTNÝ
VODOPÁD
PRAVDY.

Boha a ptá se na smysl svého života. Často slyším otázku: „Jaký je nejlepší překlad Bible?“ Na to někdo našel velmi krásnou odpověď: „Nejlepší překlad Bible je ten, který překládáme do svého života“.

Jan 7:37-38 *V poslední, velký den svátků Ježíš vystoupil a zvolal: „Jestliže kdo žízní, ať přijde ke mně a pije! Kdo věří ve mne, jak praví Písmo, proudy živé vody poplynou z jeho nitra“.* Pouze Kristus dává našemu životu pravý smysl. Protože otevírá jeho tajemství a ukazuje na jasný cíl. Z jeho slov je jasné, že život nevznikl náhodou a neskončí smrtí. Má pokračování. Duše člověka neumírá spolu s jeho tělem. Tělo je prach a žije pouze velmi krátký čas. Duše člověka je však víc než prach a žije dál i po smrti svého těla. Bůh stvořil člověka na svůj obraz a do prachu vdechl dech života. Prach se obrátí na prach, ale duše člověka na co? Na nic, pouze opustí svoje tělo. **Kazatel 12:7** *a tak se navrátí prach do země, jak byl, a duch se navrátí k Bohu, který ho dal.* **Matouš 7:13-14** *Vejděte těsnou branou; prostorná je brána a široká cesta, která vede do záhuby; a mnoho je těch, kdo tudy vcházejí. Těsná je brána a úzká cesta, která vede k životu, a málokdo ji nalézá.* Lidský život je doopravdy krátký, avšak dost dlouhý, abychom poznali to nejdůležitější. Kdo je ten, kdo nás může dovést do věčného života. Stál před Pontským Pilátem a prozradil mu, že jeho království nepochází z tohoto světa, ale každý z tohoto světa, kdo touží poznat pravdu, bude slyšet jeho hlas.

16

Jan 18:36-37 *Ježíš řekl: „Moje království není z tohoto světa. Kdyby mé království bylo z tohoto světa, moji služebníci by bojovali, abych nebyl vydán Židům; mé království však není odtud“.* Pilát mu řekl: „Jsi tedy přece král?“ Ježíš odpověděl: „Ty sám říkáš, že jsem král. Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas“.

Bibli jsem četl poprvé během své vojenské základní služby v Žatci. Už tehdy jsem věděl, že pokud odmítnu Krista, po něm nepřijde nikdo, kdo by tak pravdivě a rozhodně zasáhl mé srdce.

1. DÍL

VYTRŽENÍ

Co je to vytržení? Je to událost, při které Ježíš vezme všechny oddané křesťany do nebeských příbytků. Koloským 3:4 „*Ale až se ukáže Kristus, váš život, tehdy i vy se s ním ukážete v slávě*“. Bible to popisuje jako okamžik, kdy Kristus sestoupí na oblaka. Nejprve vzkřísí své zesnulé, a když dostanou spolu s žijícími křesťany nová oslavená těla, budou společně vytrženi ze země vzhůru, jemu vstříc. Vzkříšení a vytržení zesnulých v Kristu půjde ruka v ruce s vytržením živých v Kristu (1. Tesalonickým 4:15).

18

Zhruba před 150 lety se toto poznání dostalo křesťanům v USA a později se rozšířilo do celého světa. Protichůdné názory na toto téma rozdělily křesťany do čtyř skupin. Každá má trochu odlišný pohled. První skupina vůbec nevěří, že vytržení bude. Druhá věří, že se to stane po soužení světa. Třetí, že uprostřed, a čtvrtá věří, že se to stane před velkým soužením světa. Do této skupiny, jak jste jistě postřehli, hlubokým přesvědčením patřím i já. Věřím celé Bibli. Věřím všemu, co učí. Ne jen tomu, co mohu pochopit nebo vysvětlit. Zároveň však dodávám, že mě ani nenapadne povyšovat se nad jiné postoje k vytržení. Písmo napomíná každou pýchu, i tu přemoudřelých lidí. Co totiž víme, co by nám nedal vědět Bůh? Anebo čím jsme, čím by nás on neučinil? Mnozí považují vytržení za nemožné pravděpodobně proto, že si jednoduše něco takového vůbec nedokážou představit. Argumenty pro prorockou pravdivost Bible však nejsou postavené na naší schopnosti tato proroctví pochopit, ale na moci Všemohoucího Boha je naplnit. On to pověděl, a proto se to stane. Pokud měl moc stvořit vesmír, má i moc mrknutím oka ze země vytrhnout svou Církev. Není to ničím podmíněno. Zasáhne to celý svět, ať už tomu věříme nebo ne. Může nastat kdykoliv. Všechno, co bylo podmínkou vytržení, se už vyplnilo. Kristův příchod, kdy sestoupí až na

zem, však podmínku má: Jeho přijetí celým židovským národem (Matouš 23:39). Avšak tato událost (poznání Krista Židy) je podmíněná právě vytržením Církve, při kterém vejde do nebe plnost křesťanů. Podle učení Bible (Římanům 11:25) až se v nebi naplní jejich počet, celý Izrael bude spasen. Jsou to navzájem provázané události, dokud se nestane jedna, nestane se druhá. Z toho vidíme, že vytržení je akcelerátorem řetězce událostí, které mají svou přísnu biblickou posloupnost.

Vytržení › Beránkova svatební večeře › Spasení Izraele ›
Souzení světa › Armagedon › Kristův příchod › Soud národů ›
Milénium › Poslední soud › Nový Jeruzalém › Věčnost.

Žádnou z nich nemůžeme vynechat ani pozměnit jejich návaznost. Chce-li někdo poskládat eschatologický obraz světa, musí poskytnout relevantní výklad všech těchto událostí, jak za sebou přicházejí, navzájem harmonizují a jedna druhou podepírá. Po vytržení se budou současně odehrávat dva příběhy. V nebi – příběh vzatých a na zemi – příběh zanechaných (viz příloha na straně 38). Vytržení křesťané budou vzati do nebeských příbytků na Beránkovu svatební večeři a ve stejném čase bude na zemi probíhat den Hospodinův (den pomsty našeho Boha). Ranami a soudy bude k pokání vyzván celý zlomený svět (Zjevení 14:7).

Téma vytržení je tak bohaté a komplexní, že jeho popisu věnuji v této knize asi nejvíce místa. Pro přehlednost jsem je shrnul do osmi bodů. Jsou to zároveň klíčové texty Písma, které nám na vytržení poskytují ucelený pohled. Působí na mě jako rozstříhané biblické puzzle. Nejprve bylo nutné je posbírat a potom zkoumat, jak do sebe zapadají. Výsledkem je chronologický řetězec událostí. Obraz, který se v hrubých obrysech týká všeho, co zanedlouho přijde na svět. Před Kristovým příchodem se stanou lokální probuzení v některých částech světa. Matouš 25:6-7 ale o půlnoci povstal křik: „Hle ženich přichází! Vyjděte mu vstříc!“ Tehdy vstaly všechny ty panny a ozdobily svoje lampy. To ozdobení Církve jsou dotyky Boží moci po celé Zemi. Oslavovaný a vyvýšený Kristus, hlásaný na svědectví všem národům. Avšak mnohé věci, které se očekávají v Církvi dnes, přijdou až v Miléniu Krista. A zase jiné, ohledem probuzení lidu Izraele, nastanou až po vytržení křesťanů, nikoli předtím.

Někteří křesťané k tématu Kristova příchodu, preferují názor, že se o tyto věci nemáme až tak starat. Stejně prý nikdo neví, jak to doopravdy bude. To ale není pravda. Tyto věci jsou důležité. Jinak by o nich Písmo nemluvilo s takovým důrazem, že blaze tomu, kdo je čte, slyší a zachovává. Zjevení 1:3 „Blaze tomu,

kdo předčítá slova tohoto proroctví, a blaze těm, kdo slyší a zachovávají, co je tu napsáno, neboť čas je blízko“. Vědět o této naději, že Kristus přijde a vezme si nás k sobě, je silou naší víry. Pavel napsal Timoteovi, že bojoval dobrý boj a zachoval víru, protože miloval (očekával) Kristův příchod. 2. Timoteovi 4:7-8 *„Dobrý boj jsem bojoval, běh jsem dokončil, víru zachoval. Nyní je pro mne připraven vavřín spravedlnosti, který mi dá v onen den Pán, ten spravedlivý soudce. A nejen mně, nýbrž všem, kdo s láskou vyhlížejí jeho příchod“.*

Milovat Kristův příchod a nezajímat se o znamení jeho příchodu, to asi dohromady nejde. Co myslíte? A co se týká vytržení, Pán dokonce vyzval, že se máme modlit za to, abychom byli uznáni za hodné vytržení (Lukáš 21:36).

ZVĚSTOVÁNÍ EVANGELIA A KRISTOVA NÁVRATU

MUSÍ JÍT RUKA V RUCI.

Jako mocné svědectví skutečnosti, že náš domov není na zemi, ale v nebesích, odkud čekáme příchod svého Spasitele (Matouš 10:7-10).

Pravda je na stránkách Bible. Jen tam je skutečná a objektivní. Tam ji totiž nechal zapsat Všemohoucí Bůh. Není v ničem ohraničená naším poznáním ani zatížená našimi objektivními pocity a názory. Nemá nic společného s naším úsudkem. Ptáte se, jakou má tedy hodnotu? Matouš 24:35 *„Nebe a země pomínou, ale má slova nikdy nepomínou“.* Má hodnotu věčného života. Proto přijímám Písmo doslovně. Pokud totiž nebude akceptováno doslova – potom už to bude jen můj úsudek a moje pravda, ale ne Boží (Zjevení 22:18). Často slyším, jak mnozí odmítají jasně napsané Boží slovo: „Víš, ale Bůh to myslel jinak, než jak to řekl“. Jak však mohou vědět, na co Bůh myslel, když nerozumí ani tomu, co vyslovil? Bůh nikdy neřekl, že hledí na toho, kdo se třese před jeho myšlenkami. O těch prozradil: *„Jako jsou nebesa vyšší než země, tak převyšují cesty mé cesty vaše a úmysly mé úmysly vaše“* (Izajáš 55:9). Avšak o svém slově prohlásil: *„Laskavě pohlédnu na toho, kdo je utištěný a na duchu ubitý, kdo se třese před mým slovem“* (Izajáš 66:2). Židům 4:12-13 *Slovo Boží je živé, mocné a ostřejší než jakýkoli dvousečný meč. Proniká až na rozhraní duše a ducha, kostí a morku, a rozsuzuje touhy i myšlenky srdce. Není tvora, který by se před ním mohl skrýt. Nahé a odhalené je všechno před očima toho, jemuž se budeme ze všeho odpovídat.*

„Vezmu vás k sobě“

(Jan 14:3)

Před námi je nejmocnější důkaz z celé Bible o tom, že vytržení Církve nastane. Ježíš to osobně zaslíbil. Jan 14:2-3 *„V domě mého Otce je mnoho příbytků; kdyby tomu tak nebylo, řekl bych vám to? Jdu, abych vám připravil místo. A odejdu-li, abych vám připravil místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli tam, kde jsem já“*. Pokud si uvědomíme, co znamená „abyste i vy byli tam, kde jsem já“, tak je jasné, že se zde nehovoří o zemi, ale o místě, kde přebývá Pán. Vezme nás k sobě do příbytků v domě svého Otce. Ježíš to prozradil i v modlitbě, kde Otci řekl ta stejná slova, která předtím pověděl učedníkům: *„Aby byli se mnou tam, kde jsem já“*. Jan 17:24 *„Otče, chci, aby také ti, které jsi mi dal, byli se mnou tam, kde jsem já; ať hledí na mou slávu, kterou jsi mi dal, neboť jsi mě miloval již před založením světa“*. Vezme nás na místo, které bylo před stvořením našeho světa. Jeho slib, že si pro nás přijde, se nedá srovnávat s ničím na této zemi. Budeme s ním navždy a uvidíme jeho slávu, kterou měl u Otce dříve, než byl svět. Jan 17:5 *„A nyní ty, Otče, oslav mne svou slávou, kterou jsem měl u tebe, dříve než byl svět“*.

21

Jan 14:1-3 nemluví o Kristově příchodu na zem, ale o příchodu Církve do nebe. Kristově příchodu na zem tedy ještě něco předchází – vytržení Církve do nebeských příbytků. Dříve než přijde soudit svět, vezme křesťany do domu svého Otce. Tam odešel, tam připravuje místo a tam si nás vezme. Po nějakém čase, po Beránkově svatební večeři v nebi, nastane Kristův příchod a návrat jeho Církve na zem. Tehdy sestoupí na Olivovou horu a zůstane, aby ustanovil Tisícileté království. Ježíš nepověděl, že nám jde připravit příbytky. O nich vyhlásil, že už v nebi jsou. On řekl, že nám jde připravit místo. Je snad v nebi málo místa? Určitě ne! Ale tato příprava našeho místa souvisí s něčím jiným. S ďáblovým vyhozením z nebe. Nejprve totiž musí být poražen nepřítel našich duší (žalobce bratří), který na nás před Bohem v nebi dnem i nocí žaluje. Proto hovoří Zjevení 12:7-12 *A strhla se bitva na nebi: Michael a jeho andělé se utkali s drakem. Drak i jeho andělé bojovali, ale nezmohli, a nebylo již pro ně místa v nebi. A veliký drak, ten dávný had, zvaný ďábel a satan, který sváděl celý svět, byl svržen na zem a s ním i jeho andělé. A slyšel jsem mocný hlas v nebi: „Nyní přišlo spasení, moc a království našeho Boha i vláda jeho Mesiáše; neboť byl svržen žalobce našich bratří, který je před Bohem osočoval“*

dnem i nocí. Oni nad ním zvítězili pro krev Beránkovu a pro slovo svého svědectví. Nemilovali svůj život tak, aby se zalekli smrti. Proto jásejte, nebesa a všichni, kdo v nich přebýváte! Běda však zemi i moři, neboť sestoupil k vám ďábel, plný zlosti, protože ví, jak málo času mu zbývá“. Bůh v tomto 12. verši promluvil ke dvěma skupinám lidí. K vytrženým v nebi a k zanechaným na zemi. Radujte se, kteří přebýváte v nebi a běda vám, kteří jste zůstali na zemi. Zjevení 12:12 je mimořádně citlivý důkaz vytržení a následného souzení světa.

Ďábel bude se svými hordami vyhozen z nebe. A proto bude vytrženým v nebi řečeno: „Radujte se!“ A zanechaným na zemi: „Běda vám, neboť sestoupil k vám ďábel“. Z těch slov můžeme pochopit, že příchod Církve do nebe přímo souvisí s ďábovým vyhozením z nebe. *Židům 12:26 Jeho hlas tehdy zatřásl zemí, nyní však slibuje: „Ještě jednou otřesu nejen zemí, nýbrž i nebem“.* Pokud by ďábel a jeho andělé nebyli v nebi, proč by bylo nutné nebem zatřást? Ježíš to uviděl dávno předtím, než se to stane, a oznámil to svým učedníkům v Lukášovi 10:18 *Řekl jim: „Viděl jsem, jak satan padá z nebe jako blesk“.* Ve stejné chvíli, kdy budou ďábel a jeho andělé vyhozeni z nebe, bude připraveno místo pro Církev a nastane její vytržení do nebeských příbytků. Proto se to dotkne nejen každého člověka na zemi, ale i každého anděla v nebi. Bůh už v minulosti zemí zatřásl. Bylo to při potopě světa. Druhé zatřesení však už nebude jen na zemi. Vytržení Církve zatřese i nebem.

22

**VYTRŽENÍ JE TAJEMSTVÍM,
KTERÉ ZATŘESE NEJEN ZEMÍ, ALE I NEBEM.**

Druhý Kristův příchod v Písmu nikdy nebyl označen jako tajemství. Ale o vytržení apoštol Pavel prohlašuje: „*Hle, odhalím vám tajemství: Ne všichni zemřeme, ale všichni budeme proměněni, naráz, v okamžiku, až se naposled ozve polnice“* (1. Korintským 15:51-52). Vyhledal jsem v Bibli, kde všude mluví proroci o tom, že Bůh zatřese zemí. Uviděl jsem, že vždy existuje souvislost s posledními dny. Vytržení a zatřesení zemí tedy spolu souvisí. *Židům 12:26 Jeho hlas tehdy zatřásl zemí, a nyní zaslíbil: „Já ještě jednou zatřesu nejenom zemí, ale i nebem“.* Svět po odchodu křesťanů zachvátí to, co si pod vlivem ateizmu žádaly celé národy – svět který nestvořil Bůh, svět kde nevládne Bůh. To způsobí na zemi takovou agónii, že se její zatřesení promění na poslední šanci, aby se člověk vzpamatoval a uvědomil si, jak je bez hledání Boha ztracen. To děláme i my, když silně zatřeseme svými dětmi, pokud si vůbec neuvědomují nebezpečí, které jim hrozí.

Pohled do nebe po vytržení nám popisuje Zjevení 7:9-14 *Potom jsem viděl, hle, tak veliký zástup, že by ho nikdo nedokázal sečíst, ze všech ras, kmenů, národů*

a jazyků, jak stojí před trůnem a před tváří Beránkovou, oblečeni v bílé roucho, palmové ratolesti v rukou. A volali velikým hlasem: „Díky Spasiteli, Bohu našemu, sedícímu na trůnu, a Beránkovi“. A všichni andělé se postavili kolem trůnu, kolem starců i těch čtyř bytostí a padli před trůnem tváří k zemi, klaněli se Bohu a volali: „Amen! Dobrořečení i sláva a moudrost, díky a čest i moc a síla Bohu našemu na věky věků. Amen!“ Jeden z těch starců na mne promluvil: „Kdo jsou a odkud přišli ti v bílém rouchu?“ Řekl jsem: „Pane můj, ty to víš!“ A on mi řekl: „To jsou ti, kteří přišli z velikého soužení a vyprali svá roucha a vybělili je v krvi Beránkově“.

To je vytržená Církev v nebi. Je o ní řečeno, že to jsou ti, kteří přišli z velkého soužení. Zdálo by se tedy, že vytržení nastane až po velkém soužení, a ne před ním. Zde se však nemluví o soužení světa před Kristovým příchodem, kdy na celou zem přijdou Boží soudy a rány. Proč jsem si tak jistý? To velké soužení světa, které nastane až po vytržení Církve, se týká jen posledního pokolení země – ne všech pokolení. Ale ten velký zástup v nebi, který nemohl nikdo spočítat, se skládal ze všech pokolení a jejich velké soužení pocházelo ze všech dob, v nichž tato pokolení žila. Týkalo se vztahu k evangeliu. Prošli jím proto, aby zachovali čistotu své víry vůči Kristu. Ježíš o tom mluvil v Janovi 16:33 *„To jsem vám pověděl, abyste našli ve mně pokoj. Ve světě máte soužení. Ale vzchopte se, já jsem přemohl svět“.* 2. Timoteovi 3:12 *A všichni, kdo chtějí zbožně žít v Kristu Ježíši, zakusí pronásledování.* Pronásledování a soužení křesťanů se táhne celými dějinami Kristovy Církve od jejího samotného vzniku. To je důvod, proč je život křesťanů ze kterého přišli do nebe, nazvaný v nebi: „velkým soužením“. Na to, bychom neměli zapomínat, pokud někdo mluví o snadném vyřešení všech problémů v životě křesťana, který prochází soužením pro svou víru.

23

2. KAPITOLA

Na Svátek troubení

(1. Korintským 15:51-52, 1. Tesalonickým 4:15-17)

1. Korintským 15:51-52 *„Hle, odhalím vám tajemství: Ne všichni zemřeme, ale všichni budeme proměněni, naráz, v okamžiku, až se naposled ozve polnice. Až zazní, mrtví budou vzkříšeni k nepomíjitelnosti a my živí proměněni“.*

1. Tesalonickým 4:15-17 *Toto vám říkáme podle slova Páně: „My živí, kteří se dočkáme příchodu Páně, zesnulé nepředejdeme. Zazní povel, hlas archanděla a zvuk Boží polnice, sám Pán sestoupí z nebe, a ti, kdo zemřeli v Kristu, vstanou nejdříve; potom my živí, kteří se toho dočkáme, budeme spolu s nimi uchvázeni v oblacích vzhůru vstříc Pánu. A pak už navždy budeme s Pánem“.*

24 Vytržení nastane v okamžiku. Na Svátek troubení. Zde se někteří mylně domnívají, že se jedná o sedmou polnici ze Zjevení 11:15 *Zatroubil sedmý anděl. A ozvaly se mocné hlasy v nebi: „Vlády nad světem se ujal náš Pán a jeho Mesiáš; a bude kralovat na věky věků“.* Na základě tohoto textu věří, že vytržení nastane až po velkém souzení, které sedm polnic ohlašuje. Když ale Pavel do Korintu psal, Zjevení Janovo ještě napsáno nebylo. Bylo by proto velmi nelogické, aby Pavel poukazoval Korintánům na něco, co nikdo z nich ještě nikdy neslyšel. Pavel zde nehovoří o sedmé polnici, která nad světem uzavírá čas soudu. To by přímo řekl: „Při zatroubení sedmé polnice.“ On zde říká: „Při zatroubení poslední polnice.“ To je úplně jiná polnice a jiné zatroubení. Na Svátek troubení se v Izraeli troubí na beraní roh – šófar. Během tohoto svátku zazní sto zatroubení. Střídají se při nich tři různé způsoby troubení a tři různé polnice, Tekiah, Shevarim a Teruah. Každá zazní během troubení 33-krát. Dohromady je to 99 zatroubení. Na závěr zazní poslední polnice nazývaná „Tekiah Gedolah“. Právě o ní, která zazní za soumraku dne, hovoří Pavel. Při jejím zatroubení budeme v okamžiku proměněni a vytrženi vstříc Pánu.

Svátek troubení se v Izraeli slaví dva dny. Bůh dal Židům své svátky jako generální zkoušku před premiérou. Jako detailní přípravu na události, které v budoucnosti přijdou a zjeví oběť jeho Syna. Jeho vzkříšení, jeho příchod a vládu v Miléniu – Tisíciletém království pokoje na zemi.

VŠECHNY BOŽÍ SVÁTKY DANÉ IZRAELI

PROROCKY ZJEVUJÍ A UKAZUJÍ NA JEŽÍŠE KRISTA.

Z Tóry (Mojžíšových knih) víme, že existuje sedm hlavních prorockých svátků. První čtyři už byly Kristem prorocky naplněny. Pesach, Nekvašené chleby, Prvotiny a Letnice. Při vytržení se naplní v pořadí pátý svátek, Troubení. Stane se to při zatroubení poslední polnice, jako sté zatroubení. Po naplnění tohoto svátku přijde další, Smíření. Ten se prorocky naplní, když izraelský lid v pokání pozná svého Mesiáše. Nakonec se v Miléniu naplní i poslední svátek, Stánky. Je to Pánův odpočinek s jeho lidem. Pokud je tedy vytržení naplněním Svátku troubení, v žádném případě nemůžeme za poslední zatroubení považovat sedmou polnici ze Zjevení

Jana 11:15. Boží svátky dané Izraeli mají nesmírnou obsahovou hodnotu. Prorocky zjevují Krista a odkrývají sled Božích tajemství:

Ukřižování › Pohřbení › Vzkříšení › Seslání Ducha Svatého ›
Vytržení › Milost pro Izrael › Tisícileté království.

JEŽÍŠ NAPLNIL KAŽDÝ Z PRVNÍCH ČTYŘ SVÁTKŮ

O PŘESNÉM DATU A NAPLNÍ I PÁTÝ.

1. PESACH (14. nisanu). Památka překročení. Faraón nechťel propustit Židy a anděl Hospodinův tehdy pobil všechny prvorozené Egypta. Ale Židé na Boží příkaz natřeli veřeje svých dveří krví zabitého beránka a Hospodin ušetřil jejich prvorozené – překročil jejich domy. Exodus 12:13-14 *„Na domech, v nichž budete, budete mít na znamení krev. Když tu krev uvidím, pominu vás a nedolehne na vás zhoubný úder, až budu bít egyptskou zemi. Ten den vám bude dnem pamětním, budete jej slavit jako slavnost Hospodinovu. Budete jej slavit po všechna svá pokolení. To je provždy platné nařízení“*. Krev na veřejích dveří se stala předobrazem Kristovy krve na srdcích těch, kteří budou spaseni. Pán Ježíš se stal Božím Beránkem. Byl ukřižován v den Pesachu, v čase zabíjení obětovaných beránků. Lukáš 22:19-20 *Pak vzal chléb, vzdal díky, lámal a dával jim se slovy: „Toto jest mé tělo, které se za vás vydává. To činite na mou památku“*. A právě tak, když bylo po večeři, vzal kalich a řekl: *„Tento kalich je nová smlouva zpečetěná mou krví, která se za vás prolévá“*.

2. NEKVAŠENÉ CHLEBY (15. nisanu). Vyjití z otroctví. Kristovo tělo bylo uloženo do hrobu na Svátek nekvašených chlebů. Ježíš řekl: *„Já jsem chléb života“*. Jan 6:51 *„Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe; kdo jí z tohoto chleba, živ bude navěky. A chléb, který já dám, je mé tělo, dané za život světa“*.

3. PRVOTINY (16. nisanu). Ježíš byl vzkříšen třetího dne na Svátek prvotin. V čase pozdvihování obilné oběti, první den týdne. 1. Korintským 15:22-24 *Jako v Adamovi všichni umírají, tak v Kristu všichni dojdou života. Každý v daném pořadí: první vstal Kristus, potom při Kristově příchodu vstanou ti, kdo jsou jeho. Tu nastane konec, až Kristus zruší vládu všech mocností a sil a odevzdá království Bohu a Otcí*.

4. LETNICE (6. sívanu). I Letnice patří mezi svátky, jejichž prorocký význam se už naplnil. Od 16. nisanu do 6. sívanu je to přesně 50 dnů (Skutky 2:1-4). V ten den Pán na Církev seslal Ducha Svatého, jak jim to slíbil. Jan 16:7 *„Říkám*

vám však pravdu: Prospěje vám, abych odešel. Když neodejdu, Přímluvce k vám nepřijde. Odejdu-li, pošlu ho k vám“. Židé projevovali na Letnice vděčnost za úrodu a vydání Zákona (Tóry – Písma).

5. TROUBENÍ. Je to novoroční svátek. (Roš ha-šana, doslova hlava roku). Slaví se začátkem tišri (kolem 20. září). Roš ha-šana patří ke svátkům, kdy se troubí na šófar (uřezaný beraní roh). U tohoto svátku nikdo nezná den ani hodinu jeho začátku. Důvodem je původní židovský kalendář. V něm tyto měsíce začínaly až příchodem svědků do jeruzalémského chrámu s vyhlášením novoluní (hebrejsky Roš chodeš). Prorocký význam tohoto svátku se ještě nenaplnil. Jeho naplněním bude až vytržení Církve. To, že Pán přijde pro Církev na Svátek troubení, je jisté i proto, že když Bible mluví o vytržení, vždy to spojuje s hlasem polnice. *Až se naposled ozve polnice (1. Korintským 15:51), zvuk Boží polnice (1. Tesalonickým 4:16), až zazní (1. Korintským 15:52)*. Vzhledem k tomu, že Pán každý svátek naplnil o přesném datu, není žádný důvod se domnívat, že při Svátku troubení udělá první výjimku. Tomu nevěřím. Věřím, že při tomto svátku Pán vytrhne ze země svou Církev a o přesném datu (jako prozatím vždy) naplní i pátý prorocký svátek. *Matouš 24:36 „O tom dni a hodině však nikdo neví – ani nebeští andělé – pouze sám můj Otec“*. Zde mluvil Pán o svém příchodu na Olivovu horu.

26

6. DEN SMÍŘENÍ (10. tišri). Je to nejsvatější den židovského roku. Jom kipur doslova znamená „den odpuštění“. Jedině tehdy měl nejvyšší kněz dovoleno vstoupit do Svatyně svatých. Vyzývat tam Hospodinovo jméno a vykonat za lid obřady smíření. Byl to den přísného půstu, sebezpytování a nápravy života. Jom kipur je smířením Izraele s Bohem. Při vytržení Bůh Židům otevře oči. Nadpřirozený odchod křesťanů ze země přivede Židy odmítající Ježíše k poznání pravdy a pokání. Poznají Pána Ježíše jako svého pravého a jediného Mesiáše. Takto se naplní prorocký význam Svátku smíření a s ním i slovo ze Zacharjáše 12:10. Pokání připraví izraelský lid na přijetí svého Mesiáše a později na jeho druhý příchod.

7. STÁNKY (15. – 21. tišri). Představují návrat Krista na zemi a ustanovení jeho vlády v Tisíciletém království. Odpočinutí Božího lidu v Miléniu. Je to svátek odpočinku a radosti. Slaví se od 15. do 21. tišri. Leviticus 23:34 *Mluv k Izraelcům: „Od patnáctého dne téhož sedmého měsíce budou po sedm dní Hospodinovy slavnosti stánků“*. Tento svátek bude v Tisíciletém království velmi významný. *Zacharjáš 14:16 „Všichni pak, kdo zbyli ze všech pronárodů, které vytáhly proti Jeruzalému, budou každoročně putovat, aby se klaněli Králi, Hospodinu zástupů, a slavili slavnost stánků“*.

Uznání za hodné úniku

(Lukáš 21:34-36)

Lukáš 21:34-36 „Dávejte však sami na sebe pozor, aby snad vaše srdce nebyla zatížena přejídáním a opilstvím a starostmi o živobytí a onen den aby na vás nepřikvačil nenadále, neboť na všechny, kdo jsou usazeni na tváři vsí země, přijde jako past. Nespěte tedy a v každé době se modlete, abyste byli uznáni za hodny uniknout všem těmto věcem, jež se brzy budou dít, a stanout před Synem člověka“. Křesťané, kteří budou vytržení, před něčím unikají. Před čím? Před soudem, co přijde na svět. Přichází období velkého soužení světa, které se nedá porovnat s ničím, co ve své historii doposud zažil, včetně všech světových válek. Z tohoto pohledu je vytržení jasná evakuace Církve. Samotné zvěstování této události, je totální mobilizace křesťanů, aby byli připravení k největší záchranné akci v dějinách. Aby neměli svázané srdce starostmi o tento pozemský život, doufajíc ve své majetky a finanční jistoty, protože o to všechno mrknutím oka přijdou. To je ta past, do které mnozí spadnou a do které je zavlčen svět.

Doufat v Krista a neproměškat nebeskou evakuaci je prioritou těchto dní. Příprava na odchod z této země, jde ruku v ruce s kázáním evangelia. Pro nikoho z nás neexistuje žádná jiná alternativa záchrany. Ježíš prozradil, že pro tuto evakuaci je pouze jediná cesta. Uznání za hodných – postavit se před jeho tvář. Základní podmínkou, být něčeho „hodný“ je nejprve „stát o to a věřit tomu“. Udělat tím směrem, alespoň jeden krok. Pán to vystihl slovy: „Bděte (myslete na to) a modlete se za to“. Nejenže máme vědět o vytržení (že bude) ale na modlitbách máme bdít o to (stát o to), abychom byli vytržení i s těmi, kterým dnes zvěstujeme Krista.

Světu se bez výjimky stanou všechny věci, o kterých hovoří biblická proctví. Ale Pán slíbil, že tehdy už bude Církev doma. V této evakuaci křesťané uniknou všemu, co na svět přijde. „...abyste byli uznáni za hodny uniknout všem těmto věcem, jež se brzy budou dít ...“ Z těchto slov jednoznačně vyplývá, že vytržení bude únikem křesťanů před velkým soužením světa. „Všem těmto věcem“ neznamená „v polovině všech věcí“ ani „po všech věcech“. Uniknout všem těmto

VYTRŽENÍ JE
EVAKUACE
KŘESŤANŮ.
ÚNIK CÍRKVE
PŘED VELKÝM
SOUŽENÍM
SVĚTA.

věcem, zdůrazňuje jediné - uniknout před tím vším. To ale znamená, že mezi vytržením a Kristovým příchodem, proběhnou na zemi dny hněvu a pomsty našeho Boha (Izajáš 61:2). Na světě nastane období velkého soužení, které se nedá srovnat s ničím, co ve svých dějinách dosud zažil. Prorok Malachiáš popsal, že na křídlech vytržení budeme uzdraveni a pod námi zůstane popel světa. Malachiáš 4:1-3 „Hle, přichází ten den hořící jako pec; a všichni opovázlivci i všichni, kdo páchají svévolností, se stanou strništěm. A ten přicházející den je sežehne, praví Hospodin zástupů; nezůstane po nich kořen ani větev. Ale vám, kdo se bojíte mého jména, vzejde slunce spravedlnosti se zdravím na paprscích. Rozběhnete se a budete poskakovat jako vykrmení býčci, rozšlapete svévolníky, že budou jako popel pod chodidly vašich nohou v ten den, který připravuji, praví Hospodin zástupů“. Následující texty to vše ještě umocňují. „Zachovám tě v hodině zkoušky světa“. Ta zkouška bude, ale ty na ní budeš chybět. Zjevení 3:10 „Protože jsi zachoval mé slovo a vytrval, zachovám tě i já v hodině zkoušky, která přijde na celý svět a prověří obyvatele země“.

1. Tesalonickým 1:10 ... a očekávali z nebe jeho Syna, kterého vzkřísil z mrtvých, Ježíše, jenž nás vysvobozuje od přicházejícího hněvu. Hněv, past, zkouška, hodina pokušení a dny pomsty. To vše přijde na svět až potom, co bude Církev v bezpečí nebe. Potvrzuje to i následující text Písma ze Starého zákona, který předpovídá vytržení. Hovoří o jednom z jeho hlavních důvodů. Hospodin navštíví nepravost světa, jak to v minulosti udělal i při Sodomě a Gomoře. Izajáš 26:19-21 „Tvoji mrtví obživnou, má mrtvá těla vstanou! Probudte se, plesejte, kdo přebýváte v prachu! Vždyť tvá rosa je rosou světel, porazíš i zemi stínů. Nuže, lide můj, již vejdi do svých komnat a zavři za sebou dveře. Skryj se na chvíličku, dokud hrozný hněv se nepřežene. Hle, Hospodin vychází ze svého místa, aby ztrestal nepravost obyvatel země“. Izajáš zde jinými slovy říká totéž, co napsal i apoštol Pavel, když potěšoval křesťany v Tesalonice (Soluni) s ohledem na zesnulé v Kristu. Tehdy jim vysvětloval zmrtvýchvstání a zároveň i vytržení Církve (1. Tesalonickým 4:14-17).

SVĚT SI UŽÍVAL BEZTRESTNOST,

DOKUD NEVYŠEL LOT ZE SODOMY A NOE DO KORÁBU.

Lukáš 17:27-29 „Jedli, pili, ženili se a vdávaly až do dne, kdy Noe vešel do korábu a přišla potopa a zahubila všechny. Stejně tak bylo za dnů Lotových: Jedli, pili, kupovali, prodávali, sázeli a stavěli; v ten den, kdy Lot vyšel ze Sodomy, spustil se oheň a síra z nebe a zahubil všechny“. Dokud nevejde Církev do nebeských příbytků, nepřijdou na svět Boží soudy. Pavel to připomínal 2. Tesalonickým 2:1-3. Pokud jde o příchod Pána Ježíše, kolem něhož budeme shromážděni, prosíme vás, bratří,

abyste se nedali snadno vyvést z rovnováhy nebo vylekat nějakým projevem ducha nebo řečí či listem, domněle pocházejícím od nás, jako by den Páně měl už nastat. Žádným způsobem se nedejte od nikoho oklamat, protože nenastane, dokud nedojde ke vzpouře proti Bohu a neobjeví se člověk nepravosti, Syn zatracení. Oni se kvůli jakési pohromě v blízkém okolí strachovali, že již nastal den Kristův. Báli se, že nebyli vytrženi, a proto se stali účastníky Božího soudu. Z toho důvodu jim Pavel říká: „*abyste se nedali snadno vyvést z rovnováhy nebo vylekat*“. To vystihuje, o čem zde mluví. Křesťany totiž Pánův příchod neleká ani je nevyvádí z rovnováhy. Naopak nás to potěšuje, že takový den jednou nastane. Proto je jasné, čeho se báli a o čem tady Pavel mluví: „*Vytržení ještě nebylo! Nebojte se! Nenechte se vylekat, že jste byli zanecháni. Boží soud nad zemí ještě nezačal!*“ Proč? Protože syn zatracení se zjeví až po vytržení oddaných křesťanů. To ale znamená, že Církve se ani nedozví, kdo to je. Pavel totiž učí, že antikrist se zjeví až po vytržení. Rozezná to jen Izrael po vytržení křesťanů. Dokud je na zemi Církve, nemohou království tmy ani antikrist přijít. Podobná podmínka platí i pro Kristův příchod. Mezi vytržením a jeho příchodem musí na zemi uplynout čas, kdy antikrist úplně ovládne svět, rozdrtí a pozře celou zemi (Daniel 7:23). O tom píše Pavel do Tesaloniky (2. Tesalonickým 2:1-11) a rozlišuje mezi těmito dvěma událostmi:

- Příchod Pána Ježíše na oblaka k vytržení Církve – nazývá „kolem něhož budeme shromážděni“.
- Příchod Pána Ježíše na Olivovou horu - nazývá „dnem Páně“.

29

Shromáždění „kolem Krista“ budeme v povětří při vytržení, ale „den Kristův“ nastane až tehdy, kdy Ježíš antikrista zničí zjevením svého příchodu (2. Tesalonickým 2:8). Dokud byl v Sodomě Lot, nemohl Bůh tato města kvůli jeho přítomnosti zničit. Sám to řekl. Genesis 19:22 „*Uteč tam rychle, neboť nemohu nic učinit, dokud tam nevejdeš*“. Podobně nemohl zatopit ani starodávný svět, dokud Noemova rodina nevešla do korábu. Z toho se dá pochopit, že dokud je na zemi Církve, Boží soudy na svět nepřijdou. Bůh to nedovolí. Všechno se začne odehrávat až v okamžiku, kdy bude ze země vzato, co není možné trestat spolu s bezbožným světem. Poukazuje na to rozhovor mezi Abrahamem a Hospodinem, kdy Abraham prosil o záchranu Sodomy. Genesis 18:25-26 „*Přece bys neudělal něco takového a neusmrtil spolu se svévolníkem spravedlivého; pak by na tom byl spravedlivý stejně jako svévolník. To bys přece neudělal. Což Soudce vší země nejedná podle práva?*“ Hospodin odpověděl: „*Najdu-li v Sodomě, v tom městě, padesát spravedlivých, prominu kvůli nim celému místu*“. Genesis 18:32 Nato řekl: „*Ať se Panovník*

nerozhnevá, promluví-li ještě jednou: Možná, že se jich tam najde deset“. Pravidl: „Nezahladím je ani kvůli těm deseti“. V Sodomě byl nakonec jen jeden spravedlivý, Lot. Pokud však Bůh řekl, že nezničí Sodomu, dokud je tam Lot, tak nedopustí ani soužení země, dokud je na ní Církev. Pokud to udělal kvůli jedinému Lotovi, udělá to i kvůli celé Církvi. Jestli se soudem nad Sodomou čekal, až bude Lot v městečku Sóar, počká i se soudem nad světem, dokud křesťané nebudou v jeho příbytcích. V kontextu tohoto příběhu nám zní daleko naléhavěji Pánova varovná slova: „Pamatujte na Lotovu ženu!“ Jak uvidíme dále, právě v souvislosti s jejím příběhem mluvil o vytržení křesťanů. Lukáš 17:32-36 „Vzpomeňte na Lotovu ženu! Kdo by usiloval svůj život zachovat, ztratí jej, a kdo jej ztratí, zachová jej. Pravím vám: Té noci budou dva na jednom loži, jeden bude vzat, a druhý zanechán. Dvě budou mlít spolu obilí, jedna bude vzata, a druhá zanechána. Dva budou na poli, jeden bude vzat, a druhý zanechán“.

30

**PROČ PAMATOVAT
NA LOTOVU ŽENU?
VELKÉ VAROVÁNÍ,
ABYCHOM NEBYLI
ZANECHÁNÍ!**

Není až tak výjimečné, že někteří lidé při evakuaci z ohrožených oblastí, za nic na světě nechtějí opustit své domovy. Nenastupují do záchranných člunů ani do vrtulníků a do poslední chvíle se skrývají. Kroky k vlastní záchraně podniknou až ve chvíli, kdy na vlastní oči uvidí, že všemu je konec. Tehdy vylezou ze svých úkrytů, mávají a křičí o pomoc. Je to proto, že své věci nedokáží opustit ani kvůli vlastní záchraně. Jejich srdce patří majetku. Zdá se, že takový byl i příběh Lotovy ženy. Odcházela s Lotem ze Sodomy, ale v srdci ji neopustila. Proto neuposlechla varování anděla a ohlédla se. Genesis 19:24-26 *Hospodin začal chrlit na Sodomu a Gomoru síru a oheň; od Hospodina z nebe to bylo. Tak podvrátil ta města i celý okrsek a zničil všechny obyvatele měst, i co rostlo na rolích. Lotova žena šla vzadu, ohlédla se a proměnila se v solný sloup.* Ježíš tady nevaruje svět, ale křesťany. Lot i jeho žena představují Církev. Lot ty vzaté a jeho žena zanechané. Velké varování ohledně Lotovy ženy je zde právě proto, abychom nebyli zanecháni. O noci, kdy bude jeden vzat a druhý zanechán, totiž Pán mluvil hned poté, co připomenul Lotovu ženu. Pamatujme na Lotovu ženu! Neohlížejte se za věcmi, které zanedlouho shoří a které jsou už dnes pod Božím soudem. Nemilujme svět ani se neohlížejte za jeho krásou nebo uznáním.

Lukáš 9:62 *Ježíš mu řekl: „Kdo položí ruku na pluh a ohlíží se zpět, není způsobilý pro království Boží“.* Dívejme se na Kristovu slávu a na to, že už za malou chvíli budeme navždy s ním. Ať je pochváleno jeho jméno!

Svět přikryje tma, ale Izrael světlo

(Izajáš 60:1-2)

14. července 2015 se světové mocnosti dohodly s Teheránem na omezení jeho jaderného programu, výměnou za odvolání sankcí uvalených na Írán. Izrael tuto dohodu tvrdě odmítl. Premiér Benjamin Netanjahu k této situaci na začátku tiskové konference v Jeruzalémě přečetl dva verše z proroka Izajáše 60:1-2 „*Povstaň, zaskvěj se, poněvadž přišlo světlo tvé, a sláva Hospodinova vzešla nad tebou. Nebo aj, tmy přikryjí zemi, a mrákota národy, ale nad tebou vzejde Hospodin, a sláva jeho nad tebou viděna bude*“. Je mimořádně důležité tomu porozumět. Když v minulosti přicházelo na Izrael a na svět něco velmi významného, dával Bůh vůdcům židovského národa klíčová prohlášení. Jako příklad uvedu velekněze Kaifáše. Těsně před tím, než odsoudili Ježíše na smrt, se stalo toto: *Jeden z nich, Kaifáš, velekněz toho roku, jim řekl: „Vy ničemu nerozumíte; nechápete, že je pro vás lépe, aby jeden člověk zemřel za lid, než aby zahynul celý národ“*. To však neřekl sám ze sebe, ale jako velekněz toho roku vyřkl proctví, že *Ježíš má zemřít za národ (Jan 11:49-51)*. Bůh skrze předsedu židovské vlády oznámil světu, co se stane v budoucích dnech. Jaká temnota přikryje svět a zároveň jaká sláva sestoupí na Izrael. Ve chvíli, kdy bude Církev, která je světlem světa, vzata, sestoupí na svět temnota.

31

SLOVO Z IZAJÁŠE 60:1-2 JE ÚHELNÝ KÁMEN STAVBY.

Je základním stavebním kamenem pro výklad eschatologického obrazu světa až do zničení antikrista. Je to ústřední slovo. Všechno, co budeme říkat, že se stane předtím nebo potom, musí odrážet toto proctví a ladit s ním. Obraz, kdy temnota přikryje svět a Hospodin bude zároveň jako ranní slunce nad Izraelem, může nastat jen v jednom případě. Vytržením křesťanů ze země. Je to jediná událost, která splní obě podmínky najednou. Svět přikryje temnota tehdy, když z něj odejde světlo, a Izrael dostane milost až potom, co do nebe vejde plnost pohanů. Dokud je tedy na zemi Církev, temnota nepřikryje svět ani na Izrael nesestoupí

Hospodinovo světlo. Celá 60. kapitola proroka Izajáše je o Miléniu. Ale pozor! Až od třetího verše. První dva verše a zbytek kapitoly mluví o dvou úplně odlišných obdobích. V Miléniu totiž nad světem nebude žádná temnota ani soumrak nad národy, ale poznání Hospodinovy slávy. Pro Písmo je skoro pravidlem, že je na mnohých místech když přejde z jednoho verše do druhého, ocitne se v jiném období.

Co bude nad světem v Tisíciletém království, nádherně popsal prorok **Abakuk 2:14** *Země bude naplněna poznáním Hospodinovy slávy, jako vody pokrývají moře.* Abakuk tedy vyjadřuje pravý opak toho, o čem mluví první dva verše Izajáše, ale od třetího verše velmi pěkně jeho popis Milénia doplňuje. Proto ani Izajáš 60:1-2 není slučitelný do jednoho období s Izajášem 60:3-22. On to sice psal na jednu, ale ukazoval na dvě úplně odlišná období, kdy nad Izraelem vzejde světlo a kdy k němu kvůli Hospodinově slávě poběží všechny národy. Mezi nimi je velká časová mezera a proběhne mnoho událostí. Svět přikryje tma a antikristův soumrak ovládne všechny národy. Na Izrael sestoupí Hospodinova milost. Obyvatele země zasáhnou Boží soudy. Dábel povede armády světa proti Izraeli. Jeho agresí ukončí až Kristus, který sestoupí na Olivovou horu a převezme vládu na lidstvem.

32

NIKDO, KDO SPÍ A
KOMU VADÍ SVĚTLO,
NIKDY NEŘEKNE:
„ZAPNĚTE TMU!“
KAŽDÝ ZAKŘIČÍ:
„ZHASNĚTE
SVĚTLO!“

Temnota nepřijde, dokud světlo neodejde. Temnota totiž nemá moc nad světlem, ale světlo nad temnotou. Přítomnost Církve na zemi brání příchodu veškeré duchovní tmy na svět (2. Tesalonickým 2:6-8). Její modlitby, láska k Bohu a jeho přítomnost v srdcích křesťanů jsou světlem a solí země (Matouš 5:13). Tato duchovní síla zdržuje agresivní nástup totální temnoty. Až bude jednoho dne vzata, svět se ponoří do takového rozkladu jako nikdy v dějinách. Zároveň vejde plnost křesťanů (pohanů) do nebe a tím se splní biblická podmínka, aby nad Izraelem mohlo vzejít Hospodinovo světlo. Pavel to popisuje jako další tajemství v Římanům 11:25-26 *Abyste nespoležali na svou vlastní moudrost, chtěl bych, bratří, abyste věděli o tomto tajemství: „Část Izraele propadla zatvrzení, avšak jen do té doby, pokud nevejde plný počet pohanů. Pak bude spasen všechen Izrael“.* Bude-li celý Izrael spasen, pak proto, že pozná Ježíše jako svého Mesiáše. Stane se to při vytržení, až do nebe vejde plnost spasených křesťanů. To ale znamená, že vytržení obrátí srdce Izraele ke Kristu. Milost, která bude v té době daná Izraeli, způsobí, že nad ním vzejde Hospodinova sláva. Tím světlem nemůže

být nic jiného než Pán Ježíš a jeho přijetí židovským národem. Máme zde jediný možný eschatologický obraz světa blízké budoucnosti. Po odchodu světla, přijde na svět tma, ale na Izrael sestoupí Boží milost.

„VYTRŽENÍ KŘESŤANŮ V DEN SOUŽENÍ SVĚTA“.

Vzpomínáte? Izajáš 46:10 „*Od počátku oznamuji, co se v budoucnu stane, od pradávna, co se ještě nestalo*“. Henoch nejenže věděl o konci starodávného světa téměř tisíc let před jeho zánikem, ale poznal i Kristův druhý příchod. Psal o tom Juda 1:14-15 *Prorokoval také o nich Henoch, sedmý od Adama: „Hle, přichází Pán s desetitisíci svých svatých, aby vykonal soud nade všemi a usvědčil všechny bezbožné z jejich skutků, které kdy ve své bezbožnosti spáchali, i ze všech zpupných řečí, které ti hříšníci mluvili proti němu*“. Juda to připomněl a citoval o tom z Henochovy knihy, ačkoli ta v kánonu Bible chybí. Henoch v ní kromě jiného popsal dva své sny z dětství. V prvním uviděl potopu světa a v druhém podrobné dějiny lidstva až po Nový Jeruzalém. V podobenství o ovcích do detailů popsal budoucnost Izraele a Církve. Když jsem v jeho knize četl o tom druhém snu, se zatajeným dechem jsem čekal, kdy narazím na vytržení a jestli vůbec Henoch o něčem takovém psal. Potom jsem to uviděl a žasl jsem. On nemluvil jen o příchodu Krista na zemi, ale i o tom, jak do nebe vezme svou církev.

Sedmý od Adama popsal únik křesťanů i zanechaný svět. „Osvítí vás jasné světlo a z nebe uslyšíte hlas pokoje. Budete vyzdviženi vzhůru. Vznese se jako orlové. Vystoupíte vzhůru“. *Henochova kniha 96:1-6 „Buďte plni důvěry, vy spravedliví, neboť hříšníci před vámi brzy zahynou a vy nad nimi získáte vládu podle své vůle. V den soužení hříšníků budou vaše děti vyzvednuty nahoru, vynesou se jako orli a vaše obydlí bude výše než supi. Vy pak vystoupíte nahoru jako veverka a před utiskovateli se navěky uchýlíte do skalních rozsedlin a štěrbin, zatímco oni budou nad vámi bédovat a kvílet jako sirény. Vy však, kdo jste zakusili bolest, se nebojte, neboť pro vás je připraven lék; osvítí vás jasné světlo a z nebes uslyšíte hlas pokoje. Běda vám, hříšníci, neboť vaše bohatství způsobuje, že vypadáte jako spravedliví, ačkoli vaše srdce vás kárají jako hříšníky; i tato skutečnost bude proti vám sloužit jako svědectví, jako doklad vašich špatných skutků. Běda vám, kdo se živíte nejlepší pšenící, kdo pijete sílu z nitra pramene a násilně dupete po pokorných. Běda vám, kdo nikdy nemáte nouzi o vodu, neboť brzy dojdete odplaty: budete zahubeni a seschnete, protože jste opustili pramen života*“. Henoch viděl, že vytržení přijde na začátku, v den soužení světa. Nářek světa nad únikem křesťanů popsal jako řev sirén. Nic není hlasitější než spuštěná siréna. Je však pozoruhodné, kdo bude

naříkat. Utlačovatelé křesťanů. Ale proč? Vždyť logika říká, že jejich nepřátelé by se měli z jejich odchodu radovat. To ano, ale Henoch tím vystihl ten obrovský šok, jaký zažije svět, když na „vlastní oči“ uvidí „zmizení“ křesťanů.

5. KAPITOLA

„Jako zloděj v noci“

(1. Tesalonickým 5:2)

34

Jedno ze znamení, které ukazuje na Kristův příchod pro vytržení Církve, je obraz doby Noeho a Lota. Matouš 24:37-42 *„Až přijde Syn člověka, bude to jako za dnů Noeho: Jako tehdy před potopou hodovali a pili, ženili se a vdávaly až do dne, kdy Noe vešel do korábu, a nic nepoznali, až přišla potopa a zachvátila všechny – takový bude i příchod Syna člověka. Tehdy budou dva na poli, jeden bude vzat a druhý zanechán. Dvě budou mlít obilí, jedna bude vzata a druhá zanechána. Bďte tedy, protože nevíte, v který den váš Pán přijde“*. Stane se to v jeden okamžik, nezávisle na časovém pásmu. Ráno, poledne a noc (Lukáš 17:34-36). V jedné vteřině zmizí z celé planety miliony lidí. Někdo ve spánku, jiný v práci, za soumraku, při svítání. Pán, když mluvil o době Noeho a Lota, ukázal na pokojný svět. Nezmínil se o žádném velkém probuzení v Církvi ani o hladomorou nebo válkách. Vystihl však jeho zásadní problém – nic nevěděli a ničeho si nevěšali. Kupovali, prodávali, stavěli, ženili se a vdávaly. Starali se o život na zemi a vůbec neviděli, že nastává konec všech věcí. Ježíš popsal svět, který vůbec neočekává Boží zásah. Nemyslí na Boha ani na svoje spasení. Tento nezáměr o nebe stahuje svým postojem k spánku i Církvev. Ta po dlouhém čekání na Pána usíná tak tvrdě, že úplně přestává vnímat blízkost jeho příchodu. Církvev dnes ve vztahu k nebi, podobně jako celý svět, pokojně spí. Křesťané kupují, prodávají, stavějí a sní své sny o pěkném životě na zemi. Nemyslí na Kristův návrat. Ignorují všechna znamení. Tvrdý spánek Církve je však jen dalším znamením, že Pán stojí přede dveřmi. Ježíš na to poukazuje v podobenství o deseti pannách, které reprezentují celou Církvev (Matouš 25:1-13). Všechny usnuly, ale o půlnoci nastává křik, který je probudí. Do poklidné a ospalé atmosféry najednou přichází Ježíš a náhle ze země něco unese. Jóel 1:15 ... *blízký jest den Hospodinův, a jako poplennění od Všemohoucího přichází*.

VYTRŽENÍ PŘÍDE JAKO LOUPEŽNÉ PŘEPADENÍ SVĚTA. JAKO ÚNOS.

Právě proto se jeho příchodu říká „Jako zloděj v noci“. Ježíš ale nebude krást, jen si vezme, co patří jen jemu, svou nevěstu. Kromě těch, kdo budou vzati, jeho příchod na oblaka nikdo neuvidí. 1. Tesalonickým 5:2-4 *„Sami přece dobře víte, že den Páně přijde, jako přichází zloděj v noci. ... Vy však, bratří, nejste ve tmě, aby vás ten den mohl překvapit jako zloděj“*. Jen těm, kteří se k němu vznesou, dovolí Kristus uvidět slávu svého příchodu v oblacích. Jeho příchod na zem (na Olivovou horu) však bude jiný. Viditelný celému světu. Uvidí ho každé oko. Zjevení 1:7 *Hle, přichází v oblacích! Uzří ho každé oko, i ti, kdo ho probodli, a budou kvůli němu naříkat všechna pokolení země. Tak jest, amen.*

Atmosféru světa té doby vystihuje do detailů Izajáš v celé 24. kapitole. Země bude roztrhaná na kusy. Bude se potácet bolestí jako opilý, důkladně vyprázdněná a vypleněná. Izajáš 24:19 *Země se rozlomí, země se rozkymácí, země se rozpadne.* Daniel 7:23 *Čtvrté zvíře bude na zemi čtvrté království, to se bude ode všech království lišit; pozře celou zemi, podupe ji a rozdrtí.* Vidíme zde obrovský rozdíl mezi popisem pokojné doby Noeho a Lota a popisem zlomené, roztrhané a sužované země v době, kdy Ježíš přijde, aby nad ní převzal vládu. Matouš 24:29-30 *„Hned po soužení těch dnů se zatmí slunce, měsíc ztratí svou zář, hvězdy budou padat z nebe a mocnosti nebeské se zachvějí. Tehdy se ukáže znamení Syna člověka na nebi; a tu budou lomit rukama všechny čeledi země a uzří Syna člověka přicházet na oblacích nebeských s velkou mocí a slávou“*. Kristův příchod na zem už uvidí každý. Zjevení 6:15-17 *Králové země i velmoži a vojevůdci, boháči a mocní – jak otrok, tak svobodný, všichni prchali do hor, aby se ukryli v jeskyních a skalách, a volali k horám a skalám: „Padněte na nás a skryjte nás před tváří toho, který sedí na trůnu, a před hněvem Beránkovým! Neboť přišel veliký den jeho hněvu; kdo bude moci obstát?“*

35

KDYŽ SE VE STARÉM I NOVÉM ZÁKONĚ MLUVÍ O JEDNOM KRISTOVĚ PŘÍCHODU, VŽDY JSOU ZA NÍM DVA.

Základní argument proti vytržení je ten, že všechna evangelia zmiňují jen jeden příchod, ne dva. Podobně argumentují i Židé, kteří odmítají Ježíše jako Mesiáše. Je však nemožné umístit do jedné časové události všechno, co proroci o Mesiáši napsali. Přijede chudý na oslátku a zároveň bude panovat od moře až k moři. Bude zbitým pastýřem, kterému se rozprchnou ovce, a zároveň bude navěky vládnout na Davidově trůnu. Je to obrovská chyba v porozumění Písma. Zákonitě musí existovat dva příchody. Byli však i tací, kteří zkoumali Písmo a uvěřili Bohu, že

Ježíš je Kristus. Jak to poznali? Museli porozumět tajemství jeho dvou příchodů i tomu, že při druhém příchodu slavně naplní to, co nijak nemohl naplnit při prvním. **Lukáš 24:25-27** *A on jim řekl: „Jak jste nechápaví! To je vám tak těžké uvěřit všemu, co mluvili proroci! Což neměl Mesiáš to vše vytrpět a tak vejít do své slávy?“ Potom začal od Mojžíše a všech proroků a vykládal jim to, co se na něho vztahovalo ve všech částech Písma.*

Ti, kteří neporozuměli Písmu, křičeli: „Ukřižuj! Ukřižuj!“ Nevěřili, že Ježíš je Kristus. I přesto, že na jeho životě viděli mesiášské zázraky a důkazy Boží moci, v jejich očích nenaplnil slova proroků. Namísto toho, aby vyhnal Římany a ustanovil království, byl zbičován a na hlavě měl místo královské koruny trnovou. Jelikož v Kristově utrpení a v jeho oběti na kříži neviděli Boží plán spásy, nemohli vůbec porozumět významu dvou příchodů Mesiáše. Je až pozoruhodné, že když prorocství ve Starém i Novém zákoně hovoří o jeho příchodu, jsou zahalena stejnou mírou tajemství. Popisují dva příchody takovým způsobem, jako kdyby hovořily o jednom. Proto se můžeme v obou Zákonech zmýlit, budeme-li vidět jen jeden Kristův příchod tam, kde jsou dva.

DRUHÝ KRISTŮV PŘÍCHOD MÁ DVĚ DĚJSTVÍ.

DVA SAMOSTATNÉ A ČASOVĚ ODDĚLENÉ PŘÍBĚHY.

36

V prvním dějství sestoupí na oblaka a vytrhne Církev a v druhém sestoupí až na zem – na Olivovou horu. Proto jsem vypsál z Bible třicet rozdílů, které se při těchto dvou událostech stanou. Deset rozdílů před nimi, deset rozdílů během nich a deset po nich. Dohromady je to třicet odlišností. Ty oddělují obě události jako oheň a vodu. Pro jasnější pochopení jsem je vepsal do tabulky. Jeden řádek – jeden rozdíl. Obraz, který máme před sebou, však zdaleka není úplný. Stačí však k tomu, abychom zkoumali Písma, jestli tomu tak opravdu je.

Bůh v Bibli oznamuje a zároveň skrývá svá tajemství. Hovoří o nich a zároveň je zamyká na mnoho zámků. Obvykle je odemkne maličkým. **Lukáš 10:21** *V té hodině zajásal Ježíš v Duchu Svatém a řekl: „Velebím tě, Otče, Pane nebes i země, že jsi tyto věci skryl před moudrými a rozumnými, a zjevil jsi je maličkým. Ano, Otče, tak se ti zalíbilo.“* Podobně je to v Písmu se vším. S vytržením, znamením, Beránkovou večeří, spasením Izraele, Kristovým příchodem na zem. Všechno jsou to pravdy a Boží tajemství, ale největší ze všech je to, že Ježíš je Kristus – Syn živého Boha – Spasitel světa. Ať je pochváleno jeho jméno!

PŘED VYTRŽENÍM	10 ROZDÍLŮ		PŘED PŘÍCHODEM NA ZEMI
Rok Hospodinovy přízně.	Iz 61:1-2	Iz 61:1-2	Den pomsty našeho Boha.
Vyhlášení svobody.	Iz 61:1	Zj 14:6-7	Vyhlášení soudu.
Uvidí to Církev.	Luk 21:31	Luk 21:27	Uvidí to svět.
Dva budou na poli a v mlýně.	Luk 17:34-36	Joel 3:1-2	Národy budou v údolí Jóšafatu.
Dny Noe a Lota.	Mat 24:37-42	Zach 14:2	Dny obklíčeného Jeruzaléma.
Dny pokoje. Staví a sadí.	Luk 17:28	Mat 24:21	Dny války, jakou svět nezažil.
Boží děti mohou nakupovat.	Luk 17:28	Zj 13:16-17	Boží děti nemohou nakupovat.
Ještě nebude souzení světa.	Luk 21:36	Mat 24:29-30	Nastane velké soužení světa.
Povstane křik: „Ženich přichází!“	Mat 25:6	Mat 24:30	Ukáže se na nebi znamení.
Zatroubí se na poslední polnici.	1.Kor 15:51	Zj 11:15	Zatroubí se na sedmou polnici.

BĚHEM VYTRŽENÍ	10 ROZDÍLŮ		BĚHEM PŘÍCHODU NA ZEMI
Ježíš sestoupí na oblaka.	1. Tes 4:16-17	Zach 14:4	Ježíš sestoupí na Olivovou horu.
Přijde jako zloděj v noci.	1. Tes 5:2	Zj 19:11-16	Přijde jako vojevůdce vojska.
Uvidí ho jen vychvácení.	1. Tes 4: 17	Zj 1:7	Uvidí ho každé oko.
Přijde evakuovat Církev.	Luk 21:36	Zach 14	Přijde zachránit Izrael.
Vzkřísí zesnulé v Kristu.	1. Tes 4:16	Joel 2:10	Před ním se bude třást Země.
Přijde pro Církev.	1. Tes 4:17	Zach 14:5	Přijde s Církví.
Oddělí Nevěstu od zbytku světa.	Luk 17:34-36	Mat 25:31-46	Oddělí kozly od ovcí.
Lidé budou v klidu spát.	Luk 17:34	Zj 6:15-16	Lidé budou křičet k horám.
Antikrist bude odblokovaný.	2. Tes 2:7	2. Tes 2:8	Antikrist bude zničený.
Podobenství o pannách.	Mat 25:1-13	Mat 22:2-14	Podobenství o králi.

PO VYTRŽENÍ	10 ROZDÍLŮ		PO PŘÍCHODU NA ZEMI
Bude šance k pokání.	Zj 14:6-7	Zj 20:4-5	Nebude šance k pokání
Budeme přeměnění v povětrí.	1. Kor 15:51	1. Jan 3:2	Budeme jemu podobní.
Proběhne soud v nebi nad Církví.	2. Kor 5:10	Mat 25:31-46	Proběhne soud nad žijícími národy.
Nastane Večeře svatby Beránka.	Zj 19:7-9	Zj 20:4-6	Nastane Milénium Beránka.
Ďábel sestoupí na svět.	Zj 12:12	Zj 20:2	Ďábel bude svázán v propasti.
Nastane velké soužení světa.	Luk 21:34-36	Iz 65:25	Nastane pokoj a mír na celé zemi.
Izrael přijme Krista.	Řím 11:25-26	Ez 37:12-14	Izrael bude vzkříšený.
Mučedníci budou zabíjeni.	Zj 6:9-11	Zj 20:4	Mučedníci budou vzkříšení.
Příroda bude zpustošená.	Iz 24:19-20	Zach 14:10-11	Příroda se promění.
Nastane vláda antikrista.	Zj 13:7-8	Zj 20:4	Nastane vláda Krista.

Sestoupí na oblaka

(Matouš 25:1 a Daniel 7:13-14)

Když Pán Ježíš mluvil o svém příchodu, při kterém bude jeden vzat a druhý zanechán, vzpomněl na něco velmi zvláštního (Matouš 24:40-48). Popsal lehkomyšlný postoj a slova zlého sluhy, který se příliš nestaral o to, kdy přijde jeho pán. **Matouš 24:48** *Kdyby si však onen zlý sluha řekl ve svém srdci: „Můj pán ještě dlouho nepřijde“.* Na toto prohlášení zlého sluhy Ježíš řekl něco významného: *„Tehdy bude Království nebeské podobné deseti pannám, které vzaly své lampy a vyšly naproti ženichovi“* (Matouš 25:1). Právě tehdy, když budou mluvit „Kristus ještě dlouho nepřijde,“ vyjdou panny vstříc ženichovi. Až si mnozí budou myslet „Kristus ještě dlouho nepřijde“, bude vytržena Církev. Panny v tomto podobenství představují nebeské království a Církev.

To, že vyjdou naproti ženichovi znamená, že se s ním nepotkají u nich doma (na zemi), ale někde v „polovině“ cesty. Ježíš ještě nesestoupí na zemi a křesťané ještě nebudou v nebi. Všichni se však potkají v povětří, kde každý ujde svou část cesty vstříc tomu, s nímž se setkává. Jasně to ukazuje na vytržení. Pro takto zorganizované setkání Krista a Církve v oblacích existuje několik vážných důvodů. Dokonale nám je přibližuje prorok Daniel. Jeho proroctví ukazuje na vytržení, Beránkovu svatební večeři, Tisícileté království a Nový Jeruzalém. Je až neuvěřitelné, že toto vše popsal ve třech větách. Daniel to viděl na vlastní oči v nočních viděních, která mu dal Pán, podobně jako Janovi na ostrově Patmos. Události svého druhého příchodu, jak budou po sobě následovat, mu ukázal v detailech, které nám umožňují pochopit smysl vytržení.

Daniel 7:13-14 *V těch nočních viděních jsem přihlížel a hle - s oblaky nebes přicházel synu člověka podoben, přiblížil se až k Věkovitému a před něj směl předstoupit. Byla mu dána vláda a čest i království a všichni lidé, národy a jazyky jej budou uctívat. Jeho vláda je vládou věčnou, nepomijivou, také jeho království, jež nebude zničeno.*

- „S oblaky nebes přicházel synu člověka podoben“.

Ježíš přichází na oblaka. Na jeho povel zazní polnice a nastává vzkříšení zesnulých v Kristu. Spolu s živými křesťany jsou následně vytrženi v oblacích

1. Kor 15:51 Ne všichni zemřeme, **ale** všichni budeme proměněni, náraz, v okamžiku, až se naposled ozve polnice.

1. Tes 4:17 Potom **my žijí, kteří se toho dočkáme**, budeme spolu s nimi uchváćeni v oblacích vzhůru vstříc Pánu.

Zj 19:9 **Blaze těm**, kdo jsou pozváni na svatbu Beránkovu.

Zj 11:15 A zatroubil sedmý anděl. „**Vlády nad světem se ujal náš Pán a jeho Mesiáš; a bude kralovat na věky**“.

Mat 24:37 Až přijde Syn člověka, bude to jako za dnů Noeho.

Luk 17:34 Té noci budou dva na jednom loži, jeden bude vzat, a druhý zanechán.

Zj 6:9-11 ...Kdy Pane svatý, vykonáš soud a za naši krev potrestáš ty, kdo **bydlí na zemi?**

Mat 24:29-30 Hned po souzení těch dnů ... uzří Syna člověka přicházet na oblacích nebeských s velkou mocí a slávou.

ODCHÁZÍ SVĚTLO

Zj 12:12 Protož veselte se nebesa, a kteříž **přebýváte** v nich

PŘICHÁZÍ TMA

ZJEVENÍ 12:12

1988

2052

Mar 1:15 Naplnil se čas a přiblížilo se království Boží. „**Čiňte pokání a věřte evangeliu**“.

Luk 17:37 „Kde to bude, Pane?“ Řekl jim: „**Kde bude tělo, tam se slétnou i supi**“.

Běda těm, jenž **přebývají** na zemi a na moři; nebo ďábel sestoupil k vám, maje hněv veliký, věda, že krátký čas má.

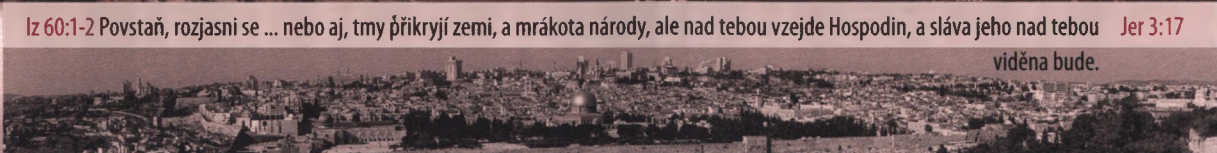
Zach 14:4-5 V onen den stanou jeho nohy na hoře Olivové ... tak přijde Hospodin, můj Bůh, a s tebou všichni svatí, Bože.

Zj 6:7-8 A když Beránek rozlomil čtvrtou pečeť ... I pohléděl jsem, a aj, kůň plavý, a toho, kterýž seděl na něm, jméno smrt, a peklo šlo za ním.

Iz 60:1-2 Povstaň, rozjasni se ... nebo aj, tmy přikryjí zemi, a mrákota národy, ale nad tebou vzejde Hospodin, a sláva jeho nad tebou **viděna bude**. Jer 3:17

MATOUŠ 24:34 ... NEPOMINE TOTO POKOLENÍ, NEŽ SE TO VŠECHNO STANE..

vzhůru vstříc Pánu. V okamžiku jsou všichni proměněni a dostávají osla-
vená těla. 1. Tesalonickým 4:16-17 *Zazní povel, hlas archanděla a zvuk Boží
polnice, sám Pán sestoupí z nebe, a ti, kdo zemřeli v Kristu, vstanou nejdříve;
potom my živí, kteří se toho dočkáme, budeme spolu s nimi uchváćeni v oblacích
vzhůru vstříc Pánu.* Pavel tu používá podobné slovo „vstříc Pánu“, jako Ježíš
v podobenství o pannách, které mu vyšly naproti. „Vyjděte mu vstříc!“ Ma-
tous 25:6-7 *ale o půlnoci povstal křik: „Hle ženich přichází! Vyjděte mu vstříc!“
Tehdy vstaly všechny ty panny a ozdobili svoje lampy.*

- „Přiblížil se až k Věkovitému a před něj směl předstoupit“.

Vidíme, že poté, co Ježíš přišel na oblaka, nesestupuje na zem, ale s těmi, které
vzal, přichází k Věkovitému. Z povětří spolu letí zpět domů k nebeskému
Otci, odkud Pán na oblaka přišel. Dokazuje to, co je napsáno dále: „*Před něj
směl předstoupit*“. Ježíš sedí po pravici Božího trůnu. Jak je možné o něm říci:
„Před něj směl předstoupit“. Vždyť to je On kdo dovoluje a dává. Zjevení 3:7
Když on otvírá, nikdo nezavře, a když on zavírá, nikdo neotevře.

- „Před něj směl předstoupit“.

To proto, že před Otce nepřicházel sám. Přicházel k němu s těmi, pro které
ta oblaka šel, které ospravedlnil a vykoupil svou krví. Jsou ze všech pokolení,
národů a jazyků země. To povolení „smět předstoupit“ potřebovali všichni ti
vytržení, každý jeden z nich. A dostali ho pro Kristovu krev, pro jeho obět na
kříži a pro jeho spravedlnost. Začíná Beránkova svatební večeře u nebeského
Otce. Nejvelkolepější a nejúžasnější svatba v dějinách. Až po ní (po určitém
čase) se skuteční návrat Krista a jeho nevěsty na zem. Zacharjáš 14:5 „*Pak
přijde Hospodin, můj Bůh, a s tebou všichni svatí, Bože*“. Bible je přesná jako
diamantový řez.

- „Byla mu dána vláda a čest i království a všichni lidé, národy a jazyky jej
budou uctívat. Jeho vláda je vládou věčnou, nepomíjivou, také jeho králov-
ství, jež nebude zničeno“.

Kristovým příchodem na Olivovou horu nastane soud nad žijícími národy a
Tisícileté království pokoje na zemi. Po Miléniu nastává věčnost. Nové nebe,
nová země a nový svatý Jeruzalém (Zjevení 21:1-27 a Zjevení 22:21).

Při platbě velkými bankovkami se někdy stane, že k nim přiloží ultrafialové světlo.
Tehdy se na bankovkách ukážou znaky, které bez toho světla není vidět. Pokud se
při tom světle ty skryté znaky uvidí, víme, že peníze jsou pravé. Slovo z Daniele

7:13-14 je takovým UV světlem Písma. Je možné jím ověřit, jestli Kristův příchod chápeme v kontextu Bible. Pokud slovem z Daniele posvítíme na náš výklad, musí odrazet znaky jeho vidění. A pak víme, že to, co tvrdíme je pravda.

1. Přicházel synu člověka podoben. Ježíš Kristus.
2. S oblaky nebes přicházel. Přišel na oblaka, ale ne na zem. Vzkřísil zesnulé v Kristu a vytrhl Církev.
3. Přiblížil se až k Věkovitému. Ženich přichází s nevěstou k Otci na Beránkovu svatební večeři. Zjevení Jana 19:7-9 *Radujme se a jásejme a vzdejme mu chválu; přišel den svatby Beránkovy, jeho choť se připravila a byl jí dán zářivě čistý kment, aby se jím oděla. Tím kmentem jsou spravedlivé skutky svatých. Tehdy mi řekl: „Piš: Blaze těm, kdo jsou pozváni na svatbu Beránkovu“. A řekl mi: „Toto jsou pravá slova Boží“.*
4. Před něj směl předstoupit. Povolení přiblížit se před tvář svého Otce potřeboval kvůli Církvi po svém boku. Plní se zde slovo z Jana 14:6 *„Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne“.*
5. Byla mu dána vláda a čest i království. Druhý Kristův příchod na zemi (na Olivovou horu). Zjevení Jana 19:13-16 *Má na sobě plášť zbrocený krví a jeho jméno je Slovo Boží. Za ním nebeská vojska na bílých koních, oblečená do bělostného čistého kmentu. Z jeho úst vychází ostrý meč, aby jím pobíjel národy; bude je pást železnou berlou. On bude tlačit lis plný vína trestajícího hněvu Boha všemohoucího. Na plášti a na boku má napsáno jméno: „Král králů a Pán pánů“.* Je to Ježíš Kristus a s ním vojsko na bílých koních, oblečení do čistého a bělostného kmentu. Ten čistý kment prozrazuje, kdo s ním přichází (Zjevení Jana 19:7-9). Je to jeho manželka (vytržená Církev), která se s ním vrací z nebe na Zem.
6. Všichni lidé, národy a jazyky jej budou uctívat. To je popis Tisíciletého království (Milénia).
7. Jeho vláda je vládou věčnou, nepomíjivou. Věčný bude až svatý Jeruzalém, který po ukončení Milénia sestoupí od Boha na novou zemi (Zjevení 21:1-27).

41

Plnost pohanů v nebi

(Zjevení 7:9-17 a Zjevení 12:12)

42

Sedmá kapitola Zjevení popisuje souběžně dvě události. Jednu na zemi a druhou na nebi. Začíná obrazem, kde je přikázáno Božím andělům, aby neškodili zemi ani moři, dokud nebude na zemi zapečetěn Izrael. Zjevení 7:2-4 *A viděl jsem jiného anděla, který vystupoval od východu slunce a který, měl pečeť živého Boha a křičel velkým hlasem na čtyři anděly, kterým bylo dané, aby škodili zemi a moři, a promluvil: „Neškodte zemi ani moři ani stromům, dokud nezpečetíme služebníky našeho Boha na jejich čelech“. A slyšel jsem počet zapečetěných: „jednostočtyřicetčtyřitisíc zapečetěných z každého pokolení synů Izraele“.* Po zapečetění Božího lidu, jsme obrazem ihned přeneseni do nebe před Boží trůn. Vidíme tam vytrženou církev. Zjevení 7:9 *Potom jsem viděl a hle velký zástup, který nemohl nikdo spočítat. Z každého národa a ze všech pokolení a lidí a jazyků, kteří stáli před trůnem a před Beránkem, oblečení v dlouhém bílém rouchu a palmy v jejich rukou.* Je tam ve stejném čase, jako na zemi probíhá pečetění (ochrana) Izraele, aby následně nad světem mohly začít Boží soudy. Tato kapitola, by nikoho neměla nechat na pochybách, že vytržení církve se stane. Proč? Protože nám dokazuje, že v čase, kdy Pánova církev ze všech národů a pokolení už defiluje v nebi před trůnem Boží slávy, tak život na zemi se nezastavil – pokračuje. Po zapečetění Izraele, čekají svět jeho nejtěžší dny. Důvod, proč nám je paralelně ukázaný popis těchto dvou událostí (které na první pohled, jakoby nemají nic společného), vysvětluje apoštol Pavel jako tajemství. Římanům 11:25-26 *Abyste nespolehali na svou vlastní moudrost, chtěl bych, bratří, abyste věděli o tomto tajemství: „Část Izraele propadla zatvrzení, avšak jen do té doby, pokud nevejde plný počet pohanů. Pak bude spasen všecken Izrael“.* Zatvrzení části Izraele, bude trvat do té doby, dokud vytržením církve, nevejde do nebe plnost pohanů. Až se tak stane, odstartuje to spásu (pečetění) celého Izraele. Dveře evangelizace světa (jakou jí známe dnes) se po vytržení uzavrou pro svět, ale naplno otevrou pro Izrael. Židé díky Božímu zásahu budou s otevřeným srdcem naslouchat, že Ježíš, který vzal církev, je jejich Kristus. Zachariáš 12:10 *Ale na dům Davidův, na toho, jenž sídlí v Jeruzalémě, vylijí ducha milosti a proseb o smilování. Budou vzhlížet ke mně, kterého probodli. Budou nad ním naříkat, jako se naříká nad smrtí jednorozeného, budou nad ním hořce lkát, jako se hořce lká nad*

prvorozeným. Jako nad svým prvorozeným – tak dojatě a tak hořce bude plakat duše Izraele nad poznáním, kdo je a kým pro ně vždy byl, Pán Ježíš.

Z Bible víme, že Zachariáš (tisíc let před narozením Krista) prorokoval o ukřižování Ježíše i o tom, jak v posledních dnech bude přijat hebrejským národem. My se však nyní dotkneme jen jeho první kapitoly. Podíváme se na vznešenou úlohu čtyř kovářů. Zachariáš 1:10-17 a 2:1-4 *A muž stojící mezi myrtovím pokračoval: „To jsou ti, které vyslal Hospodin, aby procházeli zemí“. Oni pak oslovili Hospodinova posla stojícího mezi myrtovím: „Procházeli jsme zemí a celá země si poklidně bydlí“. Nato Hospodinův posel zvolal: „Hospodine zástupů, jak dlouho se ještě nechceš slitovat nad Jeruzalémem a nad judskými městy, jimž dáváš pocítovat svůj hrozný hněv už po sedmdesát let?“ Hospodin poslovi, který se mnou mluvil, odpověděl slovy dobrými, slovy útěšnými. Posel, který se mnou mluvil, mi nato řekl: Provej, že toto praví Hospodin zástupů: „Horlím pro Jeruzalém a Sijón velkou horlivostí, jsem hrozně rozlícen na sebejisté pronárody, které hned přiložily ruku k zlému, jakmile jsem se na svůj lid jen maličko rozlítil“. Proto praví Hospodin toto: „Obrátím se k Jeruzalému s hojným slitováním; bude v něm zbudován můj dům, je výrok Hospodina zástupů, a nad Jeruzalémem bude nataženo měřicí pásmo“. Dále provej, že toto praví Hospodin zástupů: „Má města budou znovu oplývat dobrem. Hospodin znovu potěší Sijón a znovu si vyvolí Jeruzalém“. Pak jsem se rozhlédl a vidím, hle, čtyři rohy. Zeptal jsem se posla, který se mnou mluvil: „Co to znamená?“ Odvětil mi: „To jsou ty rohy, které rozmetaly Judu, to je Izraele, a Jeruzalém“. I ukázal mi Hospodin čtyři kováře. Otázal jsem se: „Co se to chystají udělat?“ Odvětil mi: „To jsou ty rohy, které rozmetaly Judu, takže žádný nebyl schopen pozvednout hlavu. Tu přišli tito kováři, aby jimi zalomcovali a srazili rohy pronárodům, které pozdvihly roh proti judské zemi a chtěly ji rozmetat“.*

43

HOSPODIN PO 70 LETECH POTĚŠÍ SIJÓN

A ZNOVU SI VYVOLÍ JERUZALÉM.

O jakých 70 letech to anděl mluvil? Na jaké období ukazují? Je to doba od vzniku židovského státu po 2. světové válce až po naše dny. Ukazují na to právě ti čtyři kováři. Přišli, aby srazili sílu národů, která proti Židům stála téměř dva tisíce let. Proto má najednou Izrael svůj stát a plní se na něm všechna proroctví o navrácení Židů do země jejich otců. V roce 2017 uplyne 70 let od vzniku státu Izrael a v roce 2018 od jeho deklarace. Zachariáš 1:12 *Nato Hospodinův posel zvolal: „Hospodine zástupů, jak dlouho se ještě nechceš slitovat nad Jeruzalémem a nad judskými městy, jimž dáváš pocítovat svůj hrozný hněv už po sedmdesát let?“ Ale na*

čem anděl viděl Pánův hněv? Velké národy žily po válce v relativním pokoji, ale v Izraeli se střídala jedna válka za druhou. Židé sice mají svoji vlast, ale stále ještě neznají svého Mesiáše. Prozrazuje to i řeč anděla: „Jak dlouho se ještě nechceš slitovat nad Jeruzalémem a nad judskými městy?“ Na andělovu otázku Hospodin odpovídá, že „znovu potěší Sijón a znovu si vyvolí Jeruzalém“. Sijón je Církev a Jeruzalém je vyvolený židovský národ. Boží slitování nad Židy se nemůže projevit mocněji než tak, že poznají Ježíše jako svého Mesiáše. To zapadá do časové osy posledních dnů, jak o tom učí Písmo. Nejprve Hospodin potěší Sijón a do nebe vejde plnost pohanů. Potom si znovu vyvolí Jeruzalém a Židům bude dána milost k poznání Krista. Pokud porovnáme (později) prorocké slovo Judy ben Samuela s tím, co zde prorokoval Zacharjáš, můžeme se domnívat, že právě po roce 2017 Bůh potěší Sijón a znovu si vyvolí Jeruzalém. Zacharjáš 1:17 *Dále provolej, že toto praví Hospodin zástupů: „Má města budou znovu oplývat dobrem. Hospodin znovu potěší Sijón a znovu si vyvolí Jeruzalém“.* V tomto textu je třikrát slovo „znovu“. Již nyní jsme svědky, že Izrael „znovu“ oplývá dobrem. Zanedlouho přijde „znovu“ potěšení Sijónu a potom „znovu“ vyvolení Jeruzaléma.

„HOSPODIN ZNOVU POTĚŠÍ SIJÓN“.

DO NEBE VEJDE PLNOST POHANŮ.

44

Křesťany nemůže nic potěšit více než to, že Církev bude vytržena na Beránkovu svatební večeři. Píseň písní 2:13 *„Fíkovník se zardívá svými ranými plody a révy v květu vydávají vůni; vstaň, vykroč, má přítelkyně, má krásná, ano, vykroč si!“* Fíkovník v Písmu vždy ukazoval na Izrael. Popis v tomto slově je přesným obrazem současného Izraele. Nejenže už pučí nebo kvete, ale je celý červený, révy jsou samý květ a vydávají vůni. Stovky mladých lidí na ulicích Jeruzaléma večer co večer zpívají a křičí k Boží slávě. Volají po příchodu svého Mesiáše.

„A ZNOVU SI VYVOLÍ JERUZALÉM“. ŽIDÉ PŘIJMOU KRISTA.

Během oslav 60. výročí státu Izrael si nějaký redaktor všiml židovského mládence, jak čte v odlehlém parku Tóru. „Vy neoslavujete s ostatními?“ zajímal se novinář. „Ne,“ usmál se mladík. „Já budu oslavovat, až přijde Mesiáš!“ Tak povstaň, má Církev, a pojd' domů, říká Ježíš. Izrael se totiž nemůže dočkat Mesiáše ani nevěsta svého ženicha. Potěšení Sijónu a vyvolení Jeruzaléma jde ruku v ruce. Stane se téměř současně. Jóel 2:15-18 *„Trubte na polnici na Sijónu, uložte púst, svolteje slavnostní shromáždění! Shromážděte lid, posvěťte sbor, sezvete starce, shromážděte pacholátka i kojence od prsů, ať vyjde ženich ze svého pokojíku a nevěsta ze své*

komůrky. Ať mezi chrámovou předsíní a oltářem plácou kněží, sluhové Hospodinovi, ať prosí: „Ušetři, Hospodine, svůj lid, nevydávej své dědictví potupě, ať nad nimi nevládnou pronárody. Proč se má mezi národy říkat: Kde je jejich Bůh? Horlivě se ujme Hospodin své země a se svým lidem bude mít soucit“. Podle tohoto slova: „Až vyjde ženich ze svého pokojíku a nevěsta ze své komůrky“ (což je popis vytržení), tehdy se Hospodin slituje nad svým lidem a Izrael dostane milost poznat Krista.

8. KAPITOLA

Beránkova svatební večeře

(Zjevení 19:9)

Wytržení je důležité, pravdivé a nevyhnutelné už jen kvůli svatbě v nebi. Beránkova svatební večeře totiž nebude na zemi, ale v nebi. Zjevení 19:6-9 *Tehdy jsem uslyšel hlas jakoby velikého zástupu, jako zvuk mnohých vod a jako zvuk silných hromů: „Haleluja! Pán Bůh Všemohoucí se ujal kralování! Radujme se, jásejme a vzdejme mu slávu, neboť nadešla svatba Beránkova! Jeho manželka se připravila, a bylo jí dáno, aby si oblékla zářivě čistý kment.“ A ten kment jsou spravedlivé činy svatých. Tehdy mi řekl: „Piš: Blaze těm, kteří jsou pozváni k Beránkově svatební večeři“. A dodal: „Toto jsou pravá Boží slova“.*

45

ŽALM 27 JE HYMNOU VYTRŽENÝCH.

Žalm 27:4-6 O jedno jsem prosil Hospodina a jen o to budu usilovat: abych v domě Hospodinově směl bydlet po všechny dny, co živ budu, abych patřil na Hospodinovu vlídnost a zpytoval jeho vůli v chrámu. On mě ve zlý den schová ve svém stánku, ukryje mě v skrýši svého stanu, na skálu mě zvedne. Již teď zvedám hlavu nad své nepřátele kolem. V jeho stanu budu obětovat své oběti za hlaholu polnic, budu zpívat, prozpěvovat žalmy Hospodinu. Všechna tato slova prorocky mluví o vytržení Církve. To si ale uvědomíme až tehdy, když je čteme v kontextu vytržení. Je to píseň nevěsty, která čeká na svého ženicha. Z pokladu svého nitra vynáší to, čím její srdce přetéká. „O jedno jsem prosil, Pane Ježíši, abych ve tvém domě směl bydlet po všechny dny, abych patřil na tvou vlídnost a zpytoval tvou vůli v chrámu. Ty mě ve zlý den, který přijde na celý svět, schováš ve svém stánku. Zvedneš mě ze

země na skálu a moje hlava se zvedne nad mé nepřátele. Hledám, Pane, tvoji tvář, moje srdce čeká na tvůj příchod. Spolu s těmi, které mám rád, toužím být navěky s tebou.“

Zjevení 22:17 A Duch i nevěsta praví: „Přijď!“ A kdokoli to slyší, ať řekne: „Přijď!“ Kdo žízní, ať přistoupí; kdo touží, ať zadarmo nabere vody života. Zjevení 22:20 Ten, od něhož je to svědectví, praví: „Ano, přijdu brzo“. „Amen, přijď, Pane Ježíši!“ Pán Ježíš řekl: „Přijdu brzo!“ a Duch a nevěsta praví: „Přijď, Pane Ježíši!“ Tyto texty svědčí o tom, že ti, kteří budou později vytrženi, už dnes spolu s Duchem Svatým ve svém srdci volají: „Přijď, Pane Ježíši!“ Jen nevěsta vzdychá po svém ženichovi a jen ona má výsadu takto volat. A ještě někdo. Ten, kdo to všechno slyší a chtěl by se přidat. Na těch, kteří budou vzati, asi není většího znamení než právě toto volání. V srdci nevěsty se touha po Kristu přetavuje do třech slov: „Přijď, Pane Ježíši!“ Zvěstuje evangelium. Všem se svým ženichem chlubí. Kamkoliv přijde, tam rozdává lásku a potěšení. Má na sobě perly laskavosti a milosrdenství. Nejvíce však myslí na svého milého. Jestli už nepřichází, kdy přijde, kdy ho v dálce uvidí a poletí mu vstříc.

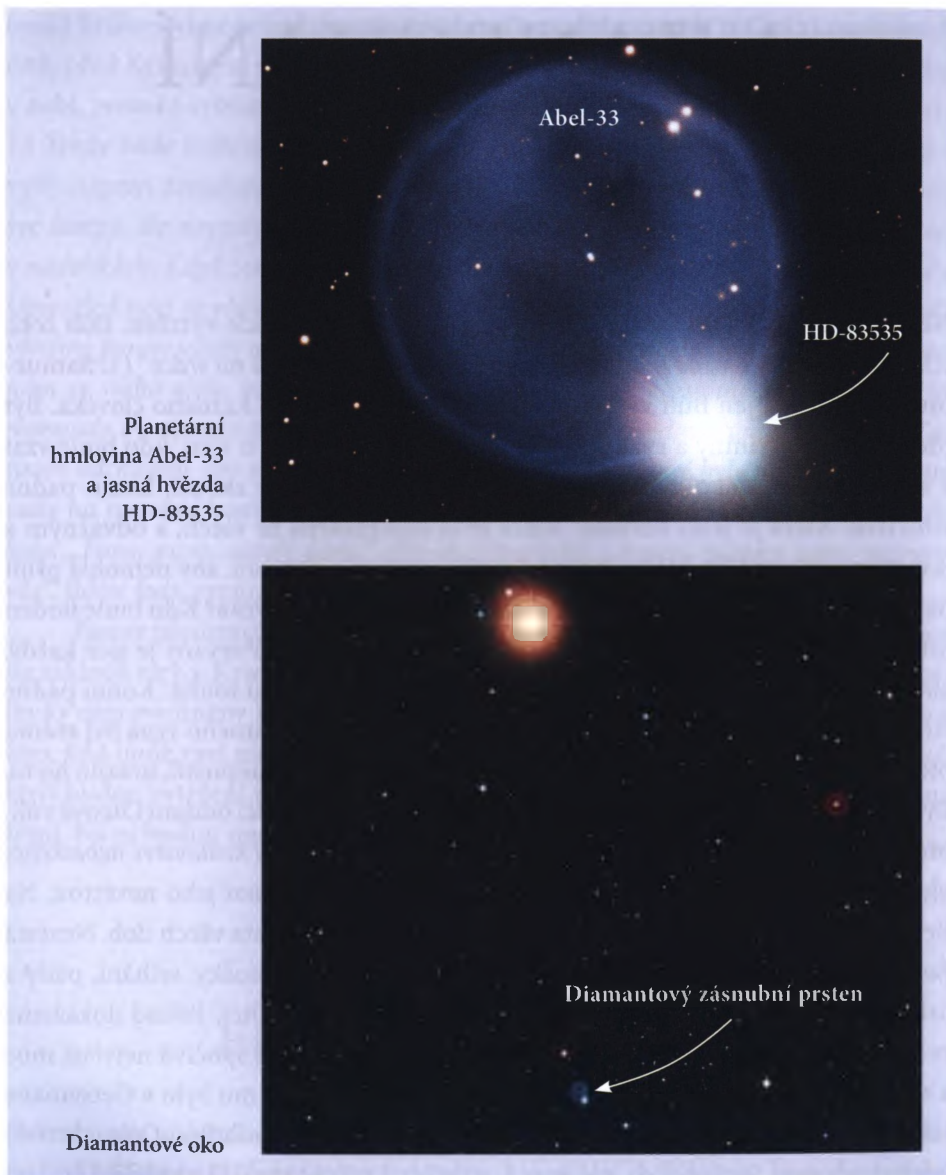
PEČETNÍ PRSTEN NA NEBI?

46

Při psaní této knihy jsem na internetu našel něco, co mě okamžitě zaujalo. Na první pohled bylo jasné, že jde o velmi výjimečný astronomický úkaz. V chilské poušti Atacama ho vědci objevili v roce 2014. 13. března 2013 tam oficiálně zahájilo provoz největší a zároveň i nejdražší astronomické observatorium světa – ALMA. Je to anténová síť 66 teleskopů v nadmořské výšce 5050 metrů. Zvládne zachytit vesmír s rozlišením až desetinasobně vyšším než Hubbleův vesmírný dalekohled. Všimněte si obrázků níže a komentáře vědců ke svému objevu: „Jde o planetární mlhovinu Abell 33. Nachází se přibližně 2500 světelných let od Slunce. Má dokonale kruhovitý tvar, což je u planetárních mlhovin velmi neobvyklé. Na okraji modré mlhoviny se náhodou nachází nápadně jasná hvězda. Astronomové ji označují jako HD 83535. S Abellem 33 tak spolu vytvářejí obraz zásnubního prstenu se zářivým diamantem. Vesmírná náhoda vytvořila pozoruhodné divadlo. Okraj mlhoviny se z našeho úhlu pohledu dotkl jasně hvězdy“.

Tolik komentář vědců, kteří, i když nemají potuchy o Beránkově svatbě v nebi, vidí tam „zásnubní prsten“. Čím spíše by ho měli vidět ti, kteří o svatbě v nebi ví. Já osobně v tom vidím Pánovo potěšení. Jakoby tím říkal: „Svatební hostina je připravená, běžte na cesty a mezi ploty a volejte každého, aby se naplnil můj dům“. Lukáš 14:23 *Pán řekl služebníkovi: „Vyjdi za lidmi na cesty a k ohradám a*

přinut je, ať přijdou, aby se můj dům naplnil“. Je to překrásný nebeský úkaz, který je možné považovat za nebeské znamení. Posudte sami. Má téměř dokonale kruhovitý tvar prstenu, na kterém září diamantové oko. Pokud víme, kdo svojí mocí stvořil celý vesmír, tak toto za náhodu budeme považovat jen velmi těžko.

VZATÍ A ZANECHANÍ

48

Nejdůležitější otázkou vytržení není, kdy bude, ale kdo bude vytržen. Bůh řekl: „Člověk se dívá na to, co má před očima, Hospodin však hledí na srdce“ (1. Samuelova 16:7). Ano, jen Bůh vidí až do srdce. A v tom je naděj každého člověka. Být před Bohem upřímný a ryzí. Protože jenom On rozhoduje o tom, kdo bude vzat a kdo zanechán. Jako nebeský princ v pohádce o Popelce zkouší, komu padne střevíček. Která je jeho nevěsta? Která je ta nejkrásnější ze všech, s odvážným a laskavým srdcem? Ta, kterou pronásledují, ponižují a skrývají, aby nemohla přijít na princův ples? Kdo bude hoden postavit se před Syna člověka? Kdo bude hoden uniknout všemu, co má přijít na svět? Kdo bude vytržen? Pozvaný je sice každý, ale Ježíš do domu svého Otce vezme ty, kteří po něm budou toužit. Komu padne střevíček, o tom rozhoduje oddanost Kristu. Bratr marnotratného syna byl svému otci po celý svůj život poslušný. Ale když otec jeho bratrovi odpustil, urazilo ho to. Byl otci poslušný, ale ne oddaný. Vytržení budou ve svém srdci oddaní Otcově vůli. **Matouš 7:21** *Ne každý, kdo mi říká: „Pane, Pane“, vejde do království nebeského; ale ten, kdo činí vůli mého Otce v nebesích.* Ti budou nazváni jeho nevěstou. Na Beránkovu svatební večeři bude vytržena nejkrásnější nevěsta všech dob. Nevěsta Beránkova, jeho vykoupená a oddaná Církev. Všechny zkoušky, selhání, pády a úskalí života nás nezlomí, pokud budeme oddaní svému Otci. Pokud dokážeme ze srdce říci: „Otče, ať se stane tvá vůle“. V oddanosti Bohu spočívá největší moc a svoboda života. V této síle krácel Ježíš na Golgotu, a když mu bylo v Getsemane tak těžko, že jeho pot začal být jako kapky krve, řekl v modlitbě: „*Otče, chceš-li, odejmi ode mne tento kalich, ale ne má, nýbrž tvá vůle se staň*“ (Lukáš 22:42).

Rozumné a pošetilé panny

Pán Ježíš vždy říkal, čemu nebeské království podobné „je“. Avšak při podobenství o deseti pannách poprvé řekl, čemu podobné „bude“. V době vytržení „bude“ nebeské království podobné deseti pannám. To podobenství je o Církvi posledních dnů, před Kristovým příchodem. O křesťanech, kteří stihli anebo zmeškali svatbu v nebi, protože vytržení budou vzati na Beránkovu svatební večeři. **Matouš 25:1-13** *Tehdy bude království nebeské podobné deseti pannám, které vzaly své lampy a vyšly naproti ženichovi. Pět z nich bylo pošetilých a pět rozumných. Pošetilé vzaly své lampy, ale nevezly s sebou olej. Rozumné však se svými lampami vzaly i olej v nádobkách. Když ženich dlouho nepřicházel, začaly všechny podřimovat a usnuly. Uprostřed noci se však ozval křik: „Hle, přichází ženich! Vyjděte mu vstříc!“ Tehdy všechny panny vstaly a daly své lampy do pořádku. Pošetilé řekly rozumným: „Dejte nám ze svého oleje, neboť naše lampy dohasínají!“ Ale rozumné odpověděly: „Ne, nemuselo by vystačit pro nás i pro vás. Jděte raději k prodávacům a kupte si!“ Zatímco odcházely, aby nakoupily olej, přišel ženich, a ty, které byly připravené, s ním vešly na svatební hostinu; a dveře byly zavřeny. Později přišly i ostatní panny a říkaly: „Pane, pane, otevři nám!“ Ale on odpověděl: „Amen, pravím vám, neznám vás.“ Bděte tedy, protože neznáte den ani hodinu, ve kterou přijde Syn člověka.*

49

Panny představují čistotu a tou je spasení, kterého je možné dosáhnout jen na základě víry v Krista. Pokud tedy byly všechny panny, tak potom byly bez výjimky ospravedlněny Kristovou krví. Při vytržení tedy nemluvíme o spasení, ale o tom, kdo bude vzat na Beránkovu svatební večeři. Rozumné panny jsou křesťané, kteří budou vytrženi na svatbu. Pošetilé jsou křesťané, kteří budou zanecháni na zemi. Na ní budou muset své spasení potvrdit v těžkém soužení světa.

Filadelfie a Laodikea

Deset panen představuje Církev posledních dnů. Jsou to poslední dva sbory. Filadelfie a Laodikea (Zjevení 3:7-22). Křesťané ze sboru ve Filadelfii budou vytrženi

přesně podle zaslíbení, které dostali: „Vytrhnu tě“. Zjevení 3:10 „Protože jsi zachoval mé slovo a vytrval, zachovám tě i já v hodině zkoušky, která přijde na celý svět a prověří obyvatele země“. (Slovenský originál: „...i ja budem teba ostríhať a vytrhnem ťa z hodiny pukušenia...“; pozn. překl.). Poslouchají Boha a střeží v srdci jeho slovo. Laodikea však bude zanechána, přestože i ona je na Beránkovu večeri pozvaná. Zjevení 3:20 „Hle, stojím přede dveřmi a tluču; zaslechne-li kdo můj hlas a otevře mi, vejdu k němu a budu s ním večeret a on se mnou“. Z toho, co Ježíš oběma sborům řekl, můžeme postřehnout, že křesťany ve Filadelfii a Laodikeji odlišuje jejich vztah k Písmu. Buď ho zachovávají v srdci, anebo ho ani neslyší (ignorují). Právě postoj k Božímu slovu rozhoduje o tom, kým se v souvislosti s vytržením staneme. Filadelfii nebo Laodikeou. Křesťané z Laodikeje zůstanou před zavřenými dveřmi nebeské svatby. Svítili svými lampami, ale ty jim začínají pohasínat, protože v nádobách (v srdci) nemají zásobu oleje. Svítí, mají Boží slovo v ústech (v lampách), ale ne v srdci. Nepostavili ve svém nitru příbytek pro Boží přítomnost. Když o ni rozumné panny prosí, nemohou ji od nich dostat. Žádný člověk nemůže jinému dát Boží přítomnost. Izajáš 57:15 *Toto praví Vznešený a Vyvýšený, jehož přebývání je věčné, jehož jméno je Svatý: „Přebývám ve vyvýšenosti a svatosti, ale i s tím, jenž je zdeptaný a poníženého ducha, abych oživil ducha ponížených, abych oživil srdce zdeptaných“.* Bůh nikomu nebrání v tom, aby o něm mluvil. Přebývat v pyšném srdci však nebude. Podle toho, co čteme o Laodikeji, je to ten nejzávažnější důvod, proč nebyla jeho přítomnost v srdci pošetilých panen. Pýcha je skrytá, neviditelná a je téměř nemožné ji v charakteru člověka dokázat. Nemylme se, křesťanům se nevyhýbá. Do duchovní pýchy mohou být zavlčeny celé sbory. Laodikea je toho víc než výstražným příkladem. Stala se z ní „značková“ církev. Je vybíravá. Jedny přijímá a druhými pohrdá.

**DUCHOVNÍ PÝCHA
SI „BIBLICKY
ZDŮVODNÍ“
OPRÁVNĚNOST
SVÉ NELÁSKY.**

Uvědomuje si (před Bohem) svou duchovní výjimečnost. Ale tak to není. Výjimečný je jen Bůh. My všichni jsme hříšníci. Před jeho tváří platí jenom jediný postoj, milovat. 1. Janova 4:8 „Kdo nemiluje, nepoznal Boha, protože Bůh je láska“. Co dokáže udělat pýcha se srdcem křesťana, vidíme na prohlášení Laodikeji: „Nikoho nepotřebuji“. Jen láska vždy někoho potřebuje proto, aby mohla milovat. Křesťané v Laodikeji si z Kristovy lásky udělali zdroj své namyšlenosti. Věděli o Bohu totéž, co i ti ve Filadelfii, ale pro pýchu neměli v srdci jeho přítomnost, a proto ani lásku. Neměli v nádobách

zásobu oleje. Pýcha nemůže být vytržena do nebe. Tu z nebe vyhazují. Boží láska je však trpělivá. Zjevení 3:20 nám ukazuje, že Ježíš stojí před dveřmi i takto pyšného křesťanského srdce, a protože není v něm, klepe na ně zvenku.

**JEŽÍŠ PROMLOUVÁ K SAMOLIBÝM, SLEPÝM A NAHÝM
KŘEŠTANŮM BEZ BÍLÉHO ROUCHA, KTERÍ JSOU ABSOLUTNĚ
NEPŘIPRAVENÍ NA VYTRŽENÍ NEVĚSTY NA SVATBU.**

Zjevení 3:14-20 Andělu církve v Laodikeji piš: Toto praví ten, jehož jméno jest Amen, svědek věrný a pravý, počátek stvoření Božího: „Vím o tvých skutcích; nejsi studený ani horký. Kéž bys byl studený anebo horký! Ale že jsi vlažný, a nejsi horký ani studený, nesnesu tě v ústech. Vždyť říkáš: Jsem bohat, mám všechno a nic už nepotřebuji! A nevíš, že jsi ubohý, bédný a nuzný, slepý a nahý. Radím ti, abys u mne nakoupil zlata ohněm přečištěného, a tak zbohatl; a bílý šat, aby ses oblékl a nebylo vidět tvou nahotu; a mast k potření očí, abys prohlédl. Já kárám a trestám ty, které miluji; vzpamatuj se tedy a čiň pokání. Hle, stojím přede dveřmi a tluču; zaslechne-li kdo můj hlas a otevře mi, vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se mnou“. Pán říká, že pokud by se někdo pokořil a poslechl jeho hlas, má pro něho pozvánku na večeři. Proč ne na oběd anebo snídani? Zve je totiž na Beránkovu svatební večeři, které předchází vytržení nevěsty. Bůh napomíná ty, které miluje, protože na svatbě v nebi chce mít celou Církev.

Panny, které byly připravené, s ním vešly na svatbu a dveře se zavřely. Za dveřmi zůstaly jen ty, jejichž lampy zhasly. Chyběla jim zásoba oleje, kterou je Boží příbytek. Ten se nepostaví za jeden den. Proto ani pošetilé panny nestihly, když slyšely, že už přichází ženich, vybudovat věrným chozením s Bohem svou svatost. Příbytek Bohu. Svatost se musí vychodit na procházkách a v rozhovorech s Bohem. Nemůžeme ji nikomu dát ani ji od nikoho dostat. Když o ni tedy pošetilé panny prosily ty rozumné, nemohly ji dostat. Svatost dává jen Bůh. Získává se návykem poslouchat Boha. Zvyk je něco, co děláme opakovaně a často. Nic tak neovlivňuje člověka jako jeho návyky. Ať už dobré, nebo zlé. Svatost tedy znamená, že jsem si zvykl poslouchat Boha. Je to způsob mého života. **Jan 14:23** *Ježíš mu odpověděl: „Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo, a můj Otec ho bude milovat; přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek“.* Je důležité, abychom si nabrali zásobu oleje, dokud je ještě čas. I kdybychom měli za sebou nejfatálnější hříchy, selhání a pády, vstaňme. A zvykněme si, poslouchat Boha ve všem. Nezapomeňme, Ježíš nám dal naději jistoty. **Jan 6:37** *„Všichni, které mi Otec dává, přijdou ke mně; a kdo ke mně přijde, toho nevyženu ven“.* Vždy

je možné vstát a v Bohu se posílit. Uchopit od něho novou šanci. Začít s Kristem nanovo. Protože Ježíš prohlásil: „že nalomenou třtinu nedolomí a doutnající knot neuhasí, až dovede své právo k vítězství“ (Matouš 12:20). Toto je naše naděje. Nikoho od sebe nevyžene. Každého přijme znovu a znovu. A jeho hříchy zahodí do moře zapomnění. Ezechiel 18:23 „Což si libuji v smrti svévolníka?“ Je výrok Panovníka Hospodina. „Zdalipak nechci, aby se odvrátil od svých cest a byl živ?“

PANE, KDO BUDE MEZI ROZUMNÝMI PANNAMI V NEBI?

V Písmu je na tuto otázku několik přímých odpovědí. **Příslaví 15:31** *Ucho, které poslouchá životodárné domluvy, bude přebývat mezi moudrými.* **Příslaví 15:31 (KR)** *Ucho, kteréž poslouchá trestání života, uprostřed moudrých bydleti bude.* Proto Pán říká Laodikeji: „Zaslechne-li kdo můj hlas.“ Pošetilým pannám totiž sluch, který slyší domluvy a trestání (kárání) života, evidentně chybí. Když se v biblických příslovích hovoří o tom, kdo je moudrý a kdo blázen, vždy je rozděluje to, zda přijímají pokárání nebo ne. Vytržení budou mít ucho, které slyší Kristův hlas pro svoji nápravu. **Židům 12:6-8** *Koho Pán miluje, toho přísně vychovává, a trestá každého, koho přijímá za syna. Podvolujte se jeho výchově. Bůh s vámi jedná jako se svými syny. Byl by to vůbec syn, kdyby ho otec nevychoval? Jste-li bez takové výchovy, jaké se dostává všem synům, pak nejste synové, ale cizí děti.* Přijmout Hospodinovu výchovu (životodárné domluvy) si vyžaduje pokoru.

52

Pokud cesta, která vedla Krista do slávy, byla cestou ponížení a pokory, jaká bude cesta, která tam dovede nás? Bude snad jiná? Ne! Bude stejná! **Žalm 138:6** *Hospodin je vyvýšený, ale hledí na poníženého, zdálky pozná domýšlivce.* **Filipským 3:20-21** *My však máme občanství v nebesích, odkud očekáváme i Spasitele, Pána Ježíše Krista. On promění tělo naší poníženosti v podobu těla své slávy silou, kterou je mocen všechno si podmanit.* Vzatí do nebe budou mít ponížené srdce. Proto je o nich řečeno, že v povětrí bude proměněno tělo jejich poníženosti. Rozdávát údery dokáže každý, ale nastavit druhou tvář, jen Boží hrdinové (**Matouš 5:39-48**). Ježíš mohl ve svém utrpení požádat Otce o dvanáct legií andělů, ale neudělal to. Ponížil se a neotevřel svá ústa. Místo toho, aby sestoupil z kříže, rozhodl se, že vstane z hrobu. Ponížení není slabost, je to největší duchovní moc ve vesmíru. Touto mocí, svým ponížením, Kristus spasil každého z nás.

PANE, KDO BUDE BYDLET NA TVÉ SVATÉ HOŘE?

Žalm 15:1-3 „*Hospodine, kdo smí pobývat v tvém stanu, kdo smí bydlet na tvé svaté hoře?*“ *Ten, kdo žije bezúhonně, ten, kdo jedná spravedlivě, ten, kdo ze srdce*

zastává pravdu, nemá pomlouvačný jazyk, druhému nedělá nic zlého, na svého druhu nekydá hanu. Jazyk je kormidlem našeho života. Ukazuje směr do přístavu, kam plave naše loď (Jakub 3:4). Dobrymi slovy se přibližuje místu, kde se bude navěky dobrořečit. Pomlouváním a hněvem zase tam, kde bude pláč a skřípění zubů. Držme proto kurz kormidla tím správným směrem. Mluvme dobrá a laskavá slova, protože zlé slovo nikdy nepřinese dobré ovoce. Neláska vůči slabým a chybujícím se vždy projevuje jen jediným způsobem, pomlouváním. Kdo odsuzuje, ten pomlouvá. Kdo nenávidí, pomlouvá. Kdo se povyšuje, vždy bude pomlouvat. Zlé slovo je jako bodná rána. Nikdy tak nebolí od neznámých jako od přátel. David to dokonale vystihl v Žalmu 55:13-15 „Není to nepřítel, kdo mě tupí, to bych přece snesl; nade mne se nevypíná ten, který mě nenávidí, před tím bych se ukryl, jsi to však ty, člověk jako já, můj druh a přítel! Ten nejlepší vztah nás pojil, za bouřného jásotu jsme chodívali do Božího domu“. Asi nic tak neubližuje jako jazyk, který chválí Boha a zároveň vás tupí a mluví proti vám (Jakub 3). Toto vyhání z Církve lidi, kteří by tam jinak prožili Boží zaopatření a nápravu. Lidské duši to působí takovou bolest, že člověk potom odchází a už se nikdy nechce vrátit. Pomlouvání je skrytý nepřítel. Nikdy nebojuje přímo. Vždy zaútočí ze zálohy. Opakem zlého jazyka je ale takový, který přináší laskavá slova. Ta jsou jako olej na rány způsobené našimi osobními pády a ztrátami. Pomáhají nám narovnávat náš život a pomalu uzdravují každou bolest. Odměna takových lidí je nesmírná. Mají Ducha Těšitele. Proto řekl Ježíš v Matoušovi 5:9 „Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť oni budou nazváni syny Božími“.

53

Efezským 4:32 Budte k sobě navzájem laskaví, milosrdní, odpouštějte si navzájem, jako i Bůh v Kristu odpustil vám. 1. Janova 3:16 Podle toho jsme poznali, co je láska, že on za nás položil život. A tak i my jsme povinni položit život za své bratry. Kdy to máme udělat? Jen když naši bratři neselžou? Dokud jsou na výsluní? Ne, protože tehdy to nepotřebují! Máme to udělat v čase, když nás bude jejich pád a selhání stát všechno. Tehdy máme stát za nimi a po jejich boku. Hříchy mých bratří mi nedávají právo je odsuzovat ani pomlouvat a dále je takto oslabovat. Naopak mám povinnost za ně položit svůj život. Kdy za nás Pán položil svůj život? Když jsme ještě byli hříšní.

JAZYK OLEJE,
JE JAZYK
LASKAVÝCH SLOV.
JE VÝSADOU
BOŽÍCH DĚTÍ.

**POKLÁDAT ŽIVOT ZA BRATRY JE POVINNOSTÍ KAŽDÉHO
KŘESŤANA, KTERÝ VĚŘÍ, ŽE JEŽÍŠ ZA NĚJ POLOŽIL TEN SVŮJ.**

Jistý americký plukovník vedl své vojáky v první linii (po jejich boku) do velmi krvavé bitvy. Mnoho jich tehdy padlo, ale on ten masakr přežil. Když to všechno skončilo, jeden vojenský reportér ho uviděl, jak při svých mrtvých vojácích v tichosti pláče. Velmi nesměle se ho zeptal: „Pane, proč pláčete?“ On chvíli mlčel, ale potom odpověděl: „Nikdy si neodpustím,“ a znovu se odmlčel. A reportér: „Co, pane, co si neodpustíte?“ A plukovník, mokrý od slz, se k němu otočil a velmi zdrceným hlasem dokončil: „Že moji muži padli a já jsem přežil“. Ten plukovník věděl, co to znamená položit život za bratry. Chtěl být mrtvý místo nich. O této lásce, která položí život za své bratry, psal Jan ve všech svých epištolách. 1. Janova 4:7-8 „Milovaní, milujme se navzájem, neboť láska je z Boha, a každý, kdo miluje, z Boha se narodil a Boha zná. Kdo nemiluje, nepoznal Boha, protože Bůh je láska“. 1. Janova 4:20-21 Řekne-li někdo: „Já miluji Boha“, a přitom nenávidí svého bratra, je lhář. Kdo nemiluje svého bratra, kterého vidí, nemůže milovat Boha, kterého nevidí. A tak máme od něho toto přikázání: „Kdo miluje Boha, ať miluje i svého bratra“.

54

3. KAPITOLA

Obhájci a žalobci

Vytržení budou mít srdce obhájců a zanechaní žalobců. Nemluví se tu o státních žalobcích u soudu, ale o srdci křesťanů. Žalobci vás celou silou kopnou do hlavy a potom všem na rameni pláčou, jak jste jim jen ublížili, když jste je udeřili hlavou do nohy. Tak vypadá jejich pravda v nebi, jako obrovské pokrytectví. Bud se podobáme Kristu, který se přimlouvá, nebo ďáblu, který žaluje. Pokud se přimlouváme, půjdeme do nebes k tomu, kdo se přimlouvá. Pokud žalujeme, zůstaneme na zemi s tím, kdo žaluje. Zjevení 12:10 *A slyšel jsem mocný hlas v nebi: „Nyní přišlo spasení, moc a království našeho Boha i vláda jeho Mesiáše; neboť byl svržen žalobce našich bratří, který je před Bohem osočoval dnem i nocí“. Z nebe byl svržen žalobce. Ten neuznával Kristovu krev, která ospravedlňuje ty, na které žaloval, protože jinak by to nedělal (Izajáš 54:17). Totéž platí pro mnohé křesťany*

na celém světě. Žalují na své bratry a sestry, protože nevidí Kristovu krev, která ty žalované ospravedlňuje. Připomínají hříchy svých bratrů a domnívají se, že na to mají právo. Je to nejvyšší úroveň pokrytectví. Neuvědomují si, že celá Církev (tedy i oni sami) je před Bohem vinná.

Každý z nás je však vždy skrze pokání a víru ospravedlňován drahocennou krví Pána Ježíše Krista. Kdo žaluje a roky si vůči bližnímu drží hněv, nemůže mít zásobu oleje, i kdyby byl tisíckrát v právu a měl pravdu. Boží přítomnost se v našem srdci nebude dělit o místo s pomlouváním, neláskou a hněvem, protože Bůh je láska. Kdo chce chodit s Bohem a žít navěky, musí se naučit milovat a odpouštět. Buď sloužíme žalobci, který žaluje, nebo Kristu, který ospravedlňuje. Nemůžeme do nebe přijít s ďáblem v srdci. Pokud ze srdce neodpustíme hříchy těm, kdo se provinili proti nám (i recidivistům – Matouš 18:22), nebude odpuštěno ani nám (Matouš 6:14). Pokud totiž člověk, kterému Pán odpustil úplně všechno, sám neodpustí, považuje se to v nebeském království za vlastizradu (Leviticus 19:16-18). Někdy je velmi těžké odpustit, když nám někdo velice těžce ublížil. Na druhou stranu, i my sami jsme se mohli dopustit něčeho, co velmi zle zasáhlo duši jiného člověka. V obou případech potřebujeme Boží milost a jeho moc. V jednom sílu odpustit a v druhém poprosit o odpuštění. Někdy jsme brousicím kamenem a jindy zas broušeným drahokamem. Bůh však řekl, že pokud budeme hledat jeho vůli, on bude naší silou (Izajáš 43:2). Jeho vůle je smíření a pokoj pro všechny (Matouš 5:22-26). Ne jen pro ty, kteří si myslí, že jsou v právu.

55

Nemůžeme být syny Otce, který přijímá hříšníky, pokud nejsme milujícími bratry těm hříšníkům. *Matouš 18:23-35 S královstvím nebeským je to tak, jako když se jeden král rozhodl vyžádat účty od svých služebníků. Když začal účtovat, přivedli mu jednoho, který mu byl dlužen mnoho tisíc hřiven. Protože mu je nemohl vrátit, rozkázal ho pán prodat i s ženou a dětmi a se vším, co měl, a nahradit ztrátu. Tu mu ten služebník padl k nohám a na kolenou prosil: „Měj se mnou strpení, a všechno ti vrátím!“ Pán se ustrnul nad oním služebníkem, propustil ho a dluh mu odpustil. Sotva však ten služebník vyšel, potkal jednoho ze svých spoluslužebníků, který mu byl dlužen sto denárů; chytil ho za krk a křičel: „Zaplať mi, co jsi dlužen!“ Jeho spoluslužebník mu padl k nohám a prosil ho: „Měj se mnou strpení, a zaplatím ti to!“ On však nechtěl, ale šel a dal ho do vězení, dokud nezaplatí dluh. Když jeho spoluslužebníci viděli, co se přihodilo, velice se zarmoutili;*

SMÍŘENÍ
NEHLEDÁ
PROVINILCE,
ALE BOŽÍ VŮLI
A JEHO SLÁVU.

šli a oznámili svému pánu všechno, co se stalo. Tu ho pán zavolał a řekl mu: „Služebníkú zlý, celý tvůj dluh jsem ti odpustil, když jsi mě prosil; neměl ses také ty smilovat nad svým spoluslužebníkem, jako jsem se já smiloval nad tebou?“ A rozhněval se jeho pán a dal ho do vězení, dokud nezaplatí celý dluh. Tak bude jednat s vámi i můj nebeský Otec, jestliže ze srdce neodpustíte každý svému bratru.

Bůh o svém slitování řekl, že je nad všechny jeho skutky. Při pohledu na majestát jeho vesmíru potom asi chápeme, jakou velikost připsal odpuštění. Žalm 145:9 *Dobrotivý Hospodin všechněm, a slitování jeho nade všechny skutky jeho.* Pokud to řekl o svém milosrdenství, řekne to i o našem. Jestli ze srdce odpustíme těm, kdo se provinili proti nám, překoná to všechny činy, jaké jsme kdy v životě vykonali. Tehdy se totiž zachováme tak, jak se Bůh svým největším činem zachoval vůči nám. Všichni děláme chyby, ale ten, kdo dokáže ze srdce odpustit chyby svým viníkům, ponese věčnou slávu svého nebeského Otce. 1. Petrova 2:21 *K tomu jste přece byli povoláni; vždyť i Kristus trpěl za vás a zanechal vám tak příklad, abyste šli v jeho šlépějích.*

4. KAPITOLA

56

Praví a falešní proroci

Vytržení oddělí falešné proroky od učitelů Písma a odhalí je. Po celém světě dnes organizují konference a nikdo je nemůže zastavit ani usvědčit z falešného učení. Díky své obrovské popularitě mají tisíce následovníků. Jelikož mají úspěch, velké ambice a brilantní přednášky, velmi to zasáhne Církev. To, komu dáme přednost, ukáže na stav našeho srdce. Protože v duchovních otázkách není garantem pravdy množství posluchačů ani zázraky, ani slavná jména. Garantem je vždy Bible. Je proto velmi důležité položit si otázku: „Učil o tom Ježíš? Vedl k tomu osobním příkladem učedníky?“ Co se týče doktrín Písma, platí na prvním místě jedna pevná zásada. 2. Janova 1:9 *„Každý, kdo zachází dále a nezůstává v učení Kristově, nemá Boha. Kdo zůstává v učení Kristově, má i Otce i Syna“.* Apoštol Jan toto dogma napsal jako nejvyšší kontrolu falešných bankovek, kterými se platí v duchovním světě. Zůstávat v učení Kristově. Matouš 7:22-23 *Mnozí mi řeknou v onen den: „Pane, Pane, což jsme ve tvém jménu neprorokovali a ve tvém jménu nevymítali*

zlé duchy a ve tvém jménu neučinili mnoho mocných činů?“ A tehdy jim prohlásím: „Nikdy jsem vás neznal; jděte ode mne, kdo se dopouštíte nepravosti“. Usvědčit falešné proroky není lehké. Pokud by to bylo jednoduché, byli by už dávno odhaleni. Oni jsou ale velkým znamením Kristova blízkého příchodu a skonání světa (Matouš 24:4.5.11.23-26). Nikdo neznal Písmo tak jako farizeové. Ježíš jim však řekl: *„Mýlíte se, protože neznáte Písma ani moc Boží“* (Matouš 22:29). S falešnými proroky je to dnes stejné. Je jich mnoho a svádějí mnohé. Následují je zástupy. Miliony křesťanů je budou poslouchat a číst jejich knihy. Marek 13:6 *Mnozí přijdou v mém jménu a budou říkat: „Já jsem to“ a svedou mnohé.* Ve jménu Krista budou kázat, ale nezůstanou v jeho učení. Prorokují, vyučují a dělají zázraky v jeho jménu a mají obrovský vliv na celou Církev. Nejsou to však služebníci, ale vládcí. Místo, kde se schází Církev, proměňují na své panství. Matouš 20:25-28 *Ale Ježíš si je zavolal a řekl: „Víte, že vládcové panují nad národy a velcí je utlačují. Ne tak bude mezi vámi: kdo se mezi vámi chce stát velkým, buď vaším služebníkem; a kdo chce být mezi vámi první, buď vaším otrokem. Tak jako Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé“.* Někteří služebníci si z Církve udělali své království a ze sebe modlu. A to je ten důvod, proč se stali falešnými proroky a zabloudili od pravdy. Boží království hledají jen jako prostředek k dosažení svých cílů. Pán jim však jednoho dne poví, že je nezná. Proč? Protože se dopouštějí nepravosti. Jejich učení o Církvi je naprostým opakem toho, co učil Ježíš. Matouš 23:8-11 *„Vy se však nenechte nazvat Rabbi, neboť jediný je váš Učitel, vy pak všichni jste bratři. A nikoho nenazvěte na zemi svým Otcem, neboť jediný je váš Otec, ten nebeský. Ani se nenechte nazvat Vůdci, neboť váš Vůdce je jeden, Mesiáš. Ale největší z vás bude vaším služebníkem“.* Znamý baptistický kazatel Paul Washer nedávno prohlásil: *„Neexistuje nic takového jako velcí Boží muži. Jen slabí, ubozí a nevěrní muži velkého a milostivého Boha“.*

Proto se nezdráhám říci, že Božímu soudu bude čelit celá země i oklamaná církev. Té se vlivem těchto slavných jmen úplně setřel rozdíl mezi milováním slávy světa a následováním Krista (1. Janova 2:15-17). Jak poznáme falešné proroky? Lukáš 6:44-45 *„Každý strom se pozná po svém ovoci. Vždyť z trní nesklízejí figy, a z hloží hrozny. Dobrý člověk z dobrého pokladu svého srdce vynáší dobré, a zlý člověk ze zlého pokladu svého srdce vynáší zlé. Protože čím je přeplněné srdce, to hovoří jeho ústa“.* Pán Ježíš tu vysvětlil, že naším ovocem je to, co mluvíme. Falešní proroci nemluví pravdu o tom, co přichází na svět. Dnes probíhá v Církvi duchovní zápas o autoritu Božího Slova. Křesťané, kteří nebudou rozsuzovat duchovní věci na základě Písma, budou oklamaní. Odpadnou od Boha Bible k „bohu“ modloslužby

(2. Tesalonickým 2:3). Uposlechnou „velké lidi“, ale ne Velkého Boha.

Ježíš kázal o skonání světa a jeho soudu a napomínal k pokání, protože se přiblížilo nebeské království. Tyto věci z úst falešných proroků nikdy neuslyšíme. Oni to ignorují. Nemluví o budoucnosti světa to, co říká Kristus ani o pokání, ale to, co lidé chtějí slyšet. Ježíš ve všem, co učil, směřoval naše srdce k nebeským pokladům a ke svému příchodu. Oni směřují naši mysl ke změně světa a používají to jako legitimní důvod k tomu, aby se Církev odvrátila od touhy volat: „Přijď, Pane Ježíši!“ Pokud jim řekneme, že Pán stojí přede dveřmi a zemi zasáhnou Boží soudy, nazvou nás „lenivými alibisty, kteří nechtějí změnit svět“. Kristus však nikdy neřekl, že máme evangelium zvěstovat, abychom změnili svět. Evangelium máme zvěstovat proto, že království nebe už přichází na zemi. Matouš 10:7 „*Jděte a kažte, že se přiblížilo království nebeské*“. Proto máme očekávat jeho příchod. Toto je naše hlavní zpráva pro svět. „Ježíš přichází, čiňte pokání a věřte evangeliu!“ Napomínat křesťany, kteří náhlí Kristův příchod, pod ušlechtilou záminkou změny světa, to je jednoznačně proti Duchu Písma. Zjevení 22:17 *A Duch a nevěsta praví: „Přijď!“ A ten, kdo slyší, ať řekne: „Přijď!“* Křesťané žádným způsobem nikdy nemohli a nemohou změnit svět. To udělá až Kristus při svém příchodu. Tehdy zlomí ďáblu moc a promění celou zemi. Pokud tedy doopravdy někdo touží změnit svět, ať se (při všem upřímném a dobrém konání) celým srdcem modlí: „Přijď, Pane Ježíši!“ Protože když přijde Ježíš, změní tento svět k nepoznání.

58

„DO BOŽÍHO DOMU VANE ZLÝ A NEBEZPEČNÝ DUCH“

David Wilkerson, nebojácný strážce biblického učení v Církvi, jednou řekl: „Do Božího domu vane zlý a nebezpečný duch a podvádí miliony vyvolených lidí. Toto zvrácené evangelium se snaží udělat z lidí bohy. Je jim řečeno: Celý váš osud, vaše budoucnost, spočívá v síle vaší mysli a toho, co vyslovíte. Cokoliv dokážete v mysli počít, je vaše. Vyslovte to do existence. Vytvořte to pozitivně naladěnou mysl. Úspěch, štěstí, dokonalé zdraví – to všechno je vaše, pokud budete svoji mysl tvořivě používat. Změňte svoje sny ve skutečnost použitím síly své mysli.“

Ať si každý jednou provždy uvědomí: Bůh se nevzdá své svrchovanosti, aby uvolnil místo pro naši mysl, ať už pozitivní, nebo negativní! Máme hledat mysl Ježíše a ta není materialistická ve smyslu, že by byla zaměřena na úspěch nebo bohatství! Kristova mysl je zaměřena jen na oslavu Boha a na poslušnost jeho slovu. Žádné jiné učení natolik neignoruje kříž a neodvádí oči křesťanů od evangelia věčného vykoupení než to, které ho zaměřuje na pozemské bohatství. Ať od toho každý křesťan uteče!“

David Wilkerson v roce 2010, rok před tragickou autohavárií, při které zahynul, řekl tato slova: „Když se tak zpětně dívám na roky plné zkoušek, utrpení, pokušení a soužení, mohu svědčit o tom, že mi Boží milost vždy dostačovala. Víím, jaké to je zpochybňovat Boha, když moje žena zas a znovu překonávala rakovinu a potom rakovina zasáhla obě naše dcery. Dnes jsou všechny opět zdravé a silné, za to děkuji Pánu. Víím, jaké to je být pod satanovou palbou. Byl jsem nesmírně pokoušen a váben a měl jsem nepřátele, kteří proti mně byli štvaní ze všech stran. Byl jsem terčem pomluv, neprávem obviněn a odmítnutý přáteli. Jediné, co jsem mohl v těch těžkých časech udělat, bylo padnout na kolena a volat k Bohu. A jeho milost mě z toho vždy dostala a to mi teď stačí. Potom, jednoho dne, mi můj nebeský Otec ve své slávě ukáže ten krásný plán, který s tím po celou tu dobu měl. Ukáže mi, jak jsem získal trpělivost ve zkouškách, jak jsem se naučil soucítit s jinými, jak se jeho síla prokázala v mé slabosti, jak jsem se naučil jeho absolutní věrnosti vůči mně, jak jsem toužil být jako Ježíš. Nevidím konec svých zkoušek a utrpení. Zažívám je už přes 50 let své služby, a přece v tom všem dostávám více a více Kristovy síly. Můžeme se ptát proč, ale i tak to zůstává záhadou a já jsem připravený to přijmout, dokud si mě Ježíš nevezme k sobě. Popravdě řečeno, ta největší zjevení jeho slávy přišla v těch nejtěžších časech. S tebou je to podobné. Ježíš ti pomáhá v plné míře právě tehdy, když procházíš těmi nejtěžšími chvílemi. Možná nikdy neporozumíme svému utrpení, depresi a zármutku. Někdy nevíme, proč zůstaly naše modlitby za uzdravení bez odpovědi. Ale ani nemusíme vědět proč. Bůh nám už odpověděl: Máš mou milost a to je všechno, co potřebuješ, moje milované dítě.“ Davidové vyznání, potvrzují životní příběhy biblického krále Davida a jeho syna Šalomouna.

59

5. KAPITOLA

David a Šalomoun

Dva obrazy křesťanů. Vytržený a zanechaný. Jedni mají svůj chrám v Bohu, druzí mají své chrámy v tom, že si žijí své nebe na zemi. David byl pronásledovaný štvaneč. Soužení pil jako vodu. Utíkal před Saulovými vojáky a potom utíkal i před těmi, které předtím jako Saulův voják hubil. Byl ze všech stran obklíčen nepřáteli. Zrazován a opuštěn o sobě prohlásil: „Jsem jako nádoba, která sbírá zkázu“.

Dokonce jednou na útěku předstíral, že je blázen. Aby si před králem Akíšem zachránil holý život, pouštěl si z úst sliny (1. Samuelova 21:8-15). David byl v neustálém nebezpečí. Radoval se však v Bohu a vždy si ho představoval po své pravici (Žalm 16:8). Zanechal nám množství žalmů, kterými Bůh v souženích dodnes posiluje naši víru. Jeho společníky se proto stali lidé, kteří na tom byli podobně jako on. 1. Samuelova 22:2 *Také se kolem něho shromáždili všichni utlačovaní, všichni stíhaní věřitelem a všichni, jejichž život byl plný hořkosti. Stal se jejich velitelem. Bylo s ním na čtyři sta mužů.* Opakem byl jeho syn Šalomoun. Celý život prožil v přepychu a slávě svého království. Byl to velmi moudrý muž. Neměl žádný nedostatek. Nemusel před nikým utíkat ani se skrývat po jeskyních. Nikdy nezažil to, o čem mluvil David v Žalmu 116:3 „*Ovinuly mě provazy smrti, přepadly mě úzkosti podsvětí; nacházím jen soužení a strasti*“. A při všem blahobytu a požehnání právě on, který měl tu čest a privilegium postavit v Jeruzalémě chrám Hospodinu, postavil v Izraeli i chrámy démonům. Přemýšlejme o tom. David a Šalomoun. Dva obrazy křesťanů. Jeden na útěku v jeskyních a druhý v přepychovém paláci. Kým se stal v souženích David? Mužem podle Božího srdce. A co se naučil v blahobytu Šalomoun? Že život je marnost (Kazatel 1:2). Rozdíl mezi Davidem a Šalomounem byl v tom, kde měli poklad. V nebi, nebo na zemi. Lukáš 12:33-34 „*Prodejte, co máte, a rozdejte to. Opatřete si měšce, které se nerozpadnou, nevyčerpatelný poklad v nebi, kam se zloděj nedostane a kde mol neničí. Neboť kde je váš poklad, tam bude i vaše srdce*“. Při vytržení půjde naše srdce za svým pokladem v nebi, nebo zůstane se svým pokladem na zemi.

**ABYCHOM ZÍSKALI
POKLAD V NEBI,
MUSÍME SE ZA
KAŽDOU CENU
ZBAVIT VŠECH
POKLADU NA ZEMI.**

Nikdo totiž nemá dvě srdce. Jedno srdce patří vždy jen jednomu pokladu. Jako je nemožné sloužit dvěma pánům, tak je nemožné mít dva poklady. Nedokážeme změnit svoje srdce, ale poklad ano. Ježíš neřekl bohatému mládenci: „Změň svoje srdce“. On mu řekl: „Změň svůj poklad“. Člověka ovládá jeho srdce, ale srdce člověka ovládá jeho poklad. Naše srdce vždy půjde za svým pokladem. Lukáš 18:22 *Když to Ježíš uslyšel, řekl mu: „Jedno ti ještě schází. Prodej všechno, co máš, rozděl chudým a budeš mít poklad v nebi; pak přijď a následuj mne!*“ Ten pozemský rozdej chudým a získáš ten nebeský. 2. Korintským 4:17-18 „*Toto krátké a lehké soužení působí přenesmírnou váhu věčné slávy nám, kteří nehledíme k viditelnému, nýbrž k neviditelnému. Viditelné je dočasné, neviditelné však věčné*“.

Druhá šance

Soužení světa obnoví v srdci zanechaných křesťanů obrovskou touhu po nebeském Království. Dostanou druhou šanci. Proč? Je na to logická odpověď. V čase soudu světa, bez této naděje zůstanou pouze ti, kteří budou uctívat obraz šelmy a přijmou ryté znamení jejího jména na své čelo anebo ruku. Pouze oni už nebudou mít žádnou šanci (Zjevení 13:15-17). A taktéž z Písma (Zjevení 20:4) vidíme, že v Miléniu budou vzkříšeni mučedníci, kteří se této šelmě nepoklonili. I když nebyli vytrženi, budou v Miléniu s Kristem vládnout. Budme proto opatrní při odmítavých výrocích o druhé šanci. Pán kárá ty, které miluje, protože chce dát život a napravit hříšníka. *Žalm 30:6 Neboť jeho hněv je na okamžik, jeho přízeň však na celý život.* Ježíš při vytržení jako ženich otevře dveře rozumným pannám, ale pošetilým řekne, že je nezná. To však neznamená, že je úplně zavrhne a opustí. Nevezme je na svatbu a nepozná je jako ženich svou nevěstu. A ony tu svatbu jednou provždy také zmeškají. Zanechání na zemi však bude jejich důrazným pokáráním, ne definitivním odsouzením. Při vytržení se totiž ještě neoddělí zrno od plev. To udělá Pán až při svém druhém příchodu na soudu národů (*Matouš 13:30 a 25:32*). Proto není možné zavrhnout zanechané. Pošetilé panny si v soužení světa uvědomí svou chybu. I když budou dobře vědět, o co přišly a co je čeká, mnohé se v pokání vydají Bohu. *Žalm 119:71 Byl jsem pokořen a bylo mi to k dobru, naučil jsem se tvým nařízením.*

61

JAKÁ ALE BUDE KLÍČOVÁ CHYBA VŠECH ZANECHANÝCH?

Písmo na to odpovídá takto: „Nebudou hodni Krista“. Pán je zanechá při věcech, které milují víc než jeho. Pokud totiž cokoliv před Kristem upřednostňujeme, nejsme ho hodni. *Matouš 10:37-38 „Kdo miluje otce nebo matku víc nežli mne, není mne hoden. Kdo miluje syna nebo dceru víc nežli mne, není mne hoden. Kdo nenese svůj kříž a nenásleduje mne, není mne hoden“.* *Lukáš 14:16-20 Jeden člověk chystal velikou večeři a pozval mnoho lidí. Když měla hostina začít, poslal svého služebníka, aby řekl pozvaným: „Pojďte, vše už je připraveno“. A začali se jeden jako druhý vymlouvat. První mu řekl: „Koupil jsem pole a musím se na ně jít podívat. Prosím tě, přijmi mou omluvu“. Druhý řekl: „Koupil jsem pět párů volů a jdu je vyzkoušet. Prosím tě, přijmi mou omluvu!“ Další řekl: „Oženil jsem se, a proto nemohu přijít“.*

Příliš milují svůj pozemský život, a proto na zemi i zůstanou. Pokud se však v soužení světa celým srdcem obrátí k Pánu, pak sice při pronásledování svůj život ztratí, ale tou ztrátou si zároveň opraví svůj status a budou Krista hodni. Smysl soužení, pokud je spojený s nápravou, je nesmírný. Tedy ne věčné zavrnutí, ale druhá šance. Ezechiel 18:23 „Což si libuji v smrti svévolníka?“ Je výrok Panovníka Hospodina. „Zdalipak nechci, aby se odvrátil od svých cest a byl živ?“

Po vytržení možná nastane největší probuzení v historii země. Ale s pronásledováním. Pro celý zanechaný svět se tento den promění v obrovskou šanci pokorit se před jediným, skutečným a živým Bohem a vzdát mu slávu. Mnozí z těch, co uvidí ten mohutný Boží zásah do chodu světa, tomu ve velké bázni porozumí. Budou se bát Boha nebes a pokorí se před ním. Církev, která zvěstovala Boží Slovo, však bude pryč a ta zanechaná bude krutě pronásledovaná. A to bude přesně ta doba, o které píše prorok Ámos 8:11-13 „*Hle, přicházejí dny, je výrok Panovníka Hospodina, kdy pošlu na zemi hlad, ne hlad po chlebu ani žízeň po vodě, nýbrž po slyšení slov Hospodinových. Budou vrávorat od moře k moři a ze severu na východ; budou pobíhat a hledat slovo Hospodinovo, ale nenajdou. V onen den budou omdlávat žízni krásné panny i jinoši*“. Nebude nikdo, kdo by kázal a zvěstoval slovo Bible. I přesto budou lidé hledat a toužit po Bohu. V čase milosti jsme mnohým z nich svědčili o Kristu. Rodina, přátelé, známí, spolužáci, kolegové a jiní. Když jsme jim zvěstovali evangelium i to, že takový den přijde, pochybovali. Když to však uvidí na vlastní oči, procitnou. Pochopí, že všechno, co jsme hlásali o Kristu, je pravda a vydají svá srdce Bohu. Nebude to čas milosti, kdy bylo možné v pokoji přijmout evangelium. Bude to čas soudu nad celým světem. Avšak stále bude ještě možné slyšet evangelium a v pokání vzdát Bohu slávu. O evangeliu v čase soudu, silně mluví Zjevení 14:6-7 *Tu jsem viděl jiného anděla, jak letí středem nebeské klenby, aby zvěstoval věčné evangelium obyvatelům země, každé rase, kmeni, jazyku i národu. Volal mocným hlasem: „Bojte se Boha a vzdejte mu čest, neboť nastala hodina jeho soudu; poklekněte před tím, kdo učinil nebe, zemi, moře i prameny vod*“.

„Bojte se Boha a vzdejte mu slávu.“ Andělova slova vypovídají o tom, že svět se nebojí Boha a žije pouze pro svou slávu. Avšak Všemohoucí Bůh, Pán nebe i země, dává člověku, ve své nesmírné lásce a trpělivosti, do poslední chvíle šanci. Kdo jí pohrdne, ztratí svou věčnost v zatracení, navždy pryč od tváře svého Stvořitele. Kdo ji uchopí a pokloní se Bohu, bude žít navěky. Pýcha je pro mnohé lidi jediná překážka, proč za celý svůj život nemohli najít klíč, kterým se odemýká brána nebes. To kvůli ní se Bůh tak chytře skryl, když stvořil celý svět. Chtěl, aby jeho nebe našli pokorní srdcem.

ZNAMENÍ NA NEBI

Když Pán Ježíš mluvil o svém příchodu, kladl důraz na znamení, jejichž výjimečnost bude spočívat v tom, že nastanou během života jedné generace. Pokolení, které je zahlédne, nepomine, dokud neuvidí Kristův příchod. Znamení nás mají upozornit, že právě my jsme tím posledním pokolením, které uvidí přicházet nový věk pro celé lidstvo. Odehrávají se ve světě, v Izraeli, v přírodě, v Církvi a na nebi. Jsou jako vzácné známky. Na vzácných známkách je však nejdůležitější razítko pošty. Podobně i znamení mají pro nás cenu jen tehdy, pokud je na nich pečeť Písma. Pokud jsou předpovězeny Biblií.

63

1. **Znamení ve světě – úzkost národů.** Miliony utečenců, kteří přišli o domov a neví, kam jít. Lukáš 21:25-32 *„A budou znamení na slunci, měsíci a hvězdách a na zemi úzkost národů, bezradných před řevem a vlnobitím moře. Lidé budou omdlávat strachem a očekáváním toho, co přichází na celý svět; neboť mocnosti nebes se zatřesou. A potom uvidí Syna člověka přicházet v oblaku s mocí a velikou slávou. Když se toto začne dít, napřimte se a zvedněte hlavy, protože se přibližuje vaše vykoupení. A řekl jim podobenství: Podívejte se na fíkovník a na všechny ostatní stromy. Když vidíte, že již vypučely, sami víte, že léto je již blízko. Tak i vy, až uvidíte, že se toto děje, vězte, že je blízko Boží království. Amen, pravím vám, že určitě nepomine ono pokolení, dokud se toto všechno nestane. Nebe a země pominou, ale má slova nikdy nepominou.“*
2. **Znamení v Izraeli – návrat Židů do země jejich otců.** Jeremjáš 30:3 *„Neboť, hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, že změním úděl svého lidu, Izraele i Judy, praví Hospodin, a přivedu je zpět do země, kterou jsem dal jejich otcům. A obsadí ji.“* Návrat Izraele je bezpochyby nejmocnějším znamením,

že Kristův příchod je přede dveřmi. Až do té míry, že Jóel spojuje návrat Židů s příchodem Mesiáše slovy: „V oněch dnech a v onom čase“. Jóel 4:1-2 „*Hle, v oněch dnech a v onom čase, kdy změním úděl Judy a Jeruzaléma, shromáždím všechny pronárody, svedu je do Doliny Jóšafatu (to je Hospodin bude soudit) a budu je tam soudit kvůli svému lidu, kvůli svému dědictví, kvůli Izraeli, kterého rozehnali mezi pronárody*“. Úžasné. Pro tuto skutečnost nazýváme Izrael hodinami světa. Žádný národ nepovstal Boží rukou z tak hluboké beznaděje a tak strašného útlaku jako Izrael, aby se potom stal mocným svědectvím o příchodu Božího Syna Ježíše Krista.

3. **Znamení v přírodě** – zemětřesení, katastrofy, klimatické změny, ničivé hurikány, záplavy a záhadné úhyny zvířat. Římanům 8:19-21 *Celé tvorstvo toužebně vyhlíží a čeká, kdy se zjeví sláva Božích synů. Neboť tvorstvo bylo vydáno marnosti – ne vlastní vinou, nýbrž tím, kdo je marnosti vydal. Trvá však naděje, že i samo tvorstvo bude vysvobozeno z otroctví zániku a uvedeno do svobody a slávy dětí Božích*. Pohyb nebeských mocností se odráží i v přírodě a pociťuje to celé stvoření. Vzdechává po zjevení synů Božích a po Kristově příchodu, protože tehdy se celá země promění a vlk bude pobývat s beránkem.
4. **Znamení v Církvi** – kázání evangelia, tvrdý spánek a falešní proroci. Prvním znamením je evangelizace světa, která dnes probíhá v tak obrovské míře, jak tomu nikdy předtím nebylo. Matouš 24:14 „*A toto evangelium o království bude kázáno po celém světě na svědectví všem národům, a teprve potom přijde konec*“. Druhým je spánek křesťanů. Ježíš to předpovídal v podobenství o deseti pannách, kde všechny usnuly. Avšak těsně před jeho příchodem se rozlehne křik, že přichází ženich a celá Církev se probudí a ozdobí (Matouš 25:1-13). Na první pohled se zdá, že to nejde dohromady; kázat evangelium a zároveň spát. Ježíš však mluvil o spánku z pohledu očekávání Církve na jeho příchod, a ne v souvislosti s evangelizací světa. I Církev, která je v tomto směru velmi aktivní, dnes může kázat evangelium a vůbec se o Kristův příchod nezajímat. V jaké míře se dnes v křesťanských sborech po celém světě káže o druhém příchodu? Na mnohých místech nás dokonce, pokud o tom mluvíme, považují za fanatiky. I samotná skutečnost, že se dnes téma vytržení zpochybňuje, je jen dalším signálem, že Kristův příchod se blíží. Třetím znamením v Církvi jsou falešní proroci. Kážou ráj na zemi. Ráj zde však nastane, dokud nepřijde Kristus. Nad vším, co po vytržení zůstane na zemi, proběhne nejprve Boží soud a dny jeho pomsty. To učí Písmo. Falešní proroci jsou falešní, protože nemluví o budoucnosti světa to, co hlásá Bible. Ráj

na zemi jednoho dne skutečně bude, ale v jiném čase a za jiných podmínek, než jaké vládou dnes. Bude to v Kristově Miléniu, kdy bude nad celou zemí poznání Boží slávy v takové míře, jako vody pokrývají moře (Abakuk 2:14). Podrobněji to popisují v poslední části této knihy.

5. **Znamení na nebi** – slunce se změní v temnotu a měsíc bude jako krev. Jóel 3:4 *Slunce se změní v temnotu a měsíc v krev, dříve než přijde Hospodinův den, velký a hrozný.* Někdo by mohl namítnout: „Já nepotřebuji žádné znamení na nebi, mám přece Bibli“. Ale právě Bible je předpovídá. Ježíš řekl, že až se ukážou, nastanou s nimi i poslední dny našeho světa. Den, který má v minulosti paralelu jen v potopě světa, bude doprovázen znameními na nebi. To je nezpochybnitelné poselství Bible. Mojí snahou je na tato fakta poukázat. Viditelné důkazy, které není možné ignorovat. Zkoumal jsem je z pohledu Písma dlouho a podrobně. Z toho důvodu mohu zodpovědně prohlásit: „Ano, znamení na nebi potvrzují mimořádnou blízkost Kristova příchodu“.

1. KAPITOLA

Krvavé Měsíce

65

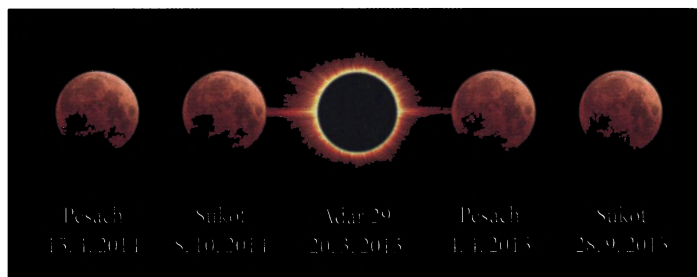
ZNAMENÍ DÁVAJÍ SIGNÁL. NĚCO SE BLÍŽÍ. POZOR, JE TO TU!

UPOZORŇUJÍ A PŘIPOMÍNÁJÍ. POUTAJÍ NAŠI POZORNOST K TOMU,

CO NÁM NESMÍ UNIKNOUT. SIGNALIZUJÍ, JE TO PŘEDE DVEŘMI.

Lukáš 21:25 *Budou znamení na slunci, měsíci a hvězdách a na zemi úzkost národů, bezradných, kam se podít před řevem valícího se moře.* Při všem, co Bůh stvořil a nad čím žasne naše srdce, vidíme ve vesmíru ještě jeden velký div. Na oběžných drahách Slunce, Měsíce a Země si můžeme přečíst informaci o dějinách Izraele. Neuvěřitelné! Tento nebeský zápis v podobě zatmění Měsíce a Slunce byl zapsán, když Všemohoucí Bůh při stvoření světa vyměřoval vesmírným tělesům oběžné dráhy. Genesis 1:14 *I řekl Bůh: „Ať jsou světla na nebeské klenbě, aby oddělovala den od noci a byla na znamení, k určování časů, dnů a let“.* O Slunci a Měsíci řekl, že budou kromě jiného i k určování časů a na znamení. Až u věcí, které popisují dále, jsem porozuměl, že Bůh těmito znameními něco sděluje. Byl to pro mě

takový objev, že několik dnů jsem se snažil pochopit, jestli vůbec jdu správným směrem. Je možné něčemu takovému věřit? Co tím Bůh sleduje? Co tak mohutně

oznamuje, že informaci umístil na oběžné dráhy vesmírných těles? Pokud opravdu mluví skrze znamení na nebi, jak jeho sdělení číst a co nám oznamují?

Časy těch událostí, které jsou předpovězeny v biblických proroctvích. Jejich načasování je vždy v souladu s Písmem. Evangelium Matouše ve 2. kapitole elegantně

dokumentuje jejich souhru. Učenci z východu uviděli jasně zářit Jupiter (královskou hvězdu) a takto si na nebi přečetli, že se narodil židovský král – Kristus. Byli z Babylónie, tehdejší parthské říše. Nevíme, kolik jich bylo, ale z počtu darů lze usoudit, že byli asi tři. To znamení na nebi jim ukázal Bůh. Pokud je někomu zjeven Boží Syn, vždy je za tím nebeský Otec. Učenci neznali židovská proroctví (jinak by šli rovnou do Betléma), ale rozuměli znamením na nebi a pozorně je sledovali.

Matouš 2:1-11 Když se narodil Ježíš v judském Betlémě za dnů krále Heroda, hle, mudrci od východu se objevili v Jeruzalémě a ptali se: „Kde je ten právě narozený král Židů? Viděli jsme na východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit“. Když to uslyšel Herodes, znepokojil se a s ním celý Jeruzalém; svolal proto všechny velekněze a zákoníky lidu a vyptával se jich, kde se má Mesiáš narodit. Oni mu odpověděli: „V judském Betlémě; neboť tak je psáno u proroka: A ty, Betléme, v zemi judské, zdaleka nejsi nejmenší mezi knížaty judskými, neboť z tebe vyjde vévoda, který bude pastýřem mého lidu, Izraele“. Tehdy Herodes tajně povolal mudrce a podrobně se jich vyptal na čas, kdy se hvězda ukázala. Potom je poslal do Betléma a řekl: „Jděte a pátrejte důkladně po tom dítěti; a jakmile je naleznete, oznamte mi, abych se mu i já šel poklonit“. Oni krále vyslechli a dali se na cestu. A hle, hvězda, kterou viděli

BIBLE PROROCKY
ZJEVUJE UDÁLOSTI,
ALE ZNAMENÍ NA
NEBI OZNAMUJÍ
JEJICH ČASY.

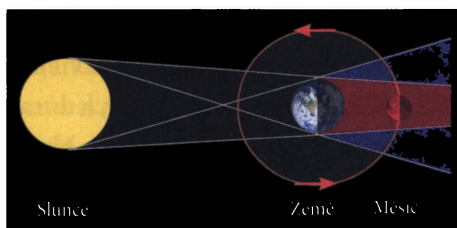
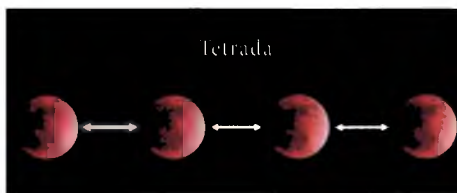
na východě, šla před nimi, až se zastavila nad místem, kde bylo to dítě. Když spatřili hvězdu, zaradovali se velikou radostí. Vešli do domu a uviděli dítě s Marií, jeho matkou; padli na zem, klaněli se mu a obětovali mu přinesené dary – zlato, kadidlo a myrhu.

Je pozoruhodné, že učenci, kteří neměli Písma, sledováním hvězd zpozorovali, že se narodil Mesiáš. Naproti tomu kněží, kteří Písma měli, nevěděli, kdy se narodí, ale věděli kde. Z toho vyplývá, že znamení na nebi se s Písmem doplňují. Ukazují na konkrétní čas událostí předpovězených v biblických proroctvích. Svědčily spolu o prvním Kristově příchodu a zrovna tak svědčí i dnes o jeho druhém příchodu.

Na internetu jsem objevil tři kazatele Bible (Mark Blitz, John Hagee a Steve Cioccolanti), kteří s velkým zápallem mluvili o tetrádách Měsíce. Představili je jako „krvává“ zatmění Měsíce, která se objevují na židovské svátky pokaždé, když na zemi se děje něco velmi významného ohledně Izraele. Zaujalo mě to. Cítil jsem, že je to něco zcela výjimečné. Dosud jsem o tom nikdy neslyšel. I přesto, že jsem na mnoha místech Písma o znameních na nebi četl, nevěnoval jsem tomu pozornost. Považoval jsem to za jakési obrazné vyjádření vážnosti doby. Mýlil jsem se. Nejsou to jen nějaké básnické důrazy, ale skutečná znamení od Boha nebes. Svět se jich vždy bál, ale nám jsou pro potěšení a povzbuzení víry, že čas Kristova příchodu se historicky přiblížil. Jeremjáš 10:2 *Toto praví Hospodin: „Neučte se cestě pronárodů a neděste se nebeských znamení, i když se jich děsí pronárody“.*

CO JE TO TETRÁDA MĚSÍCE?

- Tetráda je úplné zatmění Měsíce, které se opakuje čtyřikrát po sobě v průběhu jednoho a půl roku v půlročních intervalech.
- K úplnému zatmění Měsíce dochází tak, že se Měsíc, Země a Slunce dostanou do jedné osy. Země zakryje Měsíc před slunečními paprsky a ten celý zčervená.
- Je to způsobeno lámáním slunečního světla v horních vrstvách zemské atmosféry. Ohnuté

sluneční paprsky v atmosféře, osvětlí Měsíc natolik, že je stále dobře vidět, i když je v zatmění.

- Jelikož nejvíce se v zemské atmosféře lámou paprsky červeného světla, má Měsíc při svém zatmění krvavě rudou barvu. Stejnou jako je barva paprsků, která na něho zakřivením dopadá.

Rozhodl jsem se tyto věci prozkoumat. Navštívil jsem proto webové stránky agentury NASA, která se zabývá výzkumem vesmíru. To, co jsem hledal, jsem tam i našel. PDF soubory všech zatmění Měsíce i Slunce za dobu 5000 let. Od narození Abrahama (rok 2000 př. n. l.) až po konec třetího tisíciletí (konec Milénia). Nejprve jsem prohlížel poslední tři tetrády, které se odehrály teprve nedávno. Zkoumal jsem u nich tři věci. Jestli se tehdy zatmění odehrála, jestli byla součástí půlročního cyklu tetrády a jestli se opravdu stala na některý významný židovský svátek. Ty svátky dal Bůh Židům skrze Mojžíše na Sinaji jako své slavnosti (Leviticus 23:1-8). Znamení na nebi tedy můžeme poznat úplně přirozeným způsobem. Na základě Božích svátků v Písmu. Vysvětlím to.

- Z webu NASA známe data zatmění Měsíce i Slunce v rozsahu 5000 let.
- Zároveň známe z židovského kalendáře i data svátků, které byly Židům dány jako Boží slavnosti.
- Navzájem spojíme tato data do jednoho a téhož dne. Uvedu příklad: Pokud je v našem kalendáři 7. červen 1967, v židovském je 28. ijar 5727. Je to jeden a týž den, ale má dvě odlišná data i pojmenování. Naše gregoriánské a židovské. Takto můžeme vidět ve dvou datech každý den v rozsahu až 5000 let.
- Hledáme zatmění Slunce nebo Měsíce v našem datu a Boží svátek v židovském.
- Hledáme jejich vzájemnou shodu, kdy se střetnou ve stejný den - datum zatmění s datem židovského svátku.
- Potom si přečteme poselství, které svátek svým osobitým významem vyjadřuje. Židovské svátky se svým bohatým prorockým obrazem jedinečně naplnily v Kristu ve všech svých detailech (popis na straně 25 – 26).

To je vysvětlení, jak číst a porozumět znamením na nebi. Připomínám, že to nemá nic společného s astrologií. Bůh v Písmu napomíná lidi, kteří se domnívají, že jejich osud píšou na nebi hvězdy, a důrazně je v Izajáši 47:13-14 varuje. Na začátku jsem při zkoumání znamení jen hledal jistotu, že se stala o židovských svátcích. Při nejvýznamnějších událostech dějin Izraele se tetrády skutečně objevily. Jako příklad uvedu ty, které jsem prozkoumal jako první.

TETRÁDA Z LET 1493 – 1494.

NOVÝ DOMOV PRO ŽIDY NA AMERICKÉM KONTINENTU.

Ferdinand II. Aragonský a Izabela Kastilská se snažili v roce 1492 sjednotit Španělsko i nábožensky. Židé však byli velkou překážkou. A tak panovníci v Alhambře vydali dekret, že Židé, kteří si ponechají svoje vyznání, budou ze Španělska vyhnáni. Nebrali ohled ani na to, že pro hospodářství země to bude znamenat obrovskou ztrátu. Židé tehdy ovládali státní pokladnu. Asi 50 000 se jich rozhodlo nechat pokřtít. Ostatním 150 000 byla dána trojměsíční lhůta k opuštění země. Mnozí však nedošli ani k hranicím, protože je na cestě přepadli a povraždili. Brzy nato nastala tetráda Měsíce. Stalo se to v letech 1493 – 1494. Následkem pogromů a po ztrátě domova se tehdy mnoho Židů přeplavilo na americký kontinent. Získali tam pro sebe nový a bezpečný domov. Máme zde příklad, jak se tetráda Měsíce ukazuje jako Boží znamení z nebe. Bůh Izraele bdí nad svým lidem. I když procházejí pronásledováním, On je blízko a dává východisko. Nezapomněl na ně a neopustil svůj lid. Izajáš 63:9 *Každým jejich soužením byl sužován a anděl stojící před jeho tváří je zachraňoval. Svou láskou a shovívavostí je vykupoval, bral je na svá ramena a nosil je po všechny dny dávné.*

TETRÁDA Z LET 1949 – 1950.

BYLA JIM NAVRÁCENA ZEMĚ JEJICH OTCŮ, VZNIK STÁTU ÍZRAEL.

V průběhu druhé světové války bylo během holokaustu zavražděno šest milionů Židů. Po roce 1945 vidíme, jak se židovský národ po tisících vrací do své vlasti. Do země, kterou jim daroval Bůh, když je mnohými zázraky vyvedl z egyptského otroctví. Před očima celého světa se naplnila slova, která dal Izraeli skrze své proroky. „Rozptýlím vás mezi všechny národy pro váš hřích, ale znovu vás navštívím a přivedu na místo, které jsem vyvolil, aby tam přebývalo mé jméno“ (Nehemjáš 1:8-9). Půl roku po tom, co byla 29. 11. 1947 rezolucí OSN rozdělena Palestina na dva státy, přečetl David Ben Gurion 14. 5. 1948 v Tel Avivu deklaraci nezávislosti státu Izrael. Druhého dne napadly armády pěti arabských zemí v obrovské přesile Izrael ze všech stran. Rozpoutaly tak první arabsko-izraelskou válku. Za rok bylo vyhlášeno příměří a 11. 5. 1949 byl Izrael přijat do OSN. V průběhu války i po ní opustilo Izrael okolo 700 000 Arabů (80% arabské populace žijící na židovském území) a více než 850 000 Židů muselo opustit své domovy na arabském území. Jordánsko anektovalo území Judeje a Samaří (známé jako Západní břeh Jordánu) a východní Jeruzalém. Egypt převzal kontrolu nad pásmem Gazy. Bůh ubránil

Izrael proti mnohonásobné přesile a krátce nato se v letech 1949 – 1950 znovu objevila na nebi tetráda.

TETRÁDA Z LET 1967 – 1968.

NAVRÁCENÍ CELÉHO JERUZALÉMA ŽIDŮM.

V roce 1967 vypukla mezi Izraelem a koalici Egypta, Sýrie a Jordánska, šestidenní válka. Začala ráno 5. června útokem izraelského letectva proti egyptským leteckým základnám a skončila 10. června, kdy Izrael ukončil bojové akce. Arabové v ní utrpěli zdrcující porážku. Egypt ztratil Gazu a Sinaj. Jordánsko východní Jeruzalém a Západní břeh Jordánu (Judeu a Samaří). Sýrie Golanské výšiny. Celý Jeruzalém se dostal pod správu Izraele. Začala obnova židovských čtvrtí, které jordánská armáda v roce 1948 prakticky srovnala se zemí (včetně mnohých synagog) a rekonstrukce Zdi nářků – západní zdi Chrámové hory. Tehdejší ministr obrany Moše Dajana (1915 – 1981) však přenechal správu nad Chrámovou horou muslimskému Waqfu. Ve dnech 5. až 10. 6. 1967 proběhla blesková šestidenní válka a co se děje na Měsíci? Právě začíná tetráda! Měsíc bude znovu čtyřikrát po sobě červený jako krev.

70

› 24. 4. 1967 › 18. 10. 1967 › 13. 4. 1968 › 6. 10. 1968

Tyto příklady mají vždy stejnou strukturu. Útok na Židy a na nebi tetrádu Měsíce. Je to však znamení? Pokud ano, čeho? Židé věří na signály z nebe, že čas Mesiášova příchodu se definitivně přiblížil. Křesťané věří, že se naplňuje čas Kristova příchodu. Je nutné uznat, že to jsou silná znamení a příběhy. Při tetrádě z let 1493 – 1494 Židé získali nový domov v Americe. U té z let 1949 – 1950 dostali zpět po 1875 letech svou vlast. Při tetrádě v letech 1967 – 1968 získali zpět celý Jeruzalém. Právě nedávno proběhla další. Co významného se bude dít u ní?

› 15. 4. 2014 › 8. 10. 2014 › 4. 4. 2015 › 28. 9. 2015

TETRÁDA Z LET 2014 – 2015.

CO BUDE IZRAELI DÁNO NYNÍ?

Židé získali zemi svých otců a poté i své hlavní město. Ale co přijde nyní? Co ještě nemají? Co velkého a významného ještě chybí? Mnozí jsou přesvědčeni, že to

bude postavení chrámu. Nic tak významného jako chrám, co by bylo srovnatelné s navrácením Jeruzaléma a země Izrael, už není. Já si to ale nemyslím a mám pro to velmi vážný důvod. Je tu ještě něco a ze všeho je nejvýznamnější. To, co Židům opravdu chybí, není přece chrám, ale Kristus. Z jakého důvodu by jim Bůh nebes (při tomto znamení tetrády) dával chrám? Ten, koho bytostně potřebují, je přece Ježíš – jejich Mesiáš. Chrám, ten je velmi důležitý pro Tisícileté království (viz popis na straně 152 – 153). Proto jsem přesvědčený, že po tetrádě 2014 – 2015 dojde k tomu, že Izrael pozná svého Mesiáše.

Aby se to však mohlo stát, musí těsně před tím nastat vytržení Církve. Proč? Protože vytržení je jedinou biblickou podmínkou, aby izraelský národ mohl přijmout a poznat Ježíše jako svého Mesiáše. Spasení Izraele se stane jen tím způsobem, že nejprve do nebe vejde plnost pohanů, a tak (a až potom) bude celý Izrael spasen. Podrobně tuto podmínku (jako tajemství) vysvětluje apoštol Pavel v listu Římanům 11:25-26 *Abyste nespolehali na svou vlastní moudrost, chtěl bych, bratří, abyste věděli o tomto tajemství: „Část Izraele propadla zatvrzení, avšak jen do té doby, pokud nevejde plný počet pohanů. Pak bude spasen všechen Izrael, jak je psáno: Přejde ze Siónu vysvoboditel, odvrátí od Jákoba bezbožnost“.* Jen do té doby, pokud nevejde plný počet pohanů. Ve Zjevení Jana 7:1-17 čteme mocný svědecký důkaz o této pravdě. Sedmá kapitola popisuje dva momenty. Co se děje s Izraelem a co se děje s Církvi. Poprvé je ukázaná Církev v nebi, důkaz toho, že už není na zemi. Její defilé před trůnem Božím probíhá ve stejném čase, jako na zemi zapečetění všech dvanácti pokolení Izraele. Jsou zapečetění Bohu a anděly vyhlášeny: „za služebníky našeho Boha“. Z tohoto tajemství, jde do mého srdce velká bázeň. Plnost křesťanů (pohanů) přichází do nebe v čase, kdy je na zemi daná Izraeli Boží milost.

Pokud se tedy nemýlíme a tetráda z let 2014 – 2015 je znamením pro Izrael ohledně jejich Mesiáše, tak potom je ještě větším znamením pro křesťany o jejich blížícím se vytržení. Tetráda z let 2014 – 2015 může být jedním z posledních znamení pro Církev.

Izrael hodinami světa

BŮH SKRZE SVŮJ NÁROD PŘEDSTAVIL
ČASOVÝ PLÁN DĚJIN LIDSTVA.

Události, jež se dotýkají Židů, plní jeho plán spásy, který má s celým stvořením. Nic nenastane dřív a nic se neopozdí. To nakonec uvidíme, když se dále v této knize podíváme na znamení, která jsou na nebi a která se týkají Izraele, synů proroků a smlouvy. Hodiny světa dnes ukazují, že za malou chvíli nastane budíček pro celý svět. *Izajáš 60:1-3 „Povstaň, zaskvěj se, poněvadž přišlo světlo tvé, a sláva Hospodinova vzešla nad tebou. Nebo aj, tmy přikryjí zemi, a mrákota národy, ale nad tebou vzejde Hospodin, a sláva jeho nad tebou viděna bude. I budou choditi národové v světle tvém, a králové v blesku, jenž vzejde nad tebou“.*

Na těchto hodinách posouvají ručičky ke dvanáctce splněná proroctví Písma, která se týkají budoucnosti Izraele. Ona proroctví představují číselník. Ten je limitovaný 12 hodinami. Podobně je v Bibli limitovaný i konečný počet proroctví. Naplnění každého z nich, posouvá na hodinách světa čas, dokud se nezastaví na dvanáctce.

Pokud tedy dvanáctka na hodinách představuje pomyslný čas skonání našeho světa, potom se zeptejme biblických proroctví: „Jaký je na hodinách právě teď čas?“ Odpoví nám: „Je čas pro vytržení Církve“. Víme, že většina proroctví Písma se už naplnila. Zůstaly jen ty, které se týkají Izraele a světa po vytržení křesťanů. Samotnému vytržení se tedy na hodinách definitivně naplnil čas. Hodinovou ručičku posune blíže ke dvanáctce jen vytržení Církve. Až potom se mohou plnit další proroctví. O probuzení v Izraeli, o soužení světa, o Armagedonu. Až ve chvíli, kdy Pán sestoupí na Olivovou horu, se ručička hodinek dotkne dvanáctky.

Konec našeho světa (jak ho známe) a jeho proměna jednoho dne nastane. Nejprve však se musí naplnit věci a události, které popsali a Božím Duchem předpověděli všichni proroci Svatého Písma.

TETRÁDY ZJEVUJÍ RÁMEC LIDSKÝCH DĚJIN A VLÁDU VŠEMOHOUCÍHO BOHA.

Při zkoumání tetrád jsem zjistil, že u té z let 1949 – 1950 nastalo zatmění na židovské svátky čtyřikrát po sobě.

13. 04. 1949	14. nisan	☆ Pesach (Hod beránka)	 úplné zatmění Měsíce
07. 10. 1949	14. tišri	☆ Stánky	
02. 04. 1950	15. nisan	☆ Pesach (Nekvašené chleby)	
26. 09. 1950	15. tišri	☆ Stánky	

Podobně na tom byla i ta v letech 1967 – 1968. Čtyřikrát po sobě na čtyři židovské svátky.

24. 04. 1967	14. nisan	☆ Pesach (Hod beránka)	 úplné zatmění Měsíce
18. 10. 1967	14. tišri	☆ Stánky	
13. 04. 1968	15. nisan	☆ Pesach (Nekvašené chleby)	
06. 10. 1968	14. tišri	☆ Stánky	

73

Během současné tetrády z let 2014 – 2015 nastalo zatmění Měsíce taktéž čtyřikrát na čtyři židovské svátky.

15. 04. 2014	15. nisan	☆ Pesach (Nekvašené chleby)	 úplné zatmění Měsíce
08. 10. 2014	14. tišri	☆ Stánky	
04. 04. 2015	15. nisan	☆ Pesach (Nekvašené chleby)	
28. 09. 2015	15. tišri	☆ Stánky	

Jaké ale bylo moje překvapení, když se ukázalo, že během tetrády z let 1493 – 1494 nenastalo ani jediné zatmění Měsíce na židovský svátek.

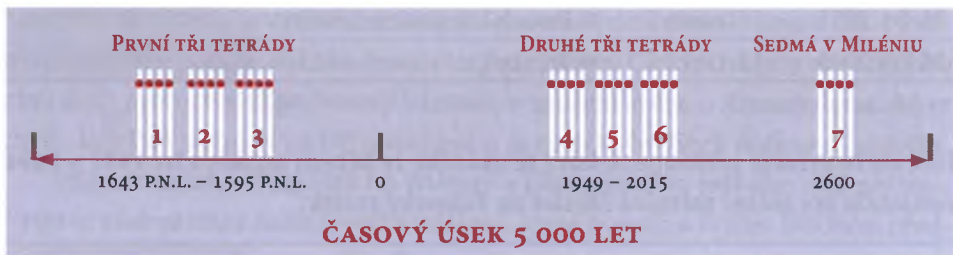
02. 04. 1493	6. nisan	bez svátku	 úplné zatmění Měsíce
25. 09. 1493	5. tišri	bez svátku	
22. 03. 1494	6. adar	bez svátku	
15. 09. 1494	6. tišri	bez svátku	

Po tomto zjištění jsem se rozhodl, že přezkoumám všechny tetrády v celé historii. Zkoumal jsem úplná zatmění Měsíce v tetrádách od roku 2000 př. n. l. až po rok 3000 (i ta, která teprve mají nastat). Rozsah 5000 let. Originální záznamy souborů z webových stránek NASA. Chtěl jsem vědět, jestli se tyto nebeské úkazy staly i někdy v minulosti a kolik jich bylo. Zjistil jsem, že za období 5000 let je úplné zatmění Měsíce 3479-krát. Ale v cyklech tetrády (4krát za sebou v půlročních intervalech) se vyskytnou jen 568-krát. Podrobně jsem přezkoumal jejich data. Hledal jsem mezi nimi ty, které se staly výhradně na židovské svátky. Přišel jsem na to, že mnoho autorů šíří na internetu velmi nepravdivé informace o datech svátků ve spojení s daty tetrad. Uvádějí, že každá tetráda na nebi se objevila na židovské svátky. To ale není pravda a nyní je nutné to silně zdůraznit! Vysvětlím proč.

**JELIKOŽ ZE VŠECH 568 TETRÁD NASTALO KOMPLETNĚ
NA ŽIDOVSKÉ SVÁTKY – JEN SEDM! JENOM SEDM!**

A to je klíčová informace a velké znamení z nebe. Proč? Protože pokud by jich na židovské svátky nastalo osm nebo šest nebo všechny, nic by nám to neřeklo. Jelikož však z takového množství tetrad (568) na židovské svátky proběhlo přesně sedm, znamená to, že jsou tyto tetrády obrazem židovského svícnu. Ten má sedm ramen a byl v Hospodinově chrámu. Úplné zatmění Měsíce v cyklu čtyřikrát po sobě na čtyři židovské svátky je tedy něco absolutně výjimečného! Stalo se to během pěti tisíc let jen sedmkrát. Až ve chvíli, kdy jsem měl kompletní data těchto sedmi tetrad, jsem pochopil, na co se dívám. Viz obrázek níže. Vzpomínání kazatelé, kteří mě k tetrádám přivedli, to nikdy neprozkoumali. Proto nemohli vědět, že u těchto sedmi tetrad se jedná o židovský svícen.

74

Před námi je něco tak výjimečného, že to není možné považovat za nic jiného než Boží načasování dějin Izraele. Kdo je zná, určitě mi dá za pravdu.

Stačí, když se podívá na čas prvních třech tetrad. Nimi nám Bůh ukazuje, že znamení na nebi jsou jeho dílem a že nám skrze ně chce něco velmi závažného

sdělit. On nikdy nedělá věci jen tak, aby to nemělo svůj hluboký smysl. První tři tetrády se objevily na nebi krátce před exodem Izraele do Kenaanu. Další tři se objevily těsně po tom, co po 2. světové válce vznikl v Palestině židovský stát. Vždy nastaly spolu tři po sobě a vždy během života jedné generace. Poslední sedmá tetráda se objeví až v polovině Milénia, v čase Pánova odpočinku s jeho lidem. Následně jsem začal zkoumat i zatmění Slunce v těsném období těchto sedmi tetrád. Uviděl jsem, že v polovině každé z nich je vždy i zatmění Slunce. To mě velmi překvapilo. Každá tetráda měla uprostřed svého cyklu i zatmění Slunce připadající na židovský svátek. To ještě víc umocňuje jejich výjimečnost. Nyní se na těch sedm tetrád podíváme trochu blíže.

VE STŘEDU KAŽDÉ Z PRVNÍCH TŘECH TETRÁD JE

14. NÍSANU ZATMĚNÍ SLUNCE. JE TO PROROCKÉ ZATMĚNÍ.

ZNAMENÍ DATA, KDY BUDE HOD BERÁNKA V EGYPTE.

První tetráda.

22. 04. -1643	28. nisan	✧ Předvečer svátků	
16. 10. -1643	28. tišri	✧ Předvečer svátků	úplné zatmění Měsíce
28. 03. -1642	14. nisan	✧ Pesach (Hod beránka)	
12. 04. -1642	28. nisan	✧ Předvečer svátků	částečné zatmění Slunce
05. 10. -1642	28. tišri	✧ Předvečer svátků	
			úplné zatmění Měsíce

Druhá tetráda.

04. 05. -1625	28. ijar	✧ Den Jeruzaléma	
28. 10. -1625	29. chešven	✧ Předvečer svátků	úplné zatmění Měsíce
07. 04. -1624	14. nisan	✧ Pesach (Hod beránka)	
22. 04. -1624	28. nisan	✧ Předvečer svátků	částečné zatmění Slunce
16. 10. -1624	28. tišri	✧ Předvečer svátků	
			úplné zatmění Měsíce

Třetí tetráda.

13. 04. -1596	29. nisan	✧ Den Jeruzaléma	
06. 10. -1596	28. tišri	✧ Předvečer svátků	úplné zatmění Měsíce
18. 03. -1595	14. nisan	✧ Pesach (Hod beránka)	
02. 04. -1595	29. nisan	✧ Předvečer svátků	úplné zatmění Slunce
26. 09. -1595	28. tišri	✧ Předvečer svátků	
			úplné zatmění Měsíce

První tři tetrády se objevily v průběhu 48 let. V čase, kdy byli Abrahamovi potomci otroky faraóna. Izrael byl už 300 let v Egyptě. Po 130 letech po příchodu první tetrády se uskutečnil v roce 1513 př. n. l. exodus Židů z Egypta. Izrael byl v Egyptě v den svého odchodu přesně 430 let (Exodus 12:40).

Rok po příchodu třetí tetrády vydal faraón příkaz zabít hebrejské hochy hned po jejich narození. Mojžíšův bratr Áron, se narodil o tři roky dřív než Mojžíš (Exodus 7:7). Když se však narodil, nebyl zabit, protože v té době to ještě faraón nerozkázal. Mezi narozením Árona a Mojžíše byl tedy jediný prostor, kdy faraón mohl takový rozkaz vydat. Mojžíšovi totiž při jeho narození už o život šlo (Exodus 1:22). V tom roce, 8. 3. 1594 př. n. l., kdy faraón přikázal zabít židovské novorozence, dal Bůh na nebi znamení. Zatmění Slunce na židovský svátek Esterin půst (13. adaru II). Tento svátek je připomínkou, jak Židům hrozilo totální vyhlazení (podobně jako při faraónově příkazu). Bůh tehdy použil královnu Ester (Židovku) a obrátil hrozící porážku Židů na hlavu jejich nepřátel (kniha Ester).

76

08. 03. -1594 13. adar II. ✧ Esterin půst

úplné zatmění Slunce

Rok po vydání faraónova příkazu se v roce 1593 př. n. l. narodil Mojžíš. Jelikož tehdy už hebrejské chlapce po narození zabíjeli, rodiče skrývali Mojžíše tři měsíce (Exodus 2:1 a Exodus 2:5). Tři roky mezi narozením Árona a Mojžíše se tak staly mocným příkladem souladu znamení na nebi s Biblií. V roce 1596 př. n. l. se narodil Áron. Je o tři roky starší než Mojžíš. Neukrývali ho, protože nemuseli. V roce 1594 př. n. l. faraón přikazuje egyptskému vojsku zabít narozené hebrejské

hochy. Na nebi je zatmění Slunce na Esteřin púst. Tento rozkaz mohl tedy faraón vydat jen mezi narozením dvou bratrů, Árona a Mojžíše. Když se totiž narodil Áron, jeho matka ho ještě neskrývala, ale Mojžíše už musela. Toto znamení na nebi dokonale ladí s roky jejich narození. Zatmění Slunce na svátek Esteřina pústu je tak výjimečné, že se v budoucnosti ukáže už jen jednou. Při invazi armád světa na Izrael. I tehdy opět půjde Židům o všechno. V roce 1593 př. n. l. se narodil Mojžíš. Za 80 let nastává exodus Izraele. V roce 1513 př. n. l. Bůh Izraele vyvádí svůj lid z Egypta, z domu sluhů. Jak to slíbil Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi.

TŘIKRÁT PROROCKÉ ZATMĚNÍ SLUNCE:

NA PESACH – 14. NÍSANU, V DEN UKŘIŽOVÁNÍ KRISTA.

Zatmění Slunce přichází třikrát po sobě, v polovině každé tetrády. A vždy přesně na 14. nisan. Je to den svátku Pesach. Leviticus 23:5 *Čtrnáctého dne prvního měsíce navečer bude Hospodinův hod beránka.* Ten večer obětoval Izrael beránka a druhého dne vyšel z Egypta. Prorocká zatmění Slunce třikrát po sobě ukazovala na den obětování beránka a na exodus Izraele. Pokud si uvědomíme, o co tu jde, přichází na člověka velká bázeň. Vesmírná tělesa na oběžných drahách svými zatměními s ohromující přesností vypravují o nejdůležitějším dni v celých dějinách lidstva. Den, kdy byl (podobně jako beránek v Egyptě) obětovaný Boží Beránek Ježíš Kristus na kříži Golgoty. Stalo se to na Pesach, 14. nisanu. Exodus 12:21-23 *Mojžíš svolal všechny izraelské starší a řekl jim: „Jděte si vzít kus z bravu podle vašich čeledí a zabijte velikonočního beránka. Potom vezměte svazek yzopu, namočte jej v misce s krví a krví z misky potřete nadpraží a obě veřeje. Ať nikdo z vás až do rána nevychází ze dveří svého domu. Až Hospodin bude procházet zemí, aby udeřil na Egypt, uvidí krev na nadpraží a na obou veřejích. Hospodin ty dveře pomine a nedopustí, aby do vašeho domu vešel zhoubce a udeřil na vás“.* 14. nisanu večer, procházel anděl zhoubce egyptskou zemí. Nedíval se na národnost ani na zdravotní stav, ani na věk nebo krásu či bohatství, ani na charakter. Díval se na jediné. Hledal na dveřích domů krev zabitého beránka. Když ji uviděl, přeskočil ten dům a prvorozený, který tam byl, přežil. Exodus 12:29-30 *Když nastala půlnoc, pobil Hospodin v egyptské zemi všechno prvorozené, od prvorozeného syna faraónova, který seděl na jeho trůnu, až po prvorozeného syna zajatce v žalární kobce, i všechno prvorozené z dobytka. Tu faraon v noci vstal, i všichni jeho služebníci a všichni Egypťané, a v celém Egyptě nastal veliký křik, protože nebylo domu, kde by nebyl mrtvý.*

**KREV BERÁNKA V EGYPTĚ JE PŘEDOBRAZ KRVE
BOŽÍHO BERÁNKA NA KŘÍŽI – JEŽÍŠE KRISTA.**

Tato událost se stala předobrazem toho, co se později událo na golgotském kříži v Jeruzalémě. Jan 1:29 „*Hle, Beránek Boží, který snímá hřích světa*“. Jako tehdy krev beránka mohla zachránit každého Žida, který zůstal v domě (kde byla na dveřích krev zabitého beránka), tak i dnes může krev Božího Syna zachránit každého, kdo v něho uvěří ve svém srdci.

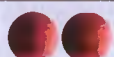
**DALŠÍ TŘI TETRÁDY (ČTVRTÁ, PÁTÁ A ŠESTÁ)
NASTALY AŽ PO 3544 LETECH.**

Znovu přicházely velmi blízko po sobě, v průběhu 66 let.

Čtvrtá tetráda.

13. 04. 1949	14. nisan	✠ Pesach (Hod beránka)	 úplné zatmění Měsíce
07. 10. 1949	14. tišri	✠ Stánky	
02. 04. 1950	15. nisan	✠ Pesach (Nekvašené chleby)	
12. 09. 1950	15. tišri	✠ Novoluní	 úplné zatmění Slunce
26. 09. 1950	15. tišri	✠ Stánky	 úplné zatmění Měsíce

Pátá tetráda.

24. 04. 1967	14. nisan	✠ Pesach (Hod beránka)	 úplné zatmění Měsíce
18. 10. 1967	14. tišri	✠ Stánky	
02. 11. 1967	29. tišri	✠ Předvečer svátků	 úplné zatmění Slunce
13. 04. 1968	15. nisan	✠ Pesach (Nekvašené chleby)	 úplné zatmění Měsíce
06. 10. 1968	14. tišri	✠ Stánky	

Šestá tetráda.

15. 04. 2014	15. nisan	✧ Pesach (Nekvašené chleby)	
08. 10. 2014	14. tišri	✧ Stánky	úplné zatmění Měsíce
20. 03. 2015	29. adar	✧ Poslední den Nového roku	
04. 04. 2015	15. nisan	✧ Pesach (Nekvašené chleby)	
28. 09. 2015	15. tišri	✧ Stánky	úplné zatmění Měsíce

Během posledních čtyř tetrád se při zatměních Měsíce navzájem střídají pouze dva svátky. Pesach a Stánky. Jakoby tím Bůh promluvil k celému světu: „Toto je den (Pesach), kdy byl ukřižovaný můj Syn, a toto je den (Stánky), kdy bude Králem nad celou zemí“. Marek 1:5 „*Naplnil se čas a přiblížilo se království Boží. Čiňte pokání a věřte evangeliu*“.

SEDMÁ TETRÁDA NASTÁVÁ AŽ V OBDOBÍ KRISTOVA

TISÍCILETÉHO KRÁLOVSTVÍ. 585 LET PO TÉ ŠESTÉ.

Na závěr jsem se podíval na sedmou tetrádu, která se teprve ukáže. Na židovské svátky nastane v tomto čase:

79

Sedmá tetráda.

20. 04. 2600	15. nisan	✧ Pesach (Nekvašené chleby)	
14. 10. 2600	15. tišri	✧ Stánky	úplné zatmění Měsíce
26. 03. 2601	01. nisan	✧ 1. den Nového roku	
09. 04. 2601	15. nisan	✧ Pesach (Nekvašené chleby)	
04. 10. 2601	16. tišri	✧ Stánky	úplné zatmění Měsíce

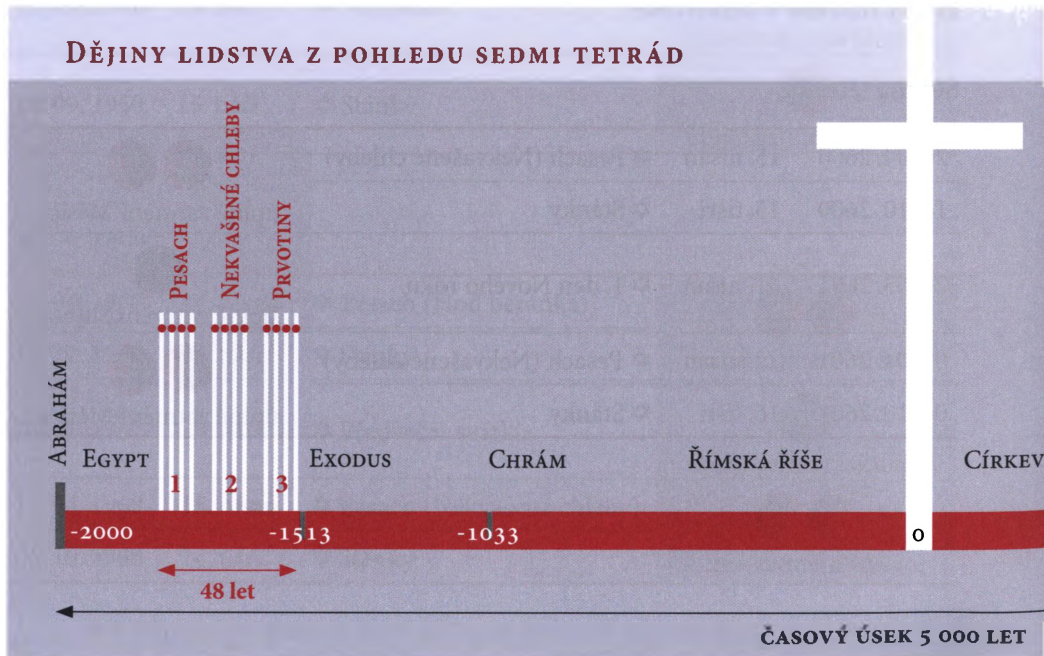
Sedm tetrád Menory

Sedm tetrád na Boží svátky (viz příloha na straně 173) nemůže být tedy nic jiného než sedm ramen Menory. Sedmiramenný svícen v Hospodinově chrámu (Exodus 25:31-39). Při pohledu na něj si umíme živě představit jednu tetrádu jako jedno rameno svícnu.

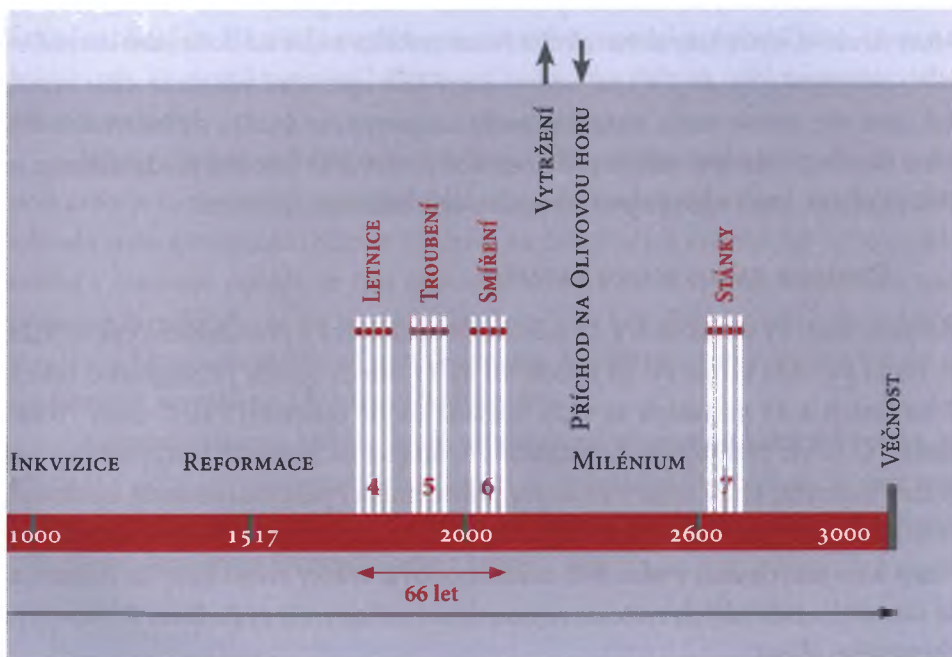
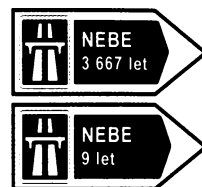
Sedm tetrád – sedm ramen svícnu. Těch sedm tetrád jsou „tetrády Menory“. Její název je odvozen od slova lampa nebo světlo. Patří k neznámějším symbolům judaismu. Dnes je Menora součástí izraelského státního znaku. Původně stála v Miškaně, v prvním chrámu. Ten byl postaven jako přenosný chrám po darování Tóry na Sinaji, během putování na poušti. Sedm ramen Menory představuje sedm dní stvoření světa, sedm Božích svátků a sedm tisíc let lidstva. Tetrády dokumentují a zjevují celé dějiny lidstva. Hovoří o výsostné Boží moci, protože dokazují, že On ty dějiny naplánoval. Pokud se něco sedmkrát opakuje, svědčí to o plánu. Sedm ramen Menory nesou jména sedmi Božích svátků.

80

První rameno je Pesach, druhé Nekvašené chleby, třetí Prvotiny, čtvrté Letnice, páté Troubení, šesté Smíření a sedmé Stánky. Velmi silnou indicií, že sedm tetrád představuje Menoru, je právě poslední sedmý svátek, Sukot. Protože sedmé rameno svícnu představuje sedmé tisíciletí lidstva. Sedmá tetráda se totiž na nebi objeví až v druhé polovině Milénia (2600 – 2601), jako poslední sedmé rameno svícnu. Tento svátek představuje sedmý den Božího odpočinku. Tím je Tisícileté království. Stánky (Sukot) budou jako svátek Božího odpočinku hlavním svátkem Milénia (Zacharjáš 14:16).

U znamení na nebi sledujeme, že Bůh vyměřil zatmění a dráhy vesmírných těles tak, abychom jasně uviděli jeho vládu nad dějinami Izraele. Po prvních třech tetrádách Bůh slavně vyvedl svůj lid z Egypta. Po dalších třech ještě slavněji vyvede z tohoto světa svou Církev. Poprvé to byl exodus Židů. Podruhé to bude exodus křesťanů. Sedm tetrád nám svítí na cestu jako znamení. Ukazují nám, kolik ještě zůstává času. Podobně jako nás dálniční tabule informují, kolik kilometrů ještě zbývá do cíle. Při tetrádách to však nejsou kilometry, ale roky. Příchodem první tetrády stálo na dálniční tabuli: Nebe 3667 let. Po příchodu šesté

už vidíme: Nebe 9 let (pozor na ta čísla, je to pouze přibližná úvaha). Vždy přišli spolu tři během jedné generace. V celé historii lidstva se to stalo jen dvakrát. Nikdo je během celých dějin lidstva nemohl vidět a číst tak, jako my dnes. Ani prorok Daniel ani apoštolové. Proto mají svůj význam pro naši generaci. Pro tu poslední, která nepomine, až se to všechno stane.

Proč Bůh naplánoval všechna ta zatmění s takovou přesností? Římanům 11:33-34 *Jak nesmírná je hloubka Božího bohatství, jeho moudrosti i vědění! Jak nevyzpytatelné jsou jeho soudy a nevystopovatelné jeho cesty! Kdo poznal mysl Hospodínovu a kdo se stal jeho rádcem?* Nikdo z nás nevystihne jeho dílo. Bůh vládne času, a protože ho stvořil, nemůže být ohraničen dílem svých rukou. Zná a vidí budoucnost stejně jako my přítomnost. Nic před ním není skryto. Židům 4:13 *Není tvora, který by se před ním mohl skrýt. Nahé a odhalené je všechno před očima toho, jemuž se budeme ze všeho odpovídat.* Jidáš nezradil Krista proto, že to Bůh pro Jidáše předem naplánoval. Bůh jeho zradu viděl dlouho před jejím uskutečněním. Prorokem Zacharjášem ji dal do Bible zapsat tisíc let před tím, než se to v reálném čase odehrálo. Pokud by Jidáš nezradil Krista, takové proctví by se do Písma nikdy nedostalo. Řekněte, jak by mohl Bůh, který je soudcem celé země, odsoudit zločince za zločiny, které pro ně sám naplánoval? Proto řekl Pán Ježíš v Lukáši 22:21-22 „*Hle, můj zrádce je se mnou u stolu. Syn člověka jde, jak je určeno, běda však tomu člověku, který ho zrazuje*“. Bůh to předzvěděl. Skutky 2:22-23 *Muži izraelští, slyšte tato slova: „Ježíše Nazaretského, muže od Boha vám dosvědčeného mocnými činy, divy a znameními, které Bůh uprostřed vás skrze něho učinil, jak sami víte, tohoto muže, vydaného podle ustanoveného úradku a předzvědění Božího, jste skrze ruce bezbožníků přibili na kříž a odstranili*“. Božím předzvěděním je Bible knihou, která zjevuje podrobnosti o celé budoucnosti světa.

PERIODA SAROS MÁ 70 ZATMĚNÍ.

Zatmění mají 41 slunečních a 29 měsíčních opakování v pravidelném cyklu. Říká se tomu perioda saros. Po 18 letech, 10 až 11 dnech (podle přestupného roku), 7 hodinách a 43 minutách se vždy opakuje stejné množství i sled všech 70 zatmění. O to víc překvapuje, že zatmění připadající na židovské svátky nemají ani jediný moment, který by se v nějakém pravidelném cyklu této periody, opakoval. Je to dáno tím, jak nesmírně složitý a náročný kalendář dostal Mojžíš od Boha na Sinaji a do jakých dnů v něm Bůh zakomponoval svátky svého lidu. To dokazuje, že zatmění o židovských svátcích nejsou dílem náhody, ale výsledkem Božího svrchovaného plánu.

Bůh posunul a změnil židovský kalendář zhruba před 3520 lety. Určil Izraeli svoje slavnosti na přesné dny. Právě na tyto svátky připadá zatmění Slunce a Měsíce (v jedinečné kombinaci cyklů tetrad) jen sedmkrát za celou historii lidstva. To všechno udělal Bůh, aby ukázal na symboliku Menory, která byla ve svatyni jeho chrámu.

Saros je období mezi periodickým opakováním zatmění Slunce a Měsíce (18 let, 11 dní, 7 hod a 43 min)

Připravil to na samém počátku stvoření světa, kdy vyměřoval dráhy vesmírným tělesům. Už tehdy naplánoval a synchronizoval pohyby Země, Slunce a Měsíce tak, aby jejich zatmění během svátků Izraele, daly na nebi znamení o jeho plánech na zemi.

Nikdo z lidí to nemohl uskutečnit ani ovlivnit. Pro jakoukoliv sílu či mocnost světa je to absolutně nemožné. Náhoda je rozhodně vyloučená. Jak by mohla náhoda způsobit zatmění Slunce a Měsíce na data Božích svátků? Jak by to mohla udělat v takovém pořadí, že tím napíše informaci, která zjevuje Boží vládu nad dějinami Izraele? První tři tetrady nastaly v čase, kdy Bůh vyvedl Židy z domu otroctví v Egyptě do zaslíbené země Kenaanu. A další tři se objevily, když je do té stejné země navrátil po 1875 letech vyhnanství.

Zatmění Slunce a Měsíce, která připadají na významné židovské svátky, se objevují v době nejvýznamnějších událostí dějin izraelského národa. Je naprosto přesvědčivé, že u těchto znamení, svítí na nebi dobře viditelný podpis Všemohoucího Boha. Autogram Stvořitele nebe i země.

Znamení na hvězdách

ŽENA ODĚNÁ SLUNCEM, S KORUNOU DVANÁCTI HVĚZD A POD JEJÍMA NOHAMA MĚSÍC.

Pán Ježíš, když se zmínil o znameních na Slunci a Měsíci, řekl, že znamení budou i na hvězdách (Lukáš 21:25). Právě takové jedno znamení, jako jediné v celé Bibli, je předpovězeno apoštolem Janem, jako velký div na hvězdné obloze. Detailně to popsal ve Zjevení 12:1-5 *A ukázalo se veliké znamení na nebi: Žena oděná sluncem, s měsícem pod nohama a s korunou dvanácti hvězd kolem hlavy. Ta žena byla těhotná a křičela v bolestech, neboť přišla její hodina. Tu se ukázalo na nebi jiné znamení: Veliký ohnivý drak s deseti rohy a sedmi hlavami, a na každé hlavě měl královskou korunu. Ocasem smetl třetinu hvězd z nebe a svrhl je na zem. A drak se postavil před ženu, aby pohltil její dítě, jakmile se narodí. Ona porodila dítě, syna, který má železnou berlou pást všechny národy; ale dítě bylo přeneseno k Bohu a jeho trůnu.* Křesťanští astronomové vypracovali analýzu vesmírné oblohy, kterou zobrazovaly počítačové grafické procesory v časovém pásmu sedmi tisíc let. Došli k velmi překvapivému poznatku. K takovému spojení hvězd a planet naší sluneční soustavy, které dokonale odpovídá popisu ze Zjevení Jana 12:1-5, dojde jen v jediném dni celé historie lidstva. Stane se tak 23. září 2017. Na obrázku níže tedy máme seskupení hvězd, které se spolu objeví jen jednou za sedm tisíc let.

84

Tou ženou je souhvězdí Panny. Oděná Sluncem. Pod jejíma nohama Měsíc. Nad její hlavou koruna z dvanácti hvězd. Vytváří ji devět hvězd souhvězdí Lva a planety Merkur, Mars a Venuše. Dohromady přesně dvanáct. Posledním detailem je to, že porodí dítě. Královská hvězda Mesiáše (planeta Jupiter) je v tomto okamžiku při boku Panny. Jupiter zde přichází znovu. Objevil se i při narození Pána v Betlémě. Mudrci z východu ho uviděli jako zářivou hvězdu. Jedním z účelů nebeských světél je, aby byla na znamení, k určování časů (Genesis 1:14).

Starověcí pisatelé tvrdili, že souhvězdí a jejich hvězdy pojmenoval sám Stvořitel. V Písmu nás totéž učí Jób, Izajáš a David. Svá jména dostaly hvězdy přímo od Hospodina.

Jedinečné
seskupení hvězd
podle popisu
Zjevení Jana 12:1

Izajáš 40:26 K výšině zvedněte zraky a hledte: Kdo stvořil toto všechno? Ten, který v plném počtu vyvádí zástupy hvězd a všechny volá jménem; má obrovskou sílu a úžasnou moc, nechybí mu ani jedna. Žalm 147:2-4 Hospodin buduje Jeruzalém, shromažďuje rozehnané z Izraele, uzdravuje ty, kdo jsou zkrušeni v srdci, jejich rány obvažuje. On určuje počet hvězd, On každou vyvolává jménem. Jób 26:13 Jeho duch dal nebesům velkolepost. On stvořil všechny hvězdy. Každou z nich umístil na nebeskou oblohu a vyměřil její dráhu. To všechno Bůh učinil při stvoření světa.

VESMÍRNOU GALERII HVĚZD POJMENOVAL TEN, KDO JI STVOŘIL.

Učence, kteří se báli jeho jména, naučil tajemstvím hvězdné oblohy. Že časem přišli i tací, kteří zneužili jeho dílo k věštění budoucnosti z horoskopů, je věc druhá. Před Bohem to je ohavnost (Izajáš 47:13-14). Tisíce lidí zneužívá jména hvězd a souhvězdí ke své magii (astrologii). To ale neznamená, že to, co Bůh napsal na nebeskou oblohu, zavrhneme. Mnoho lidí si vzalo nůž a zabili jím člověka. To ale neznamená, že nůž není ke krájení chleba. V noži problém není. Hvězdy a souhvězdí jsou na znamení, k určování časů, ne na věštění budoucnosti. Připomínám to proto, aby si věci, které budu psát dále, někdo nepopletl s astrologií. Určité skupiny v Církvi by se právem mohly ohradit, že křesťané se nemají dívat na hvězdy a sledovat tam nějaká znamení. To ale není úplná pravda. Protože je obrovský rozdíl mezi astrologií a Boží astronomií. Musí se to rozlišovat a dívat se na tyto věci střízlivě. Podle Jóba, Bůh na sebe váže veškerou záruku fungování nebeských zákonů.

To On je Stvořitelem souhvězdí zvěrokruhu (Mazzarot) a jeho dílo zachovává svůj pořádek a časový plán až do konce. *Jób 38:31-33 „Dovedeš spoutat mihotavý třpyt Plejád nebo rozvázat pouta Orióna? Vyvedeš hvězdy zvířetníku v pravý čas a povedeš souhvězdí Lva s jeho mladými? Víš, jaké jsou řády nebes? Ty jsi je ustanovil, aby dozírala na zemi?“* (Slovenský originál: „Či vyvedieš Mazzárot svojím časom? Alebo Arktura i s jeho synmi povedieš?“ pozn. překl.) I zde vidíme, jak potvrzuje Písmo, že souhvězdí a jejich hvězdy pojmenoval Bůh.

Vzhledem k tomu, že tento ojedinelý okamžik v dějinách souhvězdí (Zjevení 12:1) popisuje i Písmo jako velký div, musí toto znamení představovat mimořádnou událost v historii lidstva. Co to ale bude? Učenci z východu viděli Jupiter jako zářivou betlémskou hvězdu. Proto věděli, že se narodí král Izraele, a přišli se mu poklonit. Jak ale poznali, že se narodí v Judeji a že to bude židovský král? Co je přesvědčilo, že cestovali takovou dálkou, aby se poklonili malému dítěti? Je velmi pravděpodobné, že to vyrozuměli z oblohy. Bůh to zapsal do tajemství souhvězdí a vložil do pohybu hvězd. Proto dal hvězdám jména a určil jim cestu. Jaký smysl by jinak mělo to, že hvězdy mají svá jména a dráhy, pokud by neexistoval žádný důvod je pozorovat? Proto je jasné, že vesmír je kniha ke čtení. Je to jiná kniha než Bible, ale napsal ji tentýž autor. Učenci z východu jsou toho víc než pevným důkazem. Ale i tak je pro nás velkou otázkou, jak o tom věděli, jak to tam přečetli?

86

Kdo byli ti učenci z východu? Víme, že přišli z Babylónie a že sledovali hvězdy. Z nich poznali čas narození Mesiáše a podle darů, jaké mu přinesli, i důvod jeho příchodu na svět. Nevíme, kolik jich bylo, ale právě z počtu darů se dá usoudit, že byli asi tři. I když to nebyli Židé, jejich víra se podobala té, kterou měli Jób, Jetro či Malkisedek. Ti všichni žili starodávnými zjeveními, které dostali od Noeho, Metuzaléma a Henocha. Učenci z východu měli podobně jako Jób sluneční i měsíční zvěrokruh. Věděli, že byl dán a pojmenován Bohem. Měl člověka naučit moudrosti i poznání budoucnosti, kterou tam vepsal Všemohoucí Stvořitel. Pokud by tyto věci neskrývaly pravdu, dábel by do toho nikdy nezanesl tolik mystických lží. Jak víme, že tam Bůh ukryl pravdu? Například i z darů, které přinesli učenci do Betléma. *Matouš 2:10-12 Když spatřili hvězdu, zaradovali se velikou radostí. Vešli do domu a uviděli dítě s Marií, jeho matkou. Padli na zem, klaněli se mu a obětovali mu přinesené dary – zlato, kadidlo a myrhu. Potom, na pokyn ve snu, aby se nevraceli k Herodovi, jinudy odcestovali do své země. Ty dary svědčí o tom, že učenci věděli o ukřižování Mesiáše. Proto přinesli myrhu, voňavou drahou mast na mazání mrtvých. Dále věděli, že je to král, a proto měli zlato, které je projevem úcty jako dar králům. A také věděli, že je to Bůh, Boží Syn. Proto*

přinesli kadidlo, které vystupuje vzhůru jako příjemná vůně z oltáře, když se Božímu jménu vzdává sláva v jeho chrámu. Přiznám se, já jsem upřímně rád, že mi Pán svá tajemství zjevuje skrze slovo v Písmu, a ne skrze hvězdy na nebi. Je však nesporné, že Bůh v minulosti s některými svými služebníky, kteří Písmo neměli, mluvil řečí svých hvězd. My dnes máme toto ohromující znamení na hvězdách pravděpodobně ze stejného důvodu, proč ho měli i učenci z východu. Král přichází znovu. Co se ale opravdu stane v roce 2017, to uvidíme. Svrchovaný je Bůh, ne naše poznání, ať by už bylo jakékoliv. Zjevení 12:1-5 je označeno jako velký div na nebi. Je to mimořádně vzácné znamení na hvězdách, které nám znovu připomíná, jak blízko přede dveřmi je Pán.

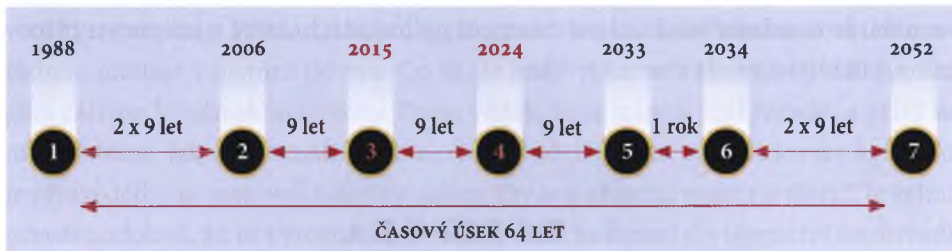
5. KAPITOLA

Poslední generace světa

Po zatměních Měsíce jsem za stejné období 5000 let zmapoval i zatmění Slunce. Zapisoval jsem je jedno za druhým tak, jak nastávala. Potom jsem je porovnával s daty židovských svátků. Dny, kdy se objevilo zatmění na židovský svátek, jsem označil. Po týdnech úmorné práce jsem měl kompletní obraz všech zatmění Slunce na židovské slavnosti od roku 2000 př. n. l. až po rok 3000. Při pohledu na toto schéma jsem si všiml něčeho velmi zvláštního. Za celých pět tisíc let, se to stalo pouze jednou. Právě to mě překvapilo. Nikdy předtím ani potom se to neopakovalo. Podobně jako při zatměních Měsíce, i při těchto zatměních Slunce, šlo o výjimečný úkaz na nebi. Sedm zatmění Slunce, která nastala vždy v poslední den židovského roku (viz obrázek na nasl. straně). Stalo se to v rychlém sledu za sebou. Jedno po druhém. Zatmění byla tak blízko sebe, že se opakovala sedmkrát během jednoho lidského života. To mě udivilo. Sedm zatmění, která se během celé historie lidstva zopakovala pouze jednou, se objevily v časovém rozsahu jednoho pokolení. Pochopil jsem, že možná před sebou vidím naplnění Kristova slova z Matouše 24:34 „*Amen, pravím vám, že nepomine toto pokolení, než se to všechno stane*“. Měl jsem z toho bázeň a respekt. Pokud je toto pravda, potom kolem mě chodí lidé, kteří uvidí Kristův příchod. Protože je to poslední pokolení, o kterém mluvil Ježíš. Člověk ale z Božích věcí nemůže nic pochopit ani vzít, pokud mu to

není dáno shůry. Všechno jsem to znovu a znovu kontroloval, abych měl úplnou jistotu, že jsem někde neudělal fatální chybu. Datum posledního dne židovského roku (29. adar) se při těchto zatměních stal dekodérem času, kterým Bůh odkrývá události posledních dnů světa. Uvědomil jsem si, že Pán zavěsil na nebe znamení, jaké si nikdo z nás předtím nemohl představit ani ve snu.

SEDM ZATMĚNÍ SLUNCE – VŽDY 29. ADARU.

88

- 29. adar je poslední den v posledním měsíci roku. Následuje 1. nisan. První den a první měsíc nového roku. Od roku 2000 př. n. l. po rok 0, za celých 2000 let nebylo zatmění Slunce na 29. adar ani jednou.
- 131 let před rokem 1988 nebylo ani jednou (naposledy v roce 1857). 132 let po roce 2052 nebude ani jednou (až do roku 2184). Vidíme však, že mezi roky 1988 a 2052 je zatmění Slunce na 29. adar 7-krát v rychlém sledu za sebou.

Když Pán Ježíš mluvil o znameních svého příchodu, řekl, že pokolení, které je uvidí, nepomine, dokud se to všechno nestane. Lukáš 21:29-32 *A řekl jim podobenství: „Podívejte se na fíkovník a na všechny ostatní stromy. Když vidíte, že již vypučely, sami víte, že léto je již blízko. Tak i vy, až uvidíte, že se toto děje, vězte, že je blízko Boží království. Amen, pravím vám, že určitě nepomine ono pokolení, dokud se toto všechno nestane“.* Dlouho jsme si mysleli, že toto pokolení začalo po 2. světové válce, znovuzrozením státu Izrael. Fíkovník, který změkl a začal vyhánět listí, byl Izrael. Vznik židovského státu v našich očích (logicky) odstartoval zrod posledního pokolení lidstva. Pokud si však to podobenství přečteme pozorně, postřehneme jeden detail. Ten jsme si předtím v té euforii nevsimli. Tam není řeč o zasazení fíkovníku, ale o jeho změknutí a vyhánění listů (Matouš 24:32). A tím je druhý největší exodus v dějinách Izraele, který nastal v 90. letech odchodem Židů z bývalého SSSR. Jistý pastor z Londýna mi nedávno řekl, že to, co jsem já uviděl

v znameních na nebi jako vznik posledního pokolení, to on uviděl na odchodu Židů ze SSSR. Na tom novodobém exodu Židů (v 90. letech) uviděl pučení fíkovníku a ostatních stromů. Zrození poslední generace světa. Vždy jsme chtěli vědět přesný čas příchodu této generace na svět. S ní totiž nastanou poslední dny světa a zároveň to pokolení uvidí všechno, o čem kázal Ježíš v Matouši 24. Vytržení Církve i Kristův příchod na Olivovou horu. Dnes věřím, že máme nejen začátek tohoto pokolení, ale i jeho věk. 64 let. Od roku 1988 po rok 2052. Od té doby, co zkoumám proroctví Písma, až u těchto sedmi znameních jsem poprvé uviděl jejich časové rozložení (viz obrázek pečeti na straně 90 – 91). Všechny věci, které se mají odehrát v posledních dnech světa, mají najednou v rozsahu těchto let svůj logický a potřebný časový prostor.

POSLEDNÍ POKOLENÍ ZAČÍNÁ ROKEM 1988.

Opravdu jsme poslední generace posledních dnů světa? Znamení na nebi nám posouvají hranice tohoto pokolení o celých 40 let dopředu, od vzniku státu Izrael. Z roku 1948 na rok 1988. Události, které se odehrály po roce 1988, to silně potvrzují. Tehdy začal pučet fíkovník a ostatní stromy.

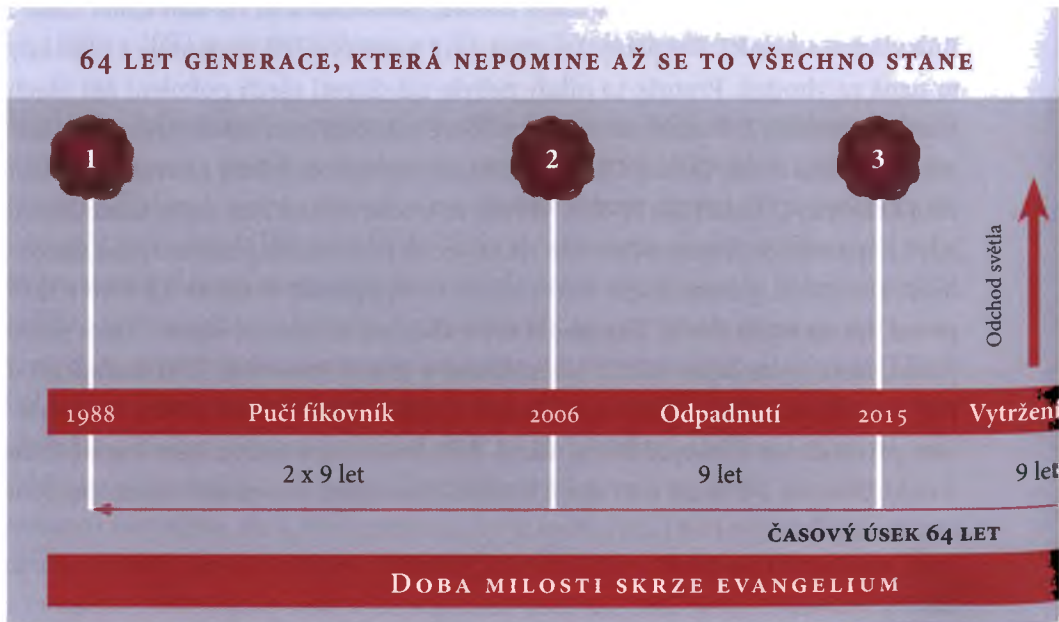
Skutky 1:6-8 Ti, kteří byli s ním, se ho ptali: „Pane, už v tomto čase chceš obnovit království pro Izrael?“ Řekl jim: „Není vaše věc znát čas a lhůtu, kterou si Otec ponechal ve své moci; ale dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až na sám konec země.“ Bůh vládne a nemlčí. Své plány, které si ve své moci vyměřil, oznamuje v čase, kdy to uzná za vhodné. Protože to nikdy nebylo záležitostí všech pokolení ani všech jeho služebníků. Z Písma vidíme, že některé události jsou záležitostmi až posledního pokolení země. O něm Pán Ježíš řekl, že nepomine, dokud neuvidí přicházet jeho království (Lukáš 21:29-32). Věřím, že o tom mluvil Pán svým učedníkům, když jim pověděl: „To není vaše věc.“ Je to věc až posledního pokolení jeho služebníků, kterým to zjeveno bude. Potvrzují to slova proroka Daniele 12:4-10 a také první list apoštola Pavla Timoteovi 6:14-15 ... *až do zjevení našeho Pána Ježíše Krista, které svým časem ukáže blahoslavený a jediný Panovník, Král kralujících a Pán panujících.* Pavel mluví o tom, že den vytržení bude Církvi zjeven. Den Kristova příchodu na Olivovou horu, nikoli. Ten den nebude znát nikdo, kromě Otce v nebi. Matouš 24:36 *„O tom dni a hodině nikdo neví, ani andělé nebes, ani Syn, jenom sám Otec“.*

Sedm pečeti

V Písmu nenajdeme místo, o něž bychom mohli opřít začátek a sled (chronologii) lámání pečeti v nebi. Vždy se to můžeme jen domnívat. Indicií nám však mohou být právě znamení na nebi. Vycházejme z předpokladu, že Pán rozlomil první pečeť v roce, kdy začalo poslední pokolení lidstva a pučení fíkovníku. Potom by to ale znamenalo, že rozlomení sedmi pečeti, odpočítává poslední dny světa. Ježíš se světu v evangeliu Jana sedmkrát představil jako: „JÁ JSEM“. Při těchto slovech odhaloval sedm tajemství toho, kým On je. Podobně i v nebi láme sedm pečeti knihy a tím spouští všechny děje poslední generace. Dotknou se celé země i nebe. Sedm pečeti uzavírá tu část dějin lidstva, kdy hřích ovládl skutky člověka.

Zjevení 5:1-10 A v pravici toho, který sedí na trůnu, spatřil jsem knihu úplně popsanou, zapečetěnou sedmi pečeti. Tu jsem uviděl mocného anděla, který vyhlásil velikým hlasem: „Kdo je hoden otevřít tu knihu a rozlomit její pečeti?“ Ale nikdo na nebi ani na zemi ani pod zemí nemohl tu knihu otevřít a podívat se do ní. Velmi jsem plakal, že se nenašel nikdo, kdo by byl hoden tu knihu otevřít a podívat

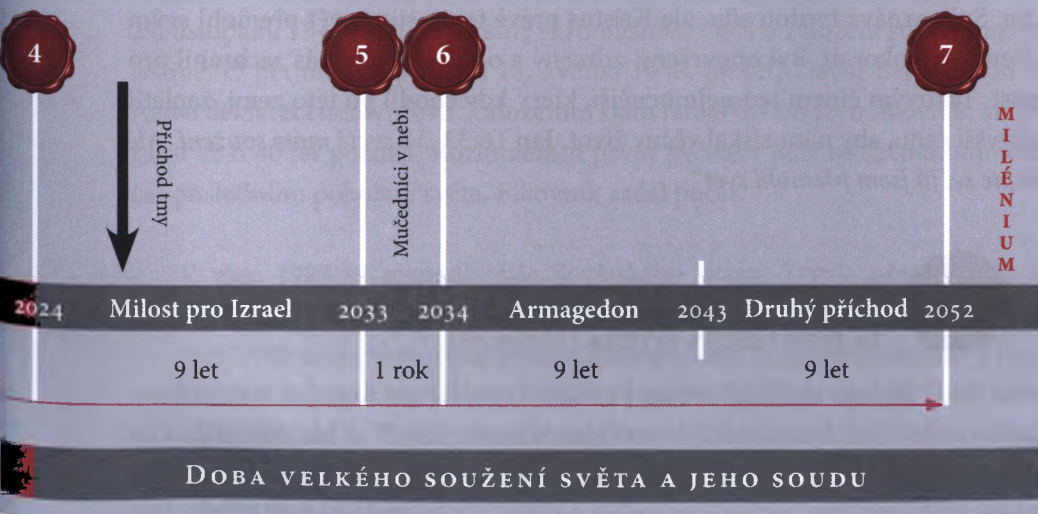
90

se do ní. Ale jeden ze starců mi řekl: „Neplač. Hle, zvítězil lev z pokolení Judova, potomek Davidův; on otevře tu knihu sedmkrát zapečetěnou“. Vtom jsem spatřil, že uprostřed mezi trůnem a těmi čtyřmi bytostmi a starci stojí Beránek, ten obětovaný; měl sedm rohů a sedm očí, což je sedmero duchů Božích vyslaných do celého světa. Přistoupil k tomu, který sedí na trůnu, a přijal knihu z jeho pravice. A když tu knihu uchopil, čtyři bytosti a čtyřicet starců padlo na kolena před Beránkem; každý měl loutnu a zlatou nádobu naplněnou vůní kadidla, což jsou modlitby Božího lidu. A zpívali novou píseň: „Jsi hoden přijmout tu knihu a rozlomit její pečeti, protože jsi byl obětován, svou krví jsi Bohu vykoupil lidi ze všech kmenů, jazyků, národů a ras a učinil je královským kněžstvem našeho Boha; a ujmou se vlády nad zemí“. Pán Ježíš stojí před trůnem Božím a v celém vesmíru je jediný, kdo je hoden otevřít sedm pečetí knihy, která leží v pravici Všemohoucího Boha. Když to Jan uviděl, velmi plakal. Na malý okamžik zakusil za celé lidstvo tu obrovskou beznaděj, co by bylo, pokud by Kristus nepřišel a nezvítězil na kříži. Byli bychom navždy ztraceni. Nenašel se nikdo, kdo by byl tak spravedlivý, aby mohl před Bohem zaplatit cenu za lidský příběh a zachránit život každého z nás pro věčnost. Očistit člověka od hříchů, vzít je na sebe a navěky vymazat před Bohem jeho vinu. To všechno nemohl vykonat nikdo, pouze jediný v celém vesmíru. Boží Syn – Ježíš Kristus – Beránek Boží. Jan 1:29 Druhého dne uviděl Jan Ježíše, jak přichází k němu, a řekl:

91

Izajáš 60:1-2 „Povstaň Jeruzaleme, ... Nebo aj, tmy přikryjí zemi, a mrákota národy, ale nad tebou vzejde Hospodin, a sláva jeho nad tebou viděna bude“.

„Hle, Beránek Boží, který snímá hřích světa“.

Pokud by nás někde v přírodě obklíčil velký požár, máme jedinou šanci na přežití. Vypálit kolem sebe místo v průměru alespoň 50 metrů. Až vypálené místo dohoří, postavit se do jeho středu. Oheň, který se potom přes nás přežene, nám neuškodí. Spálené místo už podruhé hořet nebude. Přesně to se stalo na Golgotě. Boží soud nebude znovu trestat to, co už bylo odsouzeno a potrestáno na Kristu. Naše vina byla na něm. Ježíš ji vzal na sebe. Proto šel na kříž, aby na něm byl potrestán náš hřích. Boží spravedlivý zákon, který požadoval trest za naše hříchy, byl naplněn a naše vina odsouzena. Proto řekl Ježíš v Janovi 5:24 „Amen, amen, pravím vám, kdo slyší mé slovo a věří tomu, který mě poslal, má život věčný a nepodléhá soudu, ale přešel již ze smrti do života“. Za naši vinu bylo zapláceno a naše hříchy jsou navždy vymazány pro oběť Pána Ježíše Krista na kříži Golgoty. Ale toto ospravedlnění se přijímá pokáním a vírou. Bez osobní víry v Krista nebude ospravedlněn nikdo.

Mnozí si myslí, že je zachráněn členství v nějaké církvi. Ale to není pravda. Žádná církev nemůže nikoho zbavit jeho hříchů. Nebyla to církev, kdo umíral na kříži. Byl to Ježíš. On jediný je pro každého člověka cestou ke spáse. K Janovi přišel jeden ze starců a řekl mu: „Neplač. Hle, zvítězil lev z pokolení Judova“. Ježíš na kříži přemohl svět, aby zachránil každého, kdo v něho uvěří. Neumíral tam proto, že se nemohl ubránit. Pokud by chtěl, měl po ruce dvanáct legií andělů (Matouš 26:50-56). On tam umíral proto, že nikdo v celém vesmíru to udělat nemohl. Nikdo nebyl tak silný a čistý jako on. Nikdo nebyl hoden postavit se před Boha a ukázat místo člověka svou svatost a čisté probodnuté ruce bez jediného hříchu. Svět uznává tvrdou sílu, ale Kristus právě tento silný svět přemohl svým ponížením a pokorou. Byl opovržený, zdrcený a opuštěný, aby nás zachránil pro věčnost. Takovým činem ten nejmocnější, který kdy chodil po této zemi, zaplatil tu nejvyšší cenu, aby nám získal věčný život. Jan 16:33 „Ve světě máte soužení. Ale vzchopte se, já jsem přemohl svět“.

92

ROZLOMENÍ PRVNÍ PEČETĚ (ROK 1988).

JÁ JSEM CHLÉB ŽIVOTA (JAN 6:48).

Zjevení 6:1-2 Tu jsem viděl, jak Beránek rozlomil první ze sedmi pečeti, a slyšel jsem, jak jedna z těch čtyř bytostí řekla hromovým hlasem: „Pojď!“ A hle, bílý kůň, a na něm jezdec s lukem; byl mu dán věnec dobytčele, aby vyjel a dobýval. Věnec (koruna) na jezdcově hlavě ukazuje na právo a vládu. Na bílém koni sedí někdo, kdo

bude vládnout. Kdo je to? Demaskuje ho, čím bojuje. Luk je tichá a zákeřná zbraň. Přicházejí vlády, které budou vypadat velmi spravedlivě (proto ten bílý kůň), ale ve skutečnosti budou z pohledu Božích přikázání směřovat k uvolnění hříchu. Nikdy předtím nedostal hřích ochranu pod zástěrkou legitimního práva. Kázání proti hříchu bude nelegální, aby nebyla potlačena práva hříšníků. Ve školách se zakázou Bible a modlitby, aby to neurazilo náboženské menšiny. Pod maskou tolerance degradují Boha nebes na jednu úroveň s modlami. Skutečná svoboda a Boží právo přijedou taktéž na bílém koni. Ale ten, kdo na něm bude sedět, nebude mít luk, ale ostrý meč ve svých ústech – Boží slovo. Jeho jméno je: „Věrný a Pravý, Král králů a Pán Pánů“. Je to Ježíš. *Zjevení 19:11-16 A viděl jsem nebesa otevřená, a hle, bílý kůň, a na něm seděl ten, který má jméno Věrný a Pravý, neboť soudí a bojuje spravedlivě. Jeho oči plamen ohně a na hlavě množství královských korun; jeho jméno je napsáno a nezná je nikdo než on sám. Má na sobě plášť zbrocený krví a jeho jméno je Slovo Boží. Za ním nebeská vojska na bílých koních, oblečená do bělostného čistého kmentu. Z jeho úst vychází ostrý meč, aby jím pobíjel národy; bude je pást železnou berlou. On bude tlačit lis plný vína trestajícího hněvu Boha všemohoucího. Na plášti a na boku má napsáno jméno: „Král králů a Pán pánů“.*

PUČÍ FÍKOVNÍK I OSTATNÍ STROMY.

Hned první znamení na nebi je v souladu se znamením na zemi a Písmem. V jeho ústředním eschatologickém proroctví se píše o pučícím fíkovníku. Lukáš 21:29-30 „Podívejte se na fíkovník a na všechny ostatní stromy. Když vidíte, že již vypučely, sami víte, že léto je již blízko“. Fíkovník je Izrael a ostatní stromy jsou národy. 29. listopadu 1947 rozhodlo Valné shromáždění OSN o založení státu Izrael v Palestině. O pět měsíců později, 14. května 1948, přečetl David Ben Gurion v Tel Avivu deklaraci nezávislosti. Založením státu Izrael byl zasazen fíkovník, ale pučet začal až o 40 let později. Rozlomením první pečete v nebi se začíná odpočítávat čas posledního pokolení světa. Fíkovník začal pučet.

- V roce 1988 se rozpadla říše Sovětského svazu. Trvala přesně sedmdesát let. Pokud vidíme pučet fíkovník i ostatní stromy, víme, že je blízko léto. Po roce 1988 nastává největší přesun Židů od doby izraelského exodu z Egypta. Více než 1,5 milionu Hebrejů získává povolení Kremlu opustit Sovětský svaz a přestěhovat se do Izraele. Plní se slovo z Jeremjáše 3:18 *V oněch dnech se dům judský s domem izraelským vydají společně na cestu ze země na severu do země, kterou jsem dal do dědictví jejich otcům.* Kolmice z Jeruzaléma na sever

protíná Moskvu. Zemí severu je Rusko (bývalý SSSR). Zasazený Izrael už začíná pučet a spolu s ním i mnohé národy. Získávají nezávislost na SSSR a jiné na Jugoslávii. Ve východní Evropě probíhá mocenský přechod od komunismu k demokracii. Datum rozlomení první pečeti byl 18. března 1988. Pokud si uvědomíme, co všechno proběhlo začátkem léta 1988, musíme uznat, že nic z toho nebylo v lidské moci. Začalo to revolucí v gdaňských loděnicích v Polsku. Během několika měsíců byla zlomena moc komunismu v celém regionu východní Evropy. Pyšné a nezničitelné struktury moci v okamžiku ztratily všechnu svou sílu.

- Slovo z Jeremjáš 3:18 svědčí, že přicházejí poslední dny světa. To kvůli tomu, co je předtím řečeno ve verši Jeremjáš 3:17 *V onen čas nazvou Jeruzalém Hospodinovým trůnem a shromáždí se v něm ke jménu Hospodina v Jeruzalémě všechny pronárody a nikdy už nebudou žít podle svého zarputilého a zlého srdce.* Je zde řeč o novém věku lidstva pod vládou Krista. Ale ve verši 18 je řečeno: *„V oněch dnech se dům judský s domem izraelským vydají společně na cestu ze země na severu do země, kterou jsem dal do dědictví jejich otcům“.* *„V oněch dnech“.* Do jednoho období je zde spojený návrat Židů ze země severu – s příchodem Kristova Království.
- 9. 11. 1989 padla Berlínská zeď a s ní komunistická éra ve východní Evropě. Zároveň jsme po tomto roce byli svědky rozmachu evangelizace.
- 20. 1. 1989 se stal George Bush 41. prezidentem USA. O rok později se s Gorbačovem dohodl na uvolnění ruského obchodu s podmínkou, že vláda SSSR umožní návrat Židů do Izraele. Začal druhý největší exodus v dějinách Izraele. Až tehdy začal fikovník skutečně pučet.
- 15. 3. 1990 byl Michail Gorbačov zvolen prezidentem SSSR. Po pádu Berlínské zdi oba státníci společně vyhlásili: *„Začíná nová éra lidstva“.* My však z pohledu znamení vidíme: *„Začínají poslední dny našeho světa“.*

94

ROZLOMENÍ DRUHÉ PEČETĚ (ROK 2006).

JÁ JSEM SVĚTLO SVĚTA (JAN 8:12).

Zjevení 6:3-4 Když otevřel druhou pečeť, uslyšel jsem, jak ta druhá živá bytost řekla: „Pojď!“ A vyšel jiný kůň, ohnivě rudý; a tomu, kdo na něm seděl, bylo dáno, aby vzal ze země pokoj a aby se lidé navzájem zabíjeli; a byl mu dán veliký meč. Ze země je vzat pokoj. Madeleine Albrightová v roce 2014 prohlásila: „Svět ovládl chaos“. Rozpad mocenských struktur v zemích kolem Středoziemního moře a

násilí v těchto oblastech vyvolalo obrovskou migraci národů. Důsledky zasahují celý svět. Na syrském Damašku se plní proroctví z Izajáše 17:1 *Výnos o Damašku: „Hle, Damašek přestane být městem, stane se hromadou sutin“.* Izajáš 17:3 *„Zanikne pevnost v Efrajimu i království v Damašku. S pozůstatkem Aramejců to dopadne jako se slávou Izraelců“, je výrok Hospodina zástupů.* Podobné proroctví, které se váže na poslední dny, je o Egyptu. Izajáš 19:14 *Výnos o Egyptu: „Hle, Hospodin jede na rychlém oblaku a vjíždí do Egypta. Egyptské modly se před ním kymácejí, Egypt svou odvahu nadobro ztratil. Popudím Egyptany proti Egyptanům a bude bojovat bratr proti bratru a přítel proti příteli, město proti městu, království proti království. Egypt bude na duchu zlomen, jeho záměry zmatu, budou se dotazovat model a zaklínačů i duchů zemřelých a jasnovidců. Vydám Egypt v moc tvrdých pánů a mocný král bude nad nimi vládnout“, je výrok Pána, Hospodina zástupů.*

O posledních dnech je řečeno, že to bude jako za dnů Lota (Lukáš 17:28). Barack Obama se stal 20. 1. 2009 prvním afroamerickým prezidentem USA. Na začátku jeho vlády mohly pouze dva státy USA oddávat homosexuály. Po šesti letech jeho vlády to už byly všechny. Zároveň tento prezident, ve snaze prosadit demokracii v islámských zemích, vytvořil podmínky pro obrovské pronásledování křesťanů ve Středomoří a na Blízkém východě. Způsobil to tím, že rozdrtil režimy, které tyto síly držely na uzdě, a tak měly volnou cestu. Začaly války bez konce. Rudý kůň ukazuje na mnoho prolité krve, velký meč zase na ty války. Přichází někdo, kdo přináší mnoho válek a mnoho krve.

Dnes je rok 2016. Porovnejme, k čemu směřuje dnešní svět, s tím, co tak nekompromisně prorokoval Daniel 7:23 *Čtvrté zvíře na zemi bude čtvrté království, to se bude ode všech království lišit; pozře celou zemi, podupe ji a rozdrťí.* Je to království, které se od předešlých liší v tom, jak bude vládnout, i v tom, co udělá. Rozdrťí a pozře celou zemi. Podupe ji a ztročí. Doposud to nedokázala žádná říše, která kdy světu vládla. Všechny národy ztratí svou identitu a budou se klanět jedině. Té, která je ovládne. Celý svět se víc a víc noří do velkého soumraku a temnoty; bez důrazu na záchranu hodnot, které ještě donedávna reprezentovalo křesťanství. Manipulace s veřejným míněním je děsivá. Pod maskou ušlechtilé tolerance se skrývá tvář ďábla, který vrhne na svět všechny své ohavnosti. Je to otec lži, umělec lhaní, žonglér přetvářky a nemilosrdný zabiják duší. Zjevení 13:1-2 *Tu jsem viděl, jak se z moře vynořila dravá šelma o deseti rozích a sedmi hlavách; na těch rozích deset královských korun a na hlavách jména urážející Boha. Ta šelma, kterou jsem viděl, byla jako levhart, její nohy jako tlapy medvěda a její tlama jako tlama lví. A drak jí dal svou sílu i trůn i velikou moc.* Zjevení 13:6 *A tak otevřela*

ústa a rouhala se Bohu, jeho jménu i jeho příbytku, všem, kdo přebývají v nebi. Rouhá se těm, kdo přebývají v nebi. Zde je řeč o křesťanech v nebi. Znamená to, že tyto věci nastanou až po vytržení Církve. Až příchod Kristova království, učiní tomuto království tmy konec. **Daniel 7:26-27** *Avšak zasedne soud a vladařskou moc mu odejmou, a bude úplně vyhlazen a zahuben. Království, vladařská moc a velikost všech království pod celým nebem budou dány lidu svatých Nejvyššího. Jeho království bude království věčné a všechny vladařské moci ho budou uctívat a poslouchat.*

ROZLOMENÍ TŘETÍ PEČETĚ (ROK 2015).

JÁ JSEM DVEŘE (JAN 10:9).

Zjevení 6:5-6 *Když Beránek rozlomil třetí pečeť, slyšel jsem, jak třetí z těch bytostí řekla: „Pojď!“ A hle, kůň černý, a jezdec měl v ruce váhy. A z kruhu těch čtyř bytostí jsem slyšel hlas: „Za denní mzdu jen mírka pšenice, za denní mzdu tři mírky ječmene. Olej a víno však nech!“* Barva koně mluví o černých dnech světa. Váhy o Božím soudu. Váha je symbolem soudu a blízkého konce. **Daniel 5:27** *„Tekel – byl jsi zvážen na vahách a shledán lehký“.* Přijde obrovská hospodářská krize, která nemá v dějinách světa obdoby. Avšak Církev ani Izrael souzeni nebudou (olej a víno nech). Izrael je víno – potvrzuje to podobenství o pronajaté vinici (**Matouš 21:33**). Církev je olej – ukazuje to událost, která se stala o Letnicích v Jeruzalémě, kdy na učedníky v horní místnosti sestoupil Duch Svatý (**Skutky 2:4**). Ten v Písmu vždy představoval olej pomazání. Oleji nebude uškozeno. Soudu nad světem se nezúčastní, protože bude ze země vzat. A na víno (Izrael) sestoupí Hospodin jako ranní slunce právě v čase, kdy na celý svět sestoupí tma (**Izajáš 60:1-2**).

PO ROCE 2017 NASTANOU DNY MESIÁŠE.

Rok 2017 je 500-letým výročím začátku reformace – duchovního boje o zachování víry v autoritu Svatého Písma. Zároveň je padesátým jubilejním výročím osvobození celého Jeruzaléma. Dramatickou zajímavostí tohoto výročí je takzvané „desetijubilejní“ proroctví rabína Judy ben Samuele (1140 – 1217) z německého Řezna (Regensburgu). V roce 1217, krátce před svou smrtí, napsal proroctví, které se týká Jeruzaléma a času, kdy nastanou pro lid Izraele dny Mesiáše: „Osmané (Turci) dobudou Jeruzalém a budou nad ním vládnout osm jubileí. Potom se Jeruzalém na jedno jubileum stane územím nikoho a následně bude celé jedno jubileum patřit Židům. A potom nastanou dny Mesiáše“. Jubileum je 50 let (**Leviticus 25:8-11**).

Takové proroctví nemůže nikdo z lidí vyslovit, pokud mu to nezjeví Bůh. Juda znal délku proroctví (500 let), ale nevěděl, kdy začne. My to však z historie víme. Pokud se tedy naplnilo v takových detailech o Jeruzalému v minulosti, naplní se i o dnech Mesiáše ve velmi blízké budoucnosti. Juda ben Samuel dostal zjevení, co se bude dít s Jeruzalémem do dne, než nastanou dny Mesiáše.

V ROCE 2017 SE NAPLNÍ 500-LETÉ PROROCTVÍ O JERUZALÉMĚ.

- Turci za sultána Selima I. získali v roce 1517 celou Palestinu a vládu nad Jeruzalémem. Přesně o 400 let později (na konci 1. světové války) Británie porazila Turecko. Jeruzalém od roku 1917 existoval pod britskou správou, jako území nikoho, až do roku 1948. V tom roce OSN potvrdila britský status Jeruzaléma (území nikoho).
- Od tohoto roku byl Jeruzalém v důsledku arabsko-izraelské války rozdělen na západní (židovský) a východní (pod správou Jordánska). O 19 let později, v červnu 1967 (po šestidenní válce), získal Izrael celý Jeruzalém. Po Turcích se tak naplnilo i druhé proroctví o Jeruzalémě, když byl během jednoho jubilea územím nikoho.
- V roce 2017 se vyplní poslední. Jeruzalém bude od roku 1967 patřit celé jedno jubileum Židům.

97

1217 1517 1917 1967 2017	1140 – 1217	V roce 1217 Juda Ben Samuel spisuje proroctví o Jeruzalémě.		OD VYNESENÍ PROROCTVÍ V ROCE 1217 AŽ PO ROK 2017 UBĚHNE PŘESNĚ 800 LET.
	1217 – 1517	300 let po jeho smrti se v roce 1517 začíná plnit, co předpověděl.		
	400 let patří Turkům		Osmanská říše v roce 1517 zabírá Jeruzalém na dlouhých 400 let.	
	50 let územím nikoho		Britské impérium v roce 1917 poráží Turky. OSN potvrzuje v roce 1948 Jeruzalém za území nikoho.	
	50 let patří jen Židům		Izrael získává v roce 1967 celý Jeruzalém. Vyhlašuje ho za věčné nedělitelné hlavní město Izraele.	
2052	Po roce 2017 přijdou dny Mesiáše.	Daniel 7:13 Ježíš přijde na oblaky a vezme Církev.	Příchod na oblaky	DNI MESIÁŠE SPOLU 34 LET.
		Zachariáš 12:10 Ježíš bude přijat jako Mesiáš Izraele.	Milost daná Izraeli	
		Zachariáš 14:4 Ježíš sestoupí na Zem, na Olivovou horu.	Příchod na Olivovou horu	

Od roku 1517 až po rok 2017 uplynulo deset rabínských jubileí. Jak vidíme, předpovězeny věci se udály velmi přesně. Není žádný důvod k pochybnostem, že se vyplní i to, co bude následovat po nich (dny Mesiáše). Samuelovo proroctví je pozoruhodné i v kontextu Zacharjášova proroctví o 70 letech, po nichž Hospodin potěší Sijón a ještě si vyvolí Jeruzalém (popis na straně 43 – 44). Pro věci, které se už vyplnily, se proroctví Judy ben Samuele stává mocným znamením Kristova příchodu. To, že po posledním jubileu v roce 2017 nastanou dny Mesiáše, bere člověku dech. Vytržení Církve se zde potvrzuje a dokonale zapadá mezi roky 2017 a 2024.

DNY MESIÁŠE ZASÁHNOU KRÁTCE PO SOBĚ:

CÍRKEV – IZRAEL – SVĚT – PŘÍRODU.

Od roku 2017 do začátku Milénia mají tyto dny (podle znamení) stejnou délku jako ty, v nichž byl Pán Ježíš na zemi přítomen v lidském těle (34 let). Dny Mesiáše zahrnují všechno, o čem Písmo říká, že Kristus při svém příchodu udělá.

- Nejprve se ozve křik: „Hle, přichází ženich!“ Církev vstane a ozdobí se pro jeho příchod (Matouš 25:1-13).
- Za krátký čas Pán vezme svou nevěstu do nebeských příbytků (Jan 14:1-3).
- Potom se Ježíš dá poznat Židům jako jejich Spasitel, kterého probodli (Zacharjáš 12:10).
- Současně na celý svět přijdou Boží soudy a rány, které naplní proroctví z Izajáše 61:2 „Den pomsty našeho Boha“.
- Nakonec Pán sestoupí na Olivovou horu, zachrání Izrael a ustanoví nový věk lidstva (Zacharjáš 14:4).

OZVE SE V ROCE 2017 VELKÝ KŘIK: „PŘICHÁZÍ ŽENICH!“

POKUD ANO, KDO BUDE KŘIČET?

Pokud všechny panny, které představují Církev usnuly (Matouš 25:1-13), kdo potom hlasitě křičel, že přichází ženich? V tom podobenství všechny panny popaly a všechny se probudily až při tom hlasitém křiku. Pak vstaly a dávaly do pořádku své lampy. Ale kdo křičel, že vidí přicházet ženicha? Kdo je probudil? Musel to být někdo, kdo o ženichovi věděl, že přijde, ale nebyl v Církvi, protože pak by spal i on. Jestli analyzujeme správně, potom nám zdá se zůstává jediná odpověď: „křičet bude Izrael“. Když jsem byl nedávno se svými přáteli v Jeruzalémě, všiml jsem si něčeho, co jsem ještě nikdy předtím neviděl. Velké skupiny mladých lidí chválily ve večerních hodinách na ulicích Jeruzaléma jméno Boha Izraele. V jedné chvíli jsem uviděl, jak na kolenou tlučou pěsti o zem a křičí na jeho slávu. Tehdy

z mých úst samovolně vyklouzlo: „Přichází Ženich“. To, co jsem viděl a slyšel, přeložilo moje srdce a vyslovila má ústa jako: „Přichází Ženich“. Spící Církev probudí pučící fíkovník (Izrael). *Matouš 24:32-33 „Od fíkovníku se naučte podobenství: Když již jeho větve změkne a vyhájí listy, víte, že léto je blízko. Tak i vy, až toto všechno uvidíte, vězte, že je to blízko, přede dveřmi“.* *Píseň písní 2:13 Fíkovník se zardívá svými ranými plody a révy v květu vydávají vůni; vstaň, vykroč, má přítelkyně, má krásná, ano, vykroč si.* To slovo nám prozrazuje, že vytržení Církvě je spojeno s tím, co krásného se děje s fíkovníkem. Ta jeho krása spočívá v touze a volání Židů, aby přišel jejich Mesiáš. Ženich Církvi a Mesiáš Židů je stejná - tatáž osoba. I proto jejich křik chvály a víry, v očekávání na svého Mesiáše, probouzí dnes celou Církev a zjevuje Kristův blízky příchod.

PRVNÍ ŽIDOVSKÝ KONGRES V ROCE 1897 A THEODOR HERZL.

V souvislosti s Judou ben Samuelem a jeho proroctvím, které končí v roce 2017, je velmi pozoruhodná ještě jedna výjimečná událost. Před 120 lety (vůči roku 2017) byla 29. srpna 1897 v Basileji založena Světová sionistická organizace. Hnutí za návrat Židů do země jejich otců. Do jejího čela se tehdy postavil Theodor Herzl (1860-1904), židovský rakousko-uherský novinář. Nejvýznamnější představitel sionismu, považovaný za duchovního otce státu Izrael. Kongres ve švýcarské Basileji trval tři dny. Jeho výsledkem bylo založení Židovského národního fondu, který za peníze ze sbírek mezi Židy vykupoval pro židovské přistěhovalce kousek po kousku půdu v Palestině. Židé z celého světa byli ochotní dělat sbírky, aby mohli jejich chudší nebo pronásledovaní soukmenovci začít nový život v Palestině. Takto začal organizovaný návrat Židů do země jejich otců, kterou dal Bůh Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi. Stalo se to po neuvěřitelných 1827 letech od zboření chrámu a jejich rozptýlení mezi všechny národy. Bůh jim slíbil skrze své proroky, že je tam navrátí, i kdyby byli zahrnutí až na konec nebes. *Nehemjáš 1:9 „Když se však navrátíte ke mně, budete zachovávat mé příkazy a plnit je, i kdyby byli vaši zapuzení na konci nebes, shromáždím je odtamtud a přivedu je na místo, které jsem vyvolil, aby tam přebývalo mé jméno“.*

V roce 1914 bylo v Palestině už 43 židovských kolonií, z toho 14 kibuců. Těsně před 2. světovou válkou je v Palestině téměř 250 000 Židů. Do války proběhlo pět velkých alijí (hebrejský název pro židovskou emigraci do Palestiny). 3. 9. 1897 si Herzl zapsal do svého deníku: „Pokud shrnu kongres jednou větou, právě jsem založil v Basileji židovský stát. Kdybych to dnes řekl nahlas, všichni by se mi vysmáli. Snad za 5 let, každopádně ale za 50, to každý pochopí“. Tak se

i stalo. Přesně o 50 let později, 29. listopadu 1947, rozhodlo Valné shromáždění OSN o založení židovského státu Izrael v Palestině. Theodor Herzl se ale svého snu nedočkal. V dolnorakouském Edlachu umírá ve věku 44 let. Ve své závěti si vymohl co nejlevnější pohřeb bez řečníků a květin a doplnil: „Přeji si být pochován v hrobce vedle svého otce a ležet tam, dokud moje ostatky nepřenese židovský národ do Palestiny“. To se nakonec stalo v roce 1949, kdy byly převezeny z Vídně do Jeruzaléma a pochovány na Herzlově hoře, která byla pojmenována na jeho počest.

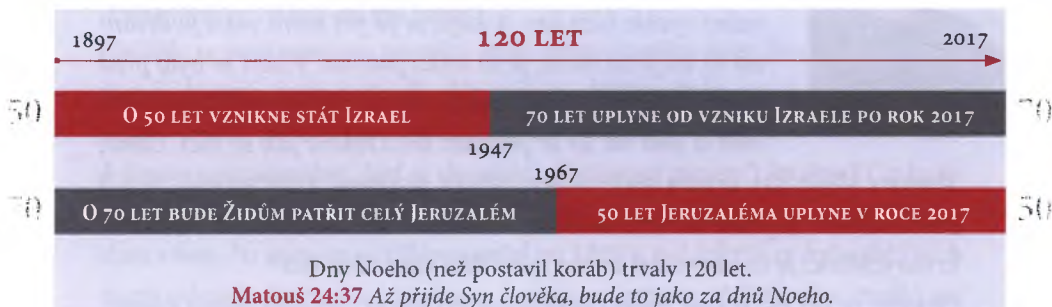
Před časem jsem cestoval do Izraele. V letadle jsem se seznámil s mužem, který se posadil vedle mne. Čiperný a sympatický starší pán, asi tak 75 let. Žid, narozený v Bratislavě, povoláním režisér. Měli jsme dlouhý, více než tříhodinový příjemný rozhovor. Na začátku mi ale řekl, že v Boha nevěří. Je ateista, protože pokud by Bůh opravdu existoval, celá jeho rodina by nezahynula v Březince, kde bylo zavražděno 1,1 milionu Židů. Dlouho jsem ho poslouchal, a když mi dal příležitost promluvit, otevřeně jsem přiznal: „Já v Boha věřím a největší důkaz pro moji víru, že Bůh je skutečný a živý, není jen vesmír nad naší hlavou, který mocně dokazuje Boha, ale právě ten věčně pronásledovaný židovský národ. Žádný jiný národ na světě by už dávno neexistoval, pokud by svou vlast na dva tisíce let ztratil. Židé však nejen přežili, ale plní se na nich dnes to, co před čtyřmi tisíci lety slíbil Bůh Abrahamovi, že pokud by někdo mohl spočítat prach země, spočítá i jeho potomstvo“. Genesis 13:14-16 *Poté, co se Lot od něho oddělil, řekl Hospodin Abramovi: „Rozhlédni se z místa, na němž jsi, pohlédni na sever i na jih, na východ i na západ, neboť celou tu zemi, kterou vidíš, dám tobě a tvému potomstvu až navěky. A učiním, že tvého potomstva bude jako prachu země. Bude-li kdo moci sečíst prach země, pak bude i tvé potomstvo sečteno“.* Když to můj společník poslouchal, leskly se mu oči a výraz jeho tváře mi říkal: „Pokračuj, já toto chci poslouchat“. A tak jsem pokračoval, sláva Pánu! Nebylo lehké po tak dlouhé době znovu osídlit zemi svých otců a nikdo by to nedokázal, pokud by to nebylo v režii mocných Božích rukou, který vládne nad vším a který je Bohem Izraele. Proto se dnes marně bouří národy a povstávají mnozí vládcové v OSN. Bůh dokončí svoje dílo a oslaví své jméno. Jsou to jeho plány, jeho země a jeho dědictví, které připravil pro svůj vyvolený národ. Žalm 2:1-6 *Proč se pronárody bouří, proč národy kují marné plány? Srocují se králové země, vládcové se spolu umlouvají proti Hospodinu a pomazanému jeho: „Zpřetrháme jejich pouta, jejich provazy pryč odhodíme“. Ten, jenž trůní v nebesích, se směje, Panovníkovi jsou k smíchu. Jednou k nim promluví v hněvu, ve svém rozlícení je naplní děsem: „Já jsem ustanovil svého krále na Sijónu, na své svaté hoře!“*

Noe stavěl koráb 120 let a potom nastala potopa světa (Genesis 6:3). V roce 2017 to bude přesně 120 let od konference v Basileji. Pokud si připomeneme Pánův výrok v Matouši 24:37 „až přijde Syn člověka, bude to jako za dnů Noeho“, můžeme v roce 2017 očekávat velmi vážné události. Jde z toho velká bázeň. Je to pozoruhodný Boží plán, vidíme-li, že přesně za 50 let po této konferenci vyhláší OSN 29. 11. 1947 izraelský stát. 70 let po konferenci, v roce 1967, patří Židům už i celý Jeruzalém. Na druhou stranu, v roce 2017 bude 70. výročí vzniku státu Izrael a 50. výročí Jeruzaléma výlučně v židovských rukou. Počet těchto let a jejich kulaté výročí se tu prolínají oběma směry. Jsou velmi autentická i proto, že i v minulosti při takových kulatých číslech, se některé Boží plány s jeho lidem naplňovaly podobně. Jeremjáš 29:10 *Toto praví Hospodin: „Až se vyplní sedmdesát let Babylónu, navštívím vás a splním na vás své dobré slovo, že vás přivedu zpět na toto místo“.* Zacharjáš 1:12 *Nato Hospodinův posel zvolal: „Hospodine zástupů, jak dlouho se ještě nechceš slitovat nad Jeruzalémem a nad judskými městy, jimž dáváš pociťovat svůj hrozný hněv už po sedmdesát let?“*

CO VIDÍME DOLE NA GRAFU, JE OPRAVDU VÝJIMEČNÉ.

ŘEZ BOŽÍM SKALPELEM DĚJINAMI ÍZRAELE.

101

Na těch 120 let, které uběhnou od sionistického kongresu po rok 2017, ukázal Pán bratru Rudkovi Bubikovi (1941 – 2016). Ten to zmínil v říjnu 2015 při kázání v havířovském sboru Apoštolské církve (www.achavirov.cz). Uvádím jeho jméno i proto, že právě tento vzácný bratr a apoštol učil naši generaci biblické eschatologické základy. Jeho služba a vyučování z Božího slova zásadním způsobem ovlivnily Církev za komunismu i po sametové revoluci. Dokázal se pokořit před živým Bohem a ustavičně hledal jeho vůli. Nešlo mu o to, aby měl velký sbor,

jméno nebo církev, ale aby poslouchal svého Pána. Proto skrze něho Pán Ježíš vykonal mnoho skutků, kterými byla v jeho pokolení vzdána Bohu sláva. I co se týče mé víry, patří Bohu za tohoto muže velký dík. Kdo ho poznal, rád si připomíná všechna svědectví a ten vzácný čas, kdy posilňoval Církev mocným kázáním z Božího slova. Jeho služba zvěstování pravd Písma, to bylo jako vozba Izraele a jeho jezdci. 2. Královská 13:14 *Elíša onemocněl nemocí, na kterou měl zemřít. Přišel k němu izraelský král Jóáš a rozplakal se nad ním. Řekl: „Můj otče, můj otče! Vozbo Izraele a jeho jezdci“.* Židům 13:7 *„Mějte v paměti ty, kteří vás vedli a kázali vám slovo Boží. Myslete na to, jak dovršili svůj život, a následujte je ve víře!“*

Rok 2017 jsem popisoval do takových detailů proto, že se v něm sbíhají velmi vážná proroctví a znamení. Prorok Zacharjáš, apoštol Jan, Juda ben Samuel, Theodor Herzl a Rudek Bubik nikdy nebyli spolu, aby se dohodli na nějakém roce. A přece všech pět (jako jeden tým) poukazují na rok 2017. O něm však neměli nejmenší zdání ani tehdy, když k nim Pán mluvil. Bratra Rudka jsem navštívil pár měsíců před jeho smrtí. S jeho laskavým souhlasem uveřejňuji dopis, kterým svého času odpovídal na otázku, jestli by mohl okomentovat úkaz krvavého Měsíce na nebi.

Krvavé Měsíce.

Je mi známa jedna stará polská píseň, která hovoří, že velmi rychle běží čas. A když se já při mém věku podívám na to, co je za námi, je to velká pravda. Vždyť to bylo před nedávnem, když jsme přecházeli z druhého tisíciletí do třetího a ono už to je patnáct let. Ovšem jak se točí Země,

Slunce i Měsíc, tak se tam občas objeví nějaké znamení, které nám je více či méně známé. A právě letos se dvakrát, v dubnu a 28. září, ukázal takzvaný krvavý Měsíc. Je to normální anebo nám Bůh chce něco říct?

Dostala se mi do rukou úvaha jednoho amerického pastora Johna Hagee, který dokonce na toto téma napsal knihu, kde sleduje vývoj těchto úkazů a mohli bychom říct, že k tomu, co tvrdí, má i dost důkazů, ale já se tomu dneska nechci věnovat. Přesto se trochu zamysleme nad tím, co bratra pastora Hagee znepokojuje. Píše, že se brzy něco změní. Apokalypsu, kterou předpovídá starozákonní proroctví, označuje pastor jako „obrovsky významnou událost pro celý svět“. „Není to něco, co by dali dohromady duchovní“, říká dále, „nebesa jsou Božím billboardem“. Bůh posílá signály na zem a my si jich nevšímáme. Dva krvavé Měsíce v letech 2014 a 2015 ukazovaly

k dramatickým událostem na Středním východě, jejichž výsledek vedl ke změnám po celém světě”, varuje Hagee. Já se nechci zabývat tím, co na tom úkazu vidí vědci, ať věřící, či nevěřící. Já spíš se chci podívat na to, co o tom tématu hovoří Boží slovo. Tak nejdřív Pán Ježíš u Lukáše hovoří: „Budou znamení na slunci, měsíci a hvězdách a na zemi úzkost národů, bezradných, kam se podít před řevem valícího se moře. Lidé budou zmlírat strachem a očekáváním toho, co přichází na celý svět. Neboť mocnosti pekelné se zachvějí. A tehdy uzří Syna člověka přicházet v oblaku s mocí a velikou slávou. Když se toto začne dít, napřimte se a zvedněte hlavy, neboť vaše vykoupení je blízko.“ (L 21,25-28) Vidíme, že Pán Ježíš poměrně jasně o těchto znameních na Slunci, Měsíci, hvězdách hovoří. Jasně mluví o tom, že když to přijde, tak lidé budou zmlírat strachem. Takže to nebude nic jednoduchého. A tak jenom moje prostá otázka: Pokud to má ještě přijít, není ten červený Měsíc jenom varováním před tím, co nás ještě čeká? My se dále trochu zamysleme nad místy, kde Bible mluví o červených měsících. Všimněme si, že pokaždé jemně mluví o něčem jiném. Takže nejdřív v evangeliu Jana Pán Ježíš poukazuje na to, že Duch svatý bude církvi poslán s určitým úkolem: „Jakmile však přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy, neboť nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit, co uslyší. A oznámí vám, co má přijít.“ (J 16,13) On nás nejen uvede ve všelikou pravdu, ale nám tu pravdu vysvětlí a dozvíme se od něj, co má přijít.

103

Nejdřív se podíváme na proroka Joele, skrze kterého nám Duch svatý velmi jasně ukazuje, co se bude dít. Ale co bych chtěl podtrhnout: Jednou to Duch svatý hovoří Joelovi pro jiné posluchače a pak k apoštolovi Petrovi také k jiným posluchačům. Joel se dozvídá: „I stane se potom“. Po čem? Co bude tak důležitého před tím, že mu Duch svatý hovoří: „Potom se stane“. My to dnes víme. Po tom, co náš Pán zemřel na kříži a byl vzkříšen, byl vylit Duch svatý, přesně dle Joelova popisu: „I stane se potom: Vylíji svého ducha na každé tělo. Vaši synové i vaše dcery budou prorokovat, vaši starci budou mít sny, vaši jinoši budou mít prorocká vidění. Rovněž na otroky a otrokyně vylíji v oněch dnech svého ducha. Způsobím, že budou na nebi i na zemi divné úkazy: krev a oheň a sloupy dýmu. Slunce se zastře tmou a měsíc krví, dříve než přijde den Hospodinův, velký a hrozný. Avšak každý, kdo vyzývá Hospodinovo jméno, se zachrání. Na hoře Sijónu a v Jeruzalemě budou ti, kdo vyvázli, jak řekl Hospodin, spolu s těmi, kdo přežili, jež Hospodin povolá. (Jl 3,1-5)

Když se na toto dobře podíváme, tak můžeme uvidět jednu pravdu, že Duch svatý určité věci vidí jiným způsobem, než my. Joelovi diktuje pohled židovský. Joelovi hovoří: Vaši synové a dcery, na ně vylijí svého Ducha, čili na židovský národ. Ale podívejme se, co ukazuje Duch svatý Petrovi: A stane se v posledních dnech, sešlu svého Ducha na všechny lidi. Ano, vaši synové, mládenci, starci v tom budou taky, ale podíváme-li se do Skutků 10. kapitoly, Petr s dalšími Židy jsou velmi udiveni tím, že i na pohany Duch svatý sestoupil. A proto, když porovnáme tato dvě zjevení, první vylití Ducha svatého bude potom, kdežto Petr tady hovoří, že to vypadá na začátek poslední doby. A my se máme starat, aby tato slova zaslíbení mohl Duch svatý na nás naplnit a současně pohlížet po nebi, jestli náhodou neuvidíme krvavý měsíc. Já osobně se domnívám, že ten měsíc nemá jiný význam, než ten, upozornit nás všechny, že dny se posouvají a my se vesele dostáváme na konec poslední doby. Ale děje se, co bylo řečeno ústy proroka Jóele: „A stane se v posledních dnech, praví Bůh, sešlu svého Ducha na všechny lidi, synové vaši a vaše dcery budou mluvit v prorockém vytržení, vaši mládenci budou mít vidění a vaši starci budou mít sny. I na své služebníky a na své služebnice v oněch dnech sešlu svého Ducha a budou prorokovat. A učiním divy nahoře na nebi a znamenání dole na zemi: krev a oheň a oblaka dýmu. Slunce se obrátí v temnotu a měsíc se změní v krev, než přijde den Páně, velký a slavný, a každý, kdo vyzývá jméno Páně, bude zachráněn“. (Sk. 2,16-21) A proto, co říct na závěr? Podívej se lépe na fotografii s otázkou v srdci: Pane Ježíši, proč jsi nám to poslal? A teď píšu za sebe. Chceš mi vzkázat, že už tvůj příchod je tak blízko? Pak jsi mi tímto krvavým měsícem udělal velikou radost. Bratře a sestro, a co to znamená pro tebe? Odpověz si sám. Váš Rudek Bubik

Zde končí první díl knihy. Věnovaný byl době před vytržením. Před námi je díl druhý. Zaměřený na čas po vytržení. Vzati křesťané budou z našeho viditelného světa přeneseni do toho duchovního a od té chvíle budou navždy s Pánem.

Obraz, který rozděluje knihu na dva díly, namalovala mladá malířka. Velmi působivě vyobrazila své umělecké cítění právě těchto dvou světů. Ten zanechaný, který se ponoří do tmy a ten, který se pro vytržené rozzáří jako světlo věků. A zde jsou její slova: „Bílé světlo jeho slávy zachycené na obraze byly moje poslední tahy štětcem. Po dokončení obrazu jsem seděla ještě hodinu dívajíc se na něho, a bez mrknutí oka jsem se nechala naplňovat touhou po Bohu. Chci být jako strom, který nese dobré ovoce a je vždy připravený na příchod Krále“. Andrea Příbytná

2. DÍL

SOUŽENÍ SVĚTA

106

Až odchod světla a příchod veškeré duchovní temnoty na svět způsobí jeho velké soužení. Na vytržení mezi rozlomením třetí a čtvrté pečeti nejvíce poukazuje to, jaká hrůza přijde na svět po rozlomení té čtvrté. Přijde kompletní říše tmy, kterou Bůh navždy oddělil od světla. To by se v takové míře nemohlo stát, pokud by předtím z tohoto světa neodešlo světlo. Dokud bylo na zemi, bránilo jejímu příchodu v takovém rozsahu. Sůl konzervuje a brání šíření hniloby a světlo zase brání tmě. Pokud tedy na zemi nastane úplná vláda království tmy, znamená to, že království světla zde již nebude. Že světlo a tma nemohou být v takové míře vedle sebe, ukazuje výrok z Genesis 1:3-4 *I řekl Bůh: „Buď světlo!“ A bylo světlo. Viděl, že světlo je dobré, a oddělil světlo od tmy.* Řekl to před tím, než stvořil světla a hvězdy na nebeské obloze. Nemluvil tedy o denním světle, ale o oddělení dvou duchovních světů. Světla a tmy, které od té doby nemohou být spolu a jsou navždy odděleny.

1. KAPITOLA

Hospodin nad Izraelem

ROZLOMENÍ ČTVRTÉ PEČETĚ (ROK 2024).

JÁ JSEM VZKŘÍŠENÍ A ŽIVOT (JAN 11:25).

Zjevení 6:7-8 A když Beránek rozlomil čtvrtou pečeť, slyšel jsem hlas čtvrté bytosti: „Pojď! A hle, kůň sinavý, a jméno jeho jezdce Smrt, a svět mrtvých zůstával za ním.

Těm jezdcům byla dána moc, aby čtvrtinu země zhubili mečem, hladem, morem a dravými šelmami“. Nad světem bude tma, ale nad Izraelem světlo. Příklad tmy svědčí o tom, že světlo světa a sůl země jsou pryč. Co zdržovalo příchod antikrista, je odstraněno a duchovní tma pokryje všechny národy (kromě Izraele). Sůl konzervuje. Odchodem křesťanů začne prudký rozklad země. Svět se zahálí do nejhustší temnoty ve své historii. Předpovídané Boží soudy a jeho rány zasáhnou celou zemi. Antikrist pobije dvě miliardy lidí a nakonec třetinu celé populace. Představme si jídlo po tmě bez jediného zrnka soli, asi tak bude chutnat život na zemi po vytržení křesťanů. *Matouš 5:13-14 „Vy jste sůl země; jestliže však sůl pozbude chuti, čím bude osolena? K ničemu již není, než aby se vyhodila ven a lidé po ní šlapali. Vy jste světlo světa. Nemůže zůstat skryto město ležící na hoře“.* Mnozí uvidí všechny ty hrůzy a ztratí touhu po životě, který se promění v jeden obrovský koncentrační tábor. *Zjevení 9:6 V ty dny budou lidé hledat smrt, ale nenajdou ji, budou si přát zemřít, ale smrt se jim vyhne.* Dábel zotročí kromě Izraele celý svět (*Daniel 7:23*). Mimo židovské území se nikde nebude veřejně kázat a zvěstovat Boží slovo.

TEMNOTA A SOUMRAK POKRYJE NÁRODY,

ALE NAD IZRAELEM VZEJDE HOSPODIN JAKO RANNÍ SLUNCE.

Nad světem je dnes světlo evangelia (zvěstuje se všem národům), ale nad Izraelem to ani zdaleka není v takové míře možné. Tím světlem evangelia je poznání Ježíše Krista. Všem národům se dnes káže evangelium a přináší spasení skrze víru v Ježíše Krista. Po vytržení se to změní. Svět pokryje temnota, ale nad Izraelem vzejde Hospodinova sláva, což je Kristus. *Izajáš 60:1-2 Povstaň, rozjasni se, protože ti vzešlo světlo, vzešla nad tebou Hospodinova sláva. Hle, temnota přikryje zemi, soumrak národy, ale nad tebou vzejde Hospodin a ukáže se nad tebou jeho sláva.* Toto je úhelný kámen eschatologického obrazu světa v nejbližších letech. Svět bude pronásledovat zanechané křesťany a v Izraeli se bude zvěstovat, že Ježíš je Kristus. Židé otevřou srdce tomu, kterého odmítali dva tisíce let. Definitivně se tak naplní časy oddělené pro pohany, kdy svobodně poslouchali a šířili evangelium. Naplno se však otevřou pro Izrael. Tlak, který se dnes proti Židům znovu stupňuje, způsobuje, že mnozí Židé přemýšlejí o návratu do své vlasti. Jen z Francie se v letech 2014 – 2015 vystěhovalo do Izraele několik tisíc rodin. Vypadá to na Boží plán s jeho lidem. Ochránit je před tím, co zanedlouho přijde na svět. V čase, kdy soumrak přikryje národy, chce mít všechny doma. Aby byli na místě, kde nad nimi vzejde Hospodin jako ranní slunce. Je to vážný signál, že odchod Církve je

velmi blízko. Izrael bude zanedlouho pro Židy jediným bezpečným místem na celé zemi.

UŽ MĚ NESPATŘÍTE, DOKUD NEPŘIJDE TEN DEN,
KDY ŘEKNETE: „JEŽÍŠ JE NÁŠ KRISTUS!“

„Až řeknete“ – toto postavil Pán Ježíš jako podmínku svého druhého příchodu. Lukáš 13:34-35 *„Jeruzaléme, Jeruzaléme, který zabíjíš proroky a kamenuješ ty, kteří jsou k tobě posláni, kolikrát jsem chtěl shromáždit tvé děti jako slepice svá kuřata pod křídla, ale nechťeli jste. Hle, váš dům se vám zanechává pustý. Pravím vám, že mne zajisté nespatriíte, dokud nepřijde ten den, kdy řeknete: Požehnaný, který přichází ve jménu Pána“*. Velmi přesně to vystihl Arnold G. Fruchtenbaum: „Ježíš nepřijde znovu, dokud židovský národ nebude prosit, aby přišel. Ježíš opustil tuto zemi na základě odmítnutí. Nevrátí se, dokud ho nepřijmou. To je podmínka jeho příchodu. Tak jako židovští vůdci přiměli lid k tomu, aby ho odmítl, tak stejně musí přijít a vést lidi k tomu, aby ho přijali. Přijetí Ježíše celým židovským národem je podmínkou jeho druhého příchodu. Vytržení oddaných křesťanů už není vázané žádnou podmínkou, může nastat kdykoliv. Avšak návrat Ježíše na zem a ustanovení jeho království podmínku má: Spasení Izraele jako národa“.

108 Židé dennodenně volají k Bohu, aby přišel jejich Mesiáš. On ale přijde až tehdy, když budou volat jeho jméno: „Ješua HaMassiach“ – Ježíš je Mesiáš (Spasitel). Pokud vás někde odmítnou, nikdy se tam nevrátíte bez osobního pozvání. Riskovali byste, že to udělají znovu. Ale pokud vás budou naléhavě prosit a zvat, budete vědět, že se jejich postoj změnil. To se stane po vytržení, když se naplní milost darovaná pohanům a bude obnovena pro lid Izraele (Římanům 11). Ozeáš 3:5 *„Potom se však izraelští synové obrátí a budou hledat Hospodina, svého Boha, i svého krále Davida. Se strachem přiběhnou k Hospodinu a jeho dobrotě v posledních dnech“*.

Proč jsou Židé, Boží vyvolený národ? Bůh si je vyvolil skrze Abraháma, Izáka a Jákoba proto, aby v jejich středu zachoval poznání jediného, skutečného a pravého Boha. Z toho důvodu jim byly svěřeny Svaté Písma a všechny zaslíbení o příchodu Božího Syna na svět. Nebýt vyvolení lidu Izraele, nebyl by dnes ani jediný křesťan. Kdo doopravdy miluje Boha, musí milovat i lid smlouvy, který si zamiloval a vyvolil Bůh Izraele.

Naplněná proroctví

„BUDOU VZHlíŽET KE MNĚ, KTERÉHO PROBODLI“.

Židé jako první pochopí, kam se ze země podělo takové množství lidí. Velmi brzy porozumějí, že pokud křesťané zmizeli během Svátku troubení a ještě k tomu při zatroubení poslední polnice, má to jediné vysvětlení. Pokud toto udělal Ježíš, v něhož křesťané věřili a který jim to slíbil, pak Ježíš musí být Kristus. Jejich Mesiáš. Ten, kterého vydali Pilátovi, aby ho ukřižoval, vzal Církev. Tato událost (vytržení) přesvědčí mezi Židy i ty nejzarytější odpůrce Ježíše, že On je Kristus. Tehdy se naplní slovo proroka Zacharjáše 12:10-11 *„Ale na dům Davidův, na toho, jenž sídlí v Jeruzalémě, vyleji ducha milosti a proseb o smilování. Budou vzhlížet ke mně, kterého probodli. Budou nad ním naříkat, jako se naříká nad smrtí jednorozeného, budou nad ním hořce lkát, jako se hořce lká nad prvorozeným. V onen den se bude v Jeruzalémě rozléhat nárek jako nárek pro Hadad-rimóna na pláni u Megida“*. Je to hořký nárek nad poznáním, že ten, kterého nechali umučit Římany, je jejich skutečný Mesiáš. Ponižili ho a stovky let ho pokládali za falešného proroka. Nechtěli o něm ani slyšet. Proto ten nárek a hořký pláč, protože se jim otevrou oči a porozumějí Písmům. Poznají, že prorok Izajáš do nejmenších detailů popsal smrtelný zápas udatného Mesiáše, který jako lev z Judy hrdinsky bojoval za jejich spásu, zatímco oni ho zavrhli a křičeli: „Ukřičuju!“ Pro křivdu, kterou na něm spáchali, se jejich nárek bude šířit po celé izraelské zemi. Izajáš 53:3-7 *„Byl v opovržení, kde kdo se ho zřekl, muž plný bolestí, zkoušený nemocemi, jako ten, před nímž si člověk zakryje tvář, tak opovržený, že jsme si ho nevážili. Byly to však naše nemoci, jež nesl, naše bolesti na sebe vzal, ale domnívali jsme se, že je raněn, ubit od Boha a pokořen. Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni. Všichni jsme bloudili jako ovce, každý z nás se dal svou cestou, jej však Hospodin postihl pro nepravost nás všech. Byl trápen a pokořil se, ústa neotevřel; jako beránek vedený na porážku, jako ovce před střihači zůstal němý, ústa neotevřel“*.

„Přichází k tobě tvůj král, jede na oslu“. Oslátko je korunním důkazem, že Mesiáš zde již byl a jiný než Ježíš už nikdy neprijde. Pravdivosti tohoto Písma porozumějí Židé až po vytržení křesťanů. Zacharjáš 9:9-10 *„Rozjásej se, sijónská*

110 *dcero, dcero jeruzalémská, propukni v hlahol! Hle, přichází k tobě tvůj král, spravedlivý a zachráněný, pokořený, jede na oslu, na oslátku, osličím mláděti. Vymýtím vozy z Efrajima a z Jeruzaléma koně; válečný luk bude vymýcen. Vyhlásí pronárodům pokoj; jeho vláda bude od moře k moři, od Řeky až do dálav země*“. Není možné, aby dnes někdo přišel a naplnil prorocké slovo Zacharjáše. Umíme si představit, že bude místo automobilu používat osla? Jak bláznivě by musel znásilnit naplnění tohoto proroctví. Židé, kteří nevěří v Ježíše jako Krista, však očekávají, že někdo takový přijde. Ale to je nemožné! Jak se může toto proroctví v současnosti naplnit? Právě proto je v něm takový důraz na podrobný popis osla: „Na oslu, na oslátku, osličím mláděti“. Aby bylo jasné, že nepřiletí letadlem ani nepřijede autem a že se jeho příchod na oslátku určitě nestane v tomto století. Proroctví o králi, který přijde na oslátku, je nezvratným důkazem Písem, že Ježíš je Kristus. Příchod na oslátku naplnil před 2000 lety. Tehdy ho na něm viděl a uvítal celý Jeruzalém. To, že vyhlásí pronárodům pokoj a jeho vláda bude od moře k moři až do dálav země, naplní při svém druhém příchodu. *Matouš 21:5-11 Povězte dceři síónské: „Hle, král tvůj přichází k tobě, tichý a sedící na oslici, na oslátku té, která je podrobena jhu“.* Učedníci šli a učinili, co jim Ježíš přikázal. Přivedli oslici i oslátko, položili na ně pláště a on se na ně posadil. A mohutný zástup prostíral na cestu své pláště, jiní odsekávali ratolesti stromů a stlali je na cestu. Zástupy, které šly před ním i za ním, volaly: „Hosanna Synu Davidovu! Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodínově! Hosanna na výsostech!“ Když vjel Ježíš do Jeruzaléma, po celém městě nastal rozruch; ptali se: „Kdo to je?“ Zástupy odpovídaly: „To je ten prorok Ježíš z Nazareta v Galileji“.

„Hle, vyryl jsem si tě do dlaní“. Tato slova Kristus do nejmenších podrobností naplnil na golgotském kříži. *Izajáš 49:14-16 Sijón říkával: „Hospodin mě opustil, Panovník na mě zapomenul“.* Cožpak může zapomenout žena na své pacholátko, neslitovat se nad synem vlastního života? I kdyby některé zapomněly, já na tebe nezapomenu. *Hle, vyryl jsem si tě do dlaní, tvé hradby mám před sebou stále. Zacharjáš 13:6 Řekne-li mu kdo: „Co to máš na prsou za rány?“; odpoví: „Tak jsem byl zbit v domě těch, kdo mě milovali“.*

„Dělí se o mé roucho, losují o můj oděv“. *Žalm 22:16-20 Jako střep vyschla má síla, jazyk mi přisedl k patru. Vrháš mě do prachu smrti! Smečka psů mě kruhem svírá, zlovolná tlupa mě obklíčuje; sápour se jako lev na mé ruce a nohy, mohu si spočítat všechny své kosti. Pasou se na mně svým zrakem. Dělí se o mé roucho, losují o můj oděv. Nebud' mi vzdálen, Hospodine, má sílo, pospěš mi na pomoc! Jan 19:23-24 Když vojáci Ježíše ukřižovali, vzali jeho šaty a rozdělili je na čtyři díly, každému*

vojákovi díl; zbýval ještě spodní šat. Ten šat byl beze švů, odshora vcelku utkaný. Řekli si mezi sebou: „Netrhejme jej, ale losujme o něj, či bude!“ To proto, aby se naplnilo Písmo: „Rozdělili si mé šaty a o můj oděv metali los“. To tedy vojáci provedli.

„PO JERUZALÉMU BUDOU ŠLAPAT POHANÉ,
DOKUD SE JEJICH ČAS NESKONČÍ“.

Židé se v roce 66 n. l. vzbouřili proti Římu. Nato přitáhl Vespasián a s několika legiemi obléhal Jeruzalém. O dva roky později spáchal císař Nero sebevraždu a v Římě nastal boj o trůn. Ukončily ho až východní legie, které po porážce Vitelliových legií prohlásily za císaře Vespasiána. Ten upustil od dobývání Jeruzaléma a odtáhl do Říma na korunovaci a kvůli upevnění vlády nad impériem. Tehdy nastal okamžik, který Ježíš předpovídal: „Když uvidíte obklíčený Jeruzalém, nevcházejte do něho, a kteří jste v Jeruzalémě, odejděte z něho“. Křesťané, kteří znali jeho slova a viděli obklíčený Jeruzalém, poslechli. Většina Židů ale zůstala, protože věřili, že se Bůh právě oslavil a zlomil sílu Říma. O dva roky později se však vrátil Titus (Vespasiánův syn) a Jeruzalém v roce 70 n. l. dobyl. Tehdy se naplnilo slovo, které předpověděl Ježíš v Lukáši 21:20-24 „Když uvidíte, že Jeruzalém obklíčují vojska, tu poznáte, že se přiblížila jeho zkáza. Tehdy ti, kdo jsou v Judsku, ať uprchnou do hor, kteří jsou v Jeruzalémě, ať z něho odejdou, a kteří jsou po venkově, ať do něho nevcházejí, poněvadž jsou to dny odplaty, v nichž se má naplnit vše, co je psáno. Běda těhotným a kojícím v oněch dnech! Neboť bude veliké soužení na zemi a hněv proti tomuto lidu. Padnou ostřím meče, budou jako zajatci odvedeni mezi všechny národy, po Jeruzalému budou šlapat pohané, dokud se jejich čas neskončí“. Odpor Židů při obraně Jeruzaléma do hrůzostrašných podrobností popisuje Josephus Flavius v knize „Válka židovská“. Legie, rozzuřené obrovskými ztrátami, navzdory Titovu zákazu podpálily chrám. Při požáru se jeho zlato rozteklo do spár mezi kvádry. Vojáci ve snaze dostat se ke zlatu neoponechali z chrámu kámen na kameni. Doslovně tak naplnili slova Pána Ježíše, která o chrámu předpověděl svým učedníkům. Matouš 24:1-2 *Když Ježíš vyšel z chrámu a odcházel odtud, přistoupili k němu učedníci a ukazovali mu na chrámové stavby. On však jim řekl: „Vidíte toto všechno? Amen, pravím vám, že tu nezůstane kámen na kameni, všechno bude rozmetáno“.* Naplnilo se zpusťování Jeruzaléma a zboření druhého chrámu. Bylo zabito více než milion Židů. Zajatci byli zavlčeni mezi všechny národy. Po roce 100 n. l., za vlády císaře Trajána, nesměl v Jeruzalémě pod hrozbou trestu smrti bydlet žádný Žid. Naplnila se tak slova židovských proroků o rozptýlení lidu Izraele mezi všechny národy země. Po vytržení, až se naplní čas pohanů, přestanou

111

po Jeruzalému šlapat pohané. Dnes ještě chybí Chrámová hora. Srdce Jeruzaléma je velkým jablkem sváru. Po ní šlapou pohané okázale a doslova. Židé tam mají přístup jen s propustkou a v doprovodu židovské policie. Na místě, kde kdysi stál chrám Boha Izraele, musí ze strany Arabů ve velké tísní snášet mnohé urážky. Na této hoře původně stál první i druhý chrám. Dnes mají na jejich místě Arabové svoje mešity (Al-Aksá a Skalní dóm). Je velmi pravděpodobné, že po vytržení budou Arabové z této hory vyhnáni. Ne proto, aby tam Židé postavili svůj chrám, ale jednoduše proto, aby se naplnilo Písmo z Lukáše 21:24.

3. KAPITOLA

Antisemitismus

112

Roku 1943 se v New Yorku Albert Einstein zeptal Solomona Michoelse (ředitele židovského divadla v Moskvě): „Je v Rusku antisemitismus?“ A Michoels mu odpověděl: „Pane profesore, o čem to mluvíte? Antisemitismus v Sovětském svazu? Vy zertujete!“ Ale Einstein reagoval přímo: „Neříkáte mi pravdu, Solomone. Židé vždy žili a žijí ve stínu antisemitismu“. Určitě jste si někdy položili otázku: „Odkud se bere tolik nenávisti vůči Židům?“ *Genesis 18:17-19 A Hospodin řekl: „Cožpak budu před Abrahamem tajit, co chci udělat? Abraham se jistě stane velikým a mocným národem a budou v něm požehnány všechny národy země. Neboť jsem se s ním sblížil, takže přikáže svým synům a svému domu po sobě, aby zachovávali Hospodinovu cestu a konali spravedlnost a právo, aby Hospodin Abrahamovi naplnil to, co o něm řekl“.* Věřím, že toto je odpověď: „Neboť jsem se s ním sblížil, takže přikáže svým synům a svému domu po sobě, aby zachovávali Hospodinovu cestu“. Kvůli Hospodinově cestě, kvůli Bohu Izraele, kvůli Bohu Bible. Duchovní svět, který stojí proti Bohu, zákonitě stojí i proti Židům. Bůh má s nimi plán a chce skrze ně zjevit svou slávu mezi všemi národy. *Ezechiel 36:23 „I poznají pronárody, že já jsem Hospodin, je výrok Panovníka Hospodina, až na vás ukáži před jejich očima svou svatost“.* Ještě jednou si dovolím citovat zakladatele a ředitele Ariel Ministries, Dr. Arnolda Fruchtenbauma: „Pokud správně pochopíme podmínku pro Ježíšův návrat na zem, můžeme lépe porozumět teologickému podkladu antisemitismu a faktu, že od dob Abrahama se vede boj proti židovskému lidu. Satan ví, že jeho

kariéra skončí, až Ježíš znovu přijde. A taktéž ví, že Ježíš přijde až potom, co ho o to bude židovský národ prosit. Kdyby ďábel mohl zničit Židy před druhým příchodem, Ježíš by nepřišel a jeho (satanova) kariéra by byla věčná. Proto všechny ty pogromy a proto holocaust za nacismu. Války proti Židům v celé historii jsou války satanovy, aby zabránil Kristovu příchodu na zem“.

29. 11. 1947 rozdělila rezoluce OSN Palestinu mezi dva státy. Arabský a židovský. Jeruzalém měl být podle tohoto návrhu pod správou OSN, územím nikoho. Izrael rozdělení hranic akceptoval. Arabové plán zavrhl a židovský stát odmítli. Když Židé vyhlásili o půl roku později, 19. 5. 1948, na základě této rezoluce vznik svého státu, Palestinci a okolní arabské státy v obrovské přesile zaútočili na Izrael. Titulky jejich novin tehdy hlásaly: „Utopíme všechny Židy ve Středozemním moři“. Neuvědomili si však, že nebojují s Židy, ale s Bohem Izraele! Židé čelili přesile 60:1. Šest dobře vycvičených a slušně vyzbrojených armád proti někomu, komu „včera“ vznikl stát. Dobře víme, jak to skončilo. Písmo zjevuje, že Bůh Izraele navrátí Židy do jejich vlasti a potom svrhne pýchu národů, které tupily jeho lid a vyvyšovaly se nad něj. To všechno se dnes děje před našima očima. *Žalm 83:5-9 Pojdme, praví, vyhladíme je, ať národem nejsou, ať se nikdy jména Izraele ani nevzpomenou! Tak se spolu svorně uradili, uzavřeli proti tobě smlouvu stany edómské a Izmaelci, Hagrejci i Moáb, Gebal, Amón s Amálekem, Pelištea, ti, kdo sídlí v Týru, Ašúr se k nim také přidal. Paží synů Lotových se stali. Sofonjáš 2:9-10 „Proto, jakože jsem živ, je výrok Hospodina zástupů, Boha Izraele, Moáb bude jako Sodoma a synové Amónovi jako Gomora: zaplevelená zem, solná jáma a pustina až navěky. Ostatek mého lidu je oloupí, zbytek mého národa je zdědí. To jim patří za jejich pýchu, protože tupili lid Hospodina zástupů a vyvyšovali se nad něj“.* Pelištejci jsou v Pásmu Gazy. Gebalci a Týřané v Libanonu. Amálekovci jsou Arabové na Sínaji. Izmaelité v Saudské Arábii a Hagrejci v Egyptě. Edóm, Amón a Moáb je Palestina a Jordánci jsou synové Lota. Asýrie je Sýrie a Írák. Elamité jsou Íránci.

Bůh Bible není Bohem Koránu. Mezi tím, co učí Písmo a Korán, je propastný rozdíl. Z Bible mluví Duch života. Doktríny, které jsou v křesťanství svaté, jsou pro islám rouháním. A doktríny svaté pro islám jsou rouháním z pohledu biblických pravd. Nehledejme zde kompromis. Nenajdeme ho. Je ale důležité připomenout jinou věc. Bůh nezavrhł islámský svět. Svou milostí navštíví ty, kteří se ve svém svědomí nedali zatáhnout do nenávisti vůči Židům. Takovým se dá poznat a ponechá je do Kristova Tisíciletého království. Svědčí o tom Izajáš 19:19-21 „*V onen den bude mít Hospodin oltář uprostřed egyptské země a posvátný sloup při jejich hranicích bude zasvěcen Hospodinu. Bude to znamením a svědectvím o Hospodinu*

zástupů v egyptské zemi. Když budou volat k Hospodinu kvůli utiskovatelům, pošle jim zachránce, aby je obhájil a vysvobodil je. Hospodin se dá poznat v Egyptě; Egypťané poznají v onen den Hospodina a budou ho uctívat obětním hodem a obětním darem, budou Hospodinu skládat a plnit sliby“. Izajáš 17:3 „Zanikne pevnost v Efrajimu i království v Damašku. S pozůstatkem Aramejců to dopadne jako se slávou Izraelců, je výrok Hospodina zástupů“. Zacharjáš 14:16 „Všichni pak, kdo zbyli ze všech pronárodů, které vytáhly proti Jeruzalému, budou každoročně putovat, aby se klaněli Králi, Hospodinu zástupů, a slavili slavnost stánků“.

4. KAPITOLA

Čas antikrista

„KDE BUDE TĚLO, TAM SE SLÉTNOU I SUPÍ“.

114

Svět po vytržení oddaných křesťanů popsal Ježíš jednou větou: Supi se slétají k zanechanému tělu. Lukáš 17:34-37 *Pravím vám: „Té noci budou dva na jednom loži, jeden bude přijat, a druhý zanechán. Dvě budou mlít spolu obilí, jedna bude přijata, a druhá zanechána. Dva budou na poli, jeden bude přijat, a druhý zanechán“.* Když to slyšeli, otázali se ho: „Kde to bude, Pane?“ Řekl jim: „Kde bude tělo, tam se slétnou i supi“. Nad světem, z kterého odejde světlo, se shromáždí říše tmy jako orlové a supi nad mrtvolami. Nic z toho zlého, co přijde na svět po odchodu křesťanů, se izraelské země nedotkne, až do úplně posledních let antikristovy vlády.

„ANTIKRIST POZŘE CELOU ZEMI, PODOUPE JI A ROZDRTÍ“.

Jeho vláda nad světem se naplní v prorockém slově z Daniele 7:23 *„Čtvrté zvíře – na zemi bude čtvrté království, to se bude ode všech království lišit; pozře celou zemi, podupe ji a rozdrtí“.* Tato vláda se bude lišit od všeho, co kdy světu vládlo. Jejím výsledkem bude absolutní zkáza země. V žádném případě nebude trvat pouze těch sedm legendárních let, o kterých mluví skoro každý vykladač eschatologie. Vysvětlím, proč se mylí. Celá vláda antikrista potrvá podle znamení, proroctví a logických argumentů okolo 20 až 30 let. Sedm let, o nichž mluví Písmo, bude až posledních sedm let jeho vlády. Zdůrazňuji – posledních sedm. Hitler vládl

v Německu celých 12 let. Když však jeho armáda v roce 1938 obsadila české Sudety, začalo posledních sedm let jeho říše. Podobně se i příchodem dvou svědků (Zjevení 11:3-13) odstartuje posledních sedm let říše antikrista. Pouhých sedm let jeho vlády je mýtus. Za takovou dobu by nikdy neovládl svět. A už vůbec by ho nestihl rozdrtit, pozřít, podupat a označit znamením šelmy čela a pravé ruce všech lidí. Až tak ho zase nepřeceňujme. Stačí si jen uvědomit, co všechno musí udělat, aby ovládl svět. Pod svou vládou potřebuje dostat všechny světové velmoci. Než ho budou respektovat, musí se i oni sami mezi sebou sjednotit. Až ovládne tyto velmoci, postaví obrovskou armádu, se kterou potáhne na Izrael. To se však začne formovat až v období těch posledních sedmi (mýtických) let. V době, kdy už bude mnoho let vládcem všech národů.

Není lehké popsat svět po vytržení, ale můžeme se zaměřit na některé zásadní věci. Sociální a ekonomický dopad na celý svět bude nepředstavitelný. V okamžiku budou kolabovat všechny světové burzy. Ekonomika se zhroutí jako nikdy předtím. Nebude to zahynutí světa, ale začátek jeho zpusťování. 1. Tesalonickým 5:3 *Až budou říkat: „je pokoj, nic nehrozí“, tu je náhle přepadne zhouba jako bolest rodičku, a neuniknou.* Miliony lidí budou svědky okamžitého zmizení někoho ze svého okolí. Televizní štáby budou neustále vysílat svědectví těch, kteří viděli, jak se před jejich očima někdo ztratil. Destrukce a katastrofy budou přítomné na každém kroku.auta bez řidičů, kteří byli za jízdy vytrženi. Ucpané dálnice a kolaps dopravy. Média budou mít jediné téma: „Kam zmizely tisíce lidí?“ Celým světem to otřese na nejvyšší míru. Havarovaná letadla bez pilotů a zdevastovaná letiště. V leteckých koridorech je nepřetržitě ve vzduchu okolo 25 tisíc letadel. Dokážeme si představit, že by najednou několik desítek z nich spadlo? Policejní stanice budou přeplněné lidmi hledajícími své blízké, kteří se v ukrutném strachu a bezmocnosti nenechají odbýt. Realita podobná potopě světa. Všechny armády budou uvedeny do nejvyšší bojové pohotovosti, protože ateistický svět si to v první chvíli bude vysvětlovat jako útok z vesmíru.

Do vši té hrůzy ještě na zem přichází celá ďáblová říše a jeho království temnoty (Zjevení 12:12). Soumrak zachvátí všechny národy kromě Izraele. Generace, která bude v té době spravovat svět, vyrůstala v dětství na mléku magie. V útlém dětství byli ovlivněni démonickým myšlením. Spiritismem, okultismem a věštěním. „Harry Potter“ se stal cestou, jak zasvětit ty nejmenší do tajů tmy. Komu bude toto pokolení věřit, když na svět sestoupí říše tmy? Bibli ne. Té nerozumí a budou ji veřejně pálit. Budou věřit tomu, koho v raném dětství milovali. Kdo nejvíc ovlivňoval a zaměstnával jejich křehkou dětskou duši. Někteří křesťané si

myslí, že Bůh to neudělá. Nezpůsobil by přece na světě takovou katastrofu. Upřednostňují své emoce, a ne realitu biblických prorocství. On to však udělá, protože to řekl a protože to už v minulosti udělal. Při potopě světa tehdy zahynulo mnoho miliard lidí. Bůh vytržení přirovnal ke dnům Noeho. Svět zachvátí nepředstavitelná panika. Šok a hrůza zparalyzuje zemi a uvede ji do předsíně největšího soužení jejích dějin. Naplní se slovo z proroka Ageusa 2:7, že Bůh zatřese všemi národy a každým člověkem.

Zatímco Izrael obrátí své srdce ke Kristu, svět se bude vzpamatovávat z vytržení. Vlády celého světa budou hledat odpověď. Kristus vzal Církev? Nesmysl. Lidé, kteří jsou přesvědčení, že Bůh není, uvěří ďáblu i to nejláznivější vysvětlení. Protože na území Spojených států žije největší počet křesťanů, USA budou vytržením Církve postiženy nejvíce. Dlouholetí zastánci Izraele pravděpodobně přestanou být velmocí. Arabské země toto zemětřesení světa pocítí nejméně. Vždy pronásledovali křesťany a nedovolili, aby v jejich zemích působili misionáři. Velké asijské státy jako Čína, Indonésie, Indie a Pákistán na tom budou podobně. Zmizení lidí z celé země semkne svět pod vládu osoby, která přijde s charismatem zachránce. Ideální podhoubí pro nástup antikrista. Podobně jako svého času přišel Hitler a postavil na nohy zničené Německo.

Antikrist začne časem (který neumíme odhadnout) pronásledovat pošetilé panny, protože zanechaní křesťané nebudou mlčet. Vydají se Bohu a všude budou říkat pravdu o tom, co se to vlastně stalo. Antikrist, podobně jako Hitler s Židy, představi světu viníky. Vyšetřováním se zjistí, že zmizelí lidé čekali na tento den. Na závěr přijdou s vysvětlením: „Tito fanatici čekali na návrat Ježíše Krista, a tak spáchali jakousi neidentifikovatelnou sebevraždu, aby co nejdříve byli s Kristem. Při ní všichni nenávratně a záhadně zmizeli“. Ďábel je otec lži. Pokud dokázal v minulosti přesvědčit svět o takovém bláznovství, jako je vývoj člověka z mikroorganismu, toto bude pro něho hračka. Pod ušlechtilou záminkou, aby se už nikdy neopakoval tak strašný den, zakážou jméno Ježíš! Jen si neumím představit, jak si lidé odvyknou, brát Boží jméno nadarmo do svých úst. Nastane těžké pronásledování zanechaných křesťanů coby viníků největší světové katastrofy. Každého, kdo by se hlásil ke jménu Ježíš, budou pronásledovat. Bolest světa bude velká a bez výhrad to přijme celá země. Zanechaní si ale dobře uvědomí svou chybu a ke Kristu se budou hlásit i za cenu ztráty svého života. Mnozí šlechtí lidé, kteří je budou poslouchat, uvěří jejich svědectví. Kristus se nebude kázat jako dnes, pro jeho jméno a svědectví se bude umírat. Antikrist ovládne svět nejen ekonomicky, ale i nábožensky. Bude možné věřit v bohy s malým „bé“, ale ne v Ježíše Krista.

ČÍSELNÝ KÓD 666 BUDE ČÍSLEM ČLOVĚKA.

Informační technologie pomohou k mocenskému ovládnutí miliard lidí. Číselný kód je dnes na každém výrobku, potom bude na čele nebo na pravé ruce každého člověka. Bude to spojeno s totálním podřízením antikristovi. Je zajímavé, že kód, který používáme dnes, popsal apoštol Jan kolem roku 95 n. l. Zjevení 13:15-18 *Je jí dáno, aby do sochy té šelmy vdechla život, takže ta socha mluvila a vydala rozkaz, že zemřou všichni, kdo před ní nepokleknou. A nutí všechny, malé i velké, bohaté i chudé, svobodné i otroky, aby měli na pravé ruce nebo na čele cejch, aby nemohl kupovat ani prodávat, kdo není označen jménem té šelmy nebo číslicí jejího jména. To je třeba pochopit: kdo má rozum, ať sečte číslice té šelmy. To číslo označuje člověka, a je to číslo šest set šedesát šest.* Čárový kód, který máme na všech výrobcích kvůli identifikaci, má většinou tři prodloužené dvojčárky. Jednu ve středu a dvě po stranách. Pod ostatními čarami je napsáno i číslo, ale pod nimi ne. Ty prodloužené dvojčárky jsou ale vždy šestky. Můžeme to vizuálně porovnat s čarami, pod kterými šestky zapsané jsou. Dohromady dávají ty tři prodloužené čáry číslo 666. Jak mohl Jan něco takového znát před dvěma tisíci lety? Jak mohl vědět, že bez toho kódu nic nekoupíme ani neprodáme? Jako vidění posledních dnů světa pod vládou antikrista mu to zjevil Pán. Žádná jiná technologie nezaznamenala za poslední roky tak mohutný rozmach jako IT systémy. Za vlády antikrista se člověk stane buď satanovým čipem, nebo Božím mučedníkem. Kdo nepřijme toto znamení na ruku nebo na čelo, zaplatí za to životem. Ale kdo ho přijme, zaplatí za to věčným životem.

117

ZABITÍ POD OLTÁŘEM.

Co se děje na zemi po rozlomení čtvrté pečeti, můžeme porozumět i z toho, co vidíme na nebi po rozlomení páté pečeti. Pod oltářem jsou duše zabitých pro Boží slovo a hlasitě volají po pomstě. To, kvůli čemu tak křičí, se jim tedy mohlo stát pouze mezi rozlomením čtvrté a páté pečeti. Zjevení 6:9-10 *Když Beránek rozlomil pátou pečeť, spatřil jsem pod oltářem ty, kdo byli zabití pro slovo Boží a pro svědectví, které vydali. A křičeli velikým hlasem: „Kdy už, Pane svatý a věrný, vykonáš soud a za naši krev potrestáš ty, kdo bydlí na zemi?“* Odhaluje to mnohé. Museli si projít něčím velmi těžkým. Čekali bychom, že budou zpívat chvály. Ale oni doslova křičí, aby byli pomstěni za svou krev na těch, kdo žijí na zemi. To soužení, z něhož přišli, bude opravdu strašné.

Z velkého soužení světa budou do nebe po vytržení postupně přicházet ještě dvě skupiny křesťanů. Mučedníci. Nebudou Kristovou nevěstou, protože svatbu

v nebi jednou provždy zmeškali, avšak budou spaseni. První skupinou budou zanechaní křesťané a ti, kteří pro jejich svědectví uvěřili v Krista. Druhou budou Židé pronásledovaní mimo území Izraele, kteří v Kristu poznají svého Mesiáše. *Zjevení 15:2-4 Viděl jsem jakoby jiskřící moře, planoucí ohněm, a viděl jsem ty, kteří zvítězili nad dravou šelmou, nesklonili se před jejím obrazem a nenechali se označit číslicí jejího jména. Stáli na tom jiskřícím moři, měli Boží loutny a zpívali píseň Božího služebníka Mojžíše a píseň Beránkovu: „Veliké a podivuhodné jsou tvé činy, Pane Bože všemohoucí; spravedlivé a pravdivé jsou tvé cesty, Králi národů. Kdo by se nebál tebe, Pane, a nevzdal slávu tvému jménu, neboť ty jediný jsi Svatý; všechny národy přijdou a skloní se před tebou, neboť tvé spravedlivé soudy vyšly najevo“.* Stojí na jiskřícím moři, mají Boží loutny a zpívají dvě písně. Mojžíšovu a Beránkovu. Mojžíšovu, neboť jsou to Židé, a Beránkovu, protože přijali Ježíše Krista (On je Beránek Boží). V soužení světa se vzeprou antikristovi a pro víru v Krista budou pronásledováni a zabiti spolu se zanechanými křesťany. Těm všem dal Pán jedno společné jméno (Matouš 25:40):

„MÍ NEJMENŠÍ BRATŘI“.

118

Budou hladoví, nemocní, na útěku a ve vězení, protože v soužení světa se nepokloní šelmě ani nepřijmou její číslo na ruku nebo na čelo (Zjevení 14:9). Zanechaní budou dobře vědět, že i když nebyli vytrženi, Bůh je nikdy neopustil. Takto jednal Hospodin se svým lidem i v minulosti. Pro hřích a neposlušnost je zanechal v ohni soužení, ale neopustil je. Bůh není jako ti lidé, kteří vám po vašem selhání už nedají druhou šanci a velmi lehce vás navždy vymažou ze svého života. Mluví o tom Izajáš 42:21-25 a pokračuje v kapitole 43:1-3. Zanechaní porozumějí, že i když Bůh trestá a působí bolest, neopustí. A proto se nebudou bát, až nastane záhuba. *Jób 5:17-21 Věru, blaze člověku, jehož Bůh trestá; kázeň Všemocného neodmítej. On působí bolest, ale též obváže rány, co rozdrtil, vyléčí svou rukou. Z šesti soužení tě vysvobodí, v sedmi nezasáhne tě nic zlého, vykoupí tě ze smrti v čas hladu a za války z moci meče, před bičem jazyka budeš ukryt, nebudeš se bát, až přijde zhoubá.*

Pokud jim někdo poskytne pomoc, bude zachráněn pro Milénium a na soudu národů prohlášen za spravedlivého. Izrael to dělá už dnes, když osoby nežidovského původu, které přispěly k záchraně Židů před holocaustem, každoročně oceňuje medailí „Spravedlivý mezi národy“. I na soudu národů nazve Pán takové lidi spravedlivými (Matouš 25:37). Marek 9:41 „*Kdokoli vám podá číši vody, protože jste Kristovi, amen, pravím vám, nepřijde o svou odměnu*“. Pokud bude za tak

malý projev dobroty vůči pronásledovaným tak velká odměna, svědčí to o tom, jak těžké bude po vytržení vyznávat víru v Krista. Přesto se mnozí obrátí k Bohu celým srdcem. Bude to však za cenu nejvyšší. V těch dnech bude za vlastnictví Bible poprava. Za holocaustu se pálila židovská literatura. Po vytržení budou veřejně pálit a ničit všechno, co by jen jediným slovem připomínalo Ježíše Krista. Poslušnost šelmě bude spojená s těžkým pronásledováním Pánových nejmenších. Už v evangeliích mluvil Pán o těžkém soudu nad těmi, kteří ubližují jeho maličkým (Marek 9:42 a Matouš 18:10). Nakonec vidíme, že v nebi budou v jedné chvíli až tři velké skupiny spasených křesťanů, ale každá na jiném místě. Pod oltářem budou zanechaní křesťané a ti, co uvěřili jejich svědectví. Na jiskřícím moři znovuzrození Židé, kteří přijali Krista po vytržení Církve. A na svatbě Beránka bude jeho nevěsta, která do nebes přijde jako první. Vytržená Církev, oblečená do čistého a nádherného kmentu. Zjevení 19:7-8 *Radujme se a jásejme a vzdejme mu chválu; přišel den svatby Beránkovy, jeho choť se připravila a byl jí dán zářivě čistý kment, aby se jím oděla. Tím kmentem jsou spravedlivé skutky svatých.*

ROZLOMENÍ PÁTÉ PEČETĚ (ROK 2033).

JÁ JSEM DOBRÝ PASTÝŘ (JAN 10:11).

Zjevení 6:9-11 *A když otevřel pátou pečeť, spatřil jsem pod oltářem duše zabitých pro Boží slovo a pro svědectví, které věrně drželi. A ti zvolali mocným hlasem: „Jak dlouho ještě, Panovníku, svatý a pravý, nebudeš soudit a trestat za naši krev ty, kdo bydlíš na zemi?“ A každému z nich bylo dáno bílé roucho a bylo jim řečeno, ať odpočinou ještě krátký čas, dokud se nenaplní počet jejich spoluotroků a jejich bratrů, kteří mají být zabíjeni jako oni. Kdo budou ty duše zabitých, jsme už popsali. Bílé roucho dostanou až tam, pod oltářem. Nevěsta dostane své roucho a proměněné tělo v povětří při vytržení. Ona nebude křičet pod oltářem o pomstu. Jí nikdo neřekne, aby čekala na doplnění svého počtu zabitých. Nepřijde na svatbu do nebe zabitím, ale vytržením. Pod oltářem budou odpočívát křesťané, kteří zmeškali svatbu v nebi (pošetilé panny – Laodikea). Během antikristovy vlády za svou víru zaplatí životem. Vidíme, že pronásledování pokračuje i po rozlomení páté a šesté pečetě. Svým způsobem je to druhý dopravní spoj do nebe. Víím, že je to těžký výraz, ale na lepší jsem nepřišel. Je velmi nebezpečné pohrávat si s myšlenkou, že pokud nebudu vytržen, „nevadí“, pojedu druhým spojem. Pokud mě Pán nevytrhne na svatbu jako svou nevěstu, mám ještě šanci dostat se do nebe jako mučedník. Tato myšlenka není nebezpečná v tom, že by to nakonec nemohla být pravda.*

Je nebezpečná právě v tom, že to může být až velmi bolestivá pravda. Ten druhý spoj totiž bude příliš těžká cesta.

Ti první přijdou do nebe vytržením, ti druzí zabitím. Osobně jsem přesvědčený, že mnoho zanechaných křesťanů si po vytržení uvědomí, o co přišli, a raději ztratí svůj život na zemi, než aby měli ještě jednou přijít o nebe. Tak by ho možná ztratili už navždy. Pronásledování zanechaných za vlády antikrista bude srovnatelné s holocaustem během druhé světové války. Pro demokratický a liberální svět je to dnes nepředstavitelné. Avšak v agónii světa po vytržení a taktéž příchodem celé říše tmy i samotného ďábla na zem bude lidskost člověka velmi otupena. V třicátých letech minulého století nikdo nepředvídal holocaust Židů. Naopak, všichni se vzájemně přesvědčovali, že svět něco takového nikdy nepustí. V koncentračních táborech bylo tehdy zavražděno šest milionů Židů. To, co zažijí zanechaní po vytržení, je pro nás nyní absolutně neuvěřitelné. Obraz světa jako hejno supů nepopíše nikdo. Zanechaní, kteří mohli být v nebi na svatební hostině, budou místo toho na zemi hlavním chodem na hostině supů. Bible tvrdí, že takové soužení ještě nikdy nebylo a nikdy víc už nebude. Nespoléhal bych se na to, že pokud se dnes stydím sloužit Kristu, potom budu jeho nadšený hrdina. Ty dny nakonec Pán zkrátí pro své vyvolené, kterým je lid Izraele (Matouš 24:22). V Armagedonu by totiž zahynul celý svět a s ním i všichni Židé. Armagedon, to není jen samotná bitva o Izrael, to je ďáblův poslední pokus, jak v jaderné válce zničit rukama lidí Boží stvoření.

„KDY UŽ, PANE SVATÝ A VĚRNÝ, VYKONÁŠ SOUD ZA NAŠI KREV“.

Na těch, kteří odpočívali pod oltářem, je pozoruhodná ještě jedna věc. Po jejich křiku o pomstu se stane něco, co si neumím vysvětlit jinak, jako tak, že Pán jejich křik vyslyší. O celých osm let uspíší čas svého příchodu na zemi. Do té doby jsou všechny pečete v nebi rozlamovány v cyklech po devíti letech, ale po jejich křiku se další pečeť rozlomí hned za rok. Vidíme to na schématu pečeti (na straně 90 – 91), kde je pátá pečeť rozlomena v roce 2033 a šestá hned nato, v roce 2034. Je to samozřejmě jen domněnka. Vybízí však k zamyšlení, když taková změna, zkrácení devítiletého cyklu na jeden rok, nastane až po velkém křiku zabitých mučedníků, kteří budou právě o toto prosit. Pán zanechá pošetilé panny, ale neopustí je. Nebudou vytrženi kvůli tomu, že nemají bílé roucho (svatost). Jsou nazi, ale v soužení světa si koupí zlato přečištěné ohněm a to bílé roucho dostanou v nebi pod oltářem. V peci soužení nakonec udělají přesně to, co Pán radil křesťanům v Laodikei před vytržením. Zjevení 3:18-19 „Radím ti, abys u mne nakoupil zlata ohněm

přečištěného, a tak zbohatl; a bílý šat, aby ses oblékl a nebylo vidět tvou nahotu; a mast k potření očí, abys prohlédl. Já kárám a trestám ty, které miluji; vzpamatuj se tedy a čini pokání“. Ale mnozí ho poslechnou až v soužení světa.

ROZLOMENÍ ŠESTÉ PEČETĚ (ROK 2034).

JÁ JSEM TA CESTA, PRAVDA I ŽIVOT (JAN 14:6).

Zjevení 6:12-17 A hle, když rozlomil šestou pečeť, nastalo veliké zemětřesení, slunce zčernalo jako smuteční šat, měsíc úplně zkrvavěl a nebeské hvězdy začaly padat na zem, jako když fík zmítaný vichrem shazuje své pozdní plody, nebesa zmizela, jako když se zavře kniha, a žádná hora a žádný ostrov nezůstaly na svém místě. Králové země i velmoži a vojevůdci, boháči a mocní – jak otrok, tak svobodný, všichni prchali do hor, aby se ukryli v jeskyních a skalách, a volali k horám a skalám: „Padněte na nás a skryjte nás před tváří toho, který sedí na trůnu, a před hněvem Beránkovým!‘ Neboť přišel veliký den jeho hněvu; kdo bude moci obstát?“ Rozlomení šesté pečetě zjevuje, že po ní nastane Kristův příchod na zemi. Ne hned, ale v době po ní. Od roku 2034 do rozlomení poslední sedmé pečetě v roce 2052 zbývá ještě 18 let. Pánův příchod, zdá se, nastane někdy v polovině té doby, okolo roku 2043. Samozřejmě, jsou to pouze velmi hrubé úvahy, protože ten „den a hodinu nezná nikdo, pouze můj Otec“, řekl Ježíš v Matouši 24:36. Naznačují to však znamení, která jsou před, během a po tomto roce.

- 25. 03. 2043 Zatmění Měsíce na svátek Esteřina půstu, kdy bude obklíčen Jeruzalém.
- 09. 04. 2043 Zatmění Slunce, které zčernalo jako smuteční šat – Ježíš přijde na Olivovou horu.
- 13. 03. 2044 Zatmění Měsíce na svátek Purim, kdy nastává velká radost z příchodu Mesiáše.

Toto je řeč nebeských znamení. Ale přesně v tomto eschatologickém obraze popisuje den Kristův i Písmo. *Zjevení 6:12 A hle, když rozlomil šestou pečeť, nastalo veliké zemětřesení, slunce zčernalo jako smuteční šat, měsíc úplně zkrvavěl. Jóel 3:3-4 Způsobím, že budou na nebi i na zemi divné úkazy: krev a oheň a sloupy dýmu. Slunce se zastře tmou a měsíc krví, dříve než přijde den Hospodinův, veliký a hrozný.* Ty ostatní roky do poslední pečetě v roce 2052 se pravděpodobně týkají obnovení světa a jeho přípravy k ustanovení Tisíciletého království na zemi.

Veliký Babylon

Na začátku 19. kapitoly Zjevení vidíme v nebi velkou radost nad odsouzením smilnice, která se po celou dobu vydávala za Kristovu Církev. A ačkoli jí to celý svět uvěřil, vždy byla jejím pravým opakem. Jméno „smilnice“ proto dokonale vystihuje její základní povahový rys. Nikdy se nechovala jako věrná nevěsta, ale vždy jako nevěrná nevěstka. Hlásila se k Bohu, ale pronásledovala jeho Církev. Když tedy nastal čas, Bůh na nevěstce pomstil krev své nevěsty. Proto taková radost v nebi nad jejím odsouzením. Satisfakce. Dnes i v minulosti přestalo velmi mnoho křesťanů rozlišovat mezi Kristovou nevěstou a nevěstkou Babylonu. Jednají tak, jako by Pán Ježíš v Písmu nikdy neukázal, že existuje nevěstka a že je nutné se od ní oddělit. Jako by v tom nebyl žádný rozdíl, jako by učení Písma a učení démonů bylo pouze názorový proud, a ne rozdíl mezi dvěma duchovními světy. Pro toto, se mnohým otevrou oči až po vytržení. Kvůli spojení s nevěstkou přijdou o svatbu v nebi a budou zanechání (2. Korintským 6:16-18).

122 Avšak Bůh chce zachránit všechny lidi bez rozdílu, protože miluje každého člověka. Apeluje hlavně na ty, kteří ještě nesplňují požadavky vytržení, aby se mohli stát nevěstou Beránkovou. Vyzývá všechny křesťany, aby nebyli součástí Babylonu, a vyšli z něho ven. Apoštol Ján ve svém vidění popsal mnohé podrobnosti pro budoucí generace. Odhaluje tajemství Babylonu a jeho znaky, aby každý křesťan měl dostatek času ho poznat a vyjít z jeho středu.

Proč je však tato nevěstka věrným obrazem Babylonu? Písmo nás upozorňuje, že se jedná o velké tajemství. Proto je to skryto i před mnohými, kteří patří Kristu. V jejím středu se kromě démonů ubytoval i Boží lid. Pán je ale vyzývá, aby to místo opustili. Zjevení 18:4 *Tu jsem uslyšel jiný hlas z nebe, který říkal: „Vyděte z ní, můj lide, abyste neměli účast na jejich hříších a nedostali z jejich ran“.* Bible popisuje Babylon jako smilnici, která sedí na šarlatové šelmě. Je matkou smilnic a je zpitá krví svatých. Co potom v jejím středu dělá Boží lid? Nevidí to, protože ta nevěstka se přetvařuje na jedinou pravou Církev a svádí učení, že je zástupcem Boha na zemi. 2. Korintským 11:14 *A není divu, vždyť sám satan se převléká za anděla světla.* Avšak jediným oficiálním zástupcem Boha a Krista na Zemi je Duch Svatý, který nás uvádí do všech pravd Písma Svatého. Jan 14:26 *Ale Přímlyvce, Duch Svatý, kterého pošle Otec ve jménu mém, ten vás naučí všemu a*

připomene vám všechno, co jsem vám řekl. Kristus podle Písma nemá zástupce, má pouze učedníky. Matouš 23:8-11 Vy však si nedávejte říkat „Mistře“. Jediný je váš Mistr, vy všichni jste bratři. A nikomu na zemi nedávejte jméno „Otec“. Jediný je váš Otec, ten nebeský. Ani si nedávejte říkat „Učíteli“. Váš učitel je jeden, Kristus. Kdo je z vás největší, bude váš služebník. V Babyloně je však část Kristovy Církve. Právě tito šlechetní, ale oklamání křesťané uvnitř Babylonu tahají do společenství s tímto duchem celou Církve. Ale Bůh je tahá opačným směrem. „Vyděte z ní, můj lide, abyste nedostali z jejích ran“. A to je důvod, proč o tom píšu. Souvisí to s vytržením. Těmi ranami totiž Pán naznačuje, že kdo tam zůstane, bude při vytržení zanechán. Ty rány, o kterých se zde zmiňuje, totiž přijdou na sužovaný svět až po vytržení. Ten druhý důvod je Jan Hus a všichni umučení a pronásledovaní křesťané v historii Církve. Drtivá většina z nich zaplatila svým životem za to, že této nevěstce neustoupila v boji o zachování víry v autoritu Písma. Jan Hus kázal z Bible a chtěl, aby byla srozumitelná všem lidem jako jediná autorita v otázkách víry. Důrazně napomínal, že Kristus je jediným Pánem a hlavou Církve. Vysvětloval, že pokud si slovo papeže protiče se slovem Krista, křesťané jsou povinni se podřídit Pánu a poslechnout slovo Písma, a ne slovo člověka.

Zjevení Jana 17. a 18. kapitola ukazuje na dvanáct znaků, které nám odhalují tajemství Babylonu; kdo je ta žena na šelmě. Otázka zní: „Proč to Bible tak podrobně popisuje?“ Je to proto, že je velmi důležité porozumět, že kromě skutečné Církve existuje i falešná církev, které Kristus (na rozdíl od té pravé) nikdy nebyl hlavou. A důležité je to i proto, abychom nebyli součástí té falešné, ale té živé, kde vládne Kristus. Kdo by popřel tyto znaky z Písma, zapřel by nejen historická fakta našich dějin, ale i skutečnost, kterou Janovi ukázal Kristus, a pohrdl by jeho zjevením. Pokud tedy najdeme někoho, kdo svým jednáním dokonale odpovídá popisu všech dvanácti znaků (ne jen některým z nich), budeme přesně vědět, kdo je „veliký Babylon“, kdo je „nevěstka“, kdo je „falešná církev“. Pojdme k prvnímu z nich.

1. „VELIKÁ SMILNICE, KTERÁ SEDÍ NA MNOHÝCH VODÁCH“.

Zjevení 17:1 Tu přišel jeden ze sedmi andělů, kteří měli těch sedm misek, a promluvil se mnou: „Pojď, ukážu ti soud nad tou velikou smilnicí, která sedí na mnohých vodách“. To, že je usazená, znamená vládu a moc. Zjevení 17:15 Ještě mi řekl: „Vody, které jsi viděl, kde ta smilnice sedí, jsou lidé a zástupy, národy a jazyky“. Falešná církev vládla mnohým národům. Po staletí korunovala jejich krále a zápasila o světskou moc nad jejich zeměmi. Zároveň bojovala o duchovní moc nad svědomím lidí a nad jejich vírou. Vzpomeňme násilí inkvizice. Chtěla ovládnout všechno

a všechny. Ježíš však Církev učil o vládě nad lidmi pravý opak (Matouš 20:25-28).

2. „SE KTEROU SMILNILI KRÁLOVÉ ZEMĚ A VÍNEM JEJÍHO SMILSTVA SE OPILI OBYVATELÉ ZEMĚ“.

Zjevení 17:2 Se kterou smilnili králové země a vínem jejího smilstva se opili obyvatelé země. Spolu s falešnou církví vládli králové země a nasákli její vzpourou proti Bohu. Svým vlivem prosazovali její pokřivené duchovní dogma proti pravdám Písma svatého. Smíchali čisté Boží slovo s učením démonů a uvrhli celý svět do modlářství. A tak i když mluvili o Kristu, přinášeli pouze duchovní tmou. Způsobili mnoho násilí, válek a nenávisti. Namísto života přinášeli smrt. Pokud máme v poháru čisté vody několik kapek smrtelného jedu, už nemluvíme o čisté vodě, ale o poháru jedu. Římanům 1:28-29 Protože si nedovedli vážít pravého poznání Boha, dal je Bůh na pospas jejich zvrácené mysli, aby dělali, co se nesluší. Jsou plni nepravosti. Kvůli nevěstce, která se vydávala za pravou církev a zároveň na celé čáře porušovala Boží zákony a pravdy Písma, nemohl svět porozumět pravdě o Kristu. Žena sedící na šelmě plní své pekelné poslání u těch, kteří nechápou, že Kristus s tou falešnou církví neměl nikdy nic společného. Život je v Písmu a v Kristu. V nevěstinci není život, ale pohár jedu a v něm pár kapek čisté vody. A to tehdy, když čtou z Písma svatého, aby pak ten život z Božího slova natáhli do schématu mrtvé démonské liturgie a zavedli lidi do modlářství. Tam se klanějí obrazům a sochám, líbají kámen a dřevo, modlí se k mrtvým a uctívají jejich kosti a lebky. To všechno dělají ve jménu Boha, který to všechno zakázal. A tak tím, co je v jeho očích největší ohavností, se rouhají Jeho jménu.

3. „SEDÍCÍ NA ŠELMĚ ŠARLATOVÉ BARVY, PLNÉ ROUHAVÝCH JMEN“.

Zjevení 17:3 A odnesl mne v Duchu do pustiny. Tu jsem uviděl ženu, sedící na šelmě šarlatové barvy, plné rouhavých jmen, mající sedm hlav a deset rohů. Nejvyšší kněz Izraele roztrhl své roucho a vykřikl: „Nač ještě potřebujeme svědky? Slyšeli jste rouhání“. To bylo tehdy, když Ježíš před židovskou radou potvrdil, že je Božím Synem. Přirozeně že se Pán nerouhal, protože Synem Božím je, ale je to ukázka, jak máme chápat rouhání. Někdo si přisvojí titul či jméno, kterým je možné nazývat jen samotného Boha. V Babyloně se modlí k „Marii“ a tituly, kterými ji oslovují, se rouhají Bohu. Jsou to jména, jakými je možné titulovat pouze samotného Boha a Krista. Modlitby plné rouhavých jmen.

4. „JE ODĚNA PURPUREM A ŠARLATEM A OZDOBENA ZLATEM, VE SVÉ RUCE MÁ ZLATOU ČÍŠÍ“.

Zjevení 17:4 *Ta žena byla oděna purpurem a šarlatem a ozdobena zlatem, drahými kameny a perlami; ve své ruce měla zlatou číši plnou ohavností a nečistot svého smilstva.* Biskupové a preláti mají purpurová roucha, kdežto kardinálové šarlatová. Pouze kněží jediné církve jsou takto oblečeni. Při mši v ruce drží zlatý pohár. Právě tím pohárem srazili pravdu z nebe na zem. Daniel 8:12 *Zástup byl sveden ke vzpouře proti každodenní oběti. Pravdu srazil na zem a dařilo se mu, co činil.* Učí, že v eucharistii se Kristus nekrvavým způsobem znovu obětuje svému Otci. Pokud se to v té číši znovu a znovu opakuje, pak se to nestalo jednou provždy na kříži. A proto se to musí konat znovu a znovu. Srazili pravdu Boží z nebe na zem. Tu pravdu, že nás Kristus jednou provždy vykoupil svou krví. Židům 9:24-28 *Vždyť Kristus nevesel do svatyně, kterou lidské ruce udělaly jen jako napodobení té pravé, nýbrž vesel do samého nebe, aby se za nás postavil před Boží tváří. Není třeba, aby sám sebe obětoval vždy znovu, jako když velekněz rok co rok s cizí krví vchází do svatyně; jinak by musel trpět mnohokrát od založení světa. On se však zjevil jen jednou na konci věků, aby svou obětí snal hřích. A jako každý člověk jen jednou umírá, a potom bude soud, tak i Kristus byl jen jednou obětován, aby na sebe vzal hříchy mnohých; po druhé se zjeví ne už kvůli hříchu, ale ke spáse těm, kdo ho očekávají.* Vojsko kněží proti Božímú slovu a jediné oběti Krista, která byla vykonána jednou provždy. Pod rouchem svatosti se v poháru eucharistie skrývá ohavná lež. Armáda kněží v duchovní válce proti Bohu Bible. Dělají si, co chtějí, a daří se jim.

125

5. A NA SVÉM ČELE MĚLA NAPSANÉ JMÉNO: „TAJEMSTVÍ, BABYLON, TEN VELIKÝ, MATKA SMILNIC A OHAVNOSTÍ ZEMĚ“.

Zjevení 17:5 *A na svém čele měla napsané jméno: „Tajemství, Babylon, ten veliký, matka smilnic a ohavností země“.* Babylon symbolizuje touhu přivlastnit si slávu, která patří Bohu. Vzpouřa je rysem charakteru cheruba, který v ráji oklamal Evu, když jí zpochybnil Boží slovo. Babylon stojí proti Písmu. Tma proti světlu. Lež proti pravdě. Modlářství proti uctívání Boha. Je to světu skryto jako tajemství! I velkým církevním vůdcům naší doby, kteří Babylon obdivují v osobě papeže a duchovně se s ním sjednocují. 2. Korintským 6:16-18 *Jaké spojení chrámu Božího s modlami? My jsme přece chrám Boha živého. Jak řekl Bůh: „Budu přebývat a procházet se mezi nimi, budu jejich Bohem a oni budou mým lidem“.* A proto vyjděte z jejich středu a oddělte se, praví Hospodin a ničeho nečistého se nedotýkejte, a já

vás přijmu a budu vám Otcem a vy budeteými syny a dcerami, praví Hospodin zástupů. Před Kristovým příchodem nastane velké odpadnutí. Ti, kteří se drželi Boha, od Boha odpadnou. Jedním z hlavních důvodů bude duchovní sjednocení s duchem Babylonu a odmítnutí autority Písma. Namísto toho, aby křesťané opustili Babylon a ctili Písmo, odpadnou od Písma a budou ctít Babylon.

6. „JE ZPITÁ KRVÍ SVATÝCH A KRVÍ JEŽÍŠOVÝCH SVĚDKŮ“.

Zjevení 17:6-7 *Uviděl jsem tu ženu zpitou krví svatých a krví Ježíšových svědků. Velice jsem užasl, když jsem ji uviděl. Anděl mi řekl: „Proč jsi užasl? Já ti řeknu tajemství té ženy a šelmy, která ji nese a má sedm hlav a deset rohů“.* Jediná instituce na světě, o níž můžeme zodpovědně prohlásit, že byla zpitá krví svatých a Ježíšových svědků, je „svatá inkvizice“. Středověká církevní soudní a policejní organizace pro potlačení kacířství. Na to nepotřebujeme ani osobního učitele dějepisu, ani diplom z Univerzity Karlovy. Kristus prohlásil, že jeho království není z tohoto světa, aby jeho služebníci museli bojovat mečem. Kdo mečem bojuje, mečem také zahyne (Matouš 26:52). Z historie víme pouze o jediné církvi, která založila svou říši na těžkém násilí vůči těm, kdo milovali Boha Bible. Zpitá krví svatých (Židé) a krví Ježíšových svědků (křesťané oddaní pravdám Písma) znamená, že těch pozabijených bylo velmi mnoho. Za tím je však utrpení konkrétních rodin, mužů, žen a dětí. Pokud by se to dělo dnes a byli by zabijeni naši nejbližší, stále bychom věřili, že je to Kristova Církev? Stále bychom tvrdili, že jen prochází jistou krizí? Ne! Řekli bychom, že je to satanova církev a Písmo by nám dalo za pravdu. Jan 8:44 *Váš otec je ďábel a vy chcete dělat, co on žádá. On byl vrah od počátku.* Ale co řekl apoštol Jan, když ji uviděl? Jan prohlásil: „Velice jsem užasl, když jsem ji uviděl“. Nad čím tak užasl? Když viděl lidi, kteří celému světu hlásají, že slouží Kristu, a přitom v jeho jménu zabíjejí ty, kdo Krista milují. Ježíš to však předpověděl. Jan 16:2-3 *„Budou vás vylučovat ze synagóg; ano, přichází hodina, že ten, kdo vás zabije, bude se domnívat, že tím uctívá Boha. To s vámi budou činit, protože nepoznali Otce ani mne.* Falešná církev v průběhu své existence pozabíjela miliony takzvaných kacířů. Většinou to byli křesťané, kteří chtěli zachovat čistotu své víry neposkrvněnou modlářstvím falešné církve. Odmítali se modlit k Marii a zavrhovali všechny církevní bludy té doby. Zaplatili životem. Vyhlazení hugenotů ve Francii pro odhodlání nevzdat se Písma. Upálení Jana Husa, kazatele evangelia, který se odmítal vzdát autority Božího slova. Vyvraždění valdenských v Itálii, kteří stovky let přepisovali Bibli a rozšiřovali lásku k Písmu svatému. Proto Bůh Janovi ukázal, že na nevěstce pomstí krev svých svatých. Zjevení 19:1-2 *Potom jsem slyšel mocný*

hlas jakoby obrovského zástupu na nebi: „Haleluja! Spasení, sláva i moc patří Bohu našemu, protože pravé a spravedlivé jsou jeho soudy! Vždyť odsoudil tu velikou nevěstku, která přivedla zemi do záhuby svým smilstvím, spravedlivě ji potrestal za krev svých služebníků, která lpí na jejich rukou“. Pravá Církev nikdy nezabývá, ale křísí mrtvé. Nešíří nenávist, ale lásku, protože její hlavou je Kristus a jeho přikázáním je: „Milovat budeš svého bližního jako sebe samého“. Vraždění je důkazem, že hlavou této falešné církve nikdy nebyl Kristus. Jan 16:3 „*To s vámi budou činit, protože nepoznali Otce ani mne*“. Ti, kteří po nich přebrali štafetu, se nezměnili. Ve veškerém modlářství stavějí na stejném duchovním základě. Na vzpouře proti učení Písma (2. Janova 1:9). Kolik lidí promarní svůj život jen pro nepochopení skutečnosti, že mají slovo Boha ctít a poslouchat nade všechno ostatní (Jan 12:48).

7. „SEDÍ NA SEDMI HORÁCH“.

Zjevení 17:9 *Zde je třeba mysli, která má moudrost: Těch sedm hlav je sedm hor, na nichž ta žena sedí.* Na sedmi pahorcích leží Řím a v něm je Vatikán. Pahorky tu ženu demaskují jako tu, která sedí ve Vatikánu na sedmi pahorcích italského Říma.

8. „JE VELIKÉ MĚSTO, KTERÉ MÁ

KRÁLOVSKOU MOC NAD KRÁLI ZEMĚ“.

Zjevení 17:18 *A ta žena, kterou jsi viděl, je veliké město, které má královskou moc nad králi země.* I když je Vatikán městský stát, ve skutečnosti je to království. Monarchie v čele s římským biskupem – papežem. Mít královskou moc nad králi země znamená mít nad nimi svou moc a právo je korunovat. Pouze dějiny Vatikánu jsou toho plné a propletené s dějinami světových království a korunovací jejich králů. Zjevení 18:1-4 *Potom jsem uviděl jiného anděla sestupovat z nebe: měl velikou pravomoc a země byla ozářena jeho slávou. Zvolal mocným hlasem: „Padl, padl veliký Babylon a stal se příbytkem démonů, vězením všech nečistých duchů a vězením každého nečistého a nenáviděného ptáka; neboť z vášnivého vína jejího smilstva pily všechny národy, i králové země s ní smilnili a obchodníci země zbohatli z moci jejího zhýralého přepychu“.* Tu jsem uslyšel jiný hlas z nebe, který říkal: *„Vyjděte z ní, můj lide, abyste neměli účast na jejich hříších a nedostali z jejich ran“.* Reformace, která začala 31. října 1517 a probíhala v 16. století, byla ve skutečnosti uposlechnutím této výzvy. Reformátoři poslechli Boha a opustili Babylon. Nевěstka proti nim pak rozpoutala války a násilí po celé Evropě. Ve skutečnosti to byl duchovní boj o zachování víry v čisté Boží slovo. Pán vyzývá oddané křesťany uvnitř Babylonu jak tehdy, tak i dnes, aby vyšli z jeho středu a zachovali svou

čistotu a oddanost Písmu. Mnozí o těchto věcech vědí, ale zůstávají tam pod záminkou, že chtějí pomoci těm, kteří tam žijí. Bůh však neřekl, že máme Babylon změnit, máme ho opustit.

9. VE SVÉM SRDCI PRAVÍ: „SEDÍM JAKO KRÁLOVNA
A VDOVA NEJSEM A HOŘE NIKTERAK NEUVIDÍM“.

Zjevení 18:7-8 *Protože ve svém srdci praví: „Sedím jako královna a vdova nejsem a hoře nikterak neuvidím – pro tuto příčinu přijdou v jeden den jeho pohromy, smrt a hoře a hlad, i bude spálen v ohni, protože PÁN, Bůh, jenž jej soudil, je silný“.* Přečetli jste si to pozorně? Královna nebes o sobě mluví v ženském rodě – „sedím jako královna“, ale Bůh ji soudí v mužském rodě – „i bude spálen v ohni“. Proč? Protože to není Marie, je to démon. Všude, kde se zjeví s tváří laskavé Marie, vyzývá k modlitbám za pokoj a mír, prý aby tam nevypukla válka. Lidé toho démona poslechnou a modlí se, jak to žádal. Avšak války a masakry tam přijdou i tak, nebo přesněji řečeno, „právě proto“. Je to kvůli tomu, že tito lidé se ve skutečnosti neobracejí s modlitbami k Bohu, ale v tom modlářství, když prosí o pomoc „Marii“, se obracejí na ďábla a jeho demony. Pro modlitby ke „královně nebes“ Pán důrazně napomínal svůj lid už skrze proroka Jeremjáše (Jeremjáš 44:15-30). Tehdy přísahal při svém velkém jménu, že lidé, kteří se klanějí „královně nebes“, navěky zahynou. Královně nebes uctívají pouze tam, kde je falešná církev. Avšak její modlářství zasahuje celý svět. Tam, kde se to děje ve velkém, vidíme obrovskou chudobu, války, korupci, kriminalitu a násilí.

10. „NIKDY UŽ V TOBĚ NEZASVITNE SVĚTLO LAMPY,
NIKDO UŽ V TOBĚ NEZASLECHNE HLAS ŽENICHA A NEVĚSTY“.

Zjevení 18:21 *Tu jeden silný anděl zvedl kámen, podobný velkému mlýnskému kameni, hodil jej do moře a řekl: „Takto s prudkostí bude zavržen Babylon, to veliké město, a nikdy více nebude nalezen“.* Je dost pravděpodobné, že prudký pád falešné církve nastane v hodině vytržení té pravé. Ukazují na to verše, které mluví o tom, co všechno v Babyloně bylo a co už tam nikdy víc nebude. Zjevení 18:23 *Nikdy už v tobě nezasvitne světlo lampy, nikdo už v tobě nezaslechne hlas ženicha a nevěsty.* Světlo lampy je Boží slovo. Hlas ženicha je slovo Pána Ježíše. Hlas nevěsty jsou modlitby oddaných křesťanů. To může nastat pouze po vytržení, protože nevěsta bude ze země vzata a v Babyloně už nikdo více neuslyší její hlas ani hlas jejího ženicha. Ne proto, že by Pán vytrhl křesťany z Babylonu, ale proto, že ti kteří tam zůstanou, jednou provždy ztratí privilegium nazývat se nevěstou. V soužení světa

se sice budou kát, ale ranám světa se už nevyhnou. Dostanou z jejích ran, jak jim to Pán řekl, když je napomínal, aby z Babylonu vyšli. Zjevení 18:9-10 *Pak budou naříkat nad ní a bédovat králové světa, kteří s ní smilnili a hýřili, až uvidí dým hořícího města; z hrůzy nad jeho zkázou neodvážejí se přiblížit a budou naříkat: „Běda, běda, ty veliký Babylóne, město tak mocné, jak v jedinou hodinu byl nad tebou vykonán soud!“* I tato věta, „v jedinou hodinu byl nad tebou vykonán soud“, naznačuje, že prudký pád Babylonu může nastat při vytržení.

11. „JEJÍMI KOUZLY BYLY SVEDENY VŠECHNY NÁRODY“.

Zjevení 18:23 *Tvými kouzly byly svedeny všechny národy.* Na celé zemi je pouze jeden blud, o kterém můžeme prohlásit, že svedl kouzly všechny národy – zjevení „Marie“. Zázraky mariánského kultu a všechny národy, které se k tomu přidaly. Bůh ale nehlasá svoje pravdy skrze zjevení mrtvých. Naopak, přísně to kárá. Leviticus 19:31 *Neobracejte se k duchům zemřelých a nevyhledávejte vědmy a neposkvrňujte se jimi. Já jsem Hospodin, váš Bůh.* V tom spočívá ta obrovská tragédie nepravé církve. Víra, která se neopírá o slovo Stvořitele, ale o učení démonů. 1. Timoteovi 4:1 *Duch výslovně praví, že v posledních dobách někteří odpadnou od víry a přidržejí se těch, kteří svádějí démonskými naukami.* Všechny národy jsou jimi svedeny do bludu mariánského modlářství. Ochotně se tomu otvírají, protože jejich víra není postavena na Písmu, ale na zázracích démonů. Ježíš ale příběhem o Lazarovi a boháčovi (Lukáš 16:19-31) prozradil, že pokud někdo nevěří Bibli, neuvěří, ani kdyby někdo vstal z mrtvých. A Bůh názory nemění. Nedělá věci proti svému slovu. Proto neposílá Marii, aby se zjevovala světu. K Bohu vede pouze jediná cesta a tou je slovo Krista. Každá jiná cesta je falešná. Žádné zjevení mrtvých ani zjevení Marie. To není Marie Bible. Ta se raduje v ráji. Ta zjevení nemluví o Bohu Bible a nezjevují Krista Bible. Královna nebes neexistuje. Je to ohavný démon a odporný modlářský kult. Zjevení „Marie“ jsou jednou z nejsilnějších démonických sil na světě. Zavedly do bludu všechny národy. Srdce a víru tolika lidí. Neuvěřitelné! Pokud někdo vstoupí do duchovního světa a není podřízen autoritě Písma, je ohrožený! Je úplně jedno, jestli je to katolík nebo tibetský mnich či kdokoliv jiný. „Moje slova jsou Duch a jsou život“, řekl Ježíš. Co je potom všechno ostatní? Je nějaký život i mimo Krista a jeho slovo? Není! Jan 14:6 *Ježíš mu odpověděl: „Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne“.*

12. „V NĚM BYLA NALEZENA KREV PROROKŮ
A SVATÝCH A VŠECH ZABITÝCH NA ZEMI“.

130 Zjevení 18:24 *V něm byla nalezena krev proroků a svatých a všech zabitých na zemi. Pokud všech zabitých, tak potom se v Babylonu našla i krev Ábela, jehož zabil jeho bratr Kain. Genesis 4:3-5 Po jisté době přinesl Kain Hospodinu obětní dar z plodin země. Také Ábel přinesl obět ze svých prvorozených ovcí a z jejich tuku. I shlédl Hospodin na Ábela a na jeho obětní dar, na Kaina však a na jeho obětní dar neshlédl. Proto Kain vzplanul velikým hněvem a zesinal v tváři. Genesis 4:8 Když byli na poli, povstal Kain proti svému bratru Ábelovi a zabil jej. Jaký měl Kain důvod k vraždě Ábela? Dokud se nepodíváme na duchovní pozadí jejich příběhu, je to nepochopitelné. Kain donesl Bohu obětní dar, který vypěstoval na poli svou těžkou prací. Ábel však přinesl obětní dar, o němž Bůh přikázal, že je to jediný způsob, jak ho uctívat. Oběti prvorozeného beránka ze stáda. Takto byli krví beránka očištěni před ním od svých hříchů. Už tehdy byl beránek předobrazem Krista. Ábel poslechl a Bůh jeho obětní dar přijal a milostivě na něho shlédl. Kain ale neposlechl. Uctíval Boha tak, že položil na oltář svou práci, své skutky. Obětoval podle svých pravidel (ne Božích) a ukázal, že Boha poslouchat nebude. Jeho hřích zůstal na něm a Bůh se na Kaina a jeho obětní dar ani nepodíval. Zde vidíme důvod, proč se tehdy Kain tak rozhněval na svého bratra, až zesinal v tváři. Moc duchovní tmy ho ovládla natolik, že zanedlouho Ábela zabil. Táhne se to celými dějinami až dodnes. Náboženský duch Babylonu pronásleduje ty, kteří věrně poslouchají a milují Pána. Zároveň vede lidi k tomu, aby Boha uctívali jako Kain, aby se při tom vzbouřili proti jeho slovu a navěky tak zůstali ve tmě. Ví, že pokud se budeme protivit Božimu slovu, bude nás moci ovládnout a potom úplně zničí náš život. Jan 12:48 Kdo mě odmítá a nepřijímá moje slova, má, kdo by jej soudil: „Slovo, které jsem mluvil, to jej bude soudit v poslední den“. Duch Kristův nás však vede k tomu, abychom byli jako Ábel, nade všechno poslouchali Boží slovo. Jan 14:23 Ježíš mu odpověděl: „Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo, a můj Otec ho bude milovat; přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek“. Ve vztahu k Bohu nejvíc ze všeho rozhoduje to, jak se postavíme k jeho slovu.*

„PODLE PEŘÍ POZNÁŠ PTÁKA A PODLE ŘEČI ČLOVĚKA“.

To je přísloví, které opravdu platí. Člověk nám může být svým vzhledem sympatický, ale vztah k němu si formujeme až podle jeho verbálního projevu a názorů, které zastává. Proto připomenu několik dní staré prohlášení papeže. Uzavírá

to obraz věcí, o kterých čteme v Písmu v souvislosti s duchem Babylonu. Podle italského magazínu „Vatican Insider“ přednesl papež František na půdě Papežské akademie věd ve Vatikánu pozorným akademikům tato slova: „Teorie, podle nichž vesmír vznikl velkým třeskem a člověk jako druh je výsledkem evoluce, jsou správné, ale nijak nevylučují existenci Boha. Církev nikdy netvrdila, že Bůh je nějaký kouzelník s hůlkou. Když čteme o stvoření v Genesis (první kniha Bible), riskujeme představu Boha jako kouzelníka s kouzelnou hůlkou, který dokáže ledacos. Ale tak to není“. Jinými slovy papež před celým světem prohlásil, že Bůh není všemohoucí a Bible není pravdivá. Za velkého potlesku svých posluchačů, ve skutečnosti zpochybnil základ, na kterém Bůh postavil naši víru. Zpochybnil Písmo svaté. Nejvyšší autoritu pro poznání Boha. Pokud nám někdo zpochybní pravdy Písma, zpochybní tím celé naše poznání Boha.

Papež svými slovy na celé čáře popřel stvořitelickou moc Všemohoucího Boha. Řekl jinými slovy, že Bible o stvoření neříká pravdu. Ale pokud neříká pravdu už v Genesis, kdy a o čem ji říká? Pak prohlásil, že člověk jako druh je výsledkem evoluce. Bůh nemohl stvořit Adama, protože není kouzelník s kouzelnou hůlkou, který dokáže ledacos. Jak by mohl stvořit člověka z prachu země? Církev to nikdy netvrdila. Vesmír vznikl velkým třeskem. Vesmír nestvořil Bůh, ale exploze. Bible nám opět neříká pravdu. Pravdu mají vědci, kteří objevili „velký třesk“. Pokud budete číst Genesis, velice riskujete, že uvěříte v Boha, který je všemohoucí. Na to velký pozor! Tak to není! Bůh všemohoucí není. Věřte v evoluci, ta všemohoucí je! Jinak to nevylučuje existenci „boha“, který nestvořil člověka ani vesmír a který sem tam v Bibli ani nemluví pravdu. V takového „boha“ věří papež František. Vyjádřil to před celým světem.

Nejenže popřel všemohoucnost Boha, ale popřel i samotnou jeho existenci. Pokud totiž Bůh není všemohoucí, není ani žádný Bůh. Bůh je Bohem proto, že všemohoucí je. Podívejme se nyní do Písma a porovnejme ho s výroky „Božího zástupce“ na zemi. Zjevení 4:8-11 *Ty čtyři živé bytosti měly každá po šesti křídlech, dokola i uvnitř plno očí. A bez přestání dnem i nocí říkají: „Svatý, svatý, svatý Pán, Bůh Všemohoucí, ten, který byl a který jest a který přichází“.* A kdykoli ty živé bytosti vzdají slávu a čest a díky Sedícimu na trůnu, Žijícímu na věky věků, padne těch čtyřiaadvacet starších před Sedícím na trůnu a pokloní se Žijícímu na věky věků; pak hodí své věnce vítězů před trůn a říkají: „Hoden jsi, Pane a Bože náš, Svatý, přijmout slávu a úctu i moc, neboť ty jsi stvořil všechny věci, z tvé vůle existovaly a byly stvořeny“.

„SVATÝ, SVATÝ, SVATÝ PÁN, BŮH VŠEMOHOUCÍ, TEN, KTERÝ
BYL A KTERÝ JEST A KTERÝ PŘICHÁZÍ. NEBOŤ TY JSI STVOŘIL
VŠECHNY VĚCI, Z TVÉ VŮLE EXISTOVALY A BYLY STVOŘENY“.

Genesis 1:1 *Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi.* Genesis 1:26-27 *I řekl Bůh: „Učiňme člověka, aby byl naším obrazem podle naší podoby. Ať lidé panují nad mořskými rybami a nad nebeským ptactvem, nad zvířaty a nad celou zemí i nad každým plazem plazícím se po zemi“. Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, stvořil ho, aby byl obrazem Božím, jako muže a ženu je stvořil.* Genesis 2:7 *I vytvořil Hospodin Bůh člověka, prach ze země, a vdechl mu v chrťpí dech života. Tak se stal člověk živým tvorem.* Papež se dokonale odhalil, když to popřel. Vědí to však pouze ti, kteří znají hodnotu a moc Božího slova. Lehce poznáme, koho první biskup ve Vatikánu skutečně zastupuje. Ten, kdo v srdci člověka od samého začátku zpochybňuje Písmo a mluví proti Božímu slovu, je nepřítel našich duší – ďábel. Už Evě v ráji řekl: „Nepropadnete smrti“. Ježíš o něm prohlásil, že je to vrah a otec lži. Genesis 3:1-4 *Nejzchytralejší ze vši polní zvěře, kterou Hospodin Bůh učinil, byl had. Řekl ženě: „Jakže, Bůh vám zakázal jíst ze všech stromů v zahradě?“ Žena hadovi odvětila: „Plody ze stromů v zahradě jíst smíme. Jen o plodech ze stromu, který je uprostřed zahrady, Bůh řekl: Nejezte z něho, ani se ho nedotkněte, abyste nezemřeli“.* Had ženu ujišťoval: „Nikoli, nepropadnete smrti“. Satan (had) k Evě mluvil přímo proti Božímu slovu. U papeže vidíme totéž – mluvil k akademikům přímo proti Božímu slovu. Každý z nás zastupuje pouze toho, jehož pravdy hlásá. Tak i papež. Nezastupuje ani Krista, ani jeho Církev. Zastupuje nevěstku. Smilní s evolucí a cituje otce lži, který už šest tisíc let zpochybňuje v srdci lidí Bibli. Pokud nám ani takový důkaz (popření autority Písma samotným papežem) nestačí, abychom prožřeli a vyšli z Babylonu, potom dostaneme z jeho ran. Možná si říkáte: „Tak co se stalo, vždyť se jen zmylil“. Ne! V tak vážných postojích, jakými se papež doslova rouhal Bohu, se lidé nikdy nemýlí.

JSOU V TOM VEDENÍ DUCHOVNÍ MOCÍ,
KTERÉ SLOUŽÍ A KTEROU POSLOUCHAJÍ.

Co by dnes na nevěstku řekli takoví Boží muži jako Mojžíš, Eliáš, Jan Křtitel, apoštol Petr nebo Pavel? Nevíte? Pavel to vyjádřil za všechny jmenované neobyčejným výrazem: „*Budiž proklet!*“ Je zaznamenán v listu Galatským 1:8-10 *Ale i kdybychom my nebo sám anděl z nebe přišel hlásat jiné evangelium než to, které jsme vám zvěstovali, budiž proklet! Jak jsem právě řekl, a znovu to opakuji: „Jestliže vám*

někdo hlásá jiné evangelium než to, které jste přijali, budiž proklet!“ Jde mi o přízeň u lidí, anebo u Boha? Snažím se zalíbit lidem? Kdybych se stále ještě chtěl líbit lidem, nebyl bych služebníkem Kristovým. 2. Jan 1:9 Kdo zachází dál a nezůstává v učení Kristovu, nemá Boha; kdo zůstává v jeho učení, má i Otce i Syna. Při sjednocování s duchem katolicismu to „chtít se líbit lidem“ zbaví mnohé Boží služebníky privilegia sloužit Kristu. Víc totiž poslouchají lidi než Boha. Dělají to, co svého času dělal i prorok Bileám (Numeri 22:10 a Jozue 13:22). Sjednocoval se s lidmi, kteří měli vliv, ale neposlouchali Boha.

Zkoumali jsme na základě identifikačních znaků, jak nám Písmo odhaluje tajemství – Veliký Babylon. Dívali jsme se na to, co o něm napsal Pavel Galatským. Korinťanům však ukazuje na kořen tohoto problému a zároveň na jeho důsledek. 2. Korintským 11:3 *Obávám se však, aby to nebylo tak, jako když had ve své lstivosti oklamal Evu, aby totiž vaše mysl neztratila nevinnost a neodvrátila se od upřímné oddanosti Kristu. Když někdo přijde a zvěstuje jiného Ježíše, než jsme my zvěstovali, nebo vám nabízí jiného ducha, než jste dostali, nebo jiné evangelium, než jste přijali, klidně to snášíte! Pavel Církev napomíná: Klidně to snášíte! Proč nás v tomto napomíná? Kdykoli se odvrátíme od biblického a historického Ježíše a začneme poslouchat nějaké „jiné pravdy“, než které nás učí Písmo – přijde jiný duch a potom skončíme u jiného evangelia. Není silnější výraz pro to, co Bůh absolutně odsuzuje a odmítá jako to, co pověděl apoštol Pavel: „Ať je takový nositel duchovních pravd proklet!“ Je to otázka života a smrti. Jestli z těchto falešných věcí, které odporují evangeliu Nového Zákona, neučiníme pokání, jsme pod přímou kletbou Boha. Představme si pramen čisté vody a potom ty, kteří ji podávají dál žíznivým zástupům lidí. Jak by jsme reagovali, kdyby někdo vzal tuto vodu a namíchal by do ní jed. Takže to, co původně mělo přinášet život, by se najednou stalo nástrojem nemocí a smrti. Takto je možné popsat, co to je, když někdo převrátí evangelium Ježíše Krista. Nejnebezpečnější lež je vždy ta, která se nejvíc podobá pravdě. Kapky jedu v poháru čisté živé vody. Falešné duchovní bankovky, kterými se platí v duchovním světě, dnes zaplavily celý náboženský svět a jsou k nerozeznání od pravých. Rozezná je pouze ten, kdo zná ty pravé. Kdo miluje Písmo a Boha poslouchá celým svým srdcem. Matouš 7:21 *Ne každý, kdo mi říká „Pane, Pane“, vejde do království nebeského; ale ten, kdo činí vůli mého Otce v nebesích.* Jeho vůle je pro všechny lidi zapsaná na jediném místě této planety – v Bibli.*

Dva svědci

PŘÍCHODEM DVOU SVĚDKŮ NASTÁVÁ

POSLEDNÍCH 7 LET ANTIKRISTOVY VLÁDY.

Zjevení 11:3-12 A povolám své dva svědky, a oblečení v smuteční šat budou prorokovat tisíc dvě stě šedesát dní. To jsou ty dvě olivy a ty dva svícny, které stojí před Pánem země. A kdyby jim chtěl někdo ublížit, vyšlehně oheň z jejich úst a sežehne jejich nepřátele; takto zahyne každý, kdo by jim chtěl ublížit. Ti dva svědkové mají moc uzavřít nebesa, aby nebylo deště za dnů jejich prorokování, a mají moc proměnit vody v krev a sužovat zemi všemi možnými pohromami, kdykoliv budou chtít. Až ukončí své svědectví, vynoří se z propasti dravá šelma, svede s nimi bitvu, přemůže je a usmrtí. Jejich těla zůstanou ležet na náměstí toho velikého města, které se obrazně nazývá Sodoma a Egypt, kde byl také ukřižován jejich Pán. Lidé ze všech národů, čeledí, jazyků a kmenů budou hledět tři a půl dne na jejich mrtvá těla a nedovolí je pochovat. Obyvatelé země budou z toho mít radost, budou jásat a navzájem si posílat dary, protože tito dva proroci jim nedopřáli klidu. Ale po třech a půl dnech vstoupil do nich duch života přicházející od Boha, postavili se na nohy a hrůza padla na ty, kdo to viděli. Tu uslyšeli ti dva proroci mocný hlas z nebe: „Vstupte sem!“ A vstoupili do nebe v oblaku, a jejich nepřátelé na to hleděli. Jejich příchodem začíná posledních sedm let soužení světa a zároveň i posledních sedm let antikristovy vlády nad světem.

HENOCH A ELIJÁŠ JSOU SYNOVÉ NOVÉHO OLEJE,

KTEŘÍ STOJÍ PŘED PÁNEM CELÉ ZEMĚ.

Zdá se, že o nich mluví Zacharjáš 4:11-14 „Tu mi řekl: „Ty nevíš, co to znamená?“ Řekl jsem: „Nevím, můj pane“. Odvětil: „To jsou ti dva synové nového oleje, kteří stojí před Pánem celé země“. Z těchto slov jde velká bázeň, protože přijdou dva, kteří stojí před Pánem celé země, a přijdou z nebe. Hnoch představuje svět před potopou a Eliáš po ní. Tomu, že to budou právě oni, je možné věřit i proto, že nikdy nezemřeli. To je důležité. Pokud by to byly bytosti, které zemřely a potom byly vzkříšeny, nebylo by je možné zabít. Každá bytost má po vzkříšení nesmrtelné

tělo. Že stojí před Pánem, ukazuje na jejich výjimečný vztah k Bohu, pro který byli oba k němu vzati živí, když prožili své osobní vytržení. Genesis 5:24 *I chodil Henoch s Bohem. A nebylo ho, neboť ho Bůh vzal.* 2. Královská 2:11 *Pak šli dál a rozmlouvali. A hle, ohnivý vůz s ohnivými koni je od sebe odloučil a Eliáš vystupoval ve vichru do nebe.* Služba dvou svědků bude zaměřená na svět, ale Izrael budou chránit. Budou prorokovat pravdu o tom, co všechno přijde na svět, protože je napsáno, že trápili svět, ale o Izraeli jen to, že tam budou zabiti. Zároveň vidíme, že po jejich smrti získá antikrist nad Izraelem moc po 42 měsíců. Jejich působení se bude podobat Mojžíšovu v Egyptě. Mají moc proměnit vody v krev a sužovat zemi všemi možnými pohromami, kdykoliv budou chtít. To, jak budou sloužit a čím trápit svět, ukazuje poselství anděla, který v tom čase přijde a ohlásí zemi poslední výzvu k pokání. Zjevení 14:6-7 *Tu jsem viděl jiného anděla, jak letí středom nebeské klenby, aby zvěstoval věčné evangelium obyvatelům země, každé rase, kmeni, jazyku i národu. Volal mocným hlasem: „Bojte se Boha a vzdejte mu čest, neboť nastala hodina jeho soudu; poklekněte před tím, kdo učinil nebe, zemi, moře i prameny vod“.*

Od momentu příchodu dvou svědků do příchodu Krista zůstane posledních sedm let. Po skončení své služby budou po tři a půl roce zabiti a svět z toho bude mít velkou radost. Proto je ani nedovolí pohřbít, tak to bude těšit celý svět. Spojí to s tím, že pokud jsou tedy mrtví, nemohli mít pravdu, i když při nich stála velká moc. Když Jan psal o těchto věcech, že to uvidí celý svět, stovky let to nikdo nechápal. Jak bude možné, aby je viděli lidé z celé země? Vždyť mají na to jen tři dny! V tom čase jen posel z Jeruzaléma do Říma putoval dva týdny. My však od roku 1927 (vznikem televize) víme, že toto už není žádný problém. Všechny televizní společnosti to budou sledovat v přímém přenosu. Oni však po třech dnech, před zraky celého světa vstanou z mrtvých a v oblaku vystoupí do nebe.

Po odchodu dvou svědků začnou poslední přípravy na Armagedon. Nastane posledních tři a půl roka vlády antikrista, dokud ji neukončí Kristův příchod. Na těch posledních tři a půl roku přichází na scénu sedm andělů, kteří mají sedm posledních ran, sedm nádob Božího hněvu (kataklyzmata).

Zdrtěný svět

Zjevení 16:1 *A slyšel jsem mocný hlas ze svatyně, jak praví sedmi andělům: „Jděte a vylejte těch sedm nádob Božího hněvu na zem!“* Jimi se dokoná Boží hněv nad světem. Těžké nemoci, otrávená příroda i zdroje vody. Klimatické katastrofy, nespočetná zemětřesení a záplavy. Nenechme se mýlit. Bude to přesně tak, jak to popisuje Izajáš 24 a Matouš 24.

**ZEMĚ BUDE DŮKLADNĚ VYPRÁZDNĚNÁ, ZPUSTOŠENÁ,
VYPLENĚNÁ, ROZMLÁCENÁ, PORUŠENÁ, BUDE PRUDCE KOLÍSAT.**

136

Izajáš 24:1-3 *„Hle, Hospodin vyplení zemi a zpusťší ji, rozvrátí její tvářnost a rozpráší její obyvatele. Bude na tom stejně lid i kněz, otrok i jeho pán, služka i její paní, kupující i prodavač, věřitel i dlužník, lichvář i zadlužený. Země bude zcela vypleněna a vyloupena.“* Toto slovo promluvil Hospodin. **Izajáš 24:19-20** *Země je veskrze rozmlácena, země je naprosto porušena, země prudce kolísá, země se sem-tam potácí jako opilý a kymácí se jako chatka, neboť na ní těžce spočívá její přestoupení, i padne, aniž bude více povstávat.* Naplní se tak slovo proroka Daniele o antikristovi, když mluvil o čtvrtém zvířeti, jež přijde a ovládne svět, pozře celou zemi, podupe ji a rozdrťí. **Daniel 7:23** *Řekl toto: „Čtvrté zvíře – na zemi bude čtvrté království, to se bude ode všech království lišit; pozře celou zemi, podupe ji a rozdrťí.“* **Daniel 7:26-27** *Avšak zasedne soud a vladařskou moc mu odejmou, a bude úplně vyhlazen a zahuben. Království, vladařská moc a velikost všech království pod celým nebem budou dány lidu svatých Nejvyššího. Jeho království bude království věčné a všechny vladařské moci ho budou uctívat a poslouchat. Veškeré zkáze země nastane konec, až se jí dotkne Kristus, svým příchodem na Olivovou horu.*

Toto jsou pravdy Písma o věcech, které jsou před námi. Neodvratně a brzy zasáhnou svět. Zde už nepomohou žádné proklamace ani modlitby za mír a pokoj na zemi. Tím ale neříkám, že se o to nemáme snažit a modlit se, jak o tom psal **Jeremiáš 29:7**. Ježíš však ohledem biblických proroctví velmi otevřeně a jasně řekl v **Matoušovi 5:18** *Amen, pravím vám: „Dokud nepomine nebe a země, nepomine ani jediné písmenko ani jediná čárka ze Zákona, dokud se všechno nestane“.*

KRISTŮV PŘÍCHOD

1. KAPITOLA

Armagedon – obklíčený Izrael

Poté, co ďábel ovládne všechny národy, potáhne s mohutnou armádou proti Izraeli. Lid smlouvy už bude znát svého Mesiáše a bude volat: „Přijď, Pane Ježíši!“ Naplní tím podmínku, kterou Pán vyslovil ohledně svého příchodu na zem (Lukáš 13:35). Od roku 1945, kdy Bůh navrátil svůj zajatý lid do země jejich otců, uplynulo už 70 let. Bůh řekl, že v těch dnech a v tom čase shromáždí i všechny národy a zavede je do údolí Jóšafata. Na východ od Jeruzaléma se rozprostírá Olivová hora a od města ji odděluje právě toto údolí. Místo mnoha hřbitovů, kde jsou kromě jiných pohřbeni i král Jóšafat a proroci Zacharjáš, Izajáš a Malachiáš. Tomuto údolí dal Bůh jméno „Údolí rozhodnutí“. Tam najdou porážku a hrob nepřátelé Izraele. Židé budou ke konci v nerovném boji proti totální přesile velmi oslabení. Jejich porážka se bude zdát neodvratná. Ale právě tehdy přijde Bůh Izraele. Jejich jediný a skutečný záchrance. Kristus příchodem na Olivovou horu změní porážku Židů ve velké vítězství a zjeví svou slávu i slávu svého Otce. **Matouš 24:21-22** „*Neboť tehdy nastane hrozné soužení, jaké nebylo od počátku světa až do nynějška a nikdy již nebude. A kdyby nebyly ty dny zkráceny, nebyl by spasen žádný člověk; ale kvůli vyvoleným budou ty dny zkráceny*“. Nyní za sebou spojím několik textů, které se týkají toho času a které Bůh skrze své proroky předpověděl tisíce let předtím, než se naplní. Z těch Písem jde velká bázeň.

Jóel 4:1-2 „*Hle, v oněch dnech a v onom čase, kdy změním úděl Judy a*

Jeruzaléma, shromáždím všechny pronárody, svedu je do Doliny Jóšafatu (to je Hospodin bude soudit) a budu je tam soudit kvůli svému lidu, kvůli svému dědictví, kvůli Izraeli, kterého rozehnali mezi pronárody“. Zacharjáš 14:1-9 Hle, přichází den Hospodinův. Budou se mezi vámi o tebe dělit jako o kořist. Shromáždím k Jeruzalému do boje všechny pronárody. Město bude dobyto, domy vypleněny, ženy zhanobeny. Polovina města bude vysídlena, zbytek lidu však nebude z města vyhlazen. Hospodin vytáhne a bude bojovat proti oněm pronárodům, jako bojoval kdysi v den bitvy. V onen den stanou jeho nohy na hoře Olivové, ležící na východ od Jeruzaléma. Olivová hora se rozpoltí vpůli od východu na západ velmi širokým údolím. Polovina hory uhne k severu a polovina k jihu. Vy pak budete utíkat údolím mezi těmito mými horami, neboť to horské údolí bude sahat až k Asalu. Budete utíkat, jako jste utíkali před zemětřesením za dnů judského krále Uzijáše. Pak přijde Hospodin, můj Bůh, a s tebou všichni svatí, Bože. V onen den nebude světlo, vše vzácné ztuhne mrazem. A nastane den jediný, známý jen Hospodinu, kdy nebude den ani noc; i za večerního času bude světlo. V onen den poplynou z Jeruzaléma živé vody, polovina k moři východnímu, polovina k západnímu, v létě jako v zimě. Hospodin bude Králem nad celou zemí; v onen den bude Hospodin jediný a jeho jméno jedině.

138 Následujícím prorockým slovem oslovuje Bůh armádu, která v obrovské přesile potáhne na Izrael. Ezechiel 38:14-18 Proto prorokuj, lidský synu, a řekni Gógovi: Toto praví Panovník Hospodin: „Což se nedozvíš v onen den, že Izrael, můj lid, sídlí v bezpečí? Vyjdeš ze svého místa, z nejzazšího severu, ty i mnoho národů s tebou, všichni jezdci na koních, velké shromáždění, velké vojsko. Potáhneš na Izraele, můj lid, a pokryješ zemi jako mrak. Na sklonku dnů tě přivedu na svou zemi, aby mě pronárody poznaly, až ukážu svou svatost před jejich očima na tobě, Gógu!“ Toto praví Panovník Hospodin: „Což to nejsi ty, o kterém jsem mluvil v dávných dobách skrze izraelské proroky, své služebníky, kteří prorokovali v oněch dnech, po léta, že tě na ně přivedu?“ I stane se v onen den, v den, kdy přijde Góg na izraelskou zemi, je výrok Panovníka Hospodina, že se zvedne mé rozhořčení v hněvu.

Ezechiel 39:11-13 Onoho dne se stane, že určím Gógovi místo pro hrob v Izraeli tam v Údolí nájezdníků na východ od moře. To uzavře nájezdníkům cestu. Tam pohřbí Góga i všechen jeho hlučící dav a nazvou je Údolí Gógova hlučícího davu. Po sedm měsíců je bude dům izraelský pohřbívat, aby očistil zemi. Bude je pohřbívat všechen lid země a získají si tím jméno. V ten den budu oslaven, je výrok Panovníka Hospodina“. Zacharjáš 14:12 A toto bude porážka, kterou Hospodin připraví všem národům, jež vytáhly do boje proti Jeruzalému: tělo jim shnije ještě vstoje, oči jim shnijí v důlcích a jazyk jim shnije v ústech. Izajáš 66:15-16 Hle, Hospodin přichází

v ohni a jeho vozy jsou jako vichřice, aby vylil hněv svůj v prchlivosti a své hrozby v plamenech ohně. Ohněm totiž a mečem povede Hospodin soud s veškerým tvorstvem. Mnoho bude těch, jež Hospodin skolí.

2. KAPITOLA

Příchod na Olivovou horu

Matouš 24:36 „O onom dni a hodině však neví nikdo, ani andělé v nebi, ani Syn; jenom Otec sám“. Pán Ježíš zde mluvil o příchodu na Olivovou horu. Potvrzuje se to ještě v jiných dvou textech Písma, které přesvědčivě dokumentují, že se jedná o den a hodinu Kristova příchodu na zemi, a ne o den a hodinu vytržení Církve. Učedníci se ptali Pána, kdy obnoví nebeské království na zemi (to království na zemi je Milénium a bude ustanoveno při jeho druhém příchodu) a On ve své odpovědi potvrdil, že si tento den ponechal Otec ve své moci. Skutky 1:6-7 Ti, kteří byli s ním, se ho ptali: „Pane, už v tomto čase chceš obnovit království pro Izrael?“ Řekl jim: „Není vaše věc znát čas a lhůtu, kterou si Otec ponechal ve své moci“. Podobně píše o příchodu na Olivovou horu i Zacharjáš, že je to den známý jen Hospodinu. Zacharjáš 14:4.7 V onen den stanou jeho nohy na hoře Olivové ... A nastane den jediný, známý jen Hospodinu.

139

Druhý příchod bude naplněním všech proroctví Písma o návratu Krista a jeho svatých. Ježíš přijde tak, jak odešel. Sestoupí přesně na to místo, z něhož odešel. Zvěstovali to andělé apoštolům, když Pán odcházel k Otci. Skutky 1:9-11 *Po těch slovech byl před jejich zraky vzat vzhůru a oblak jim ho zastřel. A když upřeně hleděli k nebi za ním, jak odchází, hle, stáli vedle nich dva muži v bílém rouchu a řekli: „Muži z Galileje, co tu stojíte a hledíte k nebi? Tento Ježíš, který byl od vás vzat do nebe, znovu přijde právě tak, jak jste ho viděli odcházet“.*

„TEHDY SE NA NEBI OBJEVÍ ZNAMENÍ SYNA ČLOVĚKA“.

Matouš 24:29-31 Hned po soužení oněch dnů ,slunce se zatmí a měsíc nevydá světlo, hvězdy budou padat z nebe a nebeské mocnosti se zachvějí. Tehdy se na nebi objeví znamení Syna člověka a tehdy budou všechna pokolení země kvílet a spatří Syna člověka přicházet na nebeských oblacích s velikou slávou a mocí. A on pošle

své anděly s hlasitou polnicí a ti shromáždí jeho vyvolené ze čtyř světových stran, od jednoho konce nebe až po druhý. Je to popis Kristova příchodu, kdy všechna pokolení země uvidí na vlastní oči jeho obrovskou slávu. To je důležité vědět, abychom si nemysleli, že kvůli té polnici a shromáždění vyvolených se jedná o popis vytržení. Tady je jinými slovy řečeno totéž, co řekl Pán i v Lukáši 13:28-30 o Miléniu, kdy budou vzkříšeni Abraham, proroci a celým dům Izraele. Při vytržení Církve, Pána v žádném případě neuvidí všechna pokolení země. Avšak při jeho druhém příchodu na zem, ho uvidí celý duchovní i neduchovní svět.

„UZŘÍ HO KAŽDÉ OKO“.

VŠECHNY BYTOSTI VE VESMÍRU UVIDÍ KRISTŮV PŘÍCHOD.

Zjevení 1:7-8 Hle, přichází v oblacích! Uzří ho každé oko, i ti, kdo ho probodli, a budou kvůli němu naříkat všechna pokolení země. Tak jest, amen. Já jsem Alfa i Omega, praví Pán Bůh, ten, který jest a který byl a který přichází, Všemohoucí. Všimněme si, jak se Bůh představil v úvodu Zjevení Jana, jak ho tam oslovují bytosti v nebi, když uctívají jeho jméno. Zjevení 4:8 Všechny čtyři bytosti jedna jako druhá měly po šesti křídlech a plno očí hledících ven i dovnitř. A bez ustání dnem i nocí volají: „Svatý, svatý, svatý Hospodin, Bůh všemohoucí, ten, který byl a který jest a který přichází“. „Bůh, který přichází (přijde)“. Jeho příchod je tedy jedna z nejvýznamnějších událostí v celých dějinách vesmíru. Proto ho uvidí úplně každá bytost, i ti, kteří ho probodli. Při jeho příchodu se celá říše smrti, nebe i země v bázni skloní před Kristem. K slávě nebeského Otce každý jazyk vyzná, že Ježíš Kristus je Pán. Filipským 2:9-11 Proto ho Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno, aby se před jménem Ježíšovým sklonilo každé koleno – na nebi, na zemi i pod zemí – a k slávě Boha Otce každý jazyk aby vyznával: Ježíš Kristus jest Pán. To slovo se tedy naplní při jeho druhém příchodu. Bude to taková sláva, že na to nenajdeme slova. Každá bytost padne na kolena. Chvět se bude nebe i země. Tehdy ještě nebude vzkříšení všech mrtvých, ale i tak ho uvidí každé oko. Pochopíme to, když si připomeneme příběh, který vyprávěl Ježíš o boháči. Ten uviděl Lazara s Abrahamem i přesto, že ještě nenastalo vzkříšení (Lukáš 16:20-31).

PŘIJEDE VĚRNÝ A PRAVÝ, SLOVO BOŽÍ, KRÁL KRÁLŮ A PÁN PÁNŮ.

Zjevení 19:11-16 A viděl jsem nebesa otevřená, a hle, bílý kůň, a na něm seděl ten, který má jméno Věrný a Pravý, neboť soudí a bojuje spravedlivě. Jeho oči plamen ohně a na hlavě množství královských korun; jeho jméno je napsáno a nezná je nikdo než on sám. Má na sobě plášť zbrocený krví a jeho jméno je Slovo Boží. Za

ním nebeská vojska na bílých koních, oblečená do bělostného čistého kmentu. Z jeho úst vychází ostrý meč, aby jím pobíjel národy; bude je pást železnou berlou. On bude tlačit lis plný vína trestajícího hněvu Boha všemohoucího. Na plášti a na boku má napsáno jméno: „Král králů a Pán pánů“. Před jeho slávou se skloní celá země a křičet bude svět. Zjevení 6:15-17 Králové země i velmoži a vojevůdci, boháči a mocní – jak otrok, tak svobodný, všichni prchali do hor, aby se ukryli v jeskyňách a skalách, a volali k horám a skalám: „Padněte na nás a skryjte nás před tváří toho, který sedí na trůnu, a před hněvem Beránkovým! Neboť přišel veliký den jeho hněvu; kdo bude moci obstát?“ Izajáš 2:19 Lidé zalezou do jeskyň v skalách a do škvír v prachu země ze strachu před Hospodinem, před jeho velebnou důstojností, až povstane, aby nahnal zemi strach. Třetina země bude ponechána do Milénia! Zacharjáš 13:8-9 Z celé země, je výrok Hospodinův, budou dvě třetiny vyhlazeny, zajdou, jen třetina v ní zbude. Tu třetinu však provedu ohněm. Přetavím je, jako se taví stříbro, přezkouším je, jako se zkouší zlato. Ti budou vzývat mé jméno a já jim odpovím. Řeknu: „Toto je můj lid“. A oni řeknou: „Hospodin je můj Bůh“.

3. KAPITOLA

141

Soud národů

Kristovým příchodem nastane nový věk pro celé lidstvo. Začne soudem nad žijícími národy (Matouš 25:31-46). Na něm nikdo nebude souzen podle Mojžíšova zákona ani podle zákona svědomí ani podle víry. Kdo tedy bude souzen a na jakém základě? Souzeni budou ti, kteří zažili svět pronásledující Kristovy nejmenší. Proč? Jediným paragrafem na tomto soudu bude to, jak se lidé v tom velkém soužení světa zachovají vůči zanechaným křesťanům a pronásledovaným Židům. Jak se zachovají vůči Kristovým nejmenším. Svědčí to o dvou věcech. Jak těžké bude soužení světa pro ty, kteří budou zanecháni. A taktéž o tom, jak velkou lásku má Bůh k těm, které musí na zemi zanechat. Jelikož všechny národy budou souzeny podle toho, jak se vůči nim v té peci soužení světa zachovají. Ale proč ty zanechané Pán Ježíš nazývá „mí nejmenší bratři“. Pochopíme to možná z toho, co řekl o Janu Křtiteli. Matouš 11:11 „Amen, pravím vám, mezi těmi, kdo se narodili z ženy, nevystoupil nikdo větší než Jan Křtitel; avšak i ten nejmenší v království

nebeském je větší nežli on“. První na zemi je menší než poslední v nebi. V poměru k nevěstě v nebi je každý na zemi už jen menší. A to je ten důvod, proč je nazval „mí nejmenší bratři“. Byli zanecháni a nestali se tak součástí Kristovy nevěsty. Nejmenší jsou tedy všichni křesťané, kteří nebyli vytrženi na Beránkovu svatbu, ale museli projít výhni soužení světa. V tom ohni se však drželi Pána a On, ačkoli je zanechal, nikdy je neopustil.

ROZLOMENÍ SEDMÉ PEČETĚ (ROK 2052).

JÁ JSEM PRAVÝ VINNÝ KMEN (JAN 15:1).

Zjevení 8:1 A když Beránek rozlomil pečeť sedmou, nastalo na nebi mlčení téměř na půl hodiny. Domnívám se, že to může být půlhodina ticha z úcty za lidstvo, které zahynulo. Jim všem byl v Kristu nabídnut dar věčného života. I přesto, že nepřijali jeho milost odpuštění, každý z nich nesl obraz a dech života svého Stvořitele.

TISÍCILETÉ KRÁLOVSTVÍ

Při druhém Kristově příchodu se na zem s Kristem vrátí i jeho Církev. Bude ustanoveno království Krista a jeho svatých. Soud národů rozdělí lidstvo na odsouzené a na ty, kteří budou žít v Miléniu, v tom novém věku lidstva. Postupně se celá země promění v ráj, který Adam v Edenu ztratil. Hřích a jeho moc přestanou existovat, protože Bůh sváže ďábla na tisíc let do propasti. Zároveň přijdou vzkříšení, kteří budou spolu s Kristem vládnout a spravovat chod celého světa. Hospodin bude králem nad celou zemí a miliardy lidí budou žít tisíc let v harmonii pod přímými dotyky jeho dobrotivosti. *Zjevení 20:1-6 Tu jsem viděl, jak z nebe sestupuje anděl, který má v ruce klíč od propasti a veliký řetěz. Zmocnil se draka, toho dávného hada, toho ďábla a satana, na tisíc let jej spoutal, uvrhl do propasti, uzamkl ji a zapečetil, aby již nemohl klamat národy, dokud se nedovrší těch tisíc let. Potom musí být ještě na krátký čas propuštěn. Viděl jsem trůny a na nich usedli ti, jimž byl svěřen soud. Spatřil jsem také ty, kdo byli státi pro svědectví Ježíšovo a pro slovo Boží, protože nepoklekli před dravou šelmou ani jejím obrazem a nepřijali její znamení na čelo ani na ruku. Nyní povstali k životu a ujali se vlády s Kristem na tisíc let. Ostatní mrtví však nepovstanou k životu, dokud se těch tisíc let nedovrší. To je první vzkříšení. Blahoslavený a svatý, kdo má podíl na prvním vzkříšení! Nad těmi druhá smrt nemá moci, nýbrž Bůh a Kristus je učiní svými kněžími a budou s ním kralovat po tisíc let.*

Třetina populace planety přežije do Tisíciletého království. Dvě třetiny lidstva zahynou. Jedna ve válkách a druhá na soudu národů. Zůstane ta, která bude

propálena ohněm velkého soužení. Podobně jako mnozí s nasazením svého života skrývali Židy, i oni pomáhali Kristovým nejmenším. Proto budou žít v Tisíciletém království. Velká odměna za soucit a dotyky milosrdenství. Těm, kterým se nikdy nekázalo evangelium a neslyšeli Boží slovo, se bude v Miléniu zvěstovat Hospodinova sláva. Izajáš 66:18-19 *Já zakročím proti jejich činům a úmyslům a shromáždím všechny pronárody a jazyky. I přijdou a spatří mou slávu. Vložím na ně znamení a ty z nich, kdo vyvážnou, vyšlu k pronárodům, do Taršíše, do Púlu a Lúdu, k těm, co natahují lučiště, do Túbalu a do Jávanu, na daleké ostrovy, které zprávu o mně ještě neslyšely ani nespatriily moji slávu; budou hlásat moji slávu mezi pronárody“.*

Hospodin bude bydlet uprostřed Jeruzaléma, který se bude nazývat městem pravdy. Zacharjáš 8:3 *Tak praví Hospodin: „Vrátím se na Sion a budu bydlet uprostřed Jeruzaléma. Jeruzalém bude nazýván Městem pravdy a hora Hospodina zástupů Horou svatosti“.* Izajáš 24:23 *Zardí se bledá luna, zastydí se žárné slunko, až se Hospodin zástupů ujme kralování na hoře Sijónu a v Jeruzalémě před svými staršími v slávě. Hospodin bude vládcem na celé zemi. Nebude demokracie (Zjevení 12:5). Vládnout bude Kristus a jeho svatí. Bude to Církev (nevěsta Kristova) a vzkříšení Židé spolu se vzkříšenými mučedníky. Jejich postavení a existence bude vzhledem k většině planety po všech stránkách výjimečná. Budou vládnout všem městům světa a nebudou umírat. Stanou se sloužícími kněžími a králi svému Bohu. Lukáš 19:16-19 *Přišel první a řekl: „Pane, tvoje hřivna vynesla deset hřiven“.* Řekl mu: *„Správně, služebníku dobrý, poněvadž jsi byl věrný v docela malé věci, budeš vládnout nad deseti městy“.* Přišel druhý a řekl: *„Pane, tvoje hřivna vynesla pět hřiven“.* Řekl mu: *„Ty vládni nad pěti městy!“**

1. KAPITOLA

Vzkříšený celý dům Izraele

Kromě těch, o nichž mluví prorok Ámos (Ámos 9:9-10), nastane v Miléniu vzkříšení celého domu Izraele a zabitých pronásledovaných křesťanů, o nichž víme, že odpočívali v nebi pod oltářem. Židé, kteří během dvou tisíciletí umírali v pogromech a holocaustu, v obrovských útrapách a ukrutném ponížení (jaké si nikdo

z nás nedokáže být jen představit), dostanou zpět svůj život i rodiny. Tehdy poznají svého Spasitele (Mesiáše), Pána Ježíše Krista, jako svého krále na Davidově trůnu. Mnohé detaily o tom zmiňují Zacharjáš, Izajáš, Ezechiel, Daniel, Ámos a další židovští proroci. Všechny texty Písma, které prorokují toto vzkříšení, ukazují na to, že Bůh je znovu zasadí a vrátí do země jejich otců. To znamená, že vzkříšení Židů nastane na začátku Tisíciletého království, ne na jeho konci. Potvrzuje to i Ježíšovo prohlášení v Lukáši 13:38 „*Spatříte Abrahama, Izáka a Jákoba i všechny proroky v Božím království*“. To je Milénium, to ještě není nebe. Nebe přijde až potom, kdy po tisíci letech skončí Boží království na zemi a bude pokračovat v nebi. Je to království, kterému nebude konce, které je věčné, ale na zemi bude trvat tisíc let. Daniel 7:14 *A byla mu dána vladařská moc, sláva a království, aby ho uctivali všichni lidé různých národností a jazyků. Jeho vladařská moc je moc věčná, která nepomine, a jeho království nebude zničeno.*

„**VY, SYNOVÉ IZRAELE, BUDETE SBÍRÁNI JEDEN PO DRUHÉM.**

A PŘIJDOU HYNOCÍ“.

Izajáš 27:12-13 *I stane se v onen den, že Hospodin bude mlátit od proudu Řeky až k egyptskému potoku, a vy, synové Izraele, budete sbíráni jeden po druhém. I stane se v onen den, že se bude troubit na veliký beraní roh a přijdou hynoucí v asyrské zemi a zapuzení do egyptské země a budou se klanět Hospodinu na svaté hoře v Jeruzalémě.*

145

„**OTEVŘU VAŠE HROBY A VYVEDU VÁS Z VAŠICH HROBŮ“.**

Ezechiel 37:11-14 *Potom mi řekl: „Lidský synu, tyto kosti, to je všečen dům izraelský“. Hle, říkají: „Naše kosti uschly, zanikla naše naděje, jsme ztraceni“. Proto prorokuj a řekni jim: Toto praví Panovník Hospodin: „Hle, já otevřu vaše hroby a vyvedu vás z vašich hrobů, můj lide, a přivedu vás do izraelské země. I poznáte, že já jsem Hospodin, až otevřu vaše hroby a vyvedu vás z hrobů, můj lide. Vložím do vás svého ducha a oživnete. Dám vám odpočinutí ve vaší zemi. I poznáte, že já, Hospodin, jsem to vyhlásil i vykonal, je výrok Hospodinův“.*

„**SYNOVÉ TĚCH, KDO POKOŘOVALI TEBE,**

SE BUDOU SKLÁNĚT K CHODIDLŮM TVÝCH NOHOU“.

Izajáš 60:14-16 *Pokoření k tobě půjdou synové těch, kdo pokořovali tebe, a budou se sklánět k chodidlům tvých nohou všichni, kdo tebou pohrdali. A nazvou tě Městem Hospodinovým, Sijónem Svatého Izraele. Místo toho, abys byl opuštěný a*

*nenáviděný a nikdo tebou neprocházel, proměním tě ve věčnou vznešenost, ve veselí z generace na generaci. A budeš sít mléko národů, budeš sít z královských prsů a poznáš, že já jsem Hospodin, tvůj zachránce a tvůj vykupitel, Mocný Jákobův. Není tam napsáno, že se synové těch, kteří tě pokořovali, budou klanět tvým synům. Je tam napsáno slovo Všemohoucího Boha, že synové těch, kteří tě pokořovali, se budou klanět tobě k chodidlům tvých nohou. To ukazuje na vzkříšení domu Izraele v Tisíciletém království a taktéž na to, že všechny národy přijdou a budou sloužit židovskému národu. Bůh vrátí život pronásledovaným a pozabijeným Židům. Nepropadne ani kamínek. Budou sbíráni po jednom. V pronásledování a pogromech zažil Izrael to, o čem mluvil prorok Ámos: „Budu přesívat dům Izraele přes všechny národy, tak jako se přesívá sítem, aby nepropadly žádné kamínky“. Bude vzkříšen každý, kdo nebyl v jeho lidu koukolem. Ámos 9:9-15 *Hle, už dávám rozkazy! Budu přesívat dům Izraele přes všechny národy, tak jako se přesívá sítem, aby nepropadly žádné kamínky. Stejně tak zahynou mečem v mém lidu všichni hříšníci, kteří říkají: „Nám se nic nestane. Nepotká nás žádné neštěstí!“ Toho dne obnovím zbořený stan Davidův. Opravím jeho trhliny a jeho trosky obnovím - vztyčím jej jako za dávných dnů. Tehdy jim připadne zbytek Edomu i všechny národy mé jméno nesoucí, praví Hospodin, který to způsobí. Hle, přicházejí dny, praví Hospodin, kdy žence dožene orač a toho, kdo šlape hrozny, rozsévač. Hory budou tehdy vínem oplývat a všechny kopce přímo přetékat. Svůj lid Izrael přivedu zpět ze zajetí. Vystavějí města, jež museli opustit, a budou v nich znovu žít. Budou sázet vinice a jejich víno pít, zakládat zahrady a ovoce z nich jíst. Zasadím je v jejich zemi, kterou jsem dal jim, a z té země nebudou už nikdy vyrváni, praví Hospodin, tvůj Bůh. To, co nastane na soudu žijících národů, když tam bude oddělen koukol od pšenice, se dělo s Židy během všech pogromů a pronásledování. Bůh oddělil ve svém lidu koukol od zrn a ty potom vzkřísíš do Milénia. Tam je povýší nad všechny národy a do jejich rukou svěří správu celé země.**

„ZASE MI ŽIVOT VRACÍŠ A Z PROPASTI ZEMĚ PŘIVÁDÍŠ MĚ NAZPĚT“.

Na stěně muzea holocaustu v Jeruzalémě, by měl být hebrejským písmem vyrytý text ze Žalmu 71:20. Aby každý, kdo vejde hlavním vchodem do tohoto muzea, věděl jaká je připravená budoucnost pro ty, kteří prošli veškerým tímto utrpením. Bůh Izraele je zase oživí a vyvede z propasti země do velké slávy a pozhánání. Žalm 71:20 „Ty jsi mi dal zakusit četná zlá soužení a zase mi život vracíš a z propasti země přivádíš mě nazpět“. Slova tohoto žalmu zjevují Boží zaslíbení o vzkříšení jeho lidu. Ukazují na jeho věrnost. Izajáš 54:7-8 „*Na maličký okamžik*

jsem tě opustil, avšak shromáždím tě v převelikém slitování. V návalu rozlícení skryl jsem před tebou na okamžik svoji tvář, avšak ve věčném milosrdenství jsem se nad tebou slitoval, praví Hospodin, tvůj vykupitel“. Žalm 34:18-20 Ty, kdo úpěli, Hospodin slyšel, ze všech soužení je vysvobodil. Hospodin je blízko těm, kdo jsou zkrušeni v srdci, zachraňuje lidi, jejichž duch je zdeptán. Mnoho zla doléhá na spravedlivého, Hospodin ho však ze všeho vysvobodí. Byl jsem tam a viděl tu nepopsatelnou bolest. Byla zachycena na fotkách a filmech tisíce příběhů. Tehdy jsem si uvědomil, jací to byli překrásní lidé, jak je Bůh miloval. Nemohl jsem zastavit slzy. Zároveň jsem však chválil Boha za jeho věrnost a za to, jaký bude skutečný konec všech těch umučených, ponížených a zavražděných Židů. Ozeáš 5:15 – 6:1-2 Ve svém soužení mě budou hledat za úsvitu. „Pojďte, vraťme se k Hospodinu, on nás rozsápal a také zhojí, zranil nás a také obváže. Po dvou dnech nám vrátí život, třetího dne nám dá povstat a my před ním budeme žít“. Vráti nám život po dvou dnech. To jsou dva tisíce let od Krista, třetí den je Milénium. V Tisíciletém království při jejich vzkříšení zjeví všemohoucí Bůh svou slávu před všemi národy a každý člověk pozná, že Izrael má Boha.

I následující slovo Písma potvrzuje vzkříšení celého Izraele. Mluví se zde o králi Davidovi a praotcích Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi, jak budou bydlet na zemi oni i jejich synové, i synové jejich synů. Ezechiel 37:24-28 *David, můj služebník, bude nad nimi králem a jediným pastýřem všech, budou se řídit mými řády, budou zachovávat má nařízení a jednat podle nich. Budou sídlit v zemi, kterou jsem dal Jákobovi, svému služebníkovi, v níž sídlili vaši otcové. Budou v ní sídlit oni i jejich synové a synové jejich synů navěky a David, můj služebník, bude jejich knížetem navěky. Uzavřu s nimi smlouvu pokoje; bude to věčná smlouva s nimi, dám jim ji a rozmnožím je a v jejich středu zřídím svou svatyni navěky. Můj příbytek bude nad nimi a já jim budu Bohem a oni budou mým lidem. I poznají pronárody, že já Hospodin jsem ten, kdo posvěcuje Izraele, až má svatyně bude navěky v jejich středu. Izajáš 12:1 V onen den řekneš: „Vzdávám tobě chválu, Hospodine! Rozhněval ses na mě, tvůj hněv se však odvrátil a potěšils mě“. Izajáš 54:6-8 *Jako ženu opuštěnou a na duchu ztrápenou tě Hospodin povolal, ženu mladosti, jež byla zavržena, praví Bůh tvůj. Na maličký okamžik jsem tě opustil, avšak shromáždím tě v převelikém slitování. V návalu rozlícení skryl jsem před tebou na okamžik svoji tvář, avšak ve věčném milosrdenství jsem se nad tebou slitoval, praví Hospodin, tvůj vykupitel. „Hle, vyryl jsem si tě do dlaní“. Izajáš 49:13-16 *Plesejte, nebesa, a jásej, země, ať zvučně plesají hory, vždyť Hospodin potěšil svůj lid, slitoval se nad svými ujařmenými! Sijón říkával: „Hospodin mě opustil, Panovník na mě zapomenul“.* Cožpak**

může zapomenout žena na své pacholátko, neslitovat se nad synem vlastního života? I kdyby některé zapomněly, já na tebe nezapomenu. Hle, vyryl jsem si tě do dlaní, tvé hradby mám před sebou stále.

ŽIDÉ PŘIJMOU KRISTA, COŽ V MILÉNIU ZPŮSOBÍ VZKŘÍŠENÍ CELÉHO DOMU IZRAELE.

Apoštol Pavel nádherně vysvětluje, proč to Bůh udělá. Pokud se totiž pádem Izraele (odmítnutím Krista) dostalo spasení pohanům a způsobilo požehnání pro celý svět, co se stane, pokud Židé Krista přijmou? **Římanům 11:12** *Jestliže tedy jejich selháním svět získal a jejich úpadek obohatil pohany, co teprve, až se všichni obrátí? Římanům 11:15* *Jestliže jejich zavržení znamenalo smíření světa s Bohem, co jiného bude znamenat jejich přijetí než vzkříšení mrtvých!* Způsobí to vzkříšení celého domu Izraele, jak ho popisuje prorok Ezechiel 37. Pokud známe tuto pravdu o Miléniu a Židech, jak vám znějí Hitlerova slova, že Německo čeká Tisíciletá říše? Dábel se jeho ústy doslova rouhal Božím plánům se vzkříšeným lidem Izraele. Pronásledoval a ponižoval právě ty, pro které Bůh Tisícileté království připravil. Hitler nemohl překazit Boží plány s Židy, ale naplnil, co o Kristově krvi křičel na Piláta izraelský lid. **Matouš 27:24-25** *Když Pilát viděl, že nic nepořídí, ale že pozdvižení je čím dál větší, omyl si ruce před očima zástupu a pravil: „Já nejsem vinen krví toho člověka; je to vaše věc.“ A všechen lid mu odpověděl: „Krev jeho na nás a na naše děti!“* Avšak naše nevěrnost nezruší věrnost Boží. Jeho smilování je nade všechna jeho díla a v Miléniu to slavně poznáme. **2. Timoteovi 2:11-13** *Věřohodné je to slovo: „Jestliže jsme s ním zemřeli, budeme s ním i žít. Jestliže s ním vytrváme, budeme s ním i vládnout. Zapřeme-li ho, i on nás zapře. Jsme-li nevěrní, on zůstává věrný, neboť nemůže zapřít sám sebe“.*

KRISTUS JE PRVOTINA VZKŘÍŠENÍ.

Pán Ježíš na gologotském kříži (v tom zajetí, ponížení a smrti) umíral jako židovský král. Při svém zmrtvýchvstání se stal prvotinou vzkříšení pro všechny, které v budoucnosti vzkřísí. On je prvotinou, a proto šel ve všem utrpení i vzkříšení před svým lidem. Z toho důvodu se Židům stane totéž, co se stalo i s jejich králem. **1. Korintským 15:20-24** *Avšak Kristus vstal z mrtvých, prvotina těch, kdo zemřeli. Když tedy přišla skrze člověka smrt, přišlo skrze člověka také vzkříšení mrtvých. Jako v Adamovi všichni umírají, tak také v Kristu budou všichni obživeni. Každý však ve svém pořadí: jako prvotina Kristus, potom při jeho příchodu ti, kdo jsou Kristovi, potom bude konec, až Kristus odevzdá království Bohu a Otci a zruší každou vládu,*

každou vrchnost i moc. Pod křížem zástupy křičely: „Spolehl na Boha, ať ho vysvobodí“. *Matouš 27:41-43 Podobně se mu posmívali i velekněží spolu se zákoníky a staršími. Říkali: „Jiné zachránil, sám sebe zachránit nemůže. Je král izraelský – ať nyní sestoupí z kříže a uvěříme v něho! Spolehl na Boha, ať ho vysvobodí, stojí-li o něj. Vždyť řekl: Jsem Boží Syn!“* Ježíš na kříži ukázal (což nakonec jeho vzkříšením nebeský Otec i dokázal), že kdo doufá v Boha, nebude zahanben, i když půjde údolím smrti. *Římanům 10:11 Neboť Písmo praví: „Kdo v něho věří, nebude zahanben“.* Židé byli během holokaustu přesvědčeni, že je Bůh navždy opustil. Nepomáhal jim, podobně jako Kristu na kříži. I sám Ježíš tehdy zvolal: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ (*Marek 15:34*). Ale oni stejně jako Kristus, po nesmírném utrpení, dojdou k slavnému vzkříšení. Takto se i na nich naplní slovo: „Kdo věří v Boha, nebude zahanben“.

„MNOZÍ Z TĚCH, KTERÍ SPÍ V PRACHU ZEMĚ, PROCITNOU“.

Když Daniel psal o soužení světa v posledních dnech, dotkl se i vzkříšení židovského národa. Podobně jako Ámos, i on tvrdil, že v čase vzkříšení Židů Bůh oddělí koukol od zrn. *Daniel 12:1-2 V oné době povstane Míkael, velký ochránce, a bude stát při synech tvého lidu. Bude to doba soužení, jaké nebylo od vzniku národa až do této doby. V oné době bude vyproštěn tvůj lid, každý, kdo je zapsán v Knize. Mnozí z těch, kteří spí v prachu země, procitnou; jedni k životu věčnému, druzí k pohaně a věčné hrůze. Matouš 24:31 On vyšle své anděly s mohutným zvukem polnice a ti shromáždí jeho vyvolené od čtyř úhlů světa, od jedněch konců nebe ke druhým.* Je to čas Kristova příchodu a čas vzkříšení domu Izraele – vyvolených Božích. Ti, kteří v Kristově pokolení viděli jeho zázraky a odmítali ho (*Lukáš 13*), uvidí při vzkříšení v Miléniu Abrahama, Izáka, Jáкова a všechny proroky. Ale oni budou vyvrženi ven. *Lukáš 13,28-29: „Tam bude pláč a skřípění zubů, až spatříte Abrahama, Izáka a Jáкова i všechny proroky v Božím království, a vy budete vyvrženi ven. A přijdou od východu i západu, od severu i jihu, a budou stolovat v Božím království“.* A přijdou od východu i západu, od severu i jihu – jinými slovy je tady řečeno totéž, co Pán říká v *Matouši 24:31* „Shromáždí jeho vyvolené od čtyř úhlů světa, od jedněch konců nebe ke druhým“.

149

„HOSPODINOVÍ VYKOUPENÍ (VZKŘÍŠENÍ) SE NAVRÁTÍ, PŘIJDOU

S VÝSKÁNÍM NA SIJÓN A VĚČNÁ RADOST BUDE NA JEJICH HLAVÁCH“.

Věčná radost může být pouze na hlavách vzkříšených. *Izajáš 51:11 Hospodinovi vykoupení se navrátí, přijdou s výskáním na Sijón a věčná radost bude na jejich*

hlavách. Dojdou veselí a radosti, žal a vzdychání utečou. Zacharjáš 8:13 Jako jste byli zlořečením mezi pronárody, dome judský a dome izraelský, tak budete požehnaním, až vás zachráním. Nebojte se! Jedněte rozhodně. Izajáš 62:5 Jako se mladík žení s pannou, tak se tví synové ožení s tebou. A jako se ženich veselí z nevěsty, tak se tvůj Bůh bude veselit z tebe. Židé dostanou pod svou správou obnovu celé země. Všechny národy jim budou sloužit a poslouchat je. Budou vládnout spravedlivě. Naplní se na nich všechna Boží zaslíbení, která předpověděli jejich proroci. Izajáš 60:16-19 Budeš sít mléko pronárodů, budeš sít z královských prsů. Poznáš, že já jsem Hospodin, tvůj spasitel, tvůj vykupitel, Přesilný Jákobův. Místo bronzu přinesu zlato a místo železa přinesu stříbro, místo dřeva bronz a místo kamení železo. Za dohlížitele ti dám pokoj a za poháněče spravedlnost. Nikdy už nebude slýcháno o násilí ve tvé zemi, o zhoubě a zkáze na tvém území. Svě hradby budeš nazývat „Spása“ a své brány „Chvála“. Už nebudeš mít slunce za světlo dne, ani jas měsíce ti nebude svítit. Hospodin ti bude světlem věčným, tvůj Bůh tvou oslavou.

HVĚZDY VOLÁ JMÉNEM, NECHYBÍ MU ANI JEDNA.

150 Díky vesmírným teleskopům vidíme na nebeské obloze stovky miliard galaxií. Každá z nich má stovky miliard hvězd. Bůh, aby potěšil svůj lid v těžkých časech, jim na tyto hvězdy ukázal. Prohlásil, že všechny zná a každou z nich volá jménem. Zná jejich počet a nechybí mu ani jedna. Jak by potom mohl zapomenout být na jediného ze svého lidu? Izajáš 40:26-27 K výšině zvedněte zraky a hleďte: „Kdo stvořil toto všechno?“ Ten, který v plném počtu vyvádí zástupy hvězd a všechny volá jménem; má obrovskou sílu a úžasnou moc, nechybí mu ani jedna. Proč říkáš, Já-kobe, proč, Izraeli, mluvíš takto: „Má cesta je Hospodinu skryta, můj Bůh přehlídí mé právo?“ Když Židé říkali: „Bůh přehlídí naše právo, Hospodin nás opustil a Pán na nás zapomněl, už je po nás“, v té stejné chvíli platilo to, co Pán nechal zapsat v Písmu: „Nikdo nebude chybět, na nikoho jsem nezapomněl a nikoho neopustím. Protože tě miluji odvěkou láskou. Uzdravím zkrúšené v srdci a obvážu jejich rány“. Jeremjáš 31:3 Hospodin se mi ukázal zdaleka: „Miloval jsem tě odvěkou láskou, proto jsem ti tak trpělivě prokazoval milosrdenství“. Žalm 147:2-5 Hospodin buduje Jeruzalém, shromažďuje rozehnané z Izraele, uzdravuje ty, kdo jsou zkrúšeni v srdci, jejich rány obvazuje. On určuje počet hvězd, on každou vyvolává jménem. Velký je náš Pán, je velmi mocný, jeho myšlení obsáhnout nelze.

Za svou potupu budou plesat nad svým podílem v Kristově království. Izajáš 61:6-7 Vy pak budete nazýváni „Hospodinovi kněží“, bude se vám říkat „Sluhové našeho Boha“. Budete užívat bohatství pronárodů a honosit se jejich slávou. Za svou

dvojí ostudu a hanbu bude nad svým podílem lid plesat, dvojí dědictví obdrží v své zemi, budou mít věčně radost. Každý bude pod svou vinnou révou a fíkovníkem. Micheáš 4:2-4 Mnohé pronárody půjdou a budou se pobízet: „Pojďte, vystupme na Hospodinovu horu, do domu Boha Jákobova. Bude nás učit svým cestám a my budeme chodit po jeho stezkách“. Ze Sijónu vyjde zákon, slovo Hospodinovo z Jeruzaléma. On bude soudit mnohé národy, ztrestá mocné pronárody, i ty nejbližší. I překují své meče na radlice, svá kopí na vinařské nože. Pronárod nepozdvihne meč proti pronárodu, nebudou se již cvičit v boji. Každý bude bydlet pod svou vinnou révou, pod svým fíkovníkem, a nikdo ho nevydělá. Tak promluvila ústa Hospodina zástupů. Ať je pochváleno jeho jméno!

Postoj světa vůči Židům se od základu změní. Tam, kde se k nim dnes stydí přiznat, se potom deset mužů bude chytat lemu roucha jednoho Žida, aby je zavedl do chrámu v Jeruzalémě a oni tam mohli vidět Hospodinovu slávu. Zacharjáš 8:22-23 *A budou přicházet četné národy i mocné pronárody, aby hledaly v Jeruzalémě Hospodina zástupů a naklonily si ho. Toto praví Hospodin zástupů: V oněch dnech se chopí deset mužů z pronárodů všech jazyků pevně cípu roucha jednoho Judejce a řeknou: „Půjdeme s vámi. Slyšeli jsme, že s vámi je Bůh“. Vypuzená i ta, s kterou Bůh zle naložil, bude mocným národem. Micheáš 4:6-7 „V onen den, je výrok Hospodinův, se ujmu chromé, shromáždím zapuzenou, tu, s níž jsem zle naložil. Chromou budu mít za pozůstatek lidu, vypuzenou za mocný národ. A Hospodin bude nad nimi kralovat na hoře Sijónu od nynějška až navěky“.*

151

2. KAPITOLA

Chrám Milénia

Všechny národy budou každoročně putovat do Jeruzaléma a budou uctívat Hospodina v chrámě, který v pokoji a k pozhnání celé země postaví Kristus. Postavení chrámu má svou přísnou biblickou podmínku. V následujícím textu Písma uvidíme, že mezi chrámem a jeho stavitelem bude „rada pokoje“. To je důvod, proč bude postaven až v Miléniu. Pokud by se dnes kdokoliv rozhodl postavit chrám, dobře víme, že ho určitě nepostaví v pokoji, ani k pozhnání země. Jeho stavbou by možná vyvolal světovou válku. Zacharjáš 6:13 *On postaví Hospodinův*

chrám a ponese majestát. Bude sedět a vládnout na svém trůnu a bude knězem na svém trůnu; a mezi oběma bude rada pokoje. Zacharjáš 14:16 Všichni pak, kdo zbyli ze všech pronárodů, které vytáhly proti Jeruzalému, budou každoročně putovat, aby se klaněli Králi, Hospodinu zástupů, a slavili slavnost stánků. Pán Ježíš bude obdařen velebností, bude vládnout na svém trůnu a bude na svém trůnu knězem. Ukončí veškerou nenávist a útlak, utrpení a nemoci, a spojí celé lidstvo v jeden celek. V Jeruzalémě postaví poslední, šestý chrám Hospodinu. První je ten v nebi, druhý byl Miškan na poušti, třetí Šalomounův, čtvrtý Herodův a pátý byla Církev. Po skončení Milénia už v novém nebi a na nové zemi nikdy nebude chrám, jako byly ty předchozí. Zjevení 21:10 Ve vytržení ducha mě vyvedl na velikou a vysokou horu a ukázal mi svaté město Jeruzalém, jak sestupuje z nebe od Boha. Zjevení 21:22 Avšak chrám jsem v něm nespatriil: „Jeho chrámem je Pán Bůh Všemohoucí a Beránek“.

V MILÉNIU BUDOU ČTYŘI SKUPINY OBYVATEL.

Záměrně říkám skupiny, a ne národy, protože budou ze všech národů, ale ty skupiny se budou tělesně i duchovně odlišovat. Poukazuje na to Písmo. Při těch rozdílech pochopíme i smysl chrámu, proč bude v Miléniu postaven a proč ho bude zapotřebí.

152

1. První skupinou budou lidé, jak je známe dnes. Rodí se a umírají. Na soudu žijících národů (Matouš 25:31-46) dostanou právo žít v Miléniu. Dožijí se vysokého věku, ale budou umírat. Po skončení Tisíciletého království budou čekat na vzkříšení k věčnému životu (Zjevení 20:15).
2. Druhou budou Židé – vzkříšený dům Izraele (Ezechiel 37:11-12). Stanou se správci země a přemění zpustošený svět v překrásný Eden. Všechny národy jim budou sloužit. Izajáš 61:4-5 *Co bylo od věků v troskách, vybudují, postaví, co kdysi bylo zpustošeno, obnoví zničená města, zpustošená po celá pokolení. Stanou zde cizáci a budou vám pást ovce, synové ciziny budou vašimi rolníky a vinaři.* Izajáš 60:10 *Cizinci vystavějí tvé hradby a jejich králové ti budou k službám. Bil jsem tě ve svém rozlícení, se zalíbením se však nad tebou slítovávám. Část z nich se bude dožívat věku stromů, jejich potomci naplní zemi a část (ta vzkříšená) bude nesmrtelná. Izajáš 65:22 *Nebudou stavět, aby se tam usadil jiný, nebudou sázet, aby z toho jedl jiný. Dny mého lidu budou jako dny stromu. Co svýma rukama vytvoří, to moji vyvolení sami spotřebují. Právě kvůli vzkříšeným Židům a těm, kteří na soudu národů z úst Pána Ježíše uslyší:**

„Byl jsem hladový a dali jste mi najíst“, bude v Tisíciletém království postaven chrám. Skrze velekněze Ježíše Krista budou v tomto chrámu přicházet k Bohu a poznávat jeho slávu všechny národy i vzkříšený dům Izraele. Tam poznají Pána Ježíše jako svého Mesiáše a krále na Davidově trůnu. Tehdy se i na nich naplní slovo z Jana 14:6 *Ježíš mu odpověděl: „Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne“.* Izajáš 9:5-6 *Neboť se nám narodí dítě, bude nám dán syn, na jehož rameni spočine vláda a bude mu dáno jméno: „Divuplný rádce, Božský bohatýr, Otec věčnosti, Vládce pokoje“.* Jeho vladařství se rozšíří a pokoj bez konce spočine na trůně Davidově a na jeho království. Upevní a podepře je právem a spravedlností od toho času až navěky. Horlivost Hospodina zástupů to učiní. Izajáš 66:22-23 *„Jako nová nebesa a nová země, které učiním, budou stát přede mnou, je výrok Hospodinův, tak nepohnutelně bude stát vaše potomstvo a vaše jméno. O každém novoluní, v každý den odpočinku, přijde se sklonit veškeré tvorstvo přede mnou, praví Hospodin“.*

3. Třetí skupinou budou vzkříšení mučedníci pod oltářem (Zjevení 6:9-10). Budou zanecháni ve velkém soužení světa, kde budou propáleni v peci soužení. Zachovají Boží slovo, nepokloní se šelmě a budou svědčit o Kristu. Po vzkříšení budou jako andělé v nesmrtelném těle a v Miléniu budou vládnout spolu s Kristem. Zjevení 20:4 *Viděl jsem trůny a na nich usedli ti, jimž byl svěřen soud. Spatřil jsem také ty, kdo byli státi pro svědectví Ježíšovo a pro slovo Boží, protože nepoklekli před dravou šelmou ani jejím obrazem a nepřijali její znamení na čelo ani na ruku. Nyní povstali k životu a ujali se vlády s Kristem na tisíc let.*
4. Čtvrtou bude manželka Beránkova. Oddaní křesťané a znovuzrození Židé, kteří milovali Pána a byli vytrženi. Z nebeských příbytků se s Kristem vrátí na Olivovou horu. Budou vládnout a zvěstovat po celé zemi poznání slávy svého Boha a Krista, kterou v nebi uvidí na vlastní oči. Budou mít proměněné a oslašené tělo, které získají v povětří při vytržení. Budou podobní Kristu.

Zdá se, že rozdíl mezi skupinami obyvatel Milénia přestane trvale existovat až po skončení Tisíciletého království a po událostech, které popisují následující texty Písma. Zjevení 21:1-7 *A viděl jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země pominuly a moře již vůbec nebylo. A viděl jsem od Boha z nebe sestupovat svaté město, nový Jeruzalém, krásný jako nevěsta ozdobená pro svého ženicha. A slyšel jsem veliký hlas od trůnu: „Hle, příbytek Boží uprostřed lidí, Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid; on sám, jejich Bůh, bude s nimi, a setře jim*

každou slzu z očí. A smrti již nebude, ani žalu ani nářku ani bolesti už nebude – neboť co bylo, pominulo“. Ten, který seděl na trůnu, řekl: „Hle, všechno tvořím nové“. A řekl: „Napiš: Tato slova jsou věrná a pravá“. A dodal: „Již se vyplnila. Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec. Tomu, kdo žízní, dám napít zadarmo z pramene vody živé. Kdo zvítězí, dostane toto vše; já mu budu Bohem a on mi bude synem“.

V chrámu Milénia nebude schrána smlouvy. Satan bude spoután na tisíc let, nikdo nebude sváděn k hříchu ani nebude hřešit. Z toho důvodu nebude v chrámu ani schrána smlouvy, v níž byla uložena příkázání. Jeremjáš 3:16-17 *A stane se, že se v oněch dnech na zemi rozmnožíte a rozplodíte, je výrok Hospodinův. Nebude se už říkat: „Schrána smlouvy Hospodinovy“, ani jim na mysl nepřijde, nebudou ji připomínat, nebudou ji postrádat, nebude už zhotovena. V onen čas nazvou Jeruzalém Hospodinovým trůnem a shromáždí se v něm ke jménu Hospodina v Jeruzalémě všechny pronárody a nikdy už nebudou žít podle svého zarputilého a zlého srdce.*

3. KAPITOLA

Celá země se promění

154

„CELÁ ZEMĚ SE PROMĚNÍ A NEBUDE UŽ KLATBY“.

Celá země se promění, nebude už klatby a Jeruzalém bude bydlet v bezpečí. Nastane obnova přírody, všech zpustošených a zdevastovaných míst. Tam, kde je dnes poušť, vyrostou oázy a lesy. Zacharjáš 14:10-11 *Celá země se promění ... a nebude už klatby. Jeruzalém bude bydlet v bezpečí. Nebude plevel. Místo toho bude celá země poseta myrtou a bude vonět jako zahrada Eden. Izajáš 55:13 Místo trní vyroste cypřiš, místo plevele vzejde myrta. To bude k oslavě Hospodinova jména, za trvalé znamení, které nebude vymýceno. Ezechiel 36:35-36 Potom řeknou: „Tato zpustošená země je jako zahrada v Edenu: města ležící v troskách, zpustlá a zbořená, jsou nyní opevněna a osídlena“. I poznají pronárody, které zůstanou vůkol, že já, Hospodin, jsem vystavěl, co bylo zbořeno, a osázel zpustošený kraj; já, Hospodin, jsem to vyhlásil i vykonal. Nebude se jíst maso zvířat, ale maso ryb ano, protože Písmo v souvislosti s Miléníem hovoří o požehnaných rybářích v Ěn-gedí. Ezechiel 47:10 *I postaví se u něho rybáři; od Ěn-gedí až k Ěn-egljajimu se budou**

rozprostírat síť. Ryb rozličného druhu bude velmi mnoho jako ryb ve Velkém moři.

V Miléniu bude vlk pobývat s beránkem a nikdo nikomu neuškodí. Lev bude žrát trávu jako dobytče. *Izajáš 11:6-7 Vlk bude pobývat s beránkem, levhart s kúzletem odpočívat. Tele a lvíče i žírný dobytek budou spolu a malý hoch je bude vodit. Kráva se bude popásat s medvědicí, jejich mláďata budou odpočívat spolu, lev jako dobytče bude žrát slámu. Izajáš 65:25 Vlk a beránek se budou pást spolu a lev jako dobytče bude žrát slámu, hadu však bude potravou prach. Nikdo už nebude páchat zlo a šířit zkázu na celé mé svaté hoře, praví Hospodin.* Když si děti budou hrát nad dírou jedovatého hada, nebudou v ohrožení. *Izajáš 11:8 Kojenec si bude hrát nad děrou zmije, bazilišku do doupěte sáhne ručkou odstavené dítě.*

Člověk bude za svou práci spravedlivě odměněn a nebude ponižován. Bude dělat to, čím je obdarovaný. Nikdo nebude bez úcty. Nebudou bezdomovci ani povaleči. Pokud se někdo bude modlit, Bůh ho vyslechne, dokud ještě bude mluvit. Nebude křivda ani zklamání. Přestanou přírodní katastrofy, zemětřesení a devastace země. Věznice, nemocnice, pojišťovny a banky ztratí svoje opodstatnění. *Izajáš 11:9 Nikdo už nebude páchat zlo a šířit zkázu na celé mé svaté hoře.* Armáda a policie nebudou existovat. Zbraně se překují na motyky. Nebude výcvik vojáků a nikdo se nebude učit bojovému umění. *Izajáš 2:4 I překují své meče na radlice, svá kopí na vinařské nože. Pronárod nepozdvihne meč proti pronárodu, nebudou se již cvičit v boji.* Jazyk koktavých bude mluvit plynule a hbitě. Nebude slepý ani hluchý ani chromý. Nebude hlad ani nemoci. Nebudou úplatky ani dluhy. *Izajáš 32:1-3 Hle, král bude kralovat spravedlivě a velmožové budou vládnout podle práva. Každý z nich bude jako skryše před větrem a úkryt před průtrží mračen, jak tekoucí vody ve vyprahlém kraji, jako stín mohutné skály v žíznivé zemi. Oči těch, kdo vidí, se neodvrátí, uši těch, kdo slyší, budou pozorně naslouchat. Srdce nerozumných nabude poznání, jazyk koktavých bude hovořit hbitě a jasně.*

155

PÁN JEŽÍŠ BUDE KRÁLEM NAD CELOU ZEMÍ

A Z JERUZALÉMA POPLYNOU ŽIVÉ VODY.

Izajáš 66:13 Jako když někoho utěšuje matka, tak vás budu těšit. V Jeruzalémě dojdete potěšení. Avšak zde ještě nemluvíme o tom novém svatém Jeruzalémě, který sestoupí od Boha z nebe po skončení Milénia, až Bůh prohlásí: „Hle, činím vše nové“. To je Jeruzalém Tisíciletého království. Tisíc let bude korunou krásy v ruce Hospodinově a diadémem království v ruce svého Boha. Bude městem plesání a jeho lid lidem velké radosti. *Izajáš 65:18-19 Veselte se, jásejte stále a stále nad tím, co stvořím. Hle, já stvořím Jeruzalém k jáсотu a jeho lid k veselí. I já budu*

nad Jeruzalémem jásat a veselit se ze svého lidu. Nikdy víc už nebude v něm slyšet pláč ani křik. Zacharjáš 14:8-9 V onen den poplynou z Jeruzaléma živé vody, polovina k moři východnímu, polovina k západnímu, v létě jako v zimě. Hospodin bude Králem nad celou zemí; v onen den bude Hospodin jediný a jeho jméno jediné. Jména všech model budou ze země vyhlazena, i falešní proroci a duch nečistoty. Zacharjáš 13:2 V onen den, je výrok Hospodina zástupů, vyhladím ze země jména modlářských stvůr, takže už nikdy nebudou připomínána. Vypudím ze země rovněž proroky a ducha nečistoty. Izajáš 2:18 Bůžkové nadobro vymizejí. Izajáš 32:5 Bloud už nebude zván šlechtný, potměšilci nebude se říkat velkomyslný. Ne proto, že by v Miléniu byli potměšilci a blázni, ale jednoduše proto, že taková situace už nenastane. Ponižena bude hrdost člověka a sehnuta lidská povýšenost. Zničena budou mnohá ze vzácných děl světa (Izajáš 2:12-16), za která boháči platili miliardy, zatímco miliony lidí na celém světě umíraly hladem. Člověk bude dražší než čisté zlato z Ofíru. Smutná zpráva pro Wall Street. Taková centra chytrých spekulantů navždy přestanou existovat. Izajáš 13:12-13 Způsobím, že člověk bude vzácnější než ryzí zlato, člověk bude nad zlato z Ofíru. Otřesu totiž nebesy a země se pohne ze svého místa prchlivostí Hospodina zástupů v den jeho planoucího hněvu. Izajáš 2:11-12 Ponižen bude zpupný pohled člověka, sehnuta bude lidská povýšenost; v onen den bude vyvýšen jedině Hospodin. Neboť den Hospodina zástupů přijde na každou pýchu a povýšenost, na všechno, co se povznáší – to bude sníženo.

Každý, kdo bude umět udělat jakýkoli dobrý skutek, tak ho i udělá. Touha pomáhat a potěšit bude na každém kroku. Život bude velká radost a uspokojení. Lidé budou svými činy naplňovat dvě největší biblická přikázání. Matouš 22:37-40 *On mu řekl: „Miluj Hospodina, Boha svého, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí“. To je největší a první přikázání. Druhé je mu podobné: „Miluj svého bližního jako sám sebe“. Na těch dvou přikázáních spočívá celý Zákon i Proroci. Vážení nebudou ti, kteří umí kopnout do míče nebo dobře udeřit tenisovou raketou, ale ti, kteří milují Pána a chlubí se v Bohu. Izajáš 23:9 Hospodin zástupů tak rozhodl, aby zlomil pýchu vši nádhery, aby zlehčil všechny nejváženější v zemi. 2. Korintským 10:17 Kdo se chlubí, ať se chlubí v Pánu.*

„ZEMĚ BUDE NAPLNĚNA POZNÁNÍM SLÁVY HOSPODINA“.

Dnes je celá země plná Hospodinovy slávy, ale v Miléniu bude pokrytá i poznáním jeho slávy. Abakuk 2:14 *Země bude naplněna poznáním Hospodinovy slávy, jako vody pokrývají moře.* Zvěstování známosti a slávy Hospodina po celé zemi bude výsadou vytržených, kteří ji v nebi uvidí na vlastní oči. Půjdou totiž s Pánem do

míst, kde měl Ježíš u Otce slávu, dříve než byl svět. **Jan 17:24** *Otče, chci, aby také ti, které jsi mi dal, byli se mnou tam, kde jsem já; ať hledí na mou slávu, kterou jsi mi dal, neboť jsi mě miloval již před založením světa.* **Jan 17:4-5** *„Já jsem tě oslavil na zemi, když jsem dokončil dílo, které jsi mi svěřil. A nyní ty, Otče, oslav mne svou slávou, kterou jsem měl u tebe, dříve než byl svět“.*

Když se Církev, Beránkova nevěsta, vrátí s Kristem z nebe na zem, bude v Miléniu zvěstovat poznání Hospodinovy slávy všem národům. Už nás nikdo nebude zesměšňovat ani pronásledovat pro lásku k Bohu. Nastane pravý opak. Každý bude chtít slyšet o jeho slávě a jeho mocných divech. Jak stvořil svět, jak připravil naši spásu, jak je Kristus obrazem slávy svého Otce. Po celých tisíc let to bude privilegium těch, kteří v něho uvěřili ještě v čase, kdy ho nemohli vidět. Výsadou oddaných křesťanů, kteří v Boha doufali a milovali v souženích, úzkostech a úderech ze všech stran a vzdávali chválu a slávu jeho jménu.

„AŽ SE DOVRŠÍ TISÍC LET“.

Harmonie Milénia však bude na jeho konci narušena. Bůh na krátký čas propustí ďábla z propasti. Ten bude znovu svádět všechny národy a svede je. Opět přijde na překrásný a dokonalý Boží svět zlo. Nevyhnul se tomu Adam v Edenu a nevyhne se tomu ani Kristovo Tisícileté království. **Zjevení 20:7-10** *Až se dovrší tisíc let, bude satan propuštěn ze svého žaláře a vyjde, aby oklamal národy ve všech čtyřech úhlech světa, Góga i Magóga. Shromáždí je k boji a bude jich jako písku v moři. Viděl jsem, jak vystoupili po celé šíři země a obklíčili tábor svatých a město, které miluje Bůh. Ale sestoupil oheň z nebe a pohltil je. Jejich svůdce ďábel byl uvržen do jezera, kde hoří síra a kde je již dravá šelma i falešný prorok. A budou trýzněni dnem i nocí na věky věků.* Proč to Bůh zařadil do svého plánu? Pokud je dobrý, proč už dávno nezničil zlo? Rozvazuje ho a znovu propouští na svět. Je to velmi složitá otázka a je zapotřebí na ni odpovídat Písmem z Izajáše **45:5-7** *„Já jsem Hospodin a jiného už není, mimo mne žádného Boha není. Přepásal jsem tě, ač jsi mě neznal, aby poznali od slunce východu až na západ, že kromě mne nic není. Já jsem Hospodin a jiného už není. Já vytvářím světlo a tvořím tmu, působím pokoj a tvořím zlo, já Hospodin konám všechny tyto věci“.* **Příslaví 16:4** *„Hospodin učinil vše k svému cíli, i svévolníka pro zlý den“.*

Bůh jednoho dne navždy oddělí dobro od zla. Avšak do té doby dovoluje jeho existenci proto, aby existovala svobodná volba, jelikož nestvořil roboty, ale bytosti podle svého obrazu. A k němu patří svoboda a s ní právo na svobodnou volbu mezi tím, co říká on a co říká zlo. Proto rozvazuje ďábla a znovu ho pouští

na svět, aby sváděl a klamal. Pokud by totiž neexistovalo zlo, člověk by se vůči pravdě nikdy neprojevil jako svobodná bytost, která ji může zavrhnout. Přijímal by ji automaticky jako jedinou možnou alternativu. To je důvod, proč Bůh dovo-luje existenci zla. Kvůli dobrovolnému přijetí pravdy. To ale bude jen do dne, kdy všechny, kdo se ho svobodně rozhodli milovat, odmění nebem a navždy oddělí od působení zla. Do té doby je zlo jako brusný kámen, kterým si Bůh brousí své dia-manty. Doléhá na nás každý den. *Deuteronomium 30:15 Hled, předložil jsem ti dnes život a dobro i smrt a zlo.* Jób miloval a poslouchal Boha i v momentech, kdy ztratil úplně všechno. Když z výšin požehnání spadl do hlubin ponížení a ztráty. Už neměl nic, zůstala mu „pouze“ naděje v Boha. Během své zkoušky však pro-hlásil: *Tu Jób povstal, roztrhl svou řízu a oholil si hlavu. Potom padl k zemi, klaněl se a pravil: „Z života své matky jsem vyšel nahý, nahý se tam vrátím. Hospodin dal, Hospodin vzal; jméno Hospodinovo buď požehnáno“ (Jób 1:20-21).* Proto na lidi v Miléniu (co poslechnou ďábla) sestoupí oheň z nebe, který v okamžiku stráví miliardy lidí. Oni totiž budou přezkoušeni ve skleníku ráje, zatímco Jób si prošel zkouškou v lůně pekla.

V PRŮBĚHU DĚJIN LIDSTVA NASTANOU TŘI VZKŘÍŠENÍ.

158 První při vytržení Církve, kdy zesnuli v Kristu vstanou jako první. **1. Korintským 15:23 Každý v daném pořadí: první vstal Kristus, potom při Kristově příchodu vsta-nou ti, kdo jsou jeho (1. Tesalonickým 4:16).**

Druhé se uskuteční, když Pán Ježíš odevzdá Otci království Milénia. Tehdy bude vzkříšen celý dům Izraele i mučedníci z velkého soužení světa, kteří se od-mítli poklonit šelmě. *Zjevení 20:4-6 Viděl jsem trůny a na nich usedli ti, jimž byl svěřen soud. Spatřil jsem také ty, kdo byli státi pro svědectví Ježíšovo a pro slovo Boží, protože nepoklekli před dravou šelmou ani jejím obrazem a nepřijali její zna-mení na čelo ani na ruku. Nyní povstali k životu a ujali se vlády s Kristem na tisíc let. Ostatní mrtví však nepovstanou k životu, dokud se těch tisíc let nedovrší.*

Třetí nastane po ukončení Milénia, kdy před Božím pohledem zmizí země i nebe (*Zjevení 20:11-15*). Tehdy bude vzkříšen k poslednímu soudu i starodávný zatopený svět. Souzen bude každý, kdo kdy žil na této zemi a do té doby ještě sou-zen nebyl. Samozřejmě kromě těch, o kterých Ježíš řekl, že pro víru v jeho jméno nikdy nepřijdou na soud.

Nové nebe a nová země

„A VIDĚL JSEM VELIKÝ BĚLOSTNÝ TRŮN
A TOHO, KDO NA NĚM SEDĚL“.

Písmo vyhlašuje, že první nebe i první země pominou. Přejde nové nebe, nová země i Nový Jeruzalém. To dokazuje, že i když v Tisíciletém království dojde k obrovské rekonstrukci země, Bůh po skončení Milénia učiní všechno nové, přesně tak, jak to řekl. Země bude zničena proto, že byla poskvrněna hříchem. A protože vzpoura proti Bohu začala v nebi, i nebe bylo zasaženo hříchem, a proto pomine i ono. Všechno, co bylo takto poskvrněno, navždy pomine. Nic z toho starého světa v novém nebude. Před Božím pohledem zmizí země i nebe a už pro ně nebude místo.

Před námi jsou poslední dvě kapitoly Bible. Čas, kdy se naplní slovo Pána Ježíše: „*Nebe a země pominou, ale má slova nikdy nepomnou*“. Ti, kteří uvěřili Kristovým slovům ještě na zemi, mají v tomto věku své trvalé místo v příbytcích nebeského Otce.

159

TAM ZAČNE VĚČNOST. POSLEDNÍ VĚK, O KTERÉM
VŠEMOHOUCÍ BŮH ŘEKL: „HLE, VŠECKO TVOŘÍM NOVÉ“.

Zjevení 20:11-15 A viděl jsem veliký bělostný trůn a toho, kdo na něm seděl; před jeho pohledem zmizela země i nebe a už pro ně nebylo místa. Viděl jsem mrtvé, mocné i prosté, jak stojí před trůnem, a byly otevřeny knihy. Ještě jedna kniha byla otevřena, kniha života. A mrtví byli souzeni podle svých činů zapsaných v těch knihách. Moře vydalo své mrtvé, i smrt a její říše vydaly své mrtvé, a všichni byli souzeni podle svých činů. Pak smrt i její říše byly uvrženy do hořícího jezera. To je druhá smrt: hořící jezero. A kdo nebyl zapsán v knize života, byl uvržen do hořícího jezera.

„A VIDĚL JSEM NOVÉ NEBE A NOVOU ZEMI“.

Až zde přijde ten nový svatý Jeruzalém, to očekávání věků. Příbytek Boží s lidmi, kde Bůh setře každou slzu z našich očí. Kde už nikdy nebude žal ani křik ani

bolest ani smrt. Zjevení 21:1-5 *A viděl jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země pominuly a moře již vůbec nebylo. A viděl jsem od Boha z nebe sestupovat svaté město, nový Jeruzalém, krásný jako nevěsta ozdobená pro svého ženicha. A slyšel jsem veliký hlas od trůnu: „Hle, přibyték Boží uprostřed lidí, Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid; on sám, jejich Bůh, bude s nimi, a setře jim každou slzu z očí. A smrti již nebude, ani žalu ani nářku ani bolesti už nebude – neboť co bylo, pominulo“. Ten, který seděl na trůnu, řekl: „Hle, všechno tvořím nové“. A řekl: „Napiš: Tato slova jsou věrná a pravá“.*

Zjevení 22:10-17 *A řekl mi: „Nezapečeťuj knihu se slovy tohoto proroctví: čas je blízko. Kdo křivdí, ať křivdí dál, kdo je pošpiněn, ať zůstane ve špíně – kdo je spravedlivý, ať zůstane spravedlivý, kdo je svatý, ať setrvá ve svatosti. Hle, přijdu brzo, a má odplata se mnou; odplatím každému podle toho, jak jednal. Já jsem Alfa i Omega, první i poslední, počátek i konec. Blaze těm, kdo si vyprali roucha, a tak mají přístup ke stromu života i do bran města. Venku zůstanou nečistí, zaklánači, smilníci, vrahové, modláři – každý, kdo si libuje ve lži. Já, Ježíš, posílám svého posla, aby vám to dosvědčil po všech církvích. Já jsem potomek z rodu Davidova, jasná hvězda jitřní“. A Duch i nevěsta praví: „Přijď!“ A kdokoli to slyší, ať řekne: „Přijď!“ Kdo žízní, ať přistoupí; kdo touží, ať zadarmo nabere vody života.*

160

„KDO TOUŽÍ, AŽ ZADARMO NABERE VODY ŽIVOTA“

Kdo chce, ať nabere? Opravdu každý, kdo chce? A ještě k tomu zadarmo? Kdo jen chce, může navěky žít s Bohem? Ano! Ano! Ano! Ježíš přišel, abychom tomu uvěřili a skrze něho, jako dveřmi, vešli do nebe. Proto řekl v evangeliu Jana 10:9 *„Já jsem dveře. Kdo vejde skrze mne, bude zachráněn, bude vcházet i vycházet a nalezne pastvu“*. Spolu s Kristem byli na Golgotě ukřižováni i dva zločinci. Jeden po jeho levici a druhý po pravici. V posledních hodinách svého života jeden z nich litoval svých činů a promluvil k Ježíši. Lukáš 23:42-43 *A řekl: „Ježíši, pamatuj na mne, až přijdeš do svého království“. Ježíš mu odpověděl: „Amen, pravím ti, dnes budeš se mnou v ráji“*.

Jak je to možné? Zločinec a v ráji s Kristem? Musíme si uvědomit jednu důležitou věc. Boží milost je pro každého, kdo ji přijme. V nebi nebudou ti, kdo si nebe zaslouží. To by tam nebyl nikdo. V nebi budou ti, kteří o nebe stojí. Já i ty, každý člověk, všichni směřujeme do věčnosti. Na této zemi je život velmi krátký a jednoho dne skončí, ale věčnost, ta neskončí nikdy. Boží cíl a záměr s lidstvem je, aby žilo navěky s ním, v jeho slávě a přítomnosti. Život na zemi, který nám byl darován na tu malou chvíli, byl proto, abychom si vybrali a dobře rozmysleli,

s kým a na jakém místě chceme svou věčnost prožít. Já už jsem si vybral. Tak jako lotr na kříži. Chci nebe a nebeského Otce. Proto jsem jednoho dne klekl na kolena a velmi upřímně řekl: „Pane Ježíši, odpusť mi moje hříchy. Přijď i do mého srdce. Přijímám tě za svého Pána a Spasitele“. Dnes je tomu už 34 let a já od té chvíle vím, že navždy patřím Kristu. A vím i to, že to bylo nejdůležitější rozhodnutí v celém mém životě. Půjde se mnou do věčnosti. Na místo, které jsem si nikdy ničím nemohl zasloužit.

„BUDOU HLEDĚT NA JEHO TVÁŘ A NA ČELE PONESOU JEHO JMÉNO“.

Zjevení 22:4-7 Budou hledět na jeho tvář a na čele ponesou jeho jméno. Noci tam již nebude a nebudou potřebovat světlo lampy ani světlo slunce, neboť Pán Bůh bude jejich světlem a budou s ním kralovat na věky věků. A řekl mi: „Tato slova jsou věrná a pravá“. Pán, Bůh dávající Ducha prorokům, poslal svého anděla, aby oznámil svým služebníkům, co se má brzo stát: „Hle, přijdu brzo. Blaze tomu, kdo se drží proroctví této knihy“.

KRISTUS, SMYSL NAŠEHO BYTÍ

NEJVĚTŠÍ PŘÍBĚH V CELÝCH DĚJINÁCH.

V jisté bohaté rodině onemocněl jediný syn. Měl nevyhléditelný druh leukémie. Přestože rodiče vynaložili na jeho záchranu nadlidské úsilí, v osmi letech umíral. Otec velmi trpěl, ale když viděl, že už nastává konec, udělal neobyčejnou věc. Poprosil jistého málo známého malíře, aby zhotovil portrét jeho syna, jak leží a umírá. Malíř se zdráhal, ale když viděl bolest svého přítele, nakonec souhlasil. Namaloval obraz jeho umírajícího syna. Krátce nato chlapec zemřel. Nedlouho po něm zemřela i jeho matka a po ní i otec.

Zanedlouho byla podle závěti rodiny připravena dražba majetku. Jelikož neměli dědice, všechno své obrovské bohatství dali do dražby. V tento den se shromáždili nejbohatší lidé z celého okolí. Jednalo se o dražbu mimořádně velkého bohatství. Podle závěti byl jako první dražen obraz chlapce, který leží v posteli a umírá. Neznámý obraz od neznámého malíře a k tomu ještě tak deprimující dílo. Licitátor začal s obrazem na 10 dolarech. 10 dolarů poprvé, 10 dolarů podruhé, nikdo nepřidal. 10 dolarů po třetí a najednou se v hale (kde bylo asi tisíc lidí) nasměle zdvihla jedna ruka. V poslední řadě, úplně na kraji a zvýšila nabídku na 20 dolarů. Byla to postarší žena, která u rodiny pracovala jako služka. Všimla si, že na tom obraze poznává chlapečka, který zemřel, a chtěla si ten obraz koupit jako vzpomínku na rodinu, kterou měla ráda. Licitátor oznamuje: „20 dolarů poprvé, 20 dolarů podruhé. Dá někdo víc? Dá někdo víc? Dámy a pánové, naposledy. Dá někdo víc?“ Nikdo nepřidal. „20 dolarů potřetí! Prodáno! Obraz je prodán dámě v poslední řadě úplně na kraji, v bílé róbě“. Potom licitátor zavřel aukční knihu a prohlásil: „Podle závěti rodiny se dědicem a vlastníkem celého jejich majetku stává osoba, která právě vydražila obraz jejich umírajícího syna. Dámy a pánové, naše dražba právě skončila“. Totéž udělal Bůh na Golgotě. Dražil celý vesmír a věčnost. Před dvěma tisíci lety nechal římskými vojáky v Jeruzalémě přibít na kříž svého Syna. Před tváří celého světa namaloval obraz, na kterém umíral jeho jednorozený Syn. Jan 3:16 „*Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna,*

aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný“. Kdo koupí tento obraz (uvěří v Krista), stane se dědicem nebes a věčného života.

1. Timoteovi 3:16 *Vpravdě veliké je tajemství zbožnosti: „Bůh byl zjeven v těle, ospravedlněn Duchem, viděn od andělů, hlásán národům, došel víry ve světě, byl přijat do slávy“. Římanům 11:36 Vždyť z něho a skrze něho a pro něho je všechno! Jemu buď sláva na věky. Amen. Koloským 1:16-17 Neboť v něm bylo stvořeno všechno na nebi i na zemi – svět viditelný i neviditelný; jak nebeské trůny, tak i panstva, vlády a mocnosti – a všechno je stvořeno skrze něho a pro něho. On předchází všechno, všechno v něm spočívá. Židům 1:3 On, odlesk Boží slávy a výraz Boží podstaty. Izajáš 9:6 Neboť se nám narodí dítě, bude nám dán syn, na jehož rameni spočine vláda a bude mu dáno jméno: „Divuplný rádce, Božský bohatýr, Otec věčnosti, Vládce pokoje“. On je Otec věčnosti. V něm je skryto celé tajemství naší existence. Poznat Krista a být jím poznán. Ježíš je smysl, cíl i důvod našeho bytí. Bez něho nemáme žádnou minulost ani budoucnost. V něm je všechno, co bylo i co bude. Jan 1:10-13 *Na světě byl, svět skrze něj povstal, ale svět ho nepoznal. Přišel do svého vlastního, ale jeho vlastní ho nepřijali. Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi. Ti se nenarodili, jen jako se rodí lidé, jako děti pozemských otců, nýbrž narodili se z Boha.* Náš život má obrovskou hodnotu, kterou dal Bůh každému člověku tím, že ho stvořil pro věčnost. Avšak když nepřijmeme Krista a nejsme tak zbaveni své viny, pro svůj hřích tuto věčnost navždy ztratíme. Jan 14:6 *Ježíš mu odpověděl: „Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne“.* Toto o sobě nemohl říct Buddha ani Mohamed ani žádný tibetský dalajláma, ani moudrý Konfucius. A dobře věděli proč. Prohlásit o sobě takové věci mohl pouze ten, skrze kterého povstal svět. Důvod, proč všechna nekřesťanská náboženství světa bloudí, je samotný Kristus. Pokud je konfrontujeme s tím, co učil a kázal Ježíš, poznáme, že jsou ohledně poznání Boha v úplné tmě. Kristus není alternativa, náboženství ani názorový proud ani filozofie či kultura. Ježíše Krista nemůžeme s nikým porovnávat. On stvořil život i celý vesmír. On neřekl: Já mám pravdu, ale „JÁ JSEM PRAVDA“. Neřekl: Já znám cestu, ale „JÁ JSEM CESTA“. Nemluvil: Já vím něco moudrého o životě, Kristus prohlásil: „JÁ JSEM ŽIVOT“. Ježíš od věčnosti věděl, že půjde na kříž a čemu bude čelit, aby zachránil člověka, kterého stvořil (Zjevení 13:8).*

PÍSMO ZJEVUJE
KRISTA JAKO
ODLESK BOŽÍ
SLÁVY A VÝRAZ
JEHO PODSTATY.

**JEŽÍŠ NA KŘÍŽI NAPLNIL BOŽÍ PLÁN NAŠÍ SPÁSY,
A PROTO ŘEKL: „DOKONÁNO JEST!“**

Jan 19:30 *Když Ježíš okusil octa, řekl: „Dokonáno jest!“ A nakloniv hlavu skonal.* Mel Gibson natočil film „Umučení Krista“ o Kristově utrpení. V jedné scéně Pán Ježíš klečí zbitý na zemi a objímá kříž. Úžasný obraz toho, jak Kristus miloval Otce. Jak byl oddaný jeho vůli. Objímal kříž, který mu dal nést nebeský Otec. Tak miloval svého Otce, že se ponížil až na smrt, aby ho poslechl. Pán Ježíš byl před dvěma tisíci lety zabit na golgotském kříži v Jeruzalémě a třetího dne vstal z mrtvých. Vzal na sebe naše hříchy a s nimi i náš trest. Navždy nás tímto činem zachránil před Božím odsouzením. Z kříže postavil most nad propastí pekla a ten se nám stal jedinou cestou, jak si zachránit život. Nebyl to omyl Židů ani krutost Římanů, co přivedlo Krista na kříž. Byl to svrchovaný plán, který měl nebeský Otec připravený ještě před založením světa (Zjevení 13:8). Proto řekl Ježíš na kříži: „Dokonáno jest!“ Protože dokončil Otcův plán naší spásy. Pro naši záchranu nebylo jiné cesty. Nebyly to hřeby, které držely Krista na kříži, ale láska jeho a nebeského Otce ke každému z nás. Pro tuto lásku se stal Božím Beránkem, který snímá hříchy celého světa. **Jan 1:29** *Druhého dne spatřil Jan Ježíše, jak jde k němu, a řekl: „Hle, beránek Boží, který snímá hřích světa“.* Tím, že na něm byl potrestán náš hřích, navždy nás zbavil viny před Bohem.

164

- Ta nejvyšší cena byla jeho krev. Pouze Kristova krev má moc očistit člověka před Bohem od jeho hříchů.
- Nic jiného a nikdo jiný to nedokáže. Nic z toho, co člověk umí udělat nebo kým se umí stát, ho nezachrání.
- Nemůžeme sami sebe spasit ani ospravedlnit. Můžeme udělat jediné: Uvěřit v Krista a být skrze něho zachráněni.
- Nikdy ne svými dobrými skutky, ale pouze jeho milostí. Boží milost je jako amnestie. Nepochází z dobrých skutků těch, kteří jsou odsouzeni a sedí ve vězení. Vždy přichází od prezidenta. Milost se uděluje. Milost se nedá zasloužit. Nedá se získat žádným činem. Je zadarmo. Dá se pouze přijmout, nebo odmítnout.

DVĚ VELKÁ TAJEMSTVÍ KŘÍŽE.

V ráji vzal Ježíš prach země a svýma rukama nás stvořil. **Genesis 2:7** *I vytvořil Hospodin Bůh člověka, prach ze země, a vdechl mu v chřípí dech života. Tak se stal člověk živým tvorem.* Potom jsme jednoho dne vzali jeho ruce do svých a přibíli

dlaně svého Stvořitele na kříž. Proto nám Kristův kříž v jediném obraze ukazuje dvě největší tajemství života. První: Jak velká je naše vina před Bohem, když jsme s hříšnou podstatou svého charakteru došli až tak daleko, že jsme dokázali zabít svého Stvořitele. Druhé tajemství: Jak velká je Boží láska, když se za náš hřích a to jací jsme, nechal ukřižovat místo nás. Ať je pochváleno jeho jméno! Toto se pochopit nedá. Nedokážu tomu porozumět. Ale celým srdcem, celou svou bytostí a z celé své duše tomu věřím. Děkuji za to Bohu a kořím se před jeho dobrotou. Odmítnout a nezajímat se o takovou lásku je strašné. Znamená to nejen ztratit věčný život a zahynout pro své hříchy, ale i navždy ztratit toho, kdo nás dokázal takto milovat.

Svou smrtí na kříži nabídl Ježíš každému hříšníkovi mimosoudní dohodu s Bohem. Nikdo, kdo v něho uvěří a přijme ho, nemusí na Boží soud přijít. Nemusí být souzen a odsouzen. Pán Ježíš řekl v Janovi 5:24 *„Amen, amen, pravím vám, kdo slyší mé slovo a věří tomu, který mě poslal, má život věčný a nepodléhá soudu, ale přešel již ze smrti do života“*.

Profesor Thomas Schimmel (expert nanotechnologie z univerzity v Karlsruhe) jednou řekl: „Vesmír je chladný v obou významech slova. Je mu jedno, jestli budeme žít, nebo zemřeme; nezáleží mu na nás. Jeho Stvořiteli však ano“.

„NA POČÁTKU STVOŘIL BŮH NEBE A ZEMI“

165

Celé stvoření ukazuje na moc svého Stvořitele. Je všemohoucí. Stvořil čas i prostor. A protože není ohraničený tím, co vytvořily jeho vlastní ruce, je všudypřítomný a vládne času. Nemá počátek ani konec. Vždy byl a je. Nebesa jsou jeho trůnem a země podnoží jeho nohou (Izajáš 66:1). Je pro nás nemožné ho vystihnout. Daleko to přesahuje možnosti našeho intelektu. Ale pokud ho hledáme, budeme ho vnímat svou duší. To, co o něm můžeme poznat, nám zjevil a nechal napsat do Bible. Tam postavil pilíř pravdě. On sám je však skrytý; jako by neexistoval, jako bychom ho nepotřebovali a dokázali existovat sami bez něho. Možná i proto, aby ocenil pokoru tam, kde ho hledají, a ponížil pýchu, kde lidé i když vidí jeho skutky, odmítají Boha pouze proto, že ho neviděli. I když ho nevidíme, zanechal nám ve vesmíru hlasité svědky. Prostým pohledem na hvězdy můžeme slyšet o jeho slávě, až nám zalehne v uších. Římanům 1:20 *Jeho věčnou moc a božství, které jsou neviditelné, lze totiž od stvoření světa vidět, když lidé přemýšlejí o jeho díle, takže nemají výmluvu. Důkazy o existenci Stvořitele je možné vidět na věcech, které stvořil. Pokud je odmítneme jako jeho skutky, potom už výmluvy, že jsme Boha neviděli, neobstojí. Proč? Protože bez Boha nic nemohlo stvořit samo*

sebe. Jak to, že jsme tady? Jaká je příčina života? Kde se vzala jeho obrovská harmonie? Je přímo děsivé, jak mnohým postačí vysvětlení, že se všechno vyvíjelo miliardy let úplnými náhodami. Přirozeným výběrem, takzvanou evolucí. Tím pádem už nemusíme přemýšlet o příčině života, protože jsme výplodem náhody. Dva z nejslavnějších vědců (Charles Darwin a Stephen Hawking) vděčí paradoxně za svou popularitu právě tomu. Darwinova evoluční teorie není o vědě, je o Bohu. Mnohé přesvědčil o tom, že život ani vesmír při svém vzniku vůbec nepotřeboval Stvořitele. Všechno se událo samo od sebe. Gravitace jako původce všech zákonů vznikla, protože věděla, že potřebuje vzniknout. Je to neuvěřitelné, ale svět těmto myšlenkám tleská ve stoje, protože díky bohu Bůh není a konečně to někdo „dokázal“. Ateistická věda bude věřit i těm nejabsurdnějším teoriím, jen aby se nemusela sklonit před slávou a mocí svého Stvořitele. Avšak bez bázně před Bohem ani ty nejmoudřejší hlavy světa nenajdou pravdu o našem původu ani o tom, jak ve skutečnosti funguje náš vesmír. Pěkně to vystihl český astrofyzik Jiří Grygar: „Čím víc toho o vesmíru víme, tím méně tomu rozumíme“. Bez poznání Boha nám v rukou zůstane pouze víra v náhodu, která pro svou existenci nemá žádné důkazy a absolutně popírá logickou argumentaci. „Pravděpodobnost, že vyšší formy života vznikly náhodně, je srovnatelná s pravděpodobností, že tornádo, které se přezene skládkou, vytvoří z odpadků letadlo Boeing 747“. Tuto myšlenku přednesl Sir Fredy Hoyle (anglický matematik a astronom), když okomentoval, jaká je reálná pravděpodobnost náhodného vzniku života.

Pokud budeme v padesáti cestovat na druhý konec planety na dovolenou a tam potkáme spolužáka z gymnázia – to bude pěkná náhoda. Ale pokud tam potkáme všechny spolužáky, třídní učitelku, školníka, celý učitelský sbor a ředitelku školy, dobře víme, že to už náhoda není, ale někdo si dal pořádnou práci, aby to zorganizoval. Tak je to s každou náhodou. Malé náhody jsou, ale mega náhody neexistují. Tomu už říkáme jinak „zorganizované akce“. Je to zdrcující zákon každé logické argumentace.

ATEIZMUS POTŘEBUJE

OBROVSKOU
VÍRU NA TO, ABY
NEVĚŘIL V BOHA.

Potřebuje obrovskou víru pro pohádku o evoluci, jež úplnými náhodami uspořádala celý vesmír do zákonů, kterými se řídí gigantickou přesností v megagigantickém prostoru od jednoho konce až po druhý. Nikdo, kdo věří ve vznik vesmíru náhodou, vám neuvěří tvrzení, že jste viděli v obchodě hodinky, které vznikly samy od sebe. Prosim bez urážky, to by tvrdil jen blázen! Proto i Bible nazývá bláznem toho, kdo říká, že

Bůh není. Žalm 14:1 *Blázen si v srdci říká: „Bůh není“*. Hodinky mají svého hodi náře, domy své architektky, lodě své konstruktéry a vesmír má náhodu? Jeremjáš 32:17 *Ach, Panovníku Hospodine, hle, ty jsi učinil nebesa i zemi svou velikou mocí a svou vztaženou paží. Tobě není nic nemožného*. Všemohoucí Bůh svým umem vymyslel pravidla a zákony, kterými se řídí celý náš nekonečný vesmír. Ateismus popírá Boha ne proto, že by jeho slávu neviděl, ale proto, že si Boha nepřaje. To je důvod, proč existuje teorie o vzniku života z náhody, protože pomáhá lidem popírat Boha. Nové objevy o DNA ale vyražejí zbraně z rukou i těm nejzarytějším obhájčům náhodného vzniku života. Genetický zápis je holý fakt, který dokazuje, že musí existovat jeho autor. Jakýkoli záznam, třebaže na malém papírku s jedním písmenkem abecedy, je absolutním důkazem, že existuje bytost, která to písmenko na papírek napsala.

DNA JE SOFTWARE ŽIVOTA A BŮH JE JEHO PROGRAMÁTOR.

DNA představuje jazyk života. Stvořitel nebe i země, zanechal svědectví o svojí existenci v DNA každé živé bytosti. Tato genetická informace ve své struktuře zadává buňkám jejich program. Není vytvořena postupným působením vnějších vlivů. Je dána na samotném začátku zrození každé živé buňky. Už při jejím zrodu předurčuje do nejmenších podrobností vlastnosti a tvar celého organismu. DNA nepodléhá růstu organismu, ale naopak, organismus následuje zadaný kód. Tento prokazatelný fakt je smrtícím argumentem pro celou evoluční teorii, u níž všechno platí opačně. Evoluční teorie, která život vidí jako výsledek zázračných náhod a chaotických událostí je bezmocná, když má cokoliv vysvětlit, tváří v tvář neskutečné složitosti DNA. Všechno, co nás učí evolucionisté o vzniku života, jsou samé lži. Proto se nemůžeme divit, že každým novým seriózním vědeckým objevem, Bůh tuto takzvanou „vědeckou teorii“ obrací na čiré bláznovství. Izajáš 44:24-25 *Toto praví Hospodin, tvůj vykupitel, který tě vytvořil v životě matky: „Já jsem Hospodin, já konám všechno. Sám nebesa roztahuji, překlenul jsem zemi. Kdo byl se mnou?“ Hospodin ruší znamení žvanilů a z věštců činí pomatence, obrací mudrce nazpět a jejich poznání mate.*

„MOŘSKÉ RYBY TI BUDOU VYPRÁVĚT“.

Jób 12:7-10 *Avšak dobytka se zeptej, poučí tě, nebeského ptactva, ono ti to poví, poučí tě i křoviska země, mořské ryby vyprávět ti budou. Kdo z nich všech by nevěděl, že ruka Hospodinova to učinila a že v jeho ruce je život všeho, co žije, duch každého lidského tvora.* Je celkem pochopitelné, proč dokážou mořské ryby a

bezenná hlína poučit vzdělaného člověka. Víra v biliony náhod, kterým se nakonec podařilo stvořit život, totiž vypadá jako velmi nepříjemná odměna za popírání stvořitelké moci Všemohoucího Boha. Izajáš 29:16 *Je to vaše převrácenost, jestliže je hrnčír oceňován stejně jako hlína. Což říká dílo o tom, kdo je udělal: „On mě neudělal?“ Což výtvor řekne o svém tvůrci: „On ničemu nerozumí?“*

Podívejme se, na co se Bůh ptal Jóba. Jób 38:4-7 *„Kde jsi byl, když jsem zakládal zemi? Pověz, víš-li něco rozumného o tom. Víš, kdo stanovil její rozměry, kdo nad ní natáhl měřicí šňůru? Do čeho jsou zapuštěny její podstavce, kdo kladl její úhelný kámen, zatímco jitrní hvězdy společně plesaly a všichni synové Boží propukli v hlahol?“* Jób 39:26-27 *„Řídí se snad sokol tvým rozumem, když vzlétne, rozprostře křídla k jihu? Což se na tvůj rozkaz vznese orel, aby si vysoko udělal hnízdo?“* Jób 38:36 *„Kdo složil u vnitřnostech lidských moudrost? Aneb kdo dal rozumu stížitelnost?“* Stvořené věci dokazují existenci toho, kdo je stvořil. Nemůžeme obdivovat obrazy v galerii a zároveň popírat umělce, který jejich krásu vytvořil svým umem. Je pravda, že jsme ho nikdy neviděli při práci, ale na vlastní oči vidíme jeho dílo. Pokud přemýšlíme o Božích skutcích, můžeme ho poznat podle stvořených věcí, jeho moc a jeho moudrost. Je zapotřebí si otevřeně přiznat, že hlavní důvod, proč lidé odmítají pravdy Bible, nejsou jejich argumenty, ale absence touhy po Bohu. On ale nemá ve zvyku přijít člověku na mysl jako nepozvaný nebo nevíтанý host. Na všem okolo nás je vidět jeho ruka, jeho schopnosti a jeho sláva. Galileo dokonce řekl: „Matematika je jazyk, kterým Bůh napsal vesmír“.

„NEBESA VYPRAVUJÍ O BOŽÍ SLÁVĚ, OBLOHA O DÍLE JEHO RUKOU“.

To privilegium má pouze vesmír – vyprávět a hovořit o slávě svého Stvořitele. Majestátný a vznešený svědek všemohoucího Boha a jeho moci. Žalm 33:9 *Co on řekl, to se stalo, jak přikázal, tak vše stojí.* Podívejme se na nekonečný vesmír, jak nás ohromuje Boží moc a velikost. To všechno stvořil ten, který se narodil v jeslích Betlehéma, kdo umýval učedníkům nohy a na svých měl slzy Magdaleny. Který v Getsemane potil krev a na golgotském kříži si nechal probodnout ruce i nohy za naše hříchy.

Matouš 13:44 *Království Nebes je podobné pokladu ukrytému v poli, který člověk našel a skryl; a z radosti nad ním jde a prodává všechno, co má, a kupuje ono pole.* Pán Ježíš na kříži Golgoty zaplatil cenu za celý svět. Koupil celé pole, aby získal poklad, který na něm byl. Ten poklad, kvůli čemu koupil pole za všechno co měl, jsou všichni, kteří ho přijali a uvěřili jeho slovům. Spasil celý svět, aby zachránil ty, kteří stojí o jeho lásku.

Závěr

Potopa světa začala v roce 1656 po vyhnání Adama z ráje. Henoch byl Boží prorok, a když se mu v roce 687 narodil syn, dal mu jméno Metuzalém. V překladu to znamená „Po jeho smrti to přijde“. Henochovi bylo od Boha zjeveno, že v roce, kdy zemře jeho syn, nastane potopa světa. Proto mu dal prorocké jméno. A to se i stalo. O 969 let později, když Metuzalém zemřel, nastala potopa a v ní zahynul celý starodávný svět. Z toho vidíme, že Henoch a jeho rodina věděli o konci tehdejšího světa téměř tisíc let před jeho zánikem. To tajemství odevzdávali z pokolení na pokolení jako vzácné dědictví až po Noeho, který byl pravnukem Henocha. Podobně i křesťané už dva tisíce let vědí, že Kristus přijde, a z pokolení na pokolení to odevzdávají dále. Noe začal stavět loď, když mu bylo 480 let. V den potopy měl 600 a po ní žil ještě 350 let. Dožil se 950 let. Stavěl trpělivě. Nikdo ještě neviděl dešť, ale Noe se nebál uvěřit tomu, co Bůh řekl. *Židům 11:7 Noe věřil, a proto pokorně přijal, co mu Bůh oznámil a co ještě nebylo vidět, a připravil koráb k záchraně své rodiny. Svou vírou vynesl soud nad světem a získal podíl na spravedlnosti založené ve víře.* I přestože Noe kázal o potopě 120 let, nikdo se k němu nepřidal, aby se zachránil. Míra posměchu byla tak velká, že zůstal s rodinou sám. Zajímavé je, jakým byl pro svět bláznem, protože uvěřil Bohu, který ten svět stvořil. A přesně tak je tomu i dnes. *2. Petrova 3:3 Především vám chci říci, že ke konci dnů přijdou posměvači, kteří žijí, jak se jim zachce, a budou se posmívat: „Kde je ten jeho zaslíbený příchod?“* Koho z nás nemá svět za blázna, pokud zvěstujeme Krista? Kdo nemusí překonat pohanění a výsměch pro evangelium, když káže slovo kříže? *1. Korintským 1:18 Slovo o kříži je bláznovstvím těm, kdo jsou na cestě k záhubě; nám, kteří jdeme ke spáse, je mocí Boží.* Nakonec Bůh sedm dní předtím, než přišla potopa, oznámil Noemovi i přesný čas, kdy zatopí svět. 120 let čekal na ten den, ale až sedm dní předtím se dozvěděl, kdy to bude (Genesis 7:4). Proto vidím Noeho sedm dnů jako prorocký symbol sedmi pečetí. Přicházejí v čase, kterým ohraničují poslední pokolení lidstva, aby definitivně uzavřely část jeho dějin.

Noe a jeho koráb je nejen symbol, ale i předobraz. Tehdy to byly vody potopy, které v korábu vzaly Noeho rodinu, dnes to bude vytržení, které vezme křesťany. Tehdy to byla loď, která měla zachránit osm lidí, dnes je to Ježíš, který může zachránit každého. Tehdy to byla Noeho rodina, která světu zvěstovala Boží pravdy, dnes jsou to kazatelé evangelia. Tehdy to byly vody potopy, kterými Bůh soudil svět, dnes to bude velké soužení a rány, jaké kdy postihly zemi. Noe pochopil, že nic není jeho lásky hodno víc, než Bůh, který ho stvořil a daroval mu život. Rozumné panny daly přednost ženichovi před vším, čím na ně doléhal svým sváděním a starostmi svět. Henoch chodil s Bohem a ten ho vzal. V těchto dnech si Pán vezme domů svou oddanou Církev.

„KDO KE MNĚ PŘIJDE, TOHO NEVYŽENU VEN!“

Ježíš nám slíbil jistotu. Nikdy nás neopustí, pokud my neopustíme jeho. Nikdy nás od sebe nevyžene. Jan 6:37 *„Všichni, které mi Otec dává, přijdou ke mně; a kdo ke mně přijde, toho nevyženu ven“*. Jeho slib, že si pro nás přijde, se nedá srovnávat s ničím na této zemi. Budeme s ním navždy a uvidíme jeho slávu, kterou měl u Otce dřív, než byl svět, ještě před založením světa. Jan 17:24-26 *„Otče, chci, aby také ti, které jsi mi dal, byli se mnou tam, kde jsem já; ať hledí na mou slávu, kterou jsi mi dal, neboť jsi mě miloval již před založením světa. Spravedlivý Otče, svět tě nepoznal, ale já jsem tě poznal a také oni poznali, že jsi mě poslal. Dal jsem jim poznat tvé jméno a ještě dám poznat, aby v nich byla láska, kterou máš ke mně, a já abych byl v nich. Jakou to má pro nás cenu? Nesmírnou! Nejvyšší! Nesrovnatelnou s ničím!*

Byly mi asi tři roky, když mě můj laskavý otec vzal v zimě na sáních do lesa. Tahal mě na nich a já jsem ležel. Díval jsem se na oblohu a bezstarostně odpočíval. V jednom okamžiku však nechal sáně i se mnou stát a schoval se. Chvilí jsem čekal, kdy se znovu pohnou. Když se nic nedělo, posadil jsem se a rozhlížel se. Kde je otec? Když jsem ho neviděl, spustil jsem takový řev a křik, že pokud by to bylo v horách, spustím lavinu. Pamatuji si, jak tehdy můj dobrý otec vyběhl z lesa a smál se. Dnes se už smějí i já. Jednou, na jedné procházce, jsem to udělal i já své malé dceři. Musím se egoisticky přiznat, že nevím, jestli má otec větší radost, než když ho jeho milované dítě celým srdcem a hlasitým křikem hledá. V budoucnosti, která je před námi, se toto už nikdy nezopakuje. Už nikdy nebudeme věřit v Boha, který je skrytý a neviditelný, nikdy ho nebudeme chválit, aniž bychom ho viděli. Nezopakuje se ani to, že bychom v něho doufali i v situacích, kde všechno křičí proti nám, že nás opustil a není s námi. Proto vděčnost a touha, která je dnes

v našem srdci vůči Kristu a nebeskému Otci, tam není jen tak. Pochází od našeho Otce v nebi a vzdává slávu jeho jménu. I když my nevidíme jeho, on vidí nás. Proto řekl Pán Tomášovi: „*Že jsi mě viděl, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili*“ (Jan 20:29). To, že se dnes můžeme kdekoliv postavit a v kterékoli chvíli pozvednout své ruce k Bohu a chválit jeho jméno, je výsada nad všechna privilegia života. Chválit Boha, kterého nevidím, ale kterého miluji celým srdcem. To je dar víry, kterým Bůh odpovídá na naši touhu po svém Stvořiteli (Boží víra Marek 11:22).

Rád bych se rozloučil slovy písně, kterou zpíval Garwin Dobbins. Tento muž byl ochrnutý na celém těle, protože trpěl ojedinělou a velmi bolestivou chorobou. Před několika lety zemřel. Já však stále slyším, jak zpívá nádhernou píseň s tím nejkrásnějším textem:

„Mohu si jen představit, jaké to bude, až ti budu kráčet po boku. Mohu si jen představit, co moje oči uvidí, až bude tvá tvář přede mnou. Jak se budu cítit, obklopený tvou slávou? Budu pro tebe tancovat, Ježíši, anebo stát v údivu? Budu stát v tvé přítomnosti, nebo před tebou padnu na kolena? Budu zpívat haleluja? Budu vůbec schopen slova? Mohu si jen představit, že až přijde ten den, kdy budu stát před Synem, udělám to jediné – budu tě navždy, navždy uctívat, milovaný Ježíši.“

Židům 10:37 *Vždyť už jen ,docela krátký čas, a přijde ten, který má přijít, a neopozdí se.*

„Maranatha! Přijď, Pane Ježíši!“ Ať je pochváleno jeho jméno!

SEDM TETRÁD

PRVNÍ TETRÁDA. PESACH. PO 130 LETECH EXODUS.

22. 04. -1643	28. nisan	✧ Předvečer svátků		úplné zatmění Měsíce	1
16. 10. -1643	28. tišri	✧ Předvečer svátků		úplné zatmění Měsíce	
28. 03. -1642	14. nisan	✧ Pesach (Hod beránka)		částečné zatmění Slunce	
12. 04. -1642	28. nisan	✧ Předvečer svátků		úplné zatmění Měsíce	
05. 10. -1642	28. tišri	✧ Předvečer svátků		úplné zatmění Měsíce	

DRUHÁ TETRÁDA. NEKVAŠENÉ CHLEBY.

04. 05. -1625	28. ijar	✧ Den Jeruzaléma		úplné zatmění Měsíce	2
28. 10. -1625	29. chešven	✧ Předvečer svátků		úplné zatmění Měsíce	
07. 04. -1624	14. nisan	✧ Pesach (Hod beránka)		částečné zatmění Slunce	
22. 04. -1624	28. nisan	✧ Předvečer svátků		úplné zatmění Měsíce	
16. 10. -1624	28. tišri	✧ Předvečer svátků		úplné zatmění Měsíce	

TŘETÍ TETRÁDA. PRVOTINY.

13. 04. -1596	29. nisan	✧ Den Jeruzaléma		úplné zatmění Měsíce	3
06. 10. -1596	28. tišri	✧ Předvečer svátků		úplné zatmění Měsíce	
18. 03. -1595	14. nisan	✧ Pesach (Hod beránka)		úplné zatmění Slunce	
02. 04. -1595	29. nisan	✧ Předvečer svátků		úplné zatmění Měsíce	
26. 09. -1595	28. tišri	✧ Předvečer svátků		úplné zatmění Měsíce	

ČTVRTÁ TETRÁDA. LETNICE. VZNIK STÁTU IZRAEL.

13. 04. 1949	14. nisan	✧ Pesach (Hod beránka)		úplné zatm. Měsíce	4
07. 10. 1949	14. tišri	✧ Stánky			
02. 04. 1950	15. nisan	✧ Pesach (Nekvašené chleby)			
12. 09. 1950	15. tišri	✧ Novoluní		úplné zatmění Slunce	
26. 09. 1950	15. tišri	✧ Stánky		úplné zatmění Měsíce	

PÁTÁ TETRÁDA. TROUBENÍ. ZPĚT JE CELÝ JERUZALÉM.

24. 04. 1967	14. nisan	✧ Pesach (Hod beránka)		úplné zatmění Měsíce	5
18. 10. 1967	14. tišri	✧ Stánky			
02. 11. 1967	29. tišri	✧ Předvečer svátků		úplné zatmění Slunce	
13. 04. 1968	15. nisan	✧ Pesach (Nekvašené chleby)		úplné zatmění Měsíce	
06. 10. 1968	14. tišri	✧ Stánky			

ŠESTÁ TETRÁDA. ZMÍŘENÍ. LIDSTVO EXISTUJE 6000 LET (2015).

15. 04. 2014	15. nisan	✧ Pesach (Nekvašené chleby)		úplné zatmění Měsíce	6
08. 10. 2014	14. tišri	✧ Stánky			
20. 03. 2015	29. adar	✧ Poslední den roku		úplné zatmění Slunce	
04. 04. 2015	15. nisan	✧ Pesach (Nekvašené chleby)		úplné zatmění Měsíce	
28. 09. 2015	15. tišri	✧ Stánky			

SEDMÁ TETRÁDA. STÁNKY. TISÍCILETÉ KRÁLOVSTVÍ.

20. 04. 2600	15. nisan	✧ Pesach (Nekvašené chleby)		úplné zatmění Měsíce	7
14. 10. 2600	15. tišri	✧ Stánky			
26. 03. 2601	01. nisan	✧ 1. den Nového roku		úplné zatmění Slunce	
09. 04. 2601	15. nisan	✧ Pesach (Nekvašené chleby)		úplné zatmění Měsíce	
04. 10. 2601	16. tišri	✧ Stánky			

VYTRŽENÍ

Copyright © 2016 Sergej Mihál

NA VYDÁNÍ SPOLUPRACOVALI:

Jazyková redakce: Traute DEJMKOVÁ

Obálka a grafická úprava: Claudia JUTKOVÁ, Diana MATLÁKOVÁ

Layout a zalomení textu: Claudia JUTKOVÁ

Odborná spolupráce: Petr KRPEC, Ivana LEDVOŇOVÁ

Technická podpora: Tomi JUTKA, Oliver ČAJKA, Dávid MADÁČ

Ilustrace: Andrea PRÍBYTNÁ

Foto: Lubomír DUDIK

Použité obrázky: Internet

Použité biblické citáty: Český ekumenický překlad, Studijní překlad Miloše Pavlíka,
Kralický překlad, Český studijní překlad a Bible 21.

První vydání vyšlo v roce 2016.

ISBN 978-80-972550-4-6

OBJEDNÁVKY NA:

www.vytrzeni.eu | sergej.mihal@gmail.com

VYTRŽENÍ

TAJEMSTVÍ BIBLE,
KTERÉ ZATŘESE NEBEM I ZEMÍ

Sergej MIHÁĚ

www.vytrzeni.eu

*„I když se dostaneme do té
nejbolestivější etapy svého života,
nikoho nesmíme za své trápení
obviňovat. Pro své štěstí
můžeme udělat jediné, celým
srdcem poslouchat Boha Bible
a vrátit se k němu“.*

Autor je eschatolog a evangelista. Od svého mládí káže evangelium Ježíše Krista. Jako laický kazatel Bible působil už v bývalém Československu. V porevolučním období byl mnoho let pastorem mladých křesťanů v Košicích. Před několika lety zaměřil svoji pozornost na biblická znamení, díky kterým začal psát o „vytržení Církve a velkém soužení světa.“ V současnosti k tomuto tématu na základě proroctví Bible vyučuje. Na emailové adrese: sergej.mihal@gmail.com je možné dohodnout přednášky na území Čech, Moravy a Slovenska. Nevyhýbá se žádnému společenství a nedělá mezi nimi rozdíly. Je otevřený navštívit každou komunitu, kde je hlad po pravdách Svatého Písma.

Knihu je možné objednávat ve třech jazykových verzích:
slovenské, české a anglické.

VYTRŽENÍ

Ptáte se, co je vytržení?

Je to událost, při které všechny oddané křesťany
vezme Ježíš do nebeských příbytků.

Přesně tak, jak to zaslíbil.

Tato kniha otevřeně mluví o věcech,

kteřé přijdou na svět. Nemá však vyděsit.

Má potěšit každého, kdo věří proroctvím Bible.

Je knihou naděje. Bůh zachrání své děti před největším
soužením, jaké svět poznal.

Do příchodu Krista svět ovládne síla, o které prorok
Daniel napsal, že podupe, pozře a rozdrťí celou zemi.

Co se děje okolo nás, je pouze začátek toho,
co na svět ještě přijde. Řešení je pro lidstvo nepřijatelné.
Velmi hlasitě křičí, že svého Stvořitele respektovat nebude.

Ale On odpovídá:

„Mlčel jsem od věku. Byl jsem potichu,

jakoby jsem byl hluchý a němý, přemáhal jsem se.

Nyní však slibuji: Já ještě jednou zatřesu nejenom zemí,
ale i nebem.“

Noe tehdy poslechl Boha a postavil koráb.

A co my dnes?

U DVA NA J

N BUDE VZAT, A DRUHÝ ZANEC

DVĚ BUDOU MÍT SPOLU OBIIL

BU

VZA

IA ZANEC

ISBN 978-80-972550-4-6

9 788097 255046

U N

EN RIBEN